

URBAN

LIDT MERE AVIS

Gaderummet fortsætter

FOTO: JESPER ANDERSEN/IN OLESEN

FRISTED • Det omdiskuterede værested for unge hjemløse københavnere, Gaderummet, får indtil videre lov

til at fortsætte. Men det er på betingelse af, at alt kører efter reglerne og at de unge finder nye lokaler inden 1.

december, ellers stopper de på det blikkeligt. Gaderummet har et par hundrede brugere om ugen. ▶ 6

BRUGEREN
Jan Woll og lederen Kalle Birck-Madsen fra Gaderummet i de lokaler på Nørrebrogade, som kommunen kræver, at værestedet flytter ud af.
FOTO: NIELS AHLMANN OLESEN

Gaderummets sidste chance

ULTIMATUM

De københavnske politikere giver værestedet Gaderummet et ultimatum: Til december skal alt køre.

AF PER BORREGAARD

NØRREBRO · Det omdiskuterede værested for hjemløse unge københavnere eller unge med psykiske problemer, Gaderummet, får indtil videre lov at overleve. Det besluttede Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget i går.

Men politikerne stak samtidig værestedet et ultimatum: Gaderummet får indtil 1. december til at forlade fjerdesalen på Nørrebrogade og sætte nye lokaler i stand et andet sted i byen. Og så skal regler om at unge under 18 år ikke må overnatte på stedet overholdes. Hvis ikke det sker, stopper støt-

ten automatisk ved årets udgang.

»Vi er tvunget til at melde hårdt ud. Vi kan ikke længere se stiltiende på, at de unge overnatter i en brandfælde. Men samtidig erkender vi, at Gaderummet indtager en vigtig plads i dagligdagen for en gruppe marginaliserede unge, der ikke passer til de etablerede tilbud,« siger SF's mand i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, Frank Hedegaard.

Ikke flere mislyde

»Vi viser vores gode vilje ved at give Gaderummet ekstra tid til at få alt til at køre. Til gengæld er det sidste chance. Gaderummet skal til at fungere uden mislyde – ellers må kommunen etablere et andet tilbud,« siger Karen Hækkerup (S) fra Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Gaderummets leder, cand.

psyk. Kalle Birck-Madsen, undrer sig over ultimatummet.

»Vi fandt nye egnede lokaler i december og mangler kun grønt lys fra forvaltningen,« siger Kalle Birck-Madsen, der er godt træt af den langstrakte overlevelseskamp, der efterhånden kører på ottende år.

»Jeg vil godt advare forvaltningen om, at den ødelægger Gaderummet, hvis den propper firkantede regler ned over hovederne på os. Vi tager os af skæbner, der ikke er plads til andetsteds. Det er selve pointen, at vi ikke skal være en traditionel institution, for så taber vi de unges tillid, og de holder op med at komme,« siger Kalle Birck-Madsen, mens de unge slænger sig afslappet i Gaderummets møblement omkring ham.

Dagens skæbnemøde på Københavns Rådhus kunne

ikke rigtigt hidse dem op. De unge er vant til at være på dagsordenen i Københavns Kommune.

»Dette er klart det bedste sted, jeg har været,« siger 20-årige Jan Woll, der har driblet rundt på forskellige herberger i halvanden måned, og de sidste par uger har boet i Gaderummet.

»Her er andre unge, som man kan hænge ud med og tale med, og ikke gamle alkoholikere og narkomaner som på herbergerne. Det kan være ret ubehageligt,« siger Jan Woll, der også er godt tilfreds med, at han ikke bliver verftet på gaden i dagtimerne, men kan slænge sig i lædersofaen, så længe han gider.

I øjeblikket overnatter omkring 15 unge i Gaderummet, mens et par hundrede andre unge om ugen bruger værestedet som helle i dagligdagen.

pbg@urbanavis.dk

KRISEMØDE: I denne uge holder de tre formænd for kultur- og medborgerhusene på Indre Nørrebro møde for at diskutere kommunens udspil. Billedet er fra efteråret, hvor personalet og brugere truede med at besætte huset i protest over det forslag, som efter en række mindre justeringer nu sendes i høring. Arkivfoto: Pernille Høj Kristensen

Kulturhuse skal slås sammen

KULTUR

Bliver den plan som Københavns Kultur- og Fritidsudvalg nu sender i høring til noget, får Nørrebro i fremtiden kun ét kultur- og Medborgerhus

AF JAKU-LINA E. NIELSEN

NØRREBRO: Kultur- og Fritidsudvalget vedtog i sidste uge, at en omdiskuteret mo-

del for fremtidens kultur- og medborgerhuse i København drøftes og sendes i høring i to måneder frem til slutningen af april.

Bliver forslaget vedtaget, vil det betyde en stor ændring, hvor Medborger- og Kulturhuset Blågården og Kulturhuset på Kapelvej 44 slås sammen til et kulturhus med adresse på Nørre Allé 7.

Medborgerhuset på Nørre Allé, der er forbeholdt etniske minoriteter, skal samtidig flyttes til de nu tomme

lokaler på Blågårds Plads 3.

Erik Jørgensen, der er formand for Kulturhuset på Kapelvej undrer sig over flere ting i forslaget bl.a., at Københavns Kommunes Kultur- og Fritidsudvalg vil slå de to kultur- og medborgerhuse sammen i lokaler, der er betydelig mindre, end hvad de to huse har i dag.

Pladsmangel øges

"Vi er fuldt bookede i dag, og det er de også i Blågården, så det virker meget ulogisk, at

det skulle være bedre at slå os sammen, hvorved vi vil komme til at mangle 1.000-1.500 kvadrater," siger han. En anden ting, som han undrer sig over, er, at der i indstillingen står, at planen vil kunne føre til bedre integration,

"På Kapelvej 44 får vi 1,3 millioner kroner i kommunal støtte om året, så selvfølgelig kan vi hjælpe med det sociale. Men vi kan jo ikke løfte hele integrationen i bydelen med de midler," siger han.

Andre har nul kulturhuse

FIRE SKARPE

Indre Nørrebro har måske 'kultur-snablen' lidt for godt nede i kommunekassen i forhold til andre bydele, mener Leslie Arentoft fra Venstre

AF JAKU-LINA E. NIELSEN

NØRREBRO: Lokalavisen ringede til Leslie Arentoft medlem af Borgerrepræsentationen for Venstre. Han bor selv på Indre Nørrebro og er en varm fortaler for planen om fremtidens kulturhuse, der altså vil betyde en halvering af antallet af medborger-/kulturhuse på Indre Nørrebro, hvis den bliver godkendt.

– Hvordan skal det forstås, når der i indstillingen står at: "Forslaget kan begrundes i hensyn til et ønske om at styrke den integrationsmæssige opgave."

"Ja. Der får du mig lidt. Der går jeg ud fra, at det er Blågården de (forvaltningen, red.) tænker på. Når man hører argumenterne for, at der skal være så mange medborger- og kulturhuse på Indre Nørrebro, så går de på, at det er der behov for på grund af de sociale problemer i bydelen. Nu skal man også tænke på, at det her er forvaltningens indstilling – forvaltningen har jo ret til at komme med indstillinger, men der er jo ikke besluttet noget politisk endnu.

– Men du støtter vel forslaget?

"Ja. Det gør hele Venstre og jeg. Forslaget er et halvt år gammel, men der er ganske få mennesker, der har indset det visionære i planen. Man vil noget mere med kulturhu-

sene – de skal have en profil og professionaliseres og opgraderes.

– Men det er vel et reelt tilbageskridt for nørrebroerne, hvis der kommer til at mangle 1.000-15.000 kvadratmeter.

"Ja, men hvad skal vi sammenligne det med. Med Ydre Østerbro, hvor 45.000 mennesker ikke har et eneste sted at forsamles? Jeg mener, der skal rationaliseres. Herregud det tager 90 sekunder at gå fra Kapelvejen til Blågårds Plads. Hvis det er det der er argumentet, så står jeg af.

– Er misundelse fra de andre bydele, en del af argumentationen for at fjerne et kulturhus på Indre Nørrebro?

Det er ikke et ord jeg vil bruge. Men der sidder folk ude omkring i Sundby og på Østerbro, der ikke har en noget som helst, og så er det altså lidt provokerende at der er mere end et kulturhus på Indre Nørrebro.

For oven i det er der 22 projekter, der drejer sig om integration eller andre sociale tiltag – udmærkede projekter, som Rababerlandet, Gaderummet osv.

Her er tre teatre, to kultur- og medborgerhuse og en multihal til 60 millioner på vej. Her er Stengade 30 og Rust, der også får masser af støtte. Så det eneste vi beder om, er lidt rimelighed. Når vi modtager ansøgninger om støtte til kulturelle projekter, så får vi masser fra Indre Nørrebro – for det er her tingene sker i forvejen – men det er sjældent vi modtager ansøgninger fra Nord-Vest og Brønshøj. Så lidt rimelighed ville være på sin plads.

HELT UDE I HAMPEN. Mødet om fri hash var arrangeret af Hampepartiet, som var repræsenteret af Klaus Trier Tuxen (tv.) og Enhedslisten, som mødte frem med både ordstyrer Margit Kjeldgaard (midten) og folketingspolitikeren Line Barfoed (th.). - Foto: Miriam Dalsgaard.

Fed fyr-aftensdebat

Debattørerne var enige om en legalisering af hashen. Alligevel var der gang i debatten, da emnet blev diskuteret på Vesterbro i denne uge.

Det levende ord

Af Pernille Munch

Den lille grønne plante med de karakteristiske spidse blade, der har prydet mangt en rebelsk teenagers t-shirt, står forrest på bordet i Forsamlingshuset på Halmtorvet. Den ligner langt fra en problemplante. Men havde det ikke været for den og dens små grønne planter venner, havde der ikke været noget debatarrangement denne aften, hvor temaet er legalisering af hash.

Debatten er endnu ikke startet, da et par af debatdeltagerne spørger, om man må ryge på mødet. »Nej, man må kraftedeme ikke ryge. Så går jeg«, udbryster en kvinde meget fortrønet. Hun virker så bestemt, at alle tiltag til en mere liberal møderygepolitik ryger fløjten.

Line Barfoed fra Enhedslisten og Klaus Trier Tuxen sidder i debatpanelet. Klaus Tuxen lægger ud med en kort opsummering af Hampepartiets formål – at arbejde for fri hash – og fortsætter derefter med et forslag. Han synes, at aftenen skal munde ud i en ny forening for fri hash på tværs af politiske skel.

»For i Hampepartiet har vi fundet ud af, at vi ikke kan gøre det alene. Vi bliver simpelthen tromlet ned. Men hvis vi er flere, der går sammen, har vi en chance

for at påvirke magthaverne. Vi vil samarbejde med medlemmer af Venstre såvel som Dansk Folkeparti – bare de går ind for fri hash«, siger han.

Hans meddebattør, folketingsmedlem fra Enhedslisten Line Barfoed, går også ind for en legalisering. Hun har ikke stor tiltro til regeringens bebudede stramninger:

»Politiet skal fremover uddele bøder til folk for at være i besiddelse af hash til eget brug, selv om man gennem de seneste 30 år ikke har straffet misbrugere for deres misbrug. Samtidig har man sagt, at folk ikke vil blive undersøgt. Det må man jo lade komme an på en prøve. Mit indtryk er dog, at folk omkring Christiania i høj grad bliver undersøgt«, siger Line Barfoed.

Det sidste udsagn bliver mødt med en spredt mumlen og tilkendegivende nik rundt omkring i lokalet. Enkelte af de cirka 25 fremmødte kommer fra Christianias Kulturgruppe.

Line Barfoed mener, at regeringen har undervurderet, hvor udbredt hashen er.

»De har troet, at de har haft bred opbakning til den her politik i befolkningen, men i virkeligheden synes mange, det er vanvittigt, at folk skal straffes for eget brug. Og den holdning rækker langt ind i de borgerlige rækker – bare ikke i toppen, hvor dem der bestemmer sidder«, mener hun.

DET STAR hurtigt klart, at samtlige fremmødte støtter en legalisering.

Alligevel kommer der gang i debatten. For man er uenige om, hvad man skal gøre, og hvad tidsperspektivet skal være. Allerede under den sidste del af Line Barfods indlæg har flere deltagere i lokalet svært ved at holde spørgsmålene og kommentarerne tilbage.

Margit Kjeldgaard fra Enhedslisten er ordstyrer, og må flere gange bede deltagerne om at holde mund. Også Klaus Trier Tuxen fra Hampepartiet beder om tålmodighed:

»Ellers ender det hele jo bare i hat og briller«, siger han og bliver suppleret af en kvinde fra Christianias Kulturgruppe: »Kan vi helt ærligt ikke lade Line snakke færdigt? For ellers har vi jo alle sammen spørgsmål, vi gerne vil stille«.

ENDELIG BLIVER det tid til spørgsmål og debat. En mand har et konkret forslag til politikerne:

»Jeg kunne godt tænke mig at få Lars Løkke til at fortælle befolkningen, hvad konsekvenserne er af henholdsvis alkohol, medicin, tobak og hårde stoffer. Hvad er udgifterne og hvor mange dødsfald. Og så vil jeg også gerne vide, hvor mange der dør af hash. Det er på tide, vi siger 'hallo, sundhedsminister'. Han skal sættes op mod sine egne tal«, mener han.

»Jeg er enig med dig i, at for mange har tallene stor betydning. Men for en del af politikerne, der er imod, har tallene ikke betydning. De ville også sige, at hvis de blev stillet over for valget om at frigive tobak og alkohol i dag, ville de heller ikke tillade

det«, mener Line Barfoed.

Forskellige forslag til, hvad man kan gøre, bliver luftet. Nogle vil have mere fokus på en legalisering af hjemmedyrkning af hash, andre mener, at man skal lave en meld dig selv kampagne, hvor alle skal gå op på den nærmeste politistation med to gram hash, for »så kan vi se, hvad de vil gøre ved alt det papirarbejde«.

Forslagene og ideerne er mange, og frustrationen begynder at brede sig. Der er ikke optræk til enighed om andet end fri hash. Måden det skal gøres på er der derimod stor uenighed om.

Nogle bliver irriterede over, at tingene går for langsomt.

»Argumenterne her er fremført hundrede gange før. Der skal noget nyt til«, siger en ung fyr.

EN KVINDE fra Kvinderådet foreslår derefter, at man stifter et Cannabisråd. Det skal være sagligt og relevant som Kvinderådet, og et sted medierne og andre ved de kan henvende sig, hvis de mangler information.

Det kan alle slutte op om, og med et tak for nu løsner Klaus Trier Tuxen derpå sit hørvarvede hampslips med en kommentar til de medlemmer fra Venstres Ungdom, der aldrig dukkede op den aften, selv om de havde lovet det:

»Fyh ha, jeg tror ikke jeg har haft slips på i ti år. Men nu hvor VU ikke er kommet, kan jeg vist godt tage det af igen«.

pernille.munch@pol.dk

Debatmødet fandt sted tirsdag 2. december kl. 17 - 19 på Halmtorvet 13C i København

Lokalavisen

1. årgang

Uge 46 · Onsdag
12. november 2003

TIL SAMTI

for Nørrebro og Nord-Vest

Gaderummet truet af lukning

UNGE UDBTØDTE

Kommunen overvejer at lukke det syv år gamle bo- og værested for unge hjemløse

AF JAKU-LINA E. NIELSEN

NØRREBRO: "Vi kender til nøden her på Nørrebro," står der i et brev fra ni præster til kommunen. I brevet anmoder præsterne Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, om at Gaderummet og dets arbejde med unge

udstødte hjemløse får lov at fortsætte.

Men i øjeblikket arbejder kommunen med tanken om en permanent lukning.

"Manglende afretning" er en af de ting, Gaderummet er blevet kritiseret for. Men umiddelbart er det primært års manglende rengøring, der stikker i øjnene.

Læs side 2 og 4

Henrik Risdorf (th) og Kalle Birch-Madsen er de eneste fastansatte i Gaderummet.
Foto: Pernille H. Kristensen

Afgørelsens time

VÆRESTED

Gaderummet synger måske på sidste vers. I denne uge skal Familie- og Arbejds-markedsudvalget tage stilling til, om det fortsat vil støtte det social-psykologiske værested, hvor unge hjemløse både får lov at ryge hash og drikke sig fulde – sove og tale med en psykolog

AF JAKU-LINA E. NIELSEN

NØRREBRO: Der lugter stramt af pis hele vejen op ad trappen. Og for hver afsats bliver der mere og mere graffiti på væggene.

På fjerde og femte sal i et baghuset, Nørrebrogade 56, ligger det socialpsykologiske værested Gaderummet.

Det første man ser og hører, når man åbner døren ind til Gaderummet denne torsdag eftermiddag er to store bokserhunde, der jager en lavbenet sort- og hvidplet hund, der minder om Grisehandlerens Kvik i Matador.

Her er trængt med plads og møgbeskidt. På en sofa i rummet ved siden af ligger en fyr og sover, mens en anden sidder med et tæppe om skuldrene og ser ud som om, han lige er vågnet. En tredje sidder ved en compu-

ter og ser koncentreret ind i skærmen.

De store hunde bliver ved med med at gø og springer rundt i en totaltsmadret lædersofa, hvor indmaden hænger ud. Alle andre steder var sådan en sofa blevet kørt på lossepladsen for flere år siden.

Det samme var stort set resten af inventaret i Gaderummet – bortset fra et par computere, som på mirakuløs vis har overlevet års hærgen og slåskampe i rummet.

“Det er simpelthen, fordi de unge sørger for ikke at slås i nærheden af dem. De holder en form for selvjustits her på stedet. Og selv om det måske kan ligne kaos, så er der alligevel nogle regler for, hvordan man opfører sig,” siger Kalle Birch-Madsen, der er den ene af de to fuldtidsansatte psykologer, der sammen med fem studentermedhjælpere holder Gaderummet kørende.

Det psykologiske rådgivningstilbud er Gaderummets ene ben, mens det andet er, at være værested og bosted for unge, der ikke har nogle andre steder at gå hen. Bortset fra gaden.

Har fremtidsplaner

På bordet står en kæmpestor hjemmelavet hashpibe. En høj, bleg fyr med en meget alternativt frisur sidder og ser ud, som om han ikke har det alt for godt.

Da han lidt efter begynder, at vrøvle og råbe op om, at kommunen ikke gør en skid for at bevare Gaderummet, lyder det roligt, men bestemt fra stedets anden psykolog Henrik Risdorf:

“Du er stiv, T.”

“Ja, vi kan godt nok mærke, at regeringen har sat priserne ned på spiritus,” beklager Kalle Birch-Madsen sig, samtidig med at en anden fyr meget sigende dingler gennem rummet, der både fungerer som steds stue, spisestue og sovesal om natten.

Det er her i dette møgbeskidte – ja kaos – at 10-15 unge bor og adskillige andre rodløse og udstødte unge hænger ud hver dag året rundt. Havde der været tale om dyrevelfærd, havde et enkelt TV-klip givetvis fået den ansvarlige minister til at bryde grædende sammen.

Men her er tale om unge mennesker i ‘deres bedste alder’, der burde kunne tage sig sammen, få et job, en kæreste og en fremtid, frem for at sidde og hænge over hashpiben og vodkaffasken og ligne noget, katten har slæbt ind.

“De her unge har nogle drømme om en fremtid. De vil gerne videre. Og derfor kunne vi godt tænke os et ordentlig sted i stil med det her, hvor der så også bare var nogle værelser tilknyttet, de kunne få, når de var klar til at være lidt for sig selv. De unge vil ikke have en beskyttet bolig og have stemplet, ligesom de hader alt, hvad der har med pædagoger, skolelærere og psykologer at gøre,” fortæller Kalle Birch-Madsen, der også kan fortælle om unge for, hvem det er en kæmpeovervindelse at bede om en psykologsamtale med ham eller Henrik, på trods af, at de bærer rundt på seriøse ar på sjælen, omsorgssvigt i barndommen og misbrugsproblemer.

Terapeutisk kollektiv

“Et terapeutisk kollektiv”, hvor “de unge har et stort ansvar over for hinanden og har meget indflydelse på stedet.” står, der bl.a. på Gade-

UBEBOELIGT: Der trænger mildt sagt til en hovedrengøring i Gaderummet. Den smalle tagetage, som trappen fører op til brændte tidlinere på året. Her – og i

e i Gaderummet

UVIS FREMTID: Kalle Birch-Madsen (tv) og Henrik Risdorf (m) i 'arrangementet', der består af tre sorte lædersofaer, der har set bedre tider. Foto: Pernille Høj Kristensen

Gaderummets styrke, mener både Kalle Birch-Madsen og Henrik Risdorf.

Her bliver de unge aldrig bliver afvist. Og her er der også er plads til dem, der råber højt, altid kommer op at slås eller har et for omverdenen generende misbrug.

"De ender jo alle sammen her. Alle dem, der bliver smidt ud og opgivet af socialforvaltningen, venner og familie, fordi de er for grove," siger Kalle Birch-Madsen, der arbejder 70-80 timer om ugen i Gaderummet.

En af de ting bo- og værestedet for de unge hjemløse har fået skudt i skoene gennem årene er, at det ikke 'opdrager' på de unge, og at de unge ikke bliver smidt ud, hvis de drikker eller ryger hash i Gaderummet.

Usikker på fremtiden

"De ryger jo hash, når de kommer, og det er altså ikke noget vi fremmer. Vi sidder heller ikke og ryger sammen med dem, men i modsætning til på herbergerne, hvor folk kan dyrke deres misbrug bag lukkede døre, så får vi det ud i en fælles midte, hvor det er synligt, hvor stort et misbrug, der er tale om. Og der er et stort pres fra de andre unge, om at lade være med at ryge for meget," siger Kalle Birch-

ikke har set en eneste gå fra hash til piller og junk.

"Men det gjorde jeg før. Og det skete, fordi de unge var på flugt," siger Kalle Birch-Madsen, der har arbejdet med udstødte unge i mange år.

Og selv om stedet har en slående lighed med en kendt hashbule – nemlig "Ilmers Hjørne" i TV-satireprogrammet Banjos Likørstue – så kan man også andet end at ryge hash her i Gaderummet.

"Man kan børste tænder, læse avis, tage bad og lave lidt mad. Nu er vores komfur og bad godt nok gået i styk-

ker og vi har ikke råd til at få det repareret," siger Kalle Birch-Madsen om Gaderummets faciliteter, som han håber på vil blive forbedret og udvidet f.eks. med et øvelokale og et cykelværksted, hvis Gaderummet får nye lokaler i det nye år.

En retssag i begyndelsen af det nye år vil nemlig højst sandsynlig sætte punktum for tilværelsen i baghuset Nørrebrogade 56.

Og allerede i denne uge skal Familie- og Arbejdsudvalget tage stilling til om Gaderummet i det hele taget har en fremtid i kommunalt regi.

FAKTA

Gaderummets usikre fremtid:

- I denne uge afgør Familie- og Arbejdsmarkeds Udvalget, om Gaderummet kan få et engangsbetrag på ca. 346.000 til ekstra udgifter i sidste halvår af 2003. Samt om Gaderummet har en fremtid.

- Ni præster på Nørrebro har appelleret til Københavns Kommune om at bevare Gaderummet. I brevet står bl.a.:

"Vi opfordrer Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget til at afvise den del af indstillingen fra forvaltningen, som medfører en lukning af Gaderummet og i stedet gå i dialog med Gaderummet om at få etableret et ordentligt sted og ordentlige vilkår".

- Der bliver givetvis sat punktum for Gaderummets tilværelse i baggården bag Nørrebrogade 56 i slutningen af februar 2004, hvor Landsretten højst sandsynlig vil give Byretten ret i at lokalerne – der er erhvervslokaler

SYNSPUNKT

Profitér af Gaderummets styrker

Det er ikke helt ligetil at finde rundt i, hvad der er rigtigt og forkert i den spegede sag om det livstruede socialpsykologiske værested Gaderummet, der lever på lånt tid i en baggård på Nørrebrogade.

Forvirringen til trods er der dog én ting, som er helt afgørende at rette skarpt fokus på: Gaderummet har formået at få fat i og holde fast i lige netop de mest udstødte af byens unge.

I de syv år, Gaderummet har eksisteret, har der været i omegnen af 400 unge igennem huset. For tiden har Gaderummet fat i mellem 60 og 80 unge, som alle andre har opgivet.

Disse unge enten bor i Gaderummet, bruger det som værested eller har faste samtaler med de to psykologer, der er tilknyttet stedet. I stedet for at tilbringe samtlige deres timer på gaden.

Vi har at gøre med unge, som de sociale myndigheder har opgivet. Unge, som familie og venner har slået hånden af. Unge som hverken har en nutid eller fremtid, som de kan bruge til noget. Andet end at gå til grunde.

Faktum er, at Gaderummet har et tag på de unge, som ingen andre vil røre med en ildtang.

Faktum er også, at Gaderummet er godt på vej til at blive lige så udstødt som de unge.

Gaderummets tilbud og metoder er ikke god latin hos Københavns Kommune. Men er det åbenlyst hos de unge.

Som sagen står nu, har vi at gøre med en uløselig gordisk knude. Gaderummet og kommunen kan ikke samarbejde. Ellers ville Gaderummet

endnu engang ikke være lukningstruet. Kommunen vil ikke anerkende, at Gaderummet har tag i de unge.

Resultatet bliver, at Gaderummet inden længe bliver lige så hjemløs som de unge. Og så er der kun tabere i denne sag.

Det kan meget vel være, at forholdene i Gaderummet er så uhumske, at kommunen som offentlig myndighed ikke kan give sin godkendelse. Og det kan meget vel være, at man ikke kan samarbejde med Gaderummets leder.

Men kommunen vil være sig sin opgave voksen, hvis den for et øjeblik kunne betragte sagen lidt fra oven og rette et skarpt fokus på de styrker, som Gaderummet ubestridt indeholder:

Gaderummet har fat i de unge, som ingen andre hverken kan eller vil have fat i. Gaderummet har hul igennem til de unge.

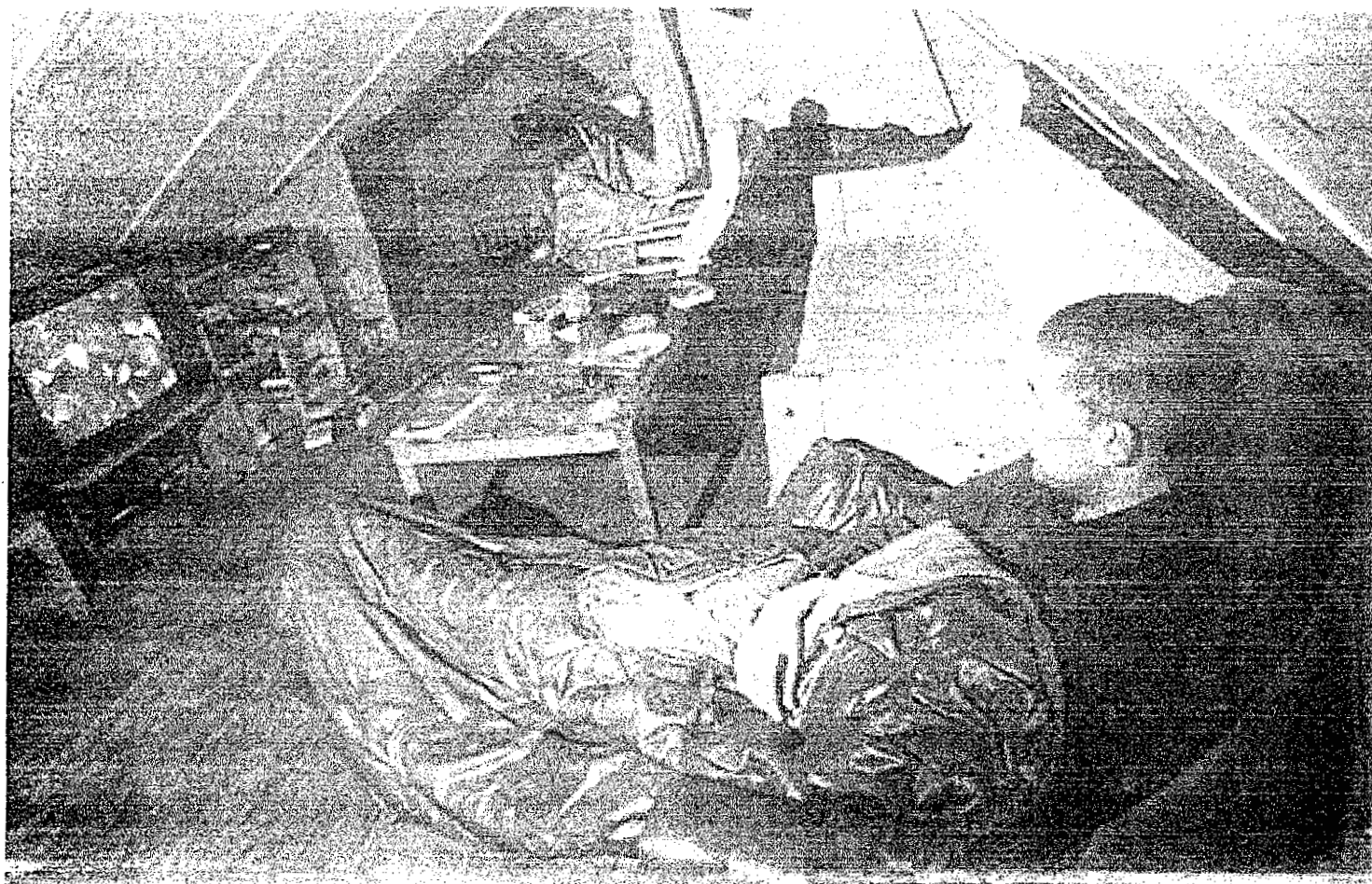
Spillerne i denne sag, kommunen og Gaderummet, bør – udelukkende for de unges skyld – holde godt fast i ovenstående faktum og arbejde helt målrettet hen imod en hundrede procent positiv udnyttelse af, at man faktisk har fat i de unge.

Den fælles målsætning for sådan et nødvendigt samarbejde må være at hjælpe de udstødte unge til at få en fremtid.

Taberne skal forvandles til vindere. Det bliver de ikke, hvis Gaderummets styrker hverken anerkendes eller udnyttes.

Læs artiklen på side 4.

Lars Schmidt, ansv. redaktør
Lokalavisen for Nørrebro og Nord-Vest

Alle billeder er toget i Gaderummet, januar 2001. Foto: Steffen B Jørgensen

GADERUMMET

Af Camilla Møller, Christina Frandsen, Mikkel Lomborg, Nikolaj Grandjean & Jesper Krogh, pædagogstuderende ved Frøbelseminariet

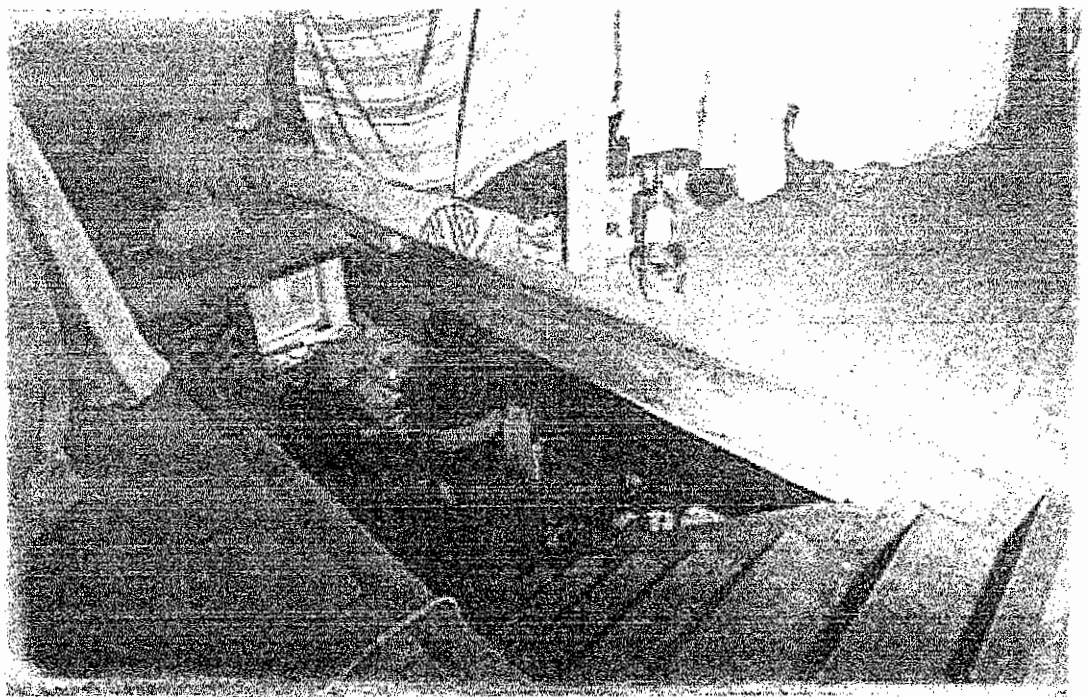
Gaderummet er på trods af sine åbenlyse værdier truet af lukning. En gruppe studerende fra Frøbelseminariet på Frederiksberg beskriver projektet; og hvorfor de mener det bør bevares.

» I forbindelse med vores studium har vi igennem de sidste 6 måneder beskæftiget os med de sociokulturelle vilkår og de eksisterende tilbud vedrørende de "utilpassede unge". Særligt har vi koncentreret os om metodiske tilgange til arbejdet med disse. Bl.a. har vi stiftet indgående bekendtskab med det meget omtalte og roste projekt "Ny Start". Dette er i overvejende grad baseret på strukturerede adfærds-korrigerende lektioner, hvor unge med massive sociale problemer udstyres med mestringsredskaber, der ruster dem til mødet med de normer og regler, der eksisterer i samfundet i dag. Man kan påstå at man dér, i en grad "manipulerer" de unges adfærd, fra at være impulsstyret og ofte voldelig, til at være mere behersket og velfunderet.

Ny Start – et struktureret projekt

Ny Start er et adopteret koncept inspireret af amerikanske og canadiske programmer. Der har man i en længere periode arbejdet med et lignende adfærds-korrigerende program i fængslerne.

Ny start er tilpasset danske forhold og er bearbejdet således, at programmet skal virke forebyggende/præventivt for disse unge, der på uhensigtsmæssig vis er styret af deres impulser. Disse unge er mellem 12 og 18 år. Gitte Høck, medudvikler af den danske udgave af Ny Start, siger: "...det kan ikke være rigtigt, at man i dette land, for at få noget af det man trænger til, skal kvalificere sig til et ophold i lukket fængsel."

Gaderummet fungerer som et døgnåbent værested på Nørrebro for udsatte og udstødte unge med sociale og psykiske problemer; et socialpsykologisk fristed, et ungekollektiv, et refugium.

Denne holdning kan ingen i velfærds-Danmark vel være uenige i. Vi har i Danmark tradition for at tillægge det forebyggende arbejde stor værdi, at forsøge at fange de afvigende tidligt, før dysfunktionen bliver en realitet. Ser man på de praktiske tiltag i forhold til denne gruppe, er ideen om forebyggelse klart dominerende.

Ny Start-programmet har en varighed på 2 år. Der arbejdes efter nøje strukturerede arbejdsprocesser, hvor stoppe-, tænke-, handlemekanismerne inkorporeres i de unges impulsive reaktionsmønstre. Programmet er i medierne på det seneste blevet fremhævet for dets positive målbare resultater, hvilket højst sandsynligt skyldes at de synes håndgrikelige, dette bl.a. grundet gentagne psy-

kologiske tests. Netop p.g.a. dette har Ny Start modtaget massiv økonomisk støtte fra Socialministeriet.

For at dæmme op for den stigende kriminalitet, vold, hærværk m.v., hliver adfærdskorrigerer i et stigende antal tilfælde benyttet af det danske behandlersamfund. Det er vores påstand, at man skal være opmærksom på at denne tendens ikke tager overhånd.

Gaderummet – et alternativt projekt

Det har været vores interesse, at etablere en bred viden omkring, hvad der eksisterer af tilbud til den unge i personlig krise. Efter vores fokusering på Ny Start, der viste sig meget styret af en fastlagt metode, valgte vi som modpol, at tage kontakt til initiativgrup-

pen "Gaderummet". Et projekt startet af en ildsjæl, der på eget initiativ og på overvejende frivillig basis gennem mange år, med evig usikkerhed om projektets fremtidige eksistens, har floreret i undergrunden – og til stadighed praktiseret sin ideologi. En alternativ ideologi, erfarede vi, sat i gang af et tidligt vidne om synlige magtforhold i et klassesamfund, der ikke har formået at tage ordentligt vare om de svagestes behov. Det til trods for at have påkaldt sig ekspertise og kompetence til det.

Ildsjælen, initiativtageren, altnuligmanden og psykologen Kalle Birck-Madsen, har drevet af denne ideologi, arbejdet ulønnet i henvend 15 år. Han kan ikke gøre sin arbejdsuge op i timeantal, han adskiller ikke arbejde og fri-

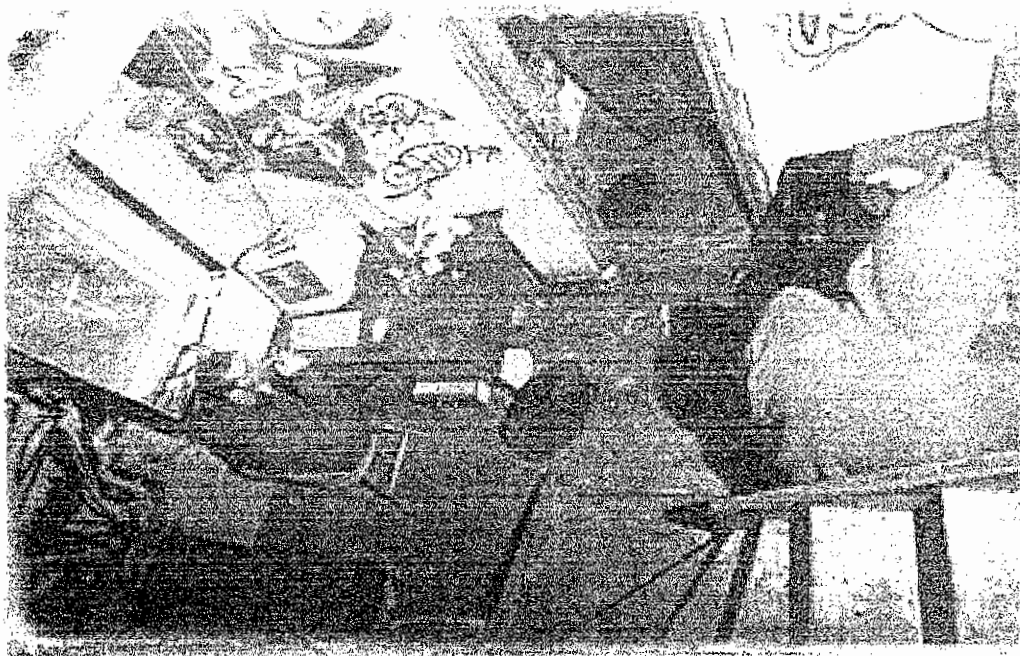

Foto: Steffen B. Jørgensen

I Gaderummet er det væsentligt for tilgangen til de unge og deres problematikker, at klienten skal kunne "tænke med" – at der ikke sker en distancering mellem klient og behandler. Mange af de unge har ifølge Kalle Birck-Madsen oplevet at skulle tilpasse deres problematik til den gren af faget, den enkelte behandler har troet på.

tidsliv og alle de unge har hans private telefonnummer.

Klienten tænker med

Når man møder op i Gaderummet, minder det mere om miljøet i et besat hus eller på Christiania, end om forholdene indenfor det typiske institutionsregi. Unge ligger og sover på sofaer med jakker over sig, da der ikke er plads til dem på førstesalen, hvor andre unge bor på madrasser langs væggene – interimistisk adskilt af ophængte lagener. Under Gaderummet, der er betegnelsen for selve værestedet, hører rådgivningen "Regnbuen", hvor den unge kan gennemgå et psykoterapeutisk forløb, hvis der er behov for det. Kalle Birck-Madsen står selv for dette. Dog er det ikke tilfældigt, at det i Regnbuen ikke betegnes som terapi. Det er væsentligt for tilgangen til de unge og deres problematikker, at klienten skal kunne "tænke med" – at der ikke sker en distancering mellem klient og behandler. Mange af de unge der kommer fra andre psykologer,

har ifølge Kalle Birck-Madsen oplevet at skulle tilpasse deres problematik til den gren af faget, den enkelte behandler har troet på. Beslutningerne er blevet taget henover hovedet på klienten med den begrundelse, at brugeren ingen sygdomsindsigt har

Gaderummets tilgang til de unges problematikker er grundlæggende baseret på tre enkelte principper: Brugerpræmisses, total åbenhed og invitation til samarbejde. Det er meget sjældent at der arbejdes med direkte metoder, da man i Gaderummet mener, at man skal passe på ikke at komme til at manipulere i én retning. I stedet bør man forsøge at holde fokus på problemet og problemets udvikling, da ophæves problemets løsningsmetode og -teknikker. Et af de væsentlige principper i Gaderummet er troen på en rummelighed, også overfor de vaner og mekanismer der problematiserer de unges forhold til det etablerede behandlingssystem. Eksempelvis nævner Kalle Birck-

Madsen hashrygning, der i forhold til ungeproblematikken i dag er et bredt anerkendt og diskuteret problem, som blot værende en mild selvmedicinering i.f.h.t. den "tunge" psykofarmaka der ellers benyttes i psykiatrien.

Garvede brugere

Ca. halvdelen af Gaderummets brugere har tidligere været i kontakt med den etablerede psykiatri og ville, hvis ikke det var for Gaderummet, være havnet på de lukkede psykiatriske afdelinger, i fængsler eller på afværningsinstitutioner. De unge er fattige og marginaliserede; de har ofte været udsat for misbrug. De har, med andre ord, været udsat for så voldsomme svigt i løbet af deres opvækst, at det er umuligt for dem at honorere de krav omverdenen stiller. De har søgt deres primære relationer uden for familien og det etablerede system.

I Gaderummet kan de unge komme og gå som de vil, de møder ligesindede og etab-

lerer relationer, der rækker dybere end det at have en fælles fjende, det være sig fx magten i institutionen, hvilket ofte er tilfældet i de regelstramme og strukturerede institutioner, der ellers ville udgøre alternativet. I Gaderummet er der ingen autoriteter, ingen sanktioner, love og regler, d.v.s. flad struktur. Ser man bort fra et kontor, der bl.a. indeholder journaler, er der ingen låse på dørene. Som sådan, er det brugerne der kører stedet. Det eneste magtmiddel er, som Kalle Birck-Madsen nævner det, det kvalificerede skænderi. Man kan argumentere for sine synspunkter, men den uskreve etik går i retning af, at man ikke skader nogle der er forsvarsløse. Man sparker ikke "nedad".

Gruppen er centrum

Gruppen er magtmidlet der sætter grænsen for den enkelte. Den unge, der har mistet modet og troen på livet, oplever at få venskaber og forpligtigelser overfor gruppen. Denne proces vil optimalt set resultere i, at

den unge kommer til at tænke indad. I stedet for, at behandleren klinisk skal gøre den unge opmærksom på behovet for dette, vækkes denne mekanisme naturligt i relationen, i gruppen. Igennem denne præsenteres man for alternativene, spejlingsmuligheden og solidariteten.

Grundlæggende handler det om at hjælpe den unge til at komme ind i livet på en ordentlig måde. At vedkommende formår at handle og reagere på egne behov og ikke dukker nakken, men ser verden som den er, på godt og ondt. Kalle Birck-Madsen har set sociale konflikter blive behandlet med tvang og piller og hævder, at der er sket en vægning fra at skulle klare sig, til at skulle kunne klare sig selv. Tidens "trend" handler om tvang og straf. Den unge har valget imellem tvangsarbejde eller psykiatrien. Enten følger man det almindelige liv, ellers skal man have stillet en diagnose. Problemet er, at der i dag ikke er åbenhed for de skæve eksistenser. Alle risikerer på et tidspunkt i deres liv at

komme på afveje, og har brug for en pause, et helle!

Det er Kalle Birck-Madsens overbevisning, at der efter denne periode opstår en naturlig motivation for at komme videre i sit liv. Som det ser ud i dag, synes det altafgørende for et målbart resultat, at det lykkes behandlingssystemet at isolere den utilpassede unge fra netværket og erstatte dette med en tilpas repræsentativ kontrollantgruppe, der kan agere vejledere/opsynsmænd for dem. Den bedste måde at styre folk på, er at isolere dem fra hinanden, det kommer der bare ikke gode mennesker ud af. Kalle Birck-Madsen vurderer, at man i højere grad burde vægte at give disse unge et sted der er deres eget, hvor de i fællesskab kan udnytte deres ressourcer konstruktivt og positivt.

Stopper på trods af mange brugere

Dagligt bruger op til 60 unge Gaderummet, 15 til 25 unge sover der, og ugentligt er ca. 20 i terapi i Regnbuen. Gaderummets aktu-

Ildsjælen, initiativtageren, altnuligmanden og psykologen Kalle Birck-Madsen, der er idemanden bag "Gaderummet"

Foto: Steffen B. Jørgensen

Vi må som samfund søge at nærme os en forståelse for, at man som ansvarfuld deltagende social borger må besidde en fundamental fornemmelse for egen identitet, der ikke netop lader sig måle eller definere. Visse unge har så dybe sår i sjælen, at de knækker halsen på adfærdskorrigerende. Hvilke behandlingstilbud giver vi dem? Er det ikke et usundt samfund, der har lukkede psykiatriske afdelinger som eneste alternativ?

elle situation er, at det pr. 1. januar er sagt op fra sine lokaler på Nørrebro. Der er ingen udsigt til at lejekontrakten bliver forlænget – og kommunen har ikke tilbudt et alternativ. De unge, der bruger Gaderummet, har intet andet sted at gå hen. De risikerer at ende i tilbud, som de tidligere har været i og som ikke kunne hjælpe dem. På rigtig mange måder er Gaderummet et kontroversielt projekt, der behandles som et undergravende alternativ til det etablerede behandlingssystem og kører på et konstant yderligt mandat.

Kendetegnende for de forgangne 15 år har været, at tidshorizonten sjældent har nået længere end til enden af kvartalet. Det er hårde betingelser at arbejde under. Dog er det ikke noget, der gør Kalle Birck-Madsen

svag i troen. Hans resultater er, sammenlignet med det den unge tilbydes i psykiatrien, rene solstrålehistorier. Ikke desto mindre, synes det altafgørende for Gaderummets fremtid, at der bliver rettet opmærksomhed på det store stykke arbejde der her præsteres – at der bliver bevilliget midler til flere ansatte, lokaler man kan regne med på sigt samt mere plads.

Behandlersamfundet er bagud

I arbejdet med Gaderummet har vi oplevet en idealist og ildsjæl, der savner opmærksomhed og officiel anerkendelse, sat i kontrast til Ny Start, som er et metodisk baseret projekt med bred opbakning. Begge med positive målbare resultater. Vi finder det meget problematisk, i diskussionen vedrørende tilbudene til utilpassede unge, at døm-

me mellem rigtigt og forkert. I stedet vil vi påpege, at det burde være gået op for samfundet, at der er behov for en generel alsidighed i tilbudene.

Disse unges problematikker er mangefacetterede og under stadig forandring. Det er kendetegnende, at behandlersamfundet hele tiden vil være på bagkant med udviklingen, at man altid vil synes at være skridt bagefter. Ifølge formand for Social- og Beskæftigelsesudvalget i indre Nørrebro bydele, Katrine Hammerich, er ambitionen om at skabe en bred vifte af tilbud til stede, men den rækker ikke til at nå ud i de hjørner, hvor fx Gaderummets unge befinder sig. Vi ser, i Gaderummets tilfælde, at der ikke er plads til de alternative behandlingstilbud. Vi finder det paradoksalt, at et projekt, der igennem

en lang årrække har præsteret gode resultater med en brugergruppe, der ikke har kunnet finde plads andre steder i behandlingssystemet, i mange år har måttet leve i uvished og i dag ikke møder accept og eksistensberettigelse fra de, der fordeler midlerne.

Ikke målbare resultater

Katrine Hammerich nævner, at det i høj grad hænger sammen med, at Gaderummet med systemets øjne kan opleves grænse- og systemoverskridende, i sin stræben efter at opbygge den enkelte unges basale selvfølelse, fremfor at aktivere og medicinere sig ud af problemerne. Gaderummets ideologiske udgangspunkt virker stødende, da "rummeligheden" har en iboende accept af afvigelser normalsamfundet ikke tillader. Denne systemkritik resulterer i et problematisk forhold til de instanser, der principielt udgør dets eksistensgrundlag.

Denne samfundskritik er imidlertid ikke den officielle begrundelse for at forbigå projektet. I stedet hedder det sig bl.a., at Gade-

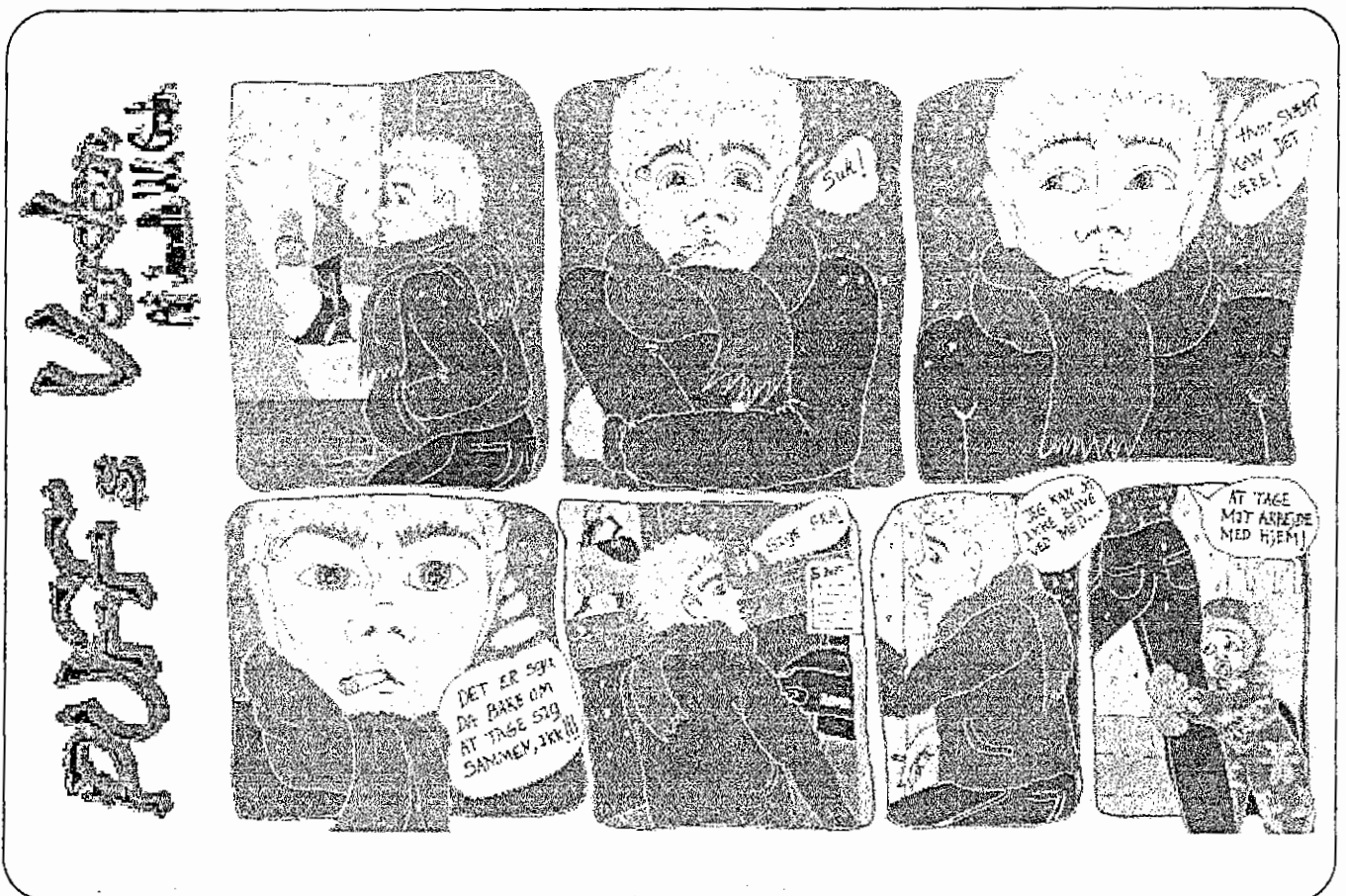
rummets resultater ikke er direkte målbare – fx at den unge ikke er tilknyttet en uddannelse eller fast arbejde, at man ikke "ser" nogen effekt efter en given periode i Gaderummet. Katrine Hammerich anfører, at der en tendens til at børste disse unge af sig. Altså at den uofficielle tanke er, at hvis Gaderummet forsvinder, forsvinder problemet også. Eller også forsvinder koncentrationen af problematiske unge fra kommunen, og på længere sigt en gruppe latente bistandsklienter.

Det systembevarende system

I bund og grund synes det at være diskussionen om tilpassethed der er det essentielle dilemma i denne problemstilling. At Kalle Birck-Madsen tillader utilpassetheden, gør at han opleves som en sabotør. Er det paradoksalt, at systemet skal kunne rumme kritikere? Er systemet i sig selv systembevarende? Der er langt fra det overordnede systematiserede regis forsøg på at nedsætte retningslinier for almen velfærd – til det individuelle menneskes behov og definition på noget så abstrakt som lykke, positiv selvfølelse. Vi må

som samfund søge at nærme os en forståelse for, at man som ansvarsfuld deltagende social borger må besidde en fundamental fornemmelse for egen identitet, der ikke netop lader sig måle eller definere. Visse unge har så dybe sår i sjælen, at de knækker halsen på adfærdskorrigerende. Hvilke behandlingstilbud giver vi dem? Er det ikke et usundt samfund, der har lukkede psykiatriske afdelinger som eneste alternativ?

Skal man forvente sig resultater og stille krav til et individ, kræver det at personen er i besiddelse af en basal selvbevidsthed. En følelsesmæssig helningsproces tager tid, kan ikke fremprovokeres og må først og fremmest omgives af respekt for det personlige udtryk, der kendetegner mennesket som individ. Jo mere infantil og pigeformærmet holdningen til kritik bliver, jo større bliver faren for, at vi forstener i misantropisk selvgodhed og jo større bliver gruppen af mennesker vi svigter. Lad os vise de alternative "trosretninger", at vi magter at forholde os til dem og give dem plads til at bevise deres pointe.

Besparelser på psykologistudiet

BRUDE LØFTER

De psykologistuderende blev lovet flere penge til studiet. Virkeligheden blev besparelser, så timer bliver skåret væk, og de studerende skal tilmed undervises af andre studerende.

AF HELLE VINCENTZ

FORRINGELSER • Løfter om flere penge og bedre undervisning er blevet til million-besparelser og udsigt til forringet undervisningskvalitet for de 1.500 psykologistuderende på Københavns Universitet.

Psykologistudiet har hidtil ligget under universitetets humanistiske fakultet, men 1. januar 2004 skiftede studiet adresse og hører nu under det samfundsvidenskabelige fakultet.

Et af argumenterne for at flytte var, at flytningen ville medføre flere penge i instituttets kasse.

I stedet skal instituttet nu spare to millioner kroner i forhold til sidste år på undervisning fra deltidslærere. I 2003 var Studienævnets budget til undervisning 6,6 millioner kroner, og i 2004 er det sat til 4,6 millioner kroner. Det svarer til en besparelse på næsten 30 pro-

cent eller knap 2.400 undervisningstimer.

»Holdningen har hele tiden været, at det var godt at flytte. Men nu sker det stik modsatte af, hvad vi fik at vide, der ville ske. Det er dybt utilfredsstillende,« siger observerende medlem af studienævnet for de studerende, Camilla Wulf-Andersen.

Der vil blive skåret på undervisningstimerne, holdundervisning vil blive til forelæsninger, og i flere tilfælde skal ældre studerende undervise yngre studerende i stedet for en uddannet underviser.

»Det kan ikke undgå at på-

virke de studerende. Vi vil få et svagere teoretisk grundlag, og i sidste ende frygter vi, at vi bliver dårligere til at håndtere patienter, når vi kommer ud,« siger Camilla Wulf-Andersen.

Ned på samme niveau

I instituttets bestyrelse, der fastlægger budgetterne, mener man imidlertid ikke, at situationen er så alvorlig, som de studerende gør den til.

Eksempelvis klager de studerende over, at der vil blive skåret i antallet af vejledningstimer i forbindelse med opgaver.

»København har hidtil lig-

URBAN

3/3/04

get højt i forhold til Århus med hensyn til vejledningstimer, og der er ingen grund til at tro, at et speciale fra Århus er dårligere af den grund. Nu kommer vi bare ned på samme niveau,« siger institutleder Arne Prahl.

Han tilføjer, at budgettet i forvejen er så stramt, at det ikke skal reduceres ret meget, før det får betydning for antallet af undervisningstimer.

Arne Prahl er i det hele taget godt tilfreds med overflytningen til det samfundsvidenskabelige fakultet.

»Der har været nogle problemer, angående hvor me-

get psykologi skal betale i forbindelse med overflytningen, men ellers er det positivt. Der er en sundere økonomiform på samfundsvidenskab, for her får man penge alt efter, hvad man præsterer i form af gennemførselsprocent og publiceringer i internationale tidsskrifter,« fortæller han.

INMENTE

Psykologiske besparelser

De psykologistuderende på Københavns Universitet blev lovet flere penge, men nu skal der spares 30 procent på undervisningsbudgettet. Camilla Wulf-Andersen frygter for sin uddannelse.

► UDDANNELSE 25

Påitken d.6.2.04

Mange psykisk syge hashbrugere

Over en fjerdedel af de hashmisbrugere, der søger behandling, har været i kontakt med det psykiatriske system. Sundhedsstyrelsen mener, at tallene understreger, hvor farligt hashrygning er.

1. SEKTION side 4

Præster imod lukning af værested

KØBENHAVN · Præsterne på Nørrebro er gået sammen for at hindre en lukning af værestedet Gaderummet for unge hjemløse. Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen vil ikke længere give sin godkendelse til Gaderummet og har indstillet til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, at det lukker ved årsskiftet. Ni præster, som har fulgt Gaderummet siden starten i 1996, mener dog, at stedet har hjulpet mange unge.

RITZAU

JP 411.05

Patikler
411.05

KØBENHAVN Mens Orsted er under opbygning, har Københavns Kommune og Danmarks Idræts Forbund-København etableret et idrætsområde på en række byggegrunde, der lige nu står ledige. Der kan spilles fodbold, streetbasket, petanque og dyrkes fitness på det nye aktivitetsområde. Det særlige ved stedet er, at underlaget – og dermed aktiviteterne – kan flyttes, når byggegrundene en dag skal bruges til deres oprindelige formål. Overborgmester Jens Kramer Mikkelsen (S) er begejstret for områdets fysiske fleksibilitet. »Selv om arealet måske senere skal bruges til noget andet, flytter vi bare aktiviteterne et nyt sted hen, hvor der er plads og behov,« sagde han ved lordagens åbning. Målet med det nye område er dels at vende folk til at bruge den nye bydel, allerede mens den bliver bygget, og dels at udnytte byens rum på flest mulige måder. bmp

Præster imod lukning af værested

NØRREBRO Præsterne på Nørrebro i København er gået sammen for at hindre en lukning af værestedet Gaderummet for unge hjemløse. Familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen vil ikke længere give sin godkendelse til Gaderummet og har indstillet til familie- og arbejdsmarkedsudvalget, at det lukker ved årsskiftet. Begrundelsen er, at stedet ikke lever op til lovens krav. Ni præster, som har fulgt Gaderummet siden starten i 1996, mener dog, at stedet har fået mange unge i gang med tilværelsen igen efter en periode med kriminalitet og narkotika. Derfor opfordrer de familie- og arbejdsmarkedsudvalget til at afvise indstillingen fra forvaltningen om en lukning og i stedet gå i dialog med Gaderummet om at få bragt orden i forholdene på værestedet. – Den unikke kombination af døgnåbent værested, psykologisk rådgivning og behandling samt muligheden for midlertidigt ophold synes at være afgørende for at hjælpe disse marginaliserede unge, udtaler præsterne, der bl.a. tæller Erik Borch i Helligkors Kirke, Lisbeth Søe i Blågårds Kirke og Per Ramsdal i Brorsons Kirke. /ritzau/

Kamp for værested

Præsterne på Nørrebro i København er gået sammen for at hindre en lukning af værestedet Gaderummet for unge hjemløse. Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen vil ikke længere give sin godkendelse til Gaderummet og har indstillet til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, at det lukker ved årsskiftet, fordi stedet ikke lever op til lovens krav. Ni præster, som har fulgt Gaderummet siden starten i 1996, mener dog, at stedet har fået mange unge i gang med tilværelsen igen efter en periode med kriminalitet og narkotika. Derfor opfordrer de udvalget til at afvise indstillingen fra forvaltningen om en lukning og i stedet gå i dialog med Gaderummet om at få bragt orden i forholdene på værestedet. »Den unikke kombination af døgnåbent værested, psykologisk rådgivning og behandling samt muligheden for midlertidigt ophold synes at være afgørende for at hjælpe disse marginaliserede unge, udtaler præstegruppen, der bl.a. tæller Erik Borch i Helligkors Kirke, Lisbeth Søe i Blågårds Kirke og Per Ramsdal i Brorsons Kirke. (Ritzau)

I røg og damp for sagen

I rendestenen: Værestedet Gaderummet på Nørrebro for unge udstødte eksistenser føler sig truet på sin egen eksistens. Ni præster fra området har skrevet et støttebrev. Kommunen afgør sagen i næste uge.

TEKST: MARIA KENTORP
FOTO: LINDA HENRIKSEN

En grålig suppe af vand og sæbe dækker bunden af brusekabinen, og i køkkenet bobler en suppe af grøntsager i en jumbogryde. Det er hverdag i Gaderummet, som socialt belastede unge besøger for at få et bad, en portion mad eller en plads på en af de snævsede madrasser.

Siden 1996 har værestedet på Nørrebro holdt døgnåbne døre for dem, der mest oplever lukkede døre. På fjerde sal i et baghus er de velkomne til at slænge sig i ramponerede lædersofaer, græde ved psykologens skulder eller låne en halvtredser til en shawarma. Her er det okay, at glemt tøj udgør et stadigt voksende bjerg, og det er tilladt at ryge hash.

Netop princippet om at lade hashtagerne flyde frit, er et af de punkter, som Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget i Københavns Kommune gerne ser strammet op for stadig at lade bevillingerne flyde. Ligesom det forlanger, at foretagendet finder lovlige og sikre lokaler i stedet for de nuværende, der brød i brand i foråret. Ingen kom til skade, men brugerne er begyndt at rykke op under femtesalens blanding af nye og tilsoddede tag-spær. Næste onsdag beslutter udvalget om Gaderummet under uformel ledelse af Kalle Birck-Madsen skal have en frist til 1. januar til at bringe

forholdene i orden, eller om nok er nok.

Ni nørrebropræster med Erik Bock fra Helligkors kirke i spidsen opfordrer i et åbent brev udvalget til at holde liv i Gaderummet. Fordi stedet »holder de unge væk fra kriminalitet og narkotika.«

»Det er meget rart, at man kan sidde et sted, uden at der sidder nogen med en nål i armen,« medgiver en af brugerne, Christian Madsen, med henvisning til andre af byens herberger. Han og gadekrydset, hunden Ilmer, har deres faste hule omkring en mønstret madras. Hans kæreste, Ditte Flykt, har heller ikke megen fidus til de traditionelle herberger.

»Jeg har prøvet at sove på herberg med min far, og det var altså ikke specielt rart. Engang imellem kom der nogle skide fulde folk ind og råbte en lige op i hovedet. Det er ikke sjovt, når man er femsyv år,« når hun at sige, før Erik Bock gør sin entré.

Præsten gør entré

»Hey! Vi holder lige et kort fællesmøde her, før jeg taler med journalisten,« siger præsten højt. »Der er nogle, der lusker rundt og ikke fjerner deres skrald og deres lort,« begynder han sin opsang med.

»Der er en røg og en damp af hash her,« bemærker han bagefter, mens han forklarer, hvorfor frirummet skal reddes. Det skal det, fordi det holder de udsatte væk fra ga-

Hunden Ilmer holder til i Gaderummet sammen med sin herre, Christian Madsen (bagerst), Hans kæreste, Ditte Flykt, har sin egen lejlighed, men kommer her for hyggens skyld.

den og væk fra hårde stoffer. For psykologen Henrik Risdorf er det vigtigt at tillade hashrygning for ikke at udstøde nogen på forhånd.

»Det er vigtigt for os at rumme de unges livsførelse

for overhovedet at kunne hjælpe dem. For at komme ind på livet af dem, fremfor at de marginaliserer sig yderligere,« siger han.

Det mener Thor Buch Grønlykke (S) fra Familie- og Ar-

bejdsmarkedsudvalget egentlig også. Det vigtigste er at hjælpe disse unge.

»Det er min klare fornemmelse, at et bredt flertal i Borgerrepræsentationen vil give Gaderummet endnu en

frist til at forsøge at leve op til de krav, som vi har stillet i årevis,« siger han.

ent@berlingske.dk

Se mere på www.berlingske.dk

Det er tilladt bare at hænge ud i »Gaderummet« på Nørrebro. »Vi er et projekt i rendestenshøjde. Vi ønsker først og fremmest at sikre de unge et sikkert sted,« siger psykolog Henrik Risdorf.

Gaderummet overlever

NØRREBRO: Det social-psykologiske værested for unge hjemløse "Gaderummet", har fået frist til 1. februar til at finde en lovlig bolig samt til at få styr på en række forhold. For at få udløst midler fra kommunen og Socialministeriet skal Gaderummet hurtigst muligt etablere sig som en selvejende institution. Samtidig

er der stillet nogle krav til psykologernes fremtidige arbejde og afrapportering. Lykkes det at finde en egnet bolig, så mener Gaderummets leder, psykolog Kalle Birch-Madsen, at kravene er mulige at realisere. Samtidig opfordrer han alle "gamle kendere" og alle interesserede i at deltage i møder om stedets fremtid hver torsdag kl. 17-19 i Gaderummet, Nørrebrogade 56, Baghuset, 4. og 5. sal.

Besparelse ender med nul

FOLKESKOLEN

Økonomichef er rystet over Randers Kommunes regnestykke for lukning af to skoler

I Randers vil kommunen lukke to skoler og regner med at spare 11 millioner kroner på den konto.

Men man glemmer at regne med ekstraudgiften for de skoler, som børnene flyttes til, lyder kritikken nu fra foreldregruppen.

Styregruppen ved den ene af de to lukningsstruede skoler, Nyvangsskolen, har set på kommunens tal, som efter deres bedste overbevisning er helt urealistiske.

Ved hjælp af en byggeagkyndig og en økonomichef er gruppen nået frem til, at kommunens beregninger ikke holder. I bedste

fald vil besparelsen ved lukning af de to skoler være et stort rundt nul, siger gruppen.

Karsten Ørum er far til to børn på skolen og til daglig økonomichef i en større virksomhed med 300 ansatte og en årlig omsætning på 400 millioner kroner. Han er vant til at se på tal og gennemskue, om et materiale er gennemarbejdet eller ej, siger han til Randers Amtsavis.

For eksempel kalkulerer man med, at de elevafhængige udgifter vedrørende Hadsundvejens Skole og Nyvangsskolen - de såkaldte basisudgifter - bortfalder helt, og at omkostningerne ved elevtilgangen for de modtagende skoler kan dækkes inden for deres nuværende budgetter.

Det kan simpelt hen ikke lade sig gøre. Hvis alle Nyvangsskolens elever flyttes til Nørrevangsskolen, betyder

det en fordobling af elevtallet, og det kan da ikke undgås, at det betyder forøgede omkostninger til el og varme, rengøring, teknisk personale, administration og så videre, siger Karsten Ørum.

Man sidder og ryster på hovedet over, at beregninger kan foregå på den måde, siger Uffe Thorsen til Dagbladet Arbejderen.

Han er lærer og medlem af Randers Byråd for Beboerlisten. Beboerlistens tre byrådsmedlemmer støtter imod skolelukningerne, da byrådet i oktober med et snævert flertal vedtog budgettet.

Besparelserne er især skadelige for den rummelige skole. Derfor vil vi nu bede kommunen om, at der bliver en ekstern evaluering af den rummelige skole, så det kan blive gjort ordentligt, siger Uffe Thorsen.

Randers-skolernes gode erfaringer med integration af svage elever og etniske minoriteter kan gå gløbet med skoleforliget, frygter Randers Lærereforening. Konsekvensen kan blive generel uro, kriminalitet og fravalg af den lokale skole blandt forældre med dansk baggrund, mener lærerne.

Den 27. november er høringsfasen slut, og byrådet skal tage stilling til de indsigelser, der er kommet fra både lærere og forældre. Samtidig har Beboerlisten stillet en lang række kritiske spørgsmål til kulturelt udvalgs skolebudget. *jys*

Man ryster på hovedet over, at beregninger kan foregå på den måde, siger Uffe Thorsen fra Beboerlisten i Randers.

Århus politi griber ikke ind

ØKONOMI

Århus' borgmester har nul tolerance over for hateragtninge der laver ballade, men tolererer ikke vold, siger Enhedslisten

Århus politi har ikke konvojeret nazisterne i byen. Styregruppen White Pride vil lave ballade under politigræbningerne ind. Samtidig er der mange andre bange for at komme til skade.

Sådan beskriver Enhedslistens byrådsmedlem Kjeld Hvalso Nedergaard situationen i Århus. Han har flere gange efterlyst en klar politik fra venstre-borgmester Louise Gade om, hvad kommunen gør for at dæmpe op mod nazisternes

Vores borgmester udtrykker en tolerance over for nazisterne i Århus. Over for de unge flygtninge og indvandrere der laver ballade, har kommunen vedtaget en nul-tolerance-politik. Men det vil hun ikke indføre over for racistiske og nazistiske angreb, siger Kjeld Hvalso Nedergaard til Dagbladet Arbejderen.

Enhedslisten har tidligere rejst spørgsmål om det voldelige nazistiske miljø i Århus i Byrådsalen. Men et flertal mener ikke, at problemet er så stort at byrådet skal foretage sig noget.

Borgmesteren mener at politiet har nazisterne under kontrol og ved hvem de er og hvad de foretager sig.

Men forklaringen holder ikke. White Pride får lov til at udøve terror mod folk med en anden hudfarve og andre fanklubber ved

kampe på Århus Stadion. Politiet kommer for sent ud. De kan ikke skaffe vidner, og politiet har ikke kontrollen, påpeger Kjeld Hvalso Nedergaard.

Det er chefpolitinspektør Kurt Vollesen hos Århus politi helt uenig i.

Vi kender White Pride. Vi skrider ind, når der foregår vold. Vi mener, at vi har god styr på hvad de laver. De er begrænset i at lave det de vil. Ved fodboldkampe ved vi hvor de er før kampen og efter kampen, siger Kurt Vollesen til Dagbladet Arbejderen.

Århus politi har ingen tal på hvor mange der er anholdt og sigtet for vold fra det nazistiske miljø. Det kan man ikke registreres, fordi det er flydende hvornår man er medlem af White Pride eller bare er medløber i forbindelse med slåskampe, forklarer Kurt Vollesen. *p.n.*

I Gaderummet kan de unge have deres husdyr med.

Foto: Jette Jacobsen

Gaderummet skal opfylde krav

HJEMLØSE

Forvaltningen er blevet pålagt at hjælpe Gaderummet med at finde nye lokaler

Fremtiden for det københavnske bo- og værested Gaderummet har i lang tid været usikker.

Men i denne uge afviste et flertal i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget at stoppe støtten til Gaderummet fra årsskiftet.

I stedet besluttede politikerne at pålægge forvaltningen at hjælpe Gaderummet med at finde nye lokaler. Samtidig bliver kravene til Gaderummet skærpet. Inden den 1. februar skal stedet bevilge de næste tre år, hvis der kan findes nogle nye lokaler, og hvis Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen i Københavns Kommune vil godkende stedet.

Kalle Birch Madsen, som er daglig leder af Gaderummet, er bekymret for, at forvaltningen i stedet for at bevare Gaderummet ønsker at etablere et af de sædvanlige bosteder for unge for pengene fra Satspuljen.

De unge, der kommer i »Gaderummet«, har i forvejen været igennem alle de her ting, og passer ikke ind i de etablerede systemer, fortæller Kalle Birch Madsen til Dagbladet Arbejderen.

Han frygter derfor, at flere af de unge, der kommer i Gaderummet vil komme til at leve en kummerlig tilværelse på gaden, hvis stedet ikke bevares. *uh/ur*

system, og kan her få hjælp til at blive trappet ud af medicinen, hvis de ønsker det, da der er ansat to psykologer og tre til fire studentermedhjælpere.

Problemet er, at der skal findes andre lokaler, fordi brandmyndighederne ikke vil godkende stedet til overnatninger, men det har hidtil været umuligt at finde udlejere, der vil leje ud til Gaderummet på grund af stedets målgruppe.

Gaderummet har ellers fået bevilget tre millioner kroner fra Socialministeriets Satspulje, som skal udbetales over de næste tre år, hvis der kan findes nogle nye lokaler, og hvis Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen i Københavns Kommune vil godkende stedet.

Kalle Birch Madsen, som er daglig leder af Gaderummet, er bekymret for, at forvaltningen i stedet for at bevare Gaderummet ønsker at etablere et af de sædvanlige bosteder for unge for pengene fra Satspuljen.

De unge, der kommer i »Gaderummet«, har i forvejen været igennem alle de her ting, og passer ikke ind i de etablerede systemer, fortæller Kalle Birch Madsen til Dagbladet Arbejderen.

Han frygter derfor, at flere af de unge, der kommer i Gaderummet vil komme til at leve en kummerlig tilværelse på gaden, hvis stedet ikke bevares. *uh/ur*

LANDET RUNDT

Sygehus I

VESTSJÆLLAND - Et forslag om at nedlægge Nykøbing Sjælland Sygehus og Korsør Sygehus samt den akutte medicinske afdeling på Ringsted sygehus er på dagsordenen, når Vestsjællands Amtsråd holder møde mandag den 24. november.

Den voldsomme besparelse på i alt 22 millioner kroner er indstillet af amts sundhedsudvalg. Udvalget har som led i det stærkt omdiskuterede budgetforlig fået til opgave at finde besparelser på 25 millioner kroner i sygehusvæsenet.

Sygehus II

KOLDING - Der kan ventes massefiring af omkring 120 ansatte på Kolding Sygehus.

Spareplanen skal indhente et oparbejdet underskud på over 30 millioner kroner i forhold til budgettet. Og det kommer til at ske via en omfattende slanketur, som vil gå ud over stort set alle faggrupper, vurderer de ansatte.

Der arbejdes omkring 1300 på Kolding Sygehus

Mere bilos

KØBENHAVN - Hovedstadens Udviklingsråd, HUR, har fremlagt en trafikplan, som fra mange sider kritiseres for at skabe mere biltrafik i stedet for mere kollektiv trafik. Det bliver ikke afvist af HUR-formand Mads Lebech (K), der forsvarer sig med at trafikplanen er »det mulige kunst«.

Vi er nødt til at gå på kompromis, og samtidig må vi lægge os op ad de investeringer, som regeringen har planlagt. Det nytter ikke noget at vedtage politisk, at biltrafikken i regionen ikke må stige, for det vil den gøre, siger han til metroXpress.

Falck er inde

KARLEBO - Karlebo Kommune skal fusioneres med Falck. Kommunalpolitikere har sagt ja til et tilbud fra Falck om, at Falck og kommunen sammen opretter et selskab som i vidt omfang skal drive kommunen. En række nedsatte arbejdsgrupper skal nu se på, hvilke opgaver der konkret skal lægges over i det fælles selskab, inden kommunalpolitikere i december tager endelig stilling.

Det er første gang, at en privat virksomhed og en kommune prøver at samarbejde af i den skala, der er lagt op til her, siger Falcks vicedirektør Ole Qvist til Københavns Radio.

LOKALAVISEN N/V.

Gaderummet kan ikke få penge

NØRREBRO: Gaderummet på Nørrebrogade kan ikke få udbetalt de penge, som værestedet netop har fået tildelt fra Socialministeriets Satspulje. I sidste uge skrev Lokalavisen for Nørrebro- og Nord-vest, at Gaderummet på Nørrebrogade – et bosted for unge hjemløse – havde fået et tiltrængt tilskud til at videreføre sine aktiviteter frem til 2005.

Grunden til at Socialministeriet tilbageholder pengene er, at Gaderummet står til at blive smidt ud af sine lokaler på Nørrebrogade pr. 1. januar, oplyser Gaderummets medarbejder Lars Schou. Gaderummet håber, at kunne nå at finde et andet lejemål, inden et retsmøde om kort tid sandsynligvis vil sætte punktum for bostedets eksistens på Nørrebrogade.

Lokalavisen

Torsdag
2003

for Nørrebro og Nord-Vest

TIL SAMTLIGE HUSSTANDE

Løft til de svageste

TILSKUD

Flere lokale initiativer har fået støtte fra Socialministeriet

AF RIKKE BORUP

NØRREBRO/NORD-VEST: Stofmisbrug, prostitution og hjemløshed er især storbyfænomener, og derfor er det også meget naturligt, at det er disse grupper, der frem til 2005 får et tilskud fra Socialministeriets Satspulje.

18 forskellige projekter i København her fået støtte og en del af dem holder til her på Nørrebro og i Nord-Vest.

For Nord-Vest kvartets vedkommende drejer det sig om støtte til to eksisterende tilbud - Kirkens Korshærs Kontaktcenter og Kirkens Korshærs varmesstue "Hotel Jens". Derudover barsler man med at etablere en natcafé, som et tilbud til nattevandrere, hjemløse m.fl. På Nørrebro har Gaderummet på Nørrebrogade fået tilskud til videreførelse af de nuværende aktiviteter - værested, rådgivning og bokollektiv til unge hjemløse.

i tema

Et sted at hænge ud er en slags begyndelse

i tema Nørrebrox?

■ 4.000 deltog i aftes i en mindehøjtidelighed for den italienske rygsækturist, der blev stukket ihjel på gaden på Nørrebro. Vi går bag om et fatalt knivstik og ind i en hverdag, hvor ikke alle føler de har plads nok **Side 3**

På Nørrebro færdes unge ned til 12-13-årsalderen, der ingen andre steder har at være end netop gaden. Vi kan gøre mere, mener Københavns socialborgmester

Væresteder

Af MARIE LOUISE KJØLBYE

Hvis de to - måske ret små - drenge, der dræbte en 19-årig italiensk rygsækturist, havde haft et andet sted at være end gaden, var drabet måske slet ikke sket, mener psykolog og leder af værestedet Gaderummet på Nørrebro, Kalle Birck-Madsen.

»De lyder som nogle af dem, vi fik ind for 10 år siden. Helt unge ofte andengenerationsindvandrere, der ingen steder har at være og bor i små lejligheder med deres forældre, som tit selv er meget dårligt integrerede. Eller de er helt smidt ud hjemmefra på grund af dårlig opførelse, og så går de bare rundt på gaden.«

»Det undrer mig ikke, at de går med kniv. De står alene med deres liv, og kniven giver dem en følelse af sikkerhed. Om man forhøjer straffen for kniv, betyder ingenting for dem. De er så langt ude, at de ikke tænker på, om det koster et eller to år.«

Desværre har Gaderummet ikke plads til alle. Gaderummet er et døgnåbent værested fra 1996 for marginaliserede og psykisk syge unge, de fleste i begyndelsen af 20'erne. Her er 25 fastboende, 30 i psykiatrisk behandling og »100 der går ud og ind«. Cirka en tredjedel har 'anden etnisk baggrund'.

Kan komme som de er

Gaderummets hus brændte ned fornylig, og Kalle Birck medgiver, at her alt i alt kan virke lettere kaotisk: Midt i det almindelige svineri kan man i glimt få øje på måske én enkelt genstand, der også findes ude i det borgerlige samfund...

Men netop derfor mener Kalle Birck, at værestedet fungerer: »Her kan de unge komme, som de er - de behøver ikke engang at vaske sig, og det er kun i en meget kort periode, to-tre år, at de har behov for at være i den marginalitet. Der er min holdning, også til hashklub-

berne, at så ved man, hvor de er og kan finde dem. Nogle af dem kan endda passe skolen, selv om de er på tjald, alkohol er meget værre ting.«

»Mange af dem vil jo godt ha' et liv, men når de kommer her, tænker de: 'Her bliver jeg nok også smidt ud'. Når de opdager, at det bliver de ikke, står de pludselig i kø for at få støtte.«

Ikke ind i systemet

Modellen for at hjælpe de problematiske unge er enkel ifølge Kalle Birck: »Et stort hus med to rum og en dør imellem. I det ene rum kan de unge være. I den anden sidder der nogle socialpædagoger, der kan alt, og som de unge selv kan henvende sig til og så gå igen.«

»Men hvis de først kommer ind i 'systemet' - fængsel eller psykiatri - så bliver det nemt en svingdør, de aldrig kommer ud af.«

Det sidste er familie- og arbejdsmarkedsborgmester Bo Asmus Kjeldgaard i hvert fald enig i: »Det hjælper ikke at fængsle folk, men at give dem et livsperspektiv. De har jo også drømme om familie og arbejde. De skal ikke cykle rundt i behandlersystemet. Det, der virker, er at få folk ud på en arbejdsplads og ind i uddannelse.«

Som borgmester for Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen administrerer Bo Asmus Kjeldgaard på årsbasis en lille milliard til anbringelser og forebyggelse - beløbet er netop forhøjet med 150 millioner.

Senest har Kjeldgaards afdeling indsat det såkaldte 'Københavnerteam', der op søger folk på gaden og taler gadens sprog, og genåbnet Gadepulsen, et værested for unge, især med indvandrerbaggrund.

Bo Asmus Kjeldgaard mener ikke, at man i kommunen har sovet i timen: »Men otte knivstikkerier i den sidste uge, det skal man da være utrolig opmærksom på. Det, der er lykkedes for os, er at nedbringe kriminaliteten generelt set. Det, der er tilbage, er så hårdere og mere voldeligt. Vi har været ret gode til at få fat i dem, der er 17-18 år, men vi skal endnu længere ned til 12-13 år og helt ned til børnehævedalderen. Vi skal have bedre samarbejde med skolerne og have tidligt fat i de familier, der har problemer, så de unge ikke kommer ind i de kriminalitet.«

»Samtidig skal der være total konsekvens i al omgang med våben, og højere straffe for at gå med f.eks. kniv.«

økonomisk fremskridt som produktion af menneskeligt affald. De nordamerikanske indianere blev fjernet fra deres territorier, så landet kunne opdyrkes profitabelt. Dem, der i Europa blev arbejdsløse og overflødige af industrielle effektiviseringer, eksporterede man til USA, Canada og New Zealand. De kunne prøve lykken i den nye verden. De udfyldte tomme pletter på det industrielle verdenskort. De moderne mennesker levede indtil for nylig, som om man kunne slippe væk: Dvs. som om jorden ikke er rund. »Der var altid globale løsninger på lokale problemer.«

Nu får Kant ret

Men her kort inde i det nye århundrede er der ikke længere plads. Der er ikke flere tomme rum tilbage på verdenskortet. Vi kan ikke fortsætte med at eksportere det menneskelige affald til andre lande. Flygtninge kan ikke komme ind nogen steder længere: »Nu må vi leve med det menneskelige affald i vores egne samfund.«

Det betyder ifølge Bauman, at vi har skabt en underklasse af fattige og hjemløse og arbejdsløse, som egentlig kun er et problem. De er ikke en ressource længere. Tidligere ville industrien gerne have en stærk stående arbejdsreserve, og det var basis for velfærdsstaten. Der var principielt brug for alle, så alle skulle sikres mad og bad og en seng at sove i. Produktionen kræver ikke længere den store arbejdsstyrke: Den er blevet effektiviseret. »Man kan se det første sikre tegn på denne udvikling, når penge bliver overført fra sociale ydelser til politi og sikkerhed. Nu kriminaliserer man de svageste. De bliver lukket ude ved at blive lukket inde i fængsler. Kriminaliseringen af de svageste er tegn på, at kloden er fyldt op.« Og når kloden er fyldt op, kan vi ikke længere løbe fra det forhold, at vi ikke kan løbe væk. Bauman sluttede sin serie af faktum og gåde og forklaring med at vende tilbage til Kant: »Nu må vi erkende at Kants bog ikke var en træt mands forvirrede værk. Det var en kølig og præcis analyse. Vi har hidtil haft en modsætning mellem etik og overlevelse. For selv at klare sig kunne man blive tvunget til at handle uetisk. Nu er vi i den situation at vi bliver nødt til at behandle vores næste ordentligt for at overleve. Vi kan ikke slippe af ham.« Bauman holder mange foredrag: Han vidste godt, hvad publikum gerne ville spørge ham om. Hvordan skal det ske. Det var stadig sommer udenfor, da Bauman svarede på sit eget spørgsmål: »Jeg ved ikke hvordan det skal ske. Jeg er gammel, så jeg bliver her ikke til at finde ud af det. Men I er unge, så I bliver nødt til at finde ud af det. Ellers synker skuden.«

Direkte adgang til denne side: <http://www.information.dk/Indgang/VisArtikel.dna?pArtNo=145417>

Retningslinier for brug af materiale på dette website findes [her](#) (kræver Acrobat Reader)

Til "Forside"

 Printervenlig **Send artikel/URL**

format).

Indtast e-mail i feltet og tryk send:

Tilmeld

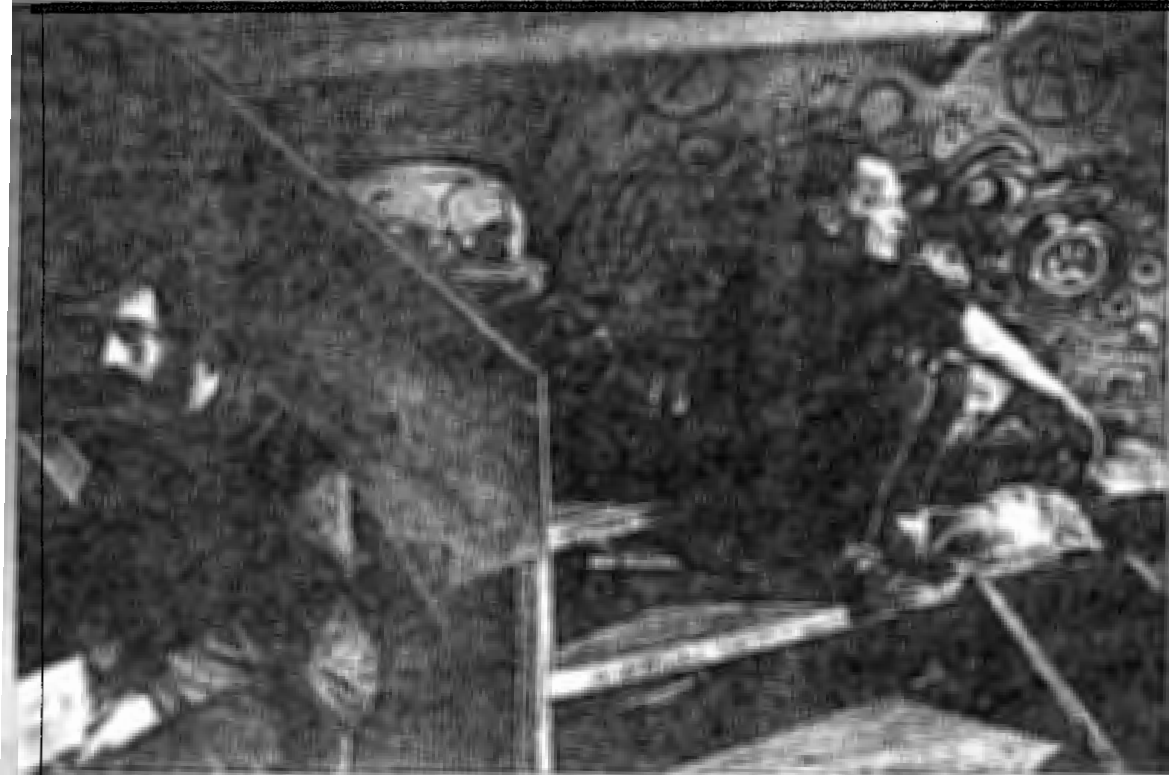
Frameld

Send

Kontakt

Dagbladet Information
St. Kongensgade 40C
1264 København K
Tlf.: 33 69 60 00
Fax: 33 69 60 79
Email:
i@information.dk

Tekniske spørgsmål:
web@information.dk

FRISTED - På Nørrebrogade er det lykkedes at etablere et sted, Gaderummet, for hjemløse, hvor de kan få opfyldt basale behov: De kan få mad og bad og en seng at sove i
Foto: Magnus Müller/Nordfoto

bejdsløse og overflødige af industrielle effektiviseringer, eksporterede man til USA, Canada og New Zealand. De kunne prøve lykken i den nye verden. De udfyldte tomme pletter på det industrielle verdenskort. De moderne mennesker levede indtil for nylig, som om man kunne slippe væk. Dvs. som om jorden ikke er rund.

»Der var altid globale løsninger på lokale problemer.«

Nu får Kant ret

Men her kort inde i det nye århundrede er der ikke længere plads. Der er ikke flere tomme rum tilbage på verdenskortet. Vi kan ikke fortsætte med at eksportere det menneskelige affald til andre lande. Flygtninge kan ikke komme ind nogen steder længere: »Nu må vi leve med det menneskelige affald i vores egne samfund.«

Det betyder ifølge Bauman, at vi har skabt en underklasse af fattige og hjemløse og arbejdsløse, som egentlig kun er et problem. De er ikke en ressource længere. Tidligere ville industrien gerne have en stærk stående arbejdsreserve, og det var basis for velferdsstaten. Der var principielt brug for alle, så alle skulle sikres mad og bad og en seng at sove i. Produktionen kræver ikke længere den store arbejdsstyrke. Den er blevet effektiviseret.

»Man kan se det første sikre tegn på denne udvikling, når penge bliver overført fra sociale ydelser til politi og sikkerhed. Nu kriminaliserer man de svageste. De bliver lukket inde i fængsler. Kriminaliseringen af de svageste er tegn på, at kloden er fyldt op.«

Og når kloden er fyldt op, kan vi ikke længere løbe fra det forhold, at vi ikke kan løbe væk. Bauman sluttede sin serie af faktum og gåde og forklaring med at vende tilbage til Kant: »Nu må vi erkende at Kants bog ikke var en trætmands forvirrede værk. Det var en klog og præcis analyse. Vi har hidtil haft en modsætning mellem etik og overlevelse. For selv at klare sig kunne man blive tvunget til at handle uetisk. Nu er vi i den situation at vi bliver nødt til at behandle vores næste ordentligt for at overleve. Vi kan ikke slippe af ham.«

Bauman holder mange foredrag. Han vidste godt, hvad publikum gerne ville spørge ham om. Hvorfor skal det ske. Det var stadig sommer udenfor, da Bauman svarede på sit eget spørgsmål: »Jeg ved ikke hvordan det skal ske. Jeg er gammel, så jeg bliver her ikke til at finde ud af det. Men i er unge, så I bliver nødt til at finde ud af det. Ellers synker skuden.«

uly@information.dk

Mennesker som affald

Den polskfødte sociolog Zygmunt Bauman kom og forklarede et faktum, stillede en gåde og endte med at fortælle hvorfor etik og overlevelse nu pludselig hænger sammen

AF RUNE LYKKEBERG

Udenfor var det allerede blevet sommer. Ligesom i resten af Danmark. Rammen var det frie rum: Gaderummet. På Nørrebrogade er det lykkedes at etablere et sted for hjemløse, hvor de kan få opfyldt basale behov: De kan få mad og bad og en seng at sove i. De kan få adgang til internet og tv, og de får lov til at være i fred.

Gaderummet havde inviteret den polskfødte sociolog Zygmunt Bauman til et medborgerhus på Nørrebro. Folk sad på stole og på gulvet,

og de stod op ad væggene. Folk stod ude i det gode vejr og lyttede ind gennem vinduerne, mens den nu 77-årige Bauman smilte elegant og talte elegant om det, der gør ondt, når de fleste skal have det godt. Folk var ikke de sædvanlige aktører i videnssamfundet: Der var ikke så mange firkantede sorte brillestel og fint trimmede firkantede fuldskaer, som der plejer at være. Der var nogle med ringe i ansigtet og andre med hår, der var klippet i påfaldende forskellige længder. Der var temmeligt mange rygere tilstede. En socialdemokratisk politiker på udkig efter manden på gaden ville have sagt: Jamen det er jo den brede befolkning, der sidder her.

»Jeg vil tale om tre ting,« lovede Bauman i mørkt jakkesæt og med sin professorale frisur: Det hvide hår stritter til siderne omkring en skaldet isse. »Jeg vil først nævne et faktum, så vil jeg stille en gåde, og til sidst vil jeg forsøge med en forklaring.«

Bauman broderede faktum, gåde og forklaring ind i et mønster: Det lod som en god historie. I slutningen af 1700-tallet skrev den tyske filosof Immanuel Kant en bog om den universelle fred. Kant gjorde

en præmis til en pointe: Jorden er rund, og det betyder, at hvis vi forsøger at løbe væk fra hinanden så mødes vi på den anden side. Man kan ikke slippe væk fra de mennesker, man ikke kan lide. Og derfor bliver man nødt til at opføre sig ordentligt.

»Vi må erkende,« sagde Bauman med Kant fra sin talerstol, »at det er nødvendigt for menneskene at enes om enhed i verdensborgerskab. Sådan er naturen indrettet.«

Historien om den runde jord, og Kant og verdensborgerskab var Baumans første element: Hans faktum.

Til gæden

Så kom gæden: Kant er ifølge Bauman en ligeså stor stjerne som David Beckham. Han er altid nævnt i akademiske afhandlinger og idehistoriske værker. Han er den moderne filosof, som man ikke kan komme uden om:

»Hvordan kan det på den baggrund være, at Kants bog om verdensborgerskab blev glemt i næsten 200 år? Den blev betragtet som en trætmands forvirrede værk. Der var ingen, der læste den.«

Der var heller ingen blandt publi-

kum på stolene, på gulvet og ude på den anden side af de åbne vinduer, der svarede Bauman. Det gjorde han selv: »Der var ingen der læste den, fordi historien i vores del af verden gik i præcis den modsatte retning.«

Vi blev ikke mere etiske, selv om vi da godt vidste, at jorden var rund. Kant skrev sin lille traktat næsten samtidig med, at der rullede hoveder for Guillotinen i Paris, og den franske revolution gjorde Europa endnu mere moderne. Moderniteten har ifølge Bauman produceret fremskridt og velstand. Men modernitet har ligeledes ifølge Bauman også produceret noget helt andet: Menneskeligt affald. Mennesker som affald.

»Når man etablerer sociale strukturer er der også nogle der ikke passer ind. Nogle der falder uden for de strukturer.«

Bauman nævnte pas og visum og papirløse flygtninge og statsløse som moderne opfindelser. Bauman talte om også produktion af velstand og økonomisk fremskridt som produktion af menneskeligt affald. De nordamerikanske indianere blev fjernet fra deres territorier, så landet kunne opdyrkes profitabelt. Dem, der i Europa blev ar-

Kalle Birck-Madsen, Gaderummet-Regnbuen

Fra: "Peter" <admin@just-well.dk>
Til: <forum@minoritetspartiet.dk>
Sendt: 27. maj 2003 13:35
Emne: Gaderummet arrangerer møde med Zygmunt Bauman i Nørre allé medborgerhus tirsdag 27.5.kl.19.00

Til din orientering:

> PRESSEMEDDELELSE

>

> Gaderummet arrangerer møde med Zygmunt Bauman i

>

> Nørre allé medborgerhus tirsdag 27.5.kl.19.00

>

>

>

> Det socialpsykologiske fristed Gaderummet-Regnbuen, der netop er omdannet

> til selvejende institution, blev ramt af en brand i sovesalen 4.-5.april,

> men fungerer ellers videre. Så vi har fornøjelsen af at kunne byde

> offentligheden velkommen til en filosofisk aften med socialpolitisk

> perspektiv, idet vi har æren af at præsentere den verdensberømte 74-årige

> polsk-engelske sociolog Zygmunt Baumann, i foredraget "Life worth living".

> Det handler om de socialt udstødtes menneskerettigheder som iflg. Baumann

> skulle være som i Paris hvor der som bekendt er "lighed" eftersom alle har

> ret til at sove under broerne.

> Retten er til at være kulturelt anderledes, men ikke til ligeværd., snarere

> til at være ligeglad. I bogen "Fællesskab" kalder han et kapitel Fra lighed

> til multikulturalisme. I "Arbejde, forbrugerisme og de nye fattige"

> beskrives arbejderklassens omformning til arbejdsløse forbrugende

> underklasse, som arbejdsgiveren mister interessen for, hvorfor

> velfærdssystemet udhules. Men arbejdetikken gælder stadig - de ledige er

> driverter, hvis lediggang kriminaliseres som social spekulation. Men faktisk

> er der ikke job til dem.

>

> Det er vores polske, i Gaderummet aktiverede bistandsmodtager Alina Frezman

> der står bag og har opnået økonomisk støtte fra Kbh.s komm.s kulturfond.

>

> Baumann blev især kendt efter udgivelsen af hans opsigtsvækkende værk

> "Modernitet og holocaust". Siden har han skrevet flere bøger som analyserer

> den komplicerede omstillingsproces vi stadig er midt i mellem industri-og

> informationssamfund. I "Globalisering" fra 1999 beskriver han samfundets nu

> næsten absolutte ulighed og spaltning mellem top og bund og nationalstatens

> afmagt overfor de hæsblesende globaliserede markeds kræfter der skaber

> udstødelsen. Netop nu, i maj 2003 konstaterer han i EU-kommisionens

> nyhedsbrev at "Følgerne af den opståede markeds- konkurrence, kan ikke

> reguleres af national politik" Han ser dog også den nuværende EU-integration

> som et led i de skadelige globaliseringsformer. Dvs han er ikke den der ser

> de store redninger, som den store kritiker af den vestlige verden han er.

> Med hans egne ord kan vi ikke virkeliggøre håbet, men dog heller ikke opgive.

> det.

>

> Zygmunt Baumann har været i Danmark mange gange før for at holde foredrag i

> de forskelligste institutioner og fora, hvor folk vil høre hans budskaber,

> og modtages overalt af fulde huse. Foredraget holdes på engelsk, men han

> bliver introduceret på dansk af Øjvind Larsen der er lektor i filosofi og

> sociologi v. inst. f.. ledelse, politik og filosofi på Handelshøjskolen i

> Kbh.

>

> Efter foredraget bliver der mulighed for at spørge, kommentere og diskutere

> med redaktør Benny Lihme, Social Kritik som ordstyrer. Da arrangementet

> foregår i caféen er der mulighed for at købe både vådt og tørt. Alle er

> velkomne.

>

>

>

> Lars Schou, Gaderummet

>

>

>

Kronik: Da Gaderumsrødderne blev genhuset – eller blev de?

Lederen af Gaderummet skriver om branden og efterlyser folk, der kan hjælpe stedet med nye lokaler:

Fredag nat d. 4-5. april blev Gaderummet ramt af en brand. Branden tog hele 5. salen, så nu bor dennes 20 beboere nede på 4. salen, som i forvejen er ramme for et døgnåbent værested for Gaderummet's andre 100-150 ugentlige brugere. Brugere af den åbne psykologiske rådgivning, 30 unge i korte eller længerevarende forløb, blev ikke ramt. Kontoret er der stadig, om end ressourcerne er blevet meget færre.

Pressen har skrevet om 2 i livsfare. Det er ikke sandt. En fik forbændinger på ryggen, mens to andre fik svitset hovedet på hænderne i forbindelse med forsøg på slukning. Billigt sluppet. Det har været alles skræk, at der skulle bryde en voldsom brand ud, som ingen spottede i tide. Og nu kom den så. Brandårsagen kan være en tabt cigaret, men skyldes sandsynligvis kortslutning i elinstallationer i et hjørne, hvor ingen opholdt sig. Tilbage er ingen ekstraordinær brandfare, men der er heller ingen plads til gadens mange hjemløse unge, eller unge der ikke trives, hvor de er placeret, anbragt eller i anden behandling, som ikke synes tilfredsstillende for den unge.

Men de er jo blevet tilbudt genhusning, har pressen skrevet, og de afslø? Både ja og nej. Det er ikke genhusning at få en madras eller deleværelse på Sundholm (som også afviste dem). Mændenes Hjem eller på et vandrehjem uden for byen, hvis ens liv i forvejen har været præget af hjemløshed eller andre sociale begivenheder. Det er jo fint for en stund, men for alle rødderne gælder det, fordi de er så unge, at de på almindelig herberget meget hurtigt vil havne i et aktivt misbrug af hårde stoffer og/eller i et massivt og vedvarende alkoholmisbrug. Samtidig vil de igen stå uden de nære sociale kontakter, som Gaderummet er god til være medopbygger på, og endelig vil de igen stå alene overfor et socialt system, som de i de fleste tilfælde har oplevet, at de ikke kan håndtere, i hvert fald ikke på en for omgivelse acceptabel måde, hvorfor de igen og igen stødes ud og bortvises, om det så er fra socialkontoret, andre ungesammenhænge eller værsthuset.

Men indtil videre er alle unge klumpet sammen i de 200 kvadratmeter, der er tilbage, altså dem af de unge, der stadig er tilbage i Gaderummet. Det tynder ud. Nogen er blevet taget med hjem af andre unge med lejlighed, hvor de kan låne en sofa en tid. Nogen har søgt ud i parker igen. Flere søger sammen om en lejlighed, typisk kælder eller erhverv, som de prøver at slumme. Enkelte har været heldige, at deres ventetid på bolig er ophørt, og de er nu kommet ud i deres egen lejlighed. For alle, på nær for de sidste med en reel bolig, vil det desværre nok gå, som det hidtil er gået for dem: det går i kage, i smut og i lort. Det vil så tage og kræve endnu flere ressourcer at rette op på det, for bare at etablere den gamle utilstrækkelige form en gang til – og så skal man være heldig, at der ikke er sket alvorlig skade af en eller anden uoprettelig art i mellemtiden! Men at gøre dette

”opsamlingsarbejde” vil så ikke være muligt uden et ”Gaderum”, for de fleste unge har været igennem, hvad der findes for dem af andet, men det har ikke bidraget til et værdigt liv for dem og til et liv med uddannelse, arbejde og bolig.

For de tilbageblevne hjemløse, dem uden alternativer, der sover i fællestuen, er livet ved at blive et helvede. Uden lidt sammenhængende søvn, eller hvis man drikker eller ryger for at holde den evige uto og larm ud, vil ens liv blive mere og mere følelsesmæssigt tilspidset, og man vil enten rage småpsykotisk rundt og/eller gå amok med acting out (desperat impulsiv hærverk på nære omgivelser) til følge. Det sker også. Og for hver dag mere, endnu mere. Det er uværdigt og nærmest umuligt følelsesmæssigt at rumme. At være vidne til at den ene unge efter den anden, faktisk også de ressourcestærke, at de i frustration og vildelse bare smadrer deres egen ting eller ting fra Gaderummet, for at få luft eller for at mærke sig selv, det er svært uforståeligt, indtil man opdager, hvor dårligt de selv har det med det. Men de ”var ikke sig selv”. Først bagefter opdagede de, hvad der var gået igennem dem – og så kommer skammen, der for nogen er blevet så tyk og stor, at de helt er forsvundet. Jeg håber ikke at det er skam i forhold til Gaderummet, for den skal ikke være der, men – tror jeg – ærgrelse over, at man med et odelagde resterne af ens liv, en hel masse af ens egne sociale relationer, som man ikke kan være foruden, men heller ikke længere med.

Femte-salen bygges ikke op igen til bolig. Bygningen kan ikke konverteres til beboelse. Gaderummet har endvidere også været opsigts siden 1998, da kommunen med Brandtilsynet har ment at lokalerne ikke kunne ombygges til godkendt beboelse.

Og de andre steder, Gaderummet igennem tiderne har fundet, alle steder er ikke blevet til noget, heller ikke et sidste sted, som var fantastisk velegnet, og meget tæt på vores økonomiske forindevn – ud fra de midler, som vores foreløbig 3-årig bevilling fra Københavns Kommune giver os. Der er bare det, at vi i det sidste tilfælde

skulle stille med en almindelig 5-årig husleje garanti, men vi havde kun de 3 år, og det fra år til år. Dybt ærgerligt, nu hvor en investor allerede havde købt huset til os, mod at vi fremskaffede den 5-årige husleje garanti. Vi kunne faktisk have flyttet ind i den sidste bygning pr. 1. april, 4 dage før branden, hvis en frelsende dengang var kommet forbi! Når Gaderummet's boligproblem er Gaderummet's egen – mener myndigheder i hvert fald – og vi ingen kapital har at trække på, så er Gaderummet's tid ved at løbe ud. Når vi på så mange år har søgt bolig/hus, og ingen af alle bestræbelserne er lykkedes, hvorfor skulle en bolig så lige pludselig dukke op lige i den nærmeste tid, mens Gaderummet kører i slæbeporet opad den snart uendelige bakke?

Københavns Kommune har med den nye Borgerrepræsentation givet Gaderummet en fair men også kritisk behandling, og det har været gavnligt for begge parter, tror jeg. Men kommunen har fra starten af udgrænset vores boligproblem som et for kommunen ikke relevant problem eller som et problem, der lå uden for dets ansvarsområde i forhold til Gaderummet. Det skal en kommune vist, når man står overfor, hvad der kan kaldes et privat initiativ. Glemte er dette er, at Gaderummet er et barn af Rådgivningsgruppen Regnbuen, der oprindeligt havde lokalerne, og så Indre Nørrebro Bydelsråd, der så en handlemulighed overfor en massiv ophobning og normadegruppe af problematiske unge hjemløse, der først levede i ene besatte og af politiet ryddede hus, og så det næste bezatte og ryddede hus. Og om igen, osv. De unge blev, efter rydningen af den sidste husbezættelse i Ahorngade, henvist til Gaderummet, hvorefter de så under mere kontrollerende former kunne sluses ud til ordinær bolig og andet relevant. Det sidste er også sket siden, men dels er der stor boligmangel, dels er mange unge i så slem en psykosocial tilstand, at det skal noget helt særligt til, hvis de nogen sinde skal gøre sig håb om en selvhjulp social situation, hvor de også trives og vil kunne holde hele livet ud, til glæde for dem selv og samfundet. Her

har Gaderummet vist sig at gøre en afgørende forskel, hvad der også kan læses i to uafhængige evalueringssrapporter, se <http://www.casa-analyse.dk/> og <http://www.gaderummet.dk/>, hvilket også ligger bag den kommunale bevilling.

Gaderummet's fremtid i et hus, hvor vores arbejde kan komme tilbage på sporet, afhænger af dem, der kender til Gaderummet's situation, og som øjner en velegnet bolig på 800-1200m², med en husleje fra kommunen og Socialministeriet op til kr. 120.000 pr. måned, og som er anvendeligt eller lige til at flytte ind i. Ingen nærværende person eller organisation, der kender dette, kender vil

Blandt dem, der kommer i Gaderummet og som allerede har søgt at hjælpe, de har ikke flere alternativer at pege på. Og når det ikke for os er muligt at handle på en grundlæggende og udslagsgivende problemstilling, vores lokale problemer, så er det at afmagt bliver til frygt, og når frygt hersker, så indtræffer kaos. Med kaos opstår destruktion og ustabilitet, der igen disponerer for angstens fremvækst. ”Så luk dog stedet”, kunne man sige, ja, og eksportere kaos rundt og ud i byen, hvor det gennem dets enkeltpersoner og smågrupper kan gå i selvsving med den kaos, der allerede er hvor man havner! – og som de unge i nærmest alle tilfælde i forvejen prøver at undgå, for ikke at blive hevet endnu mere ned i deres liv. Skal det endelig løses på en sådan nu nærmest selvsagt måde, kræver det også udvidelse med mere åben magt i form af politi, fængselsvæsen og psykiatri. Så hellere mere ”gaderum”, vil jeg sige. Her tror jeg den unge har en større chance, hvis uheldet er ude, til igen at finde ind i et for det selv og for alle andre, ordentligt samfundsmæssigt liv på lang sigt. Der er bare det, at det kræver en bolig til Gaderummet. Kender du/én, eller har du andre ideer til, hvad vi kan gøre, vil vi meget gerne høre nærmere.

Kalle Birk-Madsen,
cand. psych.,
daglig leder af Gaderummet

En af beboerne Brian Nielsen og lederen Kalle Birck-Madsen på den udbrændte 5. sal, hvor husets beboere før sov og havde inderretet hver sin personlige soveplads.

GIV OS ET HJEM

Belastede unge har brug for en ny bolig, efter halvdelen af deres opholdssted er brændt

Det, der engang var en sovesal for 25-30 psykisk belastede unge i Gaderummet på Indre Nørrebro, ligner nu mest af alt ragnarok med sod, glasskår og smeltede lp'er på væggene.

- Vi har længe vidst, det var en brandfælde. Men vi havde valgt imellem at lade de unge blive her eller sende dem på gaden, hvor mange ville ryge på sprøjt, siger psykolog Kalle Birck-Madsen, som er daglig leder af Gaderummet.

I kokitten står en uge gammel opvask. Køleskabet er halvt fyldt med mad-

varer tæt på sidste udløbsdag, som beboerne har fået af kirken, og brød, som en lokal bager giver dem indimellem. Opholdsrummet er fyldt af graffiti, snavsetøj og ølfasker, og på sofaerne ligger et par af husets beboere henslængt og får en eftermiddagslur.

De fleste beboere er under 30 år og voldsomt psykisk belastede efter mange år på gaden eller en hård opvækst og kriminel ungdom. De har intet. Og dog de har hinanden. Jeg blev fyret som-chef for brugt og grønt i Kvickly, fordi jeg

boede på gaden og var ved at drikke mig ihjel. Kommunen indlogerede mig på et hotel, men jeg havde intet af give mig til om dagen og ingen penge. Så jeg lavede en masse kriminelt. Det her er det bedste, der er sket mig. Vi tager os af hinanden, snakker sammen, og der er altid plads til et knus og en hjælpende hånd, fortæller Daniel, 21, som har levet hele sit liv på gaden.

ALTID PLADS TIL KNUS

- Der er ikke plads til alle efter branden. Nogle låner en sofa hos en ven, nogle er søgt ud i parkerne og på gaden igen, og nogle ganske få

har fået en hybel et sted. For de fleste vil det nok desværre gå, som det hittil har gjort: De får det endnu være psykisk, ryger ud i kriminalitet og misbrug, siger Kalle Birck-Madsen.

De unge har ikke andre steder at være. De bliver afvist stort set alle andre steder i det sociale system. Nogle af dem har efter branden fået tilbudt en plads på Sundholm, som er et hjem for narkomisbrugere.

- Vi er ikke narkomisbrugere.

De fleste er bare hjemløse og socialt belastede, andre har mildere psykiske problemer. Mange har været ind og ud af psykiatrien, som ikke har hjulpet os - snarere modsat. På Sundholm fik de også at vide, at hjemmet ikke kunne hjælpe dem. Så nu er vi lige vidt, siger en af beboerne Brian.

bt@eb.dk

AF LISBETH LANGWADT
FOTO: MADS WINNTER

FIND SELV EN BOLIG

Københavns Kommune nedsatte i starten af 2002 en følgegruppe, som skulle fungere som politisk bindeled mellem Borgerrepræsentationen og Gaderummet. Gruppen fik i 2003 dispensation af Borgerrepræsentationen til at deponere ca. to millioner kroner fra kommunen til at skaffe en ny bolig. Samtidig afsatte Socialministeriet også ca. to millioner. Men kommunen mener, det er Gaderummets eget problem at finde en ny bolig, da det er en selvejende institution.

- De får støtte og hjælp til et nyt sted. De ca. fire millioner vil de få, lige så snart de har skaffet lokaler. Vi har desuden hyret Konsulentkompaniet, som er et socialt foretagende, til at hjælpe dem med at finde et

passende sted, siger Frank Hedegaard, SF, medlem af Familie- og arbejdsmarkedsudvalget.

Men det er nemmere sagt end gjort at finde et værested til de i alt ca. 200 socialt belastede unge.

- Alle vil hjælpe de svage, men ikke i deres egen baggård. Vi har svært ved at finde et sted, hvor vi kan og må være. Jeg har kigget på over 30 lejligheder de sidste par år og slidt mange ejendomsagglere op. Hver gang vi finder et egnet sted, skal vi først skrive til kommunen. Så går der måneder, før vi får svar, og så er lejefølget givet til andre, fortæller den daglige leder af Gaderummet, Kalle Birck-Madsen.

Gaderummet ligger på Nørrebrogade 66 på 4. og 5. sal. Den øverste sal fungerede før som sovesal for stedets ca. 25 beboere, men brændte i starten af april. Samtliga ca. 200 unge, der bruger Gaderummet, er nu klumpet sammen på knap 200 kvadratmeter på 4.-salen.

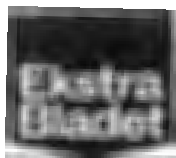
4.-salen danner ramme for et døgnåbent værested. Gaderummet har desuden en åben psykologisk rådgivning, hvor stedets daglige leder Kalle Birck-Madsen og to andre psykologer rådgiver de unge med deres for de flestes vedkommende voldsomme psykiske problemer.

Kalle Birck-Madsen er oprindelig uddannet psykolog, men mener ikke den typiske diagnosebrug i psykologiske systemer hjælper. Derfor startede han i 1985 en gratis rådgivning for unge med psykiske problemer, og i 1996 anlagde han den almennyttige selvejende institutionen Gaderummet.

Gaderummet får jævnligt besøg af en gadesygeplejerske, som tilser husets brugere, og misbrugskonsulent Henrik Rindum, som af og til holder møder om unge og misbrug og hører om brugerens oplevelser.

Gaderummets daglige leder Kalle Birck-Madsen og en af stedets beboere Daniel, 21, slapper af i opholdsrummet.

.dk

Deadline hvert femte minut

9. maj 2003

Efter branden: Giv os et hjem

Belastede og hjemløse unge har brug for en ny bolig, efter halvdelen af deres opholdssted er brændt ned

Det, der engang var en sovesal for 25-30 psykisk belastede unge i Gaderummet på Indre Nørrebro, ligner nu mest af alt ragnarok med sod, glasskår og smeltede lp'er på væggene.

- Vi har længe vidst, det var en brandfælde. Men vi havde valgt imellem at lade de unge blive her eller sende dem på gaden, hvor mange ville ryge på sprøjten, siger psykolog Kalle Birck-Madsen, som er daglig leder af Gaderummet.

I køkkenet står en uge gammel opvask. Køleskabet er halvt fyldt med madvarer tæt på sidste udløbsdag, som beboerne har fået af kirken, og brød, som en lokal bager giver dem indimellem. Opholdsrummet er fyldt af graffiti, snavsetøj og ølflasker, og på sofaerne ligger et par af husets beboere henslængt og får en eftermiddagslur.

Beboer Brian Nielsen og leder Kalle Birck-Madsen viser det udbrændte soverum på 5. sal. (Foto: Mads Winther)

De fleste beboere er under 30 år og voldsomt psykisk belastede efter mange år på gaden eller en hård opvækst og kriminel ungdom. De har intet. Og dog - de har hinanden. - Jeg blev fyret som chef for frugt og grønt i Kvickly, fordi jeg boede på gaden og var ved at drikke mig ihjel.

- Kommunen indlogerede mig på et hotel, men jeg havde intet at give mig til om dagen og ingen penge. Så jeg lavede en masse kriminelt. Det her er det bedste, der er sket mig. Vi tager os af hinanden, snakker sammen, og der er altid plads til et knus og en hjælpende hånd, fortæller Daniel, 21, som har levet hele sit liv på gaden.

ALTID PLADS TIL KNUS

- Der er ikke plads til alle efter branden. Nogle låner en sofa hos en ven, nogle er søgt ud i parkerne og på gaden igen, og nogle ganske få har fået en hybel et sted. For de fleste vil det nok desværre gå, som det hidtil har gjort: De får det endnu være psykisk, ryger ud i kriminalitet og misbrug, siger Kalle Birck-Madsen.

De unge har ikke andre steder at være. De bliver afvist stort set alle andre steder i det sociale system. Nogle af dem har efter branden fået tilbudt en plads på Sundholm, som er et hjem for narkomisbrugere.

- Vi er ikke narkomisbrugere. De fleste er bare hjemløse og socialt belastede, andre har mildere psykiske problemer. Mange har været ind og ud af psykiatrien, som ikke har hjulpet os - snarere modsat. På Sundholm fik de også at vide, at hjemmet ikke kunne hjælpe dem. Så nu er vi lige vidt, siger en af beboerne Brian.

>

Deadline hvert femte minut

9. maj 2003

Kommunen: Find selv bolig

Københavns Kommune nedsatte i starten af 2002 en følgegruppe, som skulle fungere som politisk bindeled mellem Borgerrepræsentationen og Gaderummet.

Gruppen fik i 2003 dispensation af Borgerrepræsentationen til at deponere ca. to millioner kroner fra kommunen til at skaffe en ny bolig. Samtidig afsatte Socialministeriet også ca. to millioner.

Men kommunen mener, det er Gaderummets eget problem at finde en ny bolig, da det er en selvejende institution.

- De får støtte og hjælp til et nyt sted. De ca. fire millioner vil de få, lige så snart de har skaffet lokaler. Vi har desuden hyret Konsulentkompagniet, som er et socialt foretagende, til at hjælpe dem med at finde et passende sted, siger Frank Hedegaard, SF, medlem af Familie- og arbejdsmarkedsudvalget.

Men det er nemmere sagt end gjort at finde et værested til de i alt ca. 200 socialt belastede unge.

- Alle vil hjælpe de svage, men ikke i deres egen baggård. Vi har svært ved at finde et sted, hvor vi kan og må være. Jeg har kigget på over 30 lejligheder de sidste par år og slidt mange ejendomsmæglere op. Hver gang vi finder et egnet sted, skal vi først skrive til kommunen. Så går der måneder, før vi får svar, og så er lejemålet givet til andre, fortæller den daglige leder af Gaderummet, Kalle Birck-Madsen.

Deadline hvert femte minut

9. maj 2003

Gaderummet åbent for alle

Gaderummet ligger på Nørrebrogade 56 på 4. og 5. sal. Den øverste sal fungerede før som sovesal for stedets ca. 25 beboere, men brændte i starten af april. Samtlige ca. 200 unge, der bruger Gaderummet, er nu klumpet sammen på knap 200 kvadratmeter på 4.-salen.

4.-salen danner ramme for et døgnåbent værested. Gaderummet har desuden en åben psykologisk rådgivning, hvor stedets daglige leder Kalle Birck-Madsen og to andre psykologer rådgiver de unge med deres for de flestes vedkommende voldsomme psykiske problemer.

Kalle Birck-Madsen er oprindelig uddannet psykolog, men mener ikke den typiske diagnosebrug i psykologi-systemer hjælper. Derfor startede han i 1985 en gratis rådgivning for unge med psykiske problemer, og i 1996 anlagde han den almennyttige selvejende institutionen Gaderummet.

Gaderummet får jævnligt besøg af en gadesygeplejerske, som tilser husets brugere, og misbrugskonsulent Henrik Rindum, som af og til holder møder om unge og misbrug og hører om brugernes oplevelser.

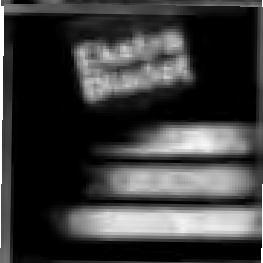
Daniel, som er beboer, og husets leder kalle Birck-Madsen. (Foto: Mads Winther)

Nyheder:

Nyhedsforside
112
Dagens leder
Engells kommentar
7 dage (arkiv)

Forside

24 timer

Nyheder**Sport****Puls****Digitalt****Side 9 pigen****Vejret****Debat****Biler****Ferie****For kvinder****Erotik****e-shop****Annoncer****Massage & escort****Abonnement****Om Ekstra Bladet**

Dagens billede

POLFOTO

Bestil billede?
Klik og zoom!

/Forsiden /Nyheder /Artikel

Print Send

Gaderummet åbent for alle

titl - 12:50 - 9. maj. 2003

Gaderummet ligger på Nørrebrogade 56 på 4. og 5. sal. Den øverste sal fungerede før som sovesal for stedets ca. 25 beboere, men brændte i starten af april. Samtlige ca. 200 unge, der bruger Gaderummet, er nu klumpet sammen på knap 200 kvadratmeter på 4.-salen.

4.-salen danner ramme for et døgnåbent værested. Gaderummet har desuden en åben psykologisk rådgivning, hvor stedets daglige leder Kalle Birck-Madsen og to andre psykologer rådgiver de unge med deres for de flestes vedkommende voldsomme psykiske problemer.

Kalle Birck-Madsen er oprindelig uddannet psykolog, men mener ikke den typiske diagnosebrug i psykologi-systemer hjælper. Derfor startede han i 1985 en gratis rådgivning for unge med psykiske problemer, og i 1996 anlagde han den almennyttige selvejende institutionen Gaderummet.

Gaderummet får jævnligt besøg af en gadesygeplejerske, som tilser husets brugere, og misbrugskonsulent Henrik Rindum, som af og til holder møder om unge og misbrug og hører om brugernes oplevelser.

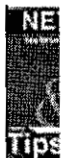
SENESTE NYT

- 17:15 > [Bunden af Superligaen helt åben](#)
- 17:00 > [Pamela Anderson: Jeg dyrkede sex med alle i Baywatch](#)
- 16:40 > [Kolding klar til DM-finalen](#)

Daniel, som er beboer, og husets leder kalle Birck-Madsen. (Foto: Mads Winther)

11. 05. 2003

TIPS

0

Pi
11SA
11Kc
11Ol
fl
11Bc
11Hc
1169
yd
11Di
ef
11Gl
gr
10Ir
gå
Ir
10

Se

Nyhe

Pi
16SA
16

Spor

Bu
he
17Kc
16

Puls

Pa
dy
Ba
17Rc
iq
14

Digit

Ed
gr
15**NEST LÆSTE ARTIKLER**

1. [Pamela Anderson: Jeg dyrkede sex med alle i Baywatch](#)
2. [Pizza-skræk](#)
3. [Kok udløste SARS](#)

Det er noget trangt

Omkring kl. 10 er Gaderummet lukket af for arbejdet. De arbejder på at gøre det mere åbent. Det er et stort arbejde, og det vil tage nogle måneder at gøre det mere åbent. Det er et stort arbejde, og det vil tage nogle måneder at gøre det mere åbent.

Arbejde i Gaderummet
Gaderummet skal gøres mere åbent og mere brugbart. Det er et stort arbejde, og det vil tage nogle måneder at gøre det mere åbent.

Har I tænkt på...

Har I tænkt på, at det er vigtigt at gøre det mere åbent og mere brugbart. Det er et stort arbejde, og det vil tage nogle måneder at gøre det mere åbent. Det er et stort arbejde, og det vil tage nogle måneder at gøre det mere åbent.

Det er et stort arbejde, og det vil tage nogle måneder at gøre det mere åbent. Det er et stort arbejde, og det vil tage nogle måneder at gøre det mere åbent.

Er I klar til...

Er I klar til at gøre det mere åbent og mere brugbart. Det er et stort arbejde, og det vil tage nogle måneder at gøre det mere åbent. Det er et stort arbejde, og det vil tage nogle måneder at gøre det mere åbent.

Arbejdet med at gøre det mere åbent og mere brugbart. Det er et stort arbejde, og det vil tage nogle måneder at gøre det mere åbent. Det er et stort arbejde, og det vil tage nogle måneder at gøre det mere åbent.

Arbejdet med at gøre det mere åbent og mere brugbart. Det er et stort arbejde, og det vil tage nogle måneder at gøre det mere åbent. Det er et stort arbejde, og det vil tage nogle måneder at gøre det mere åbent.

Arbejdet med at gøre det mere åbent og mere brugbart. Det er et stort arbejde, og det vil tage nogle måneder at gøre det mere åbent. Det er et stort arbejde, og det vil tage nogle måneder at gøre det mere åbent.

nen på grund af mangende bolig fra næste måned. Ejendommen skal sælges og ejeren har sagt Gaderummet op fra maj måned. I årtid vil kommunen ikke stille yderligere to års husleje garanti for de nye lokaler, som Gaderummet

har fundet i Indre by. Derfor frygter Kalle Birch Madsen, at Gaderummet's dag er talte. "Vi har jo ingen lokaler nu. Vi har et hus, men vi kan ikke stille de krævede husleje garanti. Kommunen kan ikke give de ekstra to år. Så nu er vi for alvor i fare, for vi kan ikke bare finde nogle andre lokaler," siger Kalle Birch Madsen.

Man har nu fået tidligere socialister Karen Jespersen til at gå ind i sagen og skubbe til Socialministeriet, i håb om at de vil give den sidste livgivende økonomiske indsprøjtning. "Vi håber, at det batter noget, men jeg tvivler på, at Socialministeriet vil give noget til os," siger Kalle Birch Madsen, der håber til det sidste på en redning.

"Vores naboer har været meget søde ved os og tilbudt os tæpper og hvad de kunne undvære. Så vi håber på, at nogen kan hjælpe. Vi må ikke give op. Vi er jo tilfredse med en gammel lade - ja et tag. Bare vi får et sted at være," understreger Kalle Birch Madsen.

23. april 03

KORTBREV - PåGaden.net

[Hovedmenu](#)
[Send artikel](#) | [Printvenlig version](#) | [Deltag i debatten](#)

Paagaden.dk

Nyheder

Debat
Nyhedsbrev
Leder
Søg

Nørrebroliv

Det sker på Nørrebro
Opslå arrangementer

Alt om Nørrebro

Links
Tilmeld link

Om På Gaden

Kontakt
Kolofon
Annoncer

Bevar Stengade bilfri

Skriv under her

Nørrebro Parkkvarter

Kvarterløft
Nørrebro Park

Socialt:

Gaderummet hårdt ramt efter brand

(Paagaden.dk) - 14. Apr 2003 - Lugten af brand spreder sig fra gård til på Nørrebrogade. Lyden af sirener fra brandbiler, politi og ambulancer standser foran porten til nr. 56. Nu lyder der desperate råb op mod baghusets fjerde sal, mens flammerne knitrer. Klokkeren 01.30 natten til lørdag den 4. april udbrød der brand i øverste etage hos den åbne døgninstitution Gaderummet på Nørrebrogade. En af beboerne blev båret ud med forbrændinger så alvorlige, at han en overgang var i livsfare. En anden blev båret ud med røgforgiftning.

Branden har gjort tingene meget svære for Gaderummet. Den daglige leder Kalle Birck-Madsen har ikke helt opgivet håbet, men næsten. - Vi har mistet den ene etage, og alle, der boede dér, er flyttet ned på etagen under, forklarer han. Branden bredte sig så hurtigt, at de 20 unge, der sov på etagen, mistede de fleste af deres ejendele.

En gruppe overlevende

- Det er sgu' synd for dem, siger han. For der bliver nemlig trangt på etagen, når der skal være plads til 20 mere, og Kalle Birck-Madsen frygter, at det vil gå ud over de svageste. Men ellers har de unge nu taget branden meget roligt.

- Det er en gruppe overlevende, som han forklarer. Han vil han godt korrigerer, hvad dagbladet B.T. skrev lige efter branden. I bladet blev der gjort et stort nummer ud af, at de unge ikke ville ind i politibilene.

- Men det skyldtes kun, at de ville have politifolkene til at sige, hvad der var sket med deres kammerater, forklarer Kalle Birck-Madsen. Da de havde fået det at vide, var der ingen problemer.

Nyt sted gled af hænde

Til gengæld har branden bragt Gaderummet i store økonomiske problemer. Kalle Birck-Madsen ved simpelthen ikke, hvor pengene til en genopbygning skal komme fra.

- Vi har ikke penge til at sætte i stand, siger han. Vi er virkelig dårligt stillet. Samtidig har han til sin store ærgrelse måttet lade en god løsning glide sig af hænde.

Gaderummet havde nemlig fundet et nyt sted at flytte hen, et hus på Nørre Voldgade. Problemet var, at foreningen kun havde råd til at stille med tre års husleje garanti, mens udlejeren ville have for fem år. Kommunen har indtil nu sagt nej til at hjælpe. - Det er et stort, velegnet hus, forklarer Kalle Birck-Madsen.

Med nye og bedre omgivelser ville Gaderummet kunne udvikle sine aktiviteter og hjælpe endnu flere unge med problemer, mener Kalle Birck-Madsen, og derfor er han mildt sagt skuffet over kommunens holdning. Det er især de ledende embedsmænd i familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen, han har haft problemer med.

- Vi har et virkeligt fint samarbejde med sagsbehandlerne og Socialcentret, men højere oppe i systemet møder vi modstand, siger han.

Brandårsag endnu ukendt

Det ligger endnu ikke fast, hvorfor branden opstod. De unge havde holdt fest lørdag aften den 5. april. Branden opstod ved totiden, kort tid efter at festen var sluttet. De fleste unge lå og sov, og i første omgang var mistanken, at branden skyldtes rygning i sengen. Men politi og brandvæsen hælder i øjeblikket mere til en teori om, at det var de elektriske installationer.

Kompliceret spil

Branden afdækker et kompliceret spil mellem Gaderummet, husets ejer og

23.
Sui
ple

20.
Hvi

19.
Inç
dø

18.
Rac

17.
Grç

14.
Ga
ran

14.
Nø

11.
Hu:
kri:

11.
10:

10.
Vi :

Se

23.
Bø
Gu

21.
Fle
Op

20.
Sta
pol

16.
Pro
top

16.
Tre
må
tilf

myndighederne. Det er Byggeri & Bolig under Københavns Kommune, der har haft opsynet med Gaderummet. Direktør Ole Sperling oplyser, at man for godt ét år siden, efter en henvendelse fra Københavns Brandvæsen, skrev til ejeren, og bad ham om at få forholdene bragt i orden.

Men ejeren havde allerede på det tidspunkt opsagt lejemålet med Gaderummet, en opsigelse som værestedet dog aldrig har accepteret. Striden mellem udlejer og Gaderummet netop nu under behandling i boligretten.

- Vi anser det for uheldigt, at Gaderummet ikke har anerkendt opsigelsen, siger Ole Sperling til *PåGaden*.

Det har nemlig efter Ole Sperlings mening betydet, at kommunen er blevet afskåret fra at foretage sig mere i sagen.

- Vi kan få ejeren idømt en bøde, men ejeren har jo forsøgt at få lejer ud. Det hele beror nu på rettens afgørelse, forklarer direktøren.

Det er ikke en situation, som Ole Sperling er specielt glad for.

- Det er uhensigtsmæssigt, at vi ikke kan gøre noget mere i denne sag, siger han.

Ole Sperling finder helt klart, at Gaderummet har overtrådt reglerne på området. Dels er der tale om et loftsrum, dels er der tale om kontorlokaler, hvor man ikke må sove, og endelig er det farligt, at mange personer sover i det samme rum. Som Ole Sperling udtrykker det, så var der tale om en »uacceptabel risiko«.

Lagt på paagaden.dk af [Henrik Amstrup](#)

[Send artikel](#) | [Printvenlig version](#) | [Deltag i debatten](#)

Alt indhold © Foreningen PåGaden & Mediesyndikatet Monsun
Alle tekster kan frit citeres med tydelig angivelse af Paagaden.dk som kilde.
Paagaden.dk er produceret og drives af [Mediesyndikatet Monsun](#)

Nørrebro Avis

UGE 15 • ONSDAG DEN 9. APRIL 2003

TIL SAMTLIGE KONTORER, FORRETNING

Lejernes sidste bastion

Forsvar for lejere:
Lejernes LO er ofte den sidste mulighed for lejere, når de er trængt.

AF ULRICH WOLF

Listen af sager er næsten uen-

delig hos LLO i Hovedstaden. Her kæmper man for at holde de værste boligspekulanter i skak. Det er svært og der er kommet meget mere at se til de senere år. Mange sager er fra Nørrebro.

Side 6

FOTOFERNILLE HØY KRISTENSEN

Gaderummet gik op i flammer

Brand: Gaderummets lokaler på Nørrebrogade 56 gik lørdag op i flammer. Ingen kom noget til ved branden

AF ULRICH WOLF

Det sociale projekt for unge Gaderummet, der i forvejen er truet af lukning, blev lørdag fortæret af en brand. Gaderummet, der holder til under loftet i et baghus, har flere gange fået advarsler om, at der ikke var brandsikkert. Flam-

merne tog en del af de unges sparsomme ejendele, men heldigvis kom ingen noget til ved branden.

Det er endnu usikkert, hvad der forårsagede branden.

Side 5

Flammer under taget

Ildløs: Gaderummets lokaler under loftet på Nørrebrogade brændte omtrent ud lørdag. Årsagen til branden er uklar

AF ULRICH WOLF

De er blevet advaret mange gange. Denne gang gik det galt. Gaderummet brændte omtrent ud lørdag. Den voldsomme brand slugte hurtigt de få ejendele, de unge havde på stedet.

Trods en hurtig udrykning ra brandvæsenets side lykkedes det ikke at redde lokalerne og det er nu uvist, hvor de unge skal gå hen.

Mange af de unge nægtede i første omgang at blie gennet ind i politiets bus, fordi de troede de skulle anholdes. Men da de fandt ud af, at det blot var normal procedure, gik evakueringen uden problemer.

Genhuses ikke

De fleste af de unge bliver tilsyneladende ikke genhuset. Mange af dem har adresse andre steder og derfor ville Den Sociale Døgnvagt ikke tage sig af de unge,

der stod på gaden. En blev afvist fordi han havde adresse på Christiania, selvom hans ikke har mulighed for at bo der længere, idet hans skurvogn angiveligt er blevet brændt af.

Mange af de unge bor i Gaderummet og har derfor ikke noget sted at bo nu.

Fem af de unge tog imod genhusning på Sundholm, men blev afvist her, da de ikke hørte til. Enkelte tog så til Mændenes hjem.

Uvis fremtid

Gaderummets skæbne er generelt uvis. Igennem længere tid har man ledt efter lokaler, og senest har man fundet lokaler i Indre by. Men på grund af kommunens regler, er det ikke muligt for Gaderummet at flytte ind i de nye lokaler. Derfor er det nu uvist, hvad der skal ske med det sociale projekt, der nu står uden adresse.

I yderste konsekvens forsvinder Gaderummet og dermed de unge, der så bliver spredt over hele byen og får adresse i kældre og trappeopgange.

Søg i Modkraft.dk: **Nyheder & Links**

Søg på nettet: **Google**

07-04-2003 -> Der er 25 gæster og 9 brugere online. Du kan gratis blive oprettet som bruger ved at klikke her <-

Hovedmenu

- » [Forside](#)
- » [Debatforum](#)
- » [Kalender](#)
- » [Butik](#)
- » [Kontradoxa](#)
- » [Linksamling](#)
- » [Kontakt](#)
- » [Om/About](#)

Login

Kaldenavn

Password

[Modkraft Nyheder](#) » [Venstrefløj](#) » [Du er her](#)

Gaderummet udbrændt

Det alternative værested Gaderummet på Nørrebro i København blev natten til lørdag raseret af en voldsom brand. En person blev livsfarligt kvæstet af forbrændinger, og en anden blev røgforgiftet. Lørdag var årsagen til branden endnu ukendt. Læs mere hos pol.dk [Læs mere om Gaderummet](#)

Opslået lørdag, 05 april @ 20:48:16 CEST (| | [Phorum](#))

Modkraft Nyheder

- 07.04: Nye anti-krigs aktioner: Reclaim the Base
- 07.04: Skyggesiderne frem i lyset
- 07.04: Nye anti-krigssites
- 07.04: Spansk generalstrejke mod krigen
- 06.04: Amerikansk fredsaktivist skudt på Vestbredden
- 05.04: Amerikanske interesser bombes
- 05.04: Jette Gottlieb til Irak
- 05.04: Dansk fredsvagt såret i Palæstina
- 05.04: Gaderummet udbrændt
- 04.04: Günther Grass: Busi er krigsforbryder

» [Modkraft Nyheder](#)

» [Alle historier om Venstrefløj](#)

» [Oversigt over artikel-emner](#)

Minimarked:

Leksikon for det 21. århundrede (cd-rom) DKK 200.00

Gensidig Hjælp DKK 285.00

BZ Europa DKK 60.00

Har du ikke en konto? Det kan du få. Som registreret bruger har du bl.a. mulighed for at opslå artikler, benytte vores Instant Messenger og reservere dit navn i debatten.

Modkraft Links:

- » [Link index forsiden](#)
- » [Nyeste links](#)
- » [Mest besøgte links](#)
- » [Tilføj link til samlingen](#)
- » [Link-temaer](#)

Pressemeddelelser:

- SID-Grafisk, Randers/Århus afd:** Stop krigen mod det irakiske folk
- Subcommandante Marcos:** We Stand for Peace and Justice
- Stop Terrorkrigen:** Dorte Grenaas tale ved Menneskekæden ved ambassaderne
- Fagligt Netværk Mod Krig:** Frem mod en landsdækkende aktionsdag mod krig
- Cinematket:** John Pilger i København
- » [Alle pressemeddelelser](#)

Minimarked:

- War is Terror - Hættetrøje: 333.00 kr.
- Tucuru - billeder fra en frihedskamp: 30.00 kr.
- Dansk Krigsdeltagelse - Nej Tak: 20.00 kr.
- War is terrorism - with a bigger

40 unge husvilde efter brand

■ AF MARIA EVALD

Ca. 40 unge fra det sociale boligprojekt »Gaderummet« blev natten til lørdag husvilde. Det skete efter at en voldsom brand brød ud i et loftsrum i baghuset på Nørrebrogade 56 i København.

Huset er et værested for unge på den yderste venstrefløj med problemer i dagligdagen. De nægtede at sidde i politiets opvarmede evakueringsbusser, som blev sat ind til de unge, mens deres hus blev reddet fra flammerne.

»De følte det krænkede deres ideologiske betragtninger at sidde i en bus, der

tilhører politiet, når de synes, at politiet er nogle røvhuller,« siger Flemming Drejer, central vagtleder, Københavns Polit.

Ingen af de unge er i livsfare efter branden.

En beboer slap med røgforgiftning, en anden kom til skade, to blev indlagt med svære brandsår. Den ene ligger stadig til observation på hospitalet.

Ved 02-tiden var branden slukket igen og de unge genhuset af myndighederne et andet sted på Nørrebrogade i København.

Årsagen til branden er ikke kendt af politiet.

mev@bt.dk

LUKKET OG SLUKKET:

To af beboerne fra »Gaderummet« blev indlagt med brandsår. Den ene blev senere udskrevet igen. Resten af de omkring 40 beboere blev genhuset, efter at brandvæsenet havde slukket ilden omkring ved to-tiden.

Foto: Kristian Linnemann

Politiken søn 6. april 03, s. 6

selvtilliden, får nu som...

sejlet' sammen med andre piger i samme situation. Maritimt Forsøgscenter arrangerer nemlig kombinerede sejl- og lejrture i Roskilde Fjord med vikingeskibet 'Freja' for netop de forsigtige piger mellem 15 og 18 år. Sammen med syv andre piger og to unge kvindelige projektledere skal de unge piger på en fem dage lang sejlads lære at begå sig på et skib og slå lejr under primitive forhold. Der bliver dog også mulighed for at soppe, snorkle, svømme og lære at gøgle med ild. Sejlturene foregår fra midt i juni til midt i september. (våben)

Unge i brandfælde

Det var et sandt held, at ikke flere kom til skade, da der natten til lørdag udbrød brand i et kollektiv på Nørrebro i København, mener politiet. »Jeg kan ikke forstå, at folk kan få sig selv til at sove sådan et sted. Der er massevis af mennesker deroppe, og folk ligger tilfældigt spredt og sover på madrasser bag forhæng på en lang gang. Det er jo en brandfælde uden lige«, siger kriminalpolitiet centrale vagtleder, Leif Berg. Branden, der raserede det sociale boligprojekt Gaderummet, opstod i de unges opholdstue. Ifølge politiet var det formentlig en ung mands rygning i sengen, der startede branden. Lørdag meldte lægerne, at manden overlever sine forbrændinger. Yderligere blev en person bragt til sygehuset til observation for røgforgiftning. Op mod 40 unge skal ifølge politiet nu genhuses. (Ritzau)

Drab af ven var uheld

Det var et uheld, da en 22-årig mand i september sidste år kom til at skyde en af sine venner. Det afgjorde en domsmandsret i Ringsted fredag og dømte den 22-årige to års fængsel. Det fatale skyderi skete, da manden fiskede et dobbeltløbet haglgevær frem fra gulvet un-

STEMMESLUGER. Socialdemokraterne i København

Kåring på B

POLITIKEN.DK

Én person i livsfare efter brand på Nørrebro i København

Politikens netavis lørdag 5. apr 2003

En person pådrog sig livsfarlige forbrændinger og en anden blev røgforgiftet, da der natten til i dag udbrød brand i baghuset på Nørrebrogade 56 i København.

Branden raserede det sociale boligprojekt 'Gaderummet'.

Brand opstod i dagligstue

Ifølge politiet i København opstod ilden i de unges opholdsstue, men brændte ikke igennem til taget. Hvordan branden er opstået, var stadig uvist tidligt lørdag morgen.

En af politiets evakueringsbusser blev sat ind til de unge, og samtidig gik man i gang med at forsøge at finde alternative logimuligheder for resten af natten til de unge.

Nogle kørt hjem til forældrene

Nogle af dem kunne eventuelt køres hjem til deres forældre, mente den centrale vagtleder hos ordenspolitiet i København.

Enkelte af de unge forsøgte på trods af politiets advarsler at komme ind i bygningen igen, efter at branden var slukket omkring kl. 02. Derfor var politiet nødt til at postere en vagt på stedet.

Printet fra www.politiken.dk Mandag 7. apr 2003

Ophavsretten tilhører Politiken. Informationerne må alene anvendes til egen, ikke-kommerciel brug.

Artiklen kan findes på adressen: www.politiken.dk/VisArtikel.i.asp?PageID=264902

); //-->

Fra B.T.

I LIVSFARE EFTER BRAND PÅ NØRREBROGADE I KØBENHAVN

▪ En person pådrog sig livsfarlige forbrændinger og en anden blev røgforgiftet, da der natten til i dag udbrød brand i baghuset på Nørrebrogade 56 i København.

Ritzaus Bureau

Branden raserede det sociale boligprojekt "Gaderummet". Ifølge politiet i København opstod ilden i de unges opholdsstue, men brændte ikke igennem til taget. Hvordan branden er opstået, var stadig uvist tidligt lørdag morgen.

En af politiets evakueringsbusser blev sat ind til de unge, og samtidig gik man i gang med at forsøge at finde alternative logimuligheder for resten af natten til de unge.

Nogle af dem kunne eventuelt køres hjem til deres forældre, mente den centrale vagtleder hos ordenspolitiet i København.

Enkelte af de unge forsøgte på trods af politiets advarsler at komme ind i bygningen igen, efter at branden var slukket omkring kl. 02. Derfor var politiet nødt til at postere en vagt på stedet.

/ritzau/

Lagt på www.bt.dk den 5. april 2003 kl. 05:15.

A
n
n
o
n
c
e

Gaderummet

ONSDAG DEN 19. MARTS 20

Truet: Det er sidste udkald for Gaderummet. Trods kommunalt tilskud og nye lokaler risikerer fristedet at blive smidt ud.

AF ULRICH WOLF

Gaderummet har igennem mange år levet en omtumlet tilværelse. Det passer meget godt til de unge, der kommer i Gaderummet. De har også levet en omtumlet tilværelse. Men der skal være styr på sagerne. Et af kravene til det socialpædagogiske fristed var, at der skulle orden i ledelsesforholdene og der skulle være ordentlige lokaler, som de unge kan opholde sig i. Det var en betingelse for, at Københavns Kommune ville give et milliontilskud til Gaderummet.

Nu risikerer Gaderummet at ryge på gaden og lukke, selvom man har fundet nye lokaler og samtidig har fået bevilget fire millioner kroner i støtte.

Grunden er, at Københavns Kommune ikke har lokaler til rådighed og at de lokaler som Gaderummet selv har fundet, er for store.

Umulig situation

Siden en CASA-rapport "frikendte" Gaderummet sidste år og roste de resultater man nåede med de unge har forholdene ellers set bedre ud for det til tider udskældte projekt.

Københavns Kommune ville sammen med Socialministeriet give penge til stedet, mod at der kom orden på forholdene, deriblandt at man fandt nogle egnede lokaler, der overholdt brandvedtægterne. Nu har man fundet 1800 m² lokaler i Nørre Voldgade, der er skrevet en lejekontrakt og alt er klart til indflytning.

Men der er en hage ved det hele.

Lokalerne er nemlig større end planlagt og udlejer kræver husleje garanti for fem år. Kommunen har kun givet garanti for tre år og vil ikke give mere.

Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen gav torsdag 2,5 millioner kroner til Gaderummet, men heri var de nye lokaler slet ikke nævnt. Det betyder reelt, at man ikke kan flytte ind i de nye lokaler og så kan man ikke få tilskuddet, der er afhængigt af en adresse.

snart på gader

Gaderummet er opholdssted for de unge, som de etablerede system ikke har fået fat i. Men stedet luknigstruet, selvom man har fundet egnede lokaler og fået million-bevillinge fra Københavns Kommune og Socialministeriet.

FOTO: PERNILLE HØV, KRISTENSEN

"Det er det klassiske catch 22 vi er ude i. Huset er for stort til at vi kan betale og vi har brug for lidt flere kommunale penge. Men det fremgår slet ikke af kommunens indstilling, at de nye lokaler er en mulighed. Så nu risikerer vi, at vi slet ikke kan flytte ind og dermed slet ikke kan få nogle penge," siger Gaderummets leder Kalle Birch-Madsen, der frygter at man nu må lukke Gaderummet.

Snart smidt ud

Den 7. maj er deadline for de nuværende lokaler på Nørrebrogade. Her skal

man være ude af lokalerne og selvom der har været mange forlængelser er det slut nu. Ejendommen skal bruges til andre formål. Dermed står man på gaden, hvis der ikke er et nyt lokale man kan flytte ind i.

"Vi har brugt meget krudt på at finde egnede lokaler og nu står vi endelige med nogle gode af slagsen. Endda nogle, hvor vi kunne tage imod de unge under 18 fra oplandskommunerne og dermed udvide vores aktiviteter. Men pengene gør, at vi ikke kan," siger Kalle Birch-Madsen.

Hvis der ikke findes en løsning inden den 7. maj er Gaderummet historie.

"Så må vi lukke, det er der ingen tvivl om. Det vil være en katastrofe for de unge og det vil være dyrt for kommunen. Meget dyrere end at give en garanti på

penge op af lommen kommunen. Det er penge," siger Kalle Birch-Madsen, der understreger at han er glad for de tilskud han nu får. Men han ærger sig over, at de måske ikke kan bruges.

"Jeg fornemmer, at det politisk vilje til at hjælpe men embedsapparatet tænder på en anden måde. I for tager man slet ikke nye lokaler med i indstillingen," siger Gaderummets leder.

Nu vil man som den lersidste løsning forsøge påvirke Familie- og Arbejdsmarkedsborgmester Bo Asmus Kjeldgaard til at ændre på indstillingen. Man alligevel kan få et to års husleje garanti og med redde det truede sted, der når de unge allers ikke når.

ers sexliv gøres til sygdom

Ikke næsten hver anden kvinde har så alvorlige problemer med sexlivet, at det er en sygdom. I hvert fald står den internationale medicinalindustri, især i Danmark, klar til at konstruere en ny kvindesyge, der kan afsætte Viagra-lignende produkter til den nye sygdom, skriver Weekendavisen. Leder af Sexologisk Afdeling på Rigshospitalet, Ellids Kristensen, tror ikke på det. Hun mener, at tallet er alt for højt og understreger, at kun få kvinder kan hjælpes medicinsk. *nyland*

Bornholmere vil beholde natfærge

BORNHOLM · Et flertal af politikerne i Bornholms Regionsråd vedtog i aften en skarp protest til trafikministeren over lukningen af natfærgerne mellem København og Rønne, og samtidig fik øens egne forhandlere det røde kort, oplyser DR Bornholm. Flertallet i regionsrådet stemte for en resolution, der tager afstand fra de bornholmere, der på øens vegne har forhandlet en aftale på plads med ministeren om en natfærge mellem Rønne og Køge som erstatning for københavnerbåden. */ritzau/*

e penge

men på sygehuse. Jesper Poulsen, lektor på Rigshospitalet, siger, at lægerne skal have sat pris på operationer og undersøgelser. Det skal være muligt at forgyldte læger og sygehuse for at gøre en indsats. */ritzau/*

Staten vil hjælpe udsatte københavnere

STATSSTØTTE

Antallet af socialt udsatte københavnere er så stort, at staten nu vil yde økonomisk førstehjælp i hovedstaden.

AF SANNE NYLAND CHRISTENSEN

KØBENHAVN · Efter flere års hård kamp er det nu lykkedes Københavns Kommune at indgå en særlig aftale med Socialministeriet om at løfte indsatsen over for byens udsatte grupper.

Planen er, at de midler Københavns Kommune får fra den såkaldte satspulje til sociale forsøg og projekter ikke længere skal bortfalde efter et par år, som den gør for alle andre kommuner og amter – men derimod fortsætte for at sikre byens hjemløse og stofmisbrugere en vedvarende og målrettet hjælp.

»De udsatte grupper fordeles sig ikke jævnt over hele landet, mange søger til de store byer – og København i særdeleshed. Derfor bliver vi nødt til, at lade pengene følge de udsatte,« siger socialminister Henriette Kjær (K).

På nuværende tidspunkt bor der over tre gange så mange stofmisbrugere og hjemløse per indbygger i København i forhold til resten af landet. Og derfor er ministeren glad for, at hun med samtykke fra satspuljeparti-

DER ER HJÆLP på vej til byens svage. FOTO: THOMAS SJØRUP/SCANPIX

erne har lavet en aftale, der tilgodeser hovedstadsområdet – og sikrer en fortsat støtte til det område, hvor problemerne er størst.

Nyt liv i gamle projekter

Fungerende socialborgmester i Københavns Kommune, Frank Hedegaard (SF) er glad for aftalen om at sikre byen ekstraordinær hjælp.

»Vi har i årevis påpeget, at vi var særligt belastet og er glade for, at man nu vil fordele pengene efter behov. Nu får vi mulighed for at iværksætte nogle tilbud til byens allersvageste grupper. Projekter, der længe har været brugt for – samtidig med, at vi kan fastholde og forbedre dem, der allerede er igang,« siger Frank Hedegaard.

Selvom han hverken kan sige, hvilke projekter det kommer til at dreje sig om eller hvor mange penge, der vil

bliver hældt ned i kommunkassen, før realitetsforhandlingerne går i gang om et par uger, så er han ikke i tvivl om, at lukningstruede projekter som for eksempel Gaderummet nu kan fortsætte.

»I mange år har vi måtte se på at velfungerende projekter lukkede, fordi vi ikke kunne overtage finansieringen og drive dem videre, når staten trak sig,« siger han og fortæller, hvordan man ligefrem har været nødsaget til at afslå penge fra satspuljen, fordi man ikke har haft råd til at overtage projekterne efter tre år, sådan som andre kommuner og amter.

»Vi har haft svært ved at holde en høj kvalitet i vores tilbud til de udsatte grupper. Med den nye aftale kan vi fastholde de gode projekter, vi allerede har eller påtænker at sætte igang,« siger Frank Hedegaard. *snc@urbanavis.dk*

10. maj 03

Kontakt - Paagaden.dk som startside - Annonceinfo

Hovedmenu

[Send artikel](#) | [Printvenlig version](#) | [Deltag i debatten](#)

5

▣ [Paagaden.dk](#)

▣ [Nyheder](#)

Debat
Nyhedsbrev
Leder
Søg

▣ [Nørrebroliv](#)

Det sker på Nørrebro
Opslå arrangement

▣ [Alt om Nørrebro](#)

Links
Tilmeld link

▣ [Om På Gaden](#)

Kontakt
Kolofon
Annoncer

Bevar Stengade bilfri

Skriv under her

Nørrebro Parkkvarter

Kvarterløft
Nørrebro Park

Politik:

- Vi er ikke terrorister

(PåGaden) - 3. Dec 2002 - Det venstreradikale kollektiv »Bumzen« i Baldersgade på Nørrebro har ifølge politiet haft en veritabel bombefabrik i kælderen. Beboerne afviser blankt anklagerne, men står ved, at de har enkelte våben i huset: »Vi vil kunne forsvare os mod angreb fra den yderste højrefløj«.

»I kælderen blev der fundet et typisk bombeværksted til fremstilling af brandbomber og molotovcocktails, hjemmelavede kanonslag mv.« Sådan lyder det i erklæringen fra Forsvarets Ammunitionsrydningstjeneste om de ting, politiet tog med sig efter en ransagning i kollektivet »Bumzen« i Baldersgade 20-22 for et halvt år siden.

Der var dog hverken sprængstof eller detonatorer blandt det beslaglagte, men derimod forskellige husholdningskemikalier og en taske med batterier, tænd-/slukure og el-pærer.

Endelig fandt politiet nogle effekter, der i militær-jargon kaldes »Termit-bomber«, og som politiet beskriver som »livsfarlige« og i stand til at give tredjegrads forbrændinger.

Beboernes advokat omtaler dem derimod som »hjemmelavede romerlys«, og beboerne selv afviser hårdnakket, at de fremstiller bomber i deres hus.

- For mig ligner det mere hjemmelavet fyrværkeri. Og alt fyrværkeri er jo farligt, hvis man ikke passer på. Hvis man holder forkert på en stjernekast, kan man også få tredjegrads forbrændinger, siger Marie Hansen, der bor i Baldersgade sammen med 15 andre unge.

Beboerne i ejendommen, der oprindeligt blev besat for knap 17 år siden, og senere lovliggjort, tilhører den radikale venstrefløj, og i ejendommens cafélokale arrangerer de jævnligt folkekøkken og fester.

Marie Hansen og de øvrige beboere føler sig udsat for hetz, og de reagerer voldsomt på bombe-beskyldningerne.

- Vi har *ikke* nogen bombefabrik, og vi er *ikke* terrorister.

- Jeg har ingen idé om, hvorfor de ting var her, men der er næppe den store forskel, hvis man tager ud i provinsen her inden nytårsaften, og ser hvad der ligger hos de unge knægte. I tv-udsendelsen »Station2« brændte politiet et af romerlysene af; det osede helt vildt, så måske er det ment som røgbomber, siger Marie Hansen.

Hun afviser nemlig ikke, at beboerne har våben i deres hus, men understreger, at de udelukkende er til forsvar.

Truet af nazister

- Vi er flere gange blevet groft overfaldet i vores eget hjem. En af gangene trængte en flok maskerede mænd ind og tæskede nogle af os med jernstænger. Andre gange har erklærede nazister kørt forbi i biler og råbt trusler, og vi har fået skudt møtrikker ind gennem vores ruder. Så der er masser af eksempler på organiserede trusler og overfald.

Marie Hansen ved ikke hvem, der står bag overfaldene - politiet opgav i sin tid efterforskningen - men hun formoder, at det er folk, der er politisk uenige med beboerne.

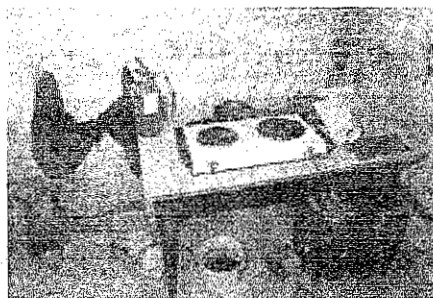
- Så vi har nogle boldtræ, noget tåregas og et par molotov-cocktails liggende, så vi kan skræmme den slags folk væk. Det lægger vi overhovedet ikke skjul på, siger hun.

Så hvis politiet ransager igen, kan de atter forventer at finde tåregas og kanonslag?
- Ja, men ikke livsfarlige bomber og den slags.

Harmløs elektronik

Politiet kalder et af jeres kælderrum »en decideret bombefabrik«. Hvis det ikke er det, de har fundet, hvad er det så?

- Vi har alt muligt ragelse i vores kælder, bl.a. to kogeplader. Det er jo ikke det samme, som at man står og laver bomber. Kogepladerne er vel sat derned, fordi der kommet et nyt komfur ovenpå, forklarer Marie Hansen.

▣ 09.
Ing

▣ 08.
Rui
sto

▣ 08.
Etn
int

▣ 08.
Un
Par
og

▣ 08.
Lec
reg

▣ 07.
Tes
bor

▣ 06.
Caf
kar

▣ 06.
Fak

▣ 06.
Rå

▣ 06.
Åbe
Byg

Se:

▣ 9. I
Str
pla

▣ 8. I
Car
dra

▣ 7. I
SiC
Soc
ens

▣ 7. I
Dai

▣ 7. I
Blo
unc

10. maj 03

Kontakt • Paagaden.dk som startside • Annonceinfo

Hovedmenu

[Send artikel](#) | [Printvenlig version](#) | [Deltag i debatten](#)

▣ [Paagaden.dk](#)

▣ **Nyheder**

Debat
Nyhedsbrev
Leder
Søg

▣ **Nørrebroliv**

Det sker på Nørrebro
Opslå arrangement

▣ **Alt om Nørrebro**

Links
Tilmeld link

▣ **Om På Gaden**

Kontakt
Kolofon
Annoncer

Bevar Stengade bilfri

Skriv under her

Nørrebro Parkkvarter

Kvarterløft
Nørrebro Park

Socialt:

Gaderummet i undtagelsestilstand

(PåGaden) - 4. Oct 2002 - Kommunen fjerner økonomiske forhindringer i sagen om værestedet Gaderummet. Den 19. september besluttede Københavns kommune således at give dispensation for kommunens interne deponeringsregler i forbindelse med flytningen af værestedet og bokollektivet Gaderummet.

Opholdsstedet for socialt dårligt stillede unge, der har til huse på Nørrebrogade, skal flytte på grund af utilstrækkelig brandsikkerhed. En anden nok så vigtig detalje er, at værestedet er blevet opsagt af udlejer i foråret 2002.

Dispensationen betyder, at Københavns kommune undgår at isolere et større millionbeløb i forbindelse med et nyt lejemål til Gaderummet. Under normale omstændigheder skal kommuner deponere penge, når der på institutioners vegne indgås lejeaftaler. Altsammen for at sikre en såkaldt »rationel økonomistyring«.

Kommuner skal altså ikke bare gå ud og forpligtige sig i lange og økonomisk opslidende lejeaftaler uden at have de økonomiske midler til det.

Ingen tovtrækkerier

Alt dette er normalt en sag på forvaltnings-niveau, men grundet sagens socialpolitiske karakter har Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen bedt om en politisk beslutning. Den kom med Borgerrepræsentationens indstilling om dispensation den 19. september.

Det betyder praktisk talt intet for Gaderummets fremtid i forhold til fremtidige flyttemuligheder.

Københavns økonomiforvaltning siger til PåGaden:

- Der er intet mærkeligt i sagen. Det er en intern kommunal aftale, som ingen konsekvenser får for Gaderummet. Tværtimod betyder dispensationen, at eventuelle økonomiske tovtrækkerier ved genhusning af Gaderummet nu kan undgås, fordi vi ikke skal gå ud og finde en bunke penge, når de skal flytte.

Gaderummet har i skrivende stund endnu ikke fundet de lokaler, der skal afløse de nuværende på Nørrebrogade.

Lagt på paagaden.dk af [Jakob Herskind](#)

[Send artikel](#) | [Printvenlig version](#) | [Deltag i debatten](#)

Alt indhold © Foreningen PåGaden & Mediesyndikatet Monsun
Alle tekster kan frit citeres med tydelig angivelse af Paagaden.dk som kilde.
Paagaden.dk er produceret og drives af [Mediesyndikatet Monsun](#)

Nørrebro AV

GE 47 TIRSDAG DEN 29. NOVEMBER 2012

AV-REDAKTIONEN

Der har været mange kritiske røster fremme om Gaderummet. Men en ny rapport fra Københavns Kommune viser, at der faktisk gøres meget for den udsatte gruppe unge, der kommer i Gaderummet.

Rapport støtter Gaderummet

Penge på vej: En rapport bekræfter, at Gaderummet hjælper de unge ingen ellers kan nå. Nu er der penge på vej

AF LUKAS WOLFF

Gaderummet på Nørrebrogade har længe været skældt ud for

at være anarkistisk og benytte sig af tvivlsomme pædagogiske metoder. Men nu påviser en uafhængig rapport, at Gaderummet faktisk når de unge, som det etablerede system ikke når.

På baggrund af rapportens konklusioner vil politikerne nu give penge til Gaderummet fortsatte drift. Også Socialmini-

steriet forventes at give et større millionbeløb. Der bliver også stillet krav til Gaderummet. Krav om en bestyrelse og nye lokaler er en selvfølge, mens kravet om en registrering af de unge kan blive det problematiske punkt.

Side 2

Hjælp til Gaderummet

Penge på vej: En kommunal rapport ser positivt på Gaderummets resultater. Følgegruppen vil give penge til det videre arbejde

AF ULRICH WOLF

Oppe under loftet i en baggårdsejendom på Nørrebrogade holder Gaderummet til. Her bor en større gruppe unge uden fast bopæl. De har ofte oplevet svigt og har massive sociale problemer og en del har i tilgift både narko problemer og/eller psykiske problemer.

Men stedet er slidt og en brandfælde. De unge ligger tæt om natten, kun adskilt af gamle lagner på et trægulv. Her bliver røget og bryder ilden løs, er alle prisgivet. Derfor skal Gaderummet flytte.

Samtidig har stedet og stedets leder Kalle Birch Madsen være under kraftig beskyrdning for at benytte sig af meget utraditionelle metoder for at komme i kontakt med gruppen af unge. En gruppe der i del fleste tilfælde ikke har noget til overs for det etablerede behændlersystem eller samfundet som helhed.

Men kritikken og de dårlige lokaler til trods viser en endnu ikke offentliggjort rapport bestilt af Københavns Kommune, at Gaderummet rent faktisk når ind til de unge, det etablerede system ikke kan nå. Derfor vil den politiske følgegruppe tage rapportens konklusioner til efterretning og anbefale, at Gaderummet skal have penge til videre eksistens.

Stilles krav

"Det er en positiv rapport, der beskriver stedet og de pædagogiske metoder man bruger. Den viser, at man rent faktisk kommer i kontakt med de unge og det vil vi gerne følge op på og imødekomme," siger Bente Møller, socialrådgiver, medlem af BR for Enhedslisten og en af de personer der har fulgt og kæmpet meget for Gaderummet.

Men selvom rapporten er positiv skal der også stilles nogle krav til Gaderum-

"Vi vil gerne give dem nogle penge, men der skal også stilles nogle krav til dem. Vi vil have ordnede boligforhold og vi vil have en registrering af de folk der kommer på stedet, måske ikke med det samme men efter kort tid, det må være rimeligt, at man bliver registreret, når man får offentlige ydelser," siger Bente Møller. Planen er også, at Gaderummet skal omdannes til en selvejende institution med en bestyrelse, der består af andre end Kalle Birch Madsen.

"De skal have en driftsoverenskomst med kommunen og en bestyrelse som andre selvejende institutioner. Det kan godt blive et problem, hvis lederen af et sted får for mange kasketter på," siger Bente Møller.

Følgegruppen, der består af repræsentanter fra næsten alle partier i BR er med undtagelse af De Konservative enige om, at man vil give et endnu ukendt beløb til Gaderummet og samtidig udformer man en ansøgning til Socialministeriet, der skal sikre penge fra den kant.

"Vi ønsker en blandet finansiering, så Socialministeriet giver penge. Vi regner med, at de skal give i størrelsesordenen 4-5 millioner kroner," siger Bente Møller.

Hos Gaderummets leder vækker det naturligvis glæde, at rapporten formentlig fører til flere penge.

"Det glæder mig meget, hvis det forholder sig sådan, men vi har intet hørt, så vi har været meget bange for at rapporten, der jo er positiv overfor vores arbejde, ville blive "glemt" i kommunen," siger Kalle Birch Madsen.

Han er helt på det rene med, at der skal stilles krav til Gaderummet, både hvad angår bedre lokaler og bestyrelse.

"Vi vil gerne give noget for pengene og det synes jeg faktisk vi gør i forvejen. Vi er meget billige i drift fordi vi klunser og har aftaler med den lokale bager om at få noget brød. Så kommunen får meget for deres penge. Men det er jo også klart, at vi ikke kan blive boende her. Vi er faktisk blevet smidt ud," siger Kalle Birch Madsen.

Gaderummet er blevet sagt op af udlejer og skal i retten den 6. december for at afklare tvisten og en kagesag. Taber Gaderummet sagen risikerer de at blive sat på gaden.

"Vi leder efter andre lokaler, men det er svært for en eventuel udlejer vil have et depositum og det har kommunen givet sig selv dispensation fra at betale

Kalle Birch Madsen, der også er indstillet på at få en bestyrelse med flere personer sat sammen.

"Det var faktisk noget vi selv foreslog da følgegruppen begyndte," siger Birch Madsen.

Noget for noget

Hvor mange penge der nu kommer til Gaderummet er altså uvist. Men de politiske signaler er positive og om 14 dage skal følgegruppens anbefalinger op på Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets møde. Her skal en ansøgning til Socialministeriet også være færdig.

"Vi vil ikke trække noget ned over hovedet på dem og de unge skal selv være med til at udforme en del af de ting, der skal foregå i Gaderummet. Det er jo hele ideen bag stedet. Men der skal altså også være nogle modydelse. De kan ikke bare kræve ind. Vi vil gerne hjælpe dem, men de må også lære, hvordan det politiske system fungerer," siger Bente Møller. Hun fortæller samtidig, at med hensyn til lokalerne må gaderummet selv finde noget.

"Kommunen kan ikke hjælpe. De har selv kontakterne til at finde nogle nye lokaler," siger Bente Møller.

Gaderummet i undtagelsestilstand

Kommunen fjerner økonomiske forhindringer i sagen om værestedet Gaderummet

Af Jakob Herskind

Den 19. september besluttede Københavns kommune at give dispensation for kommunens interne deponeringsregler i forbindelse med flytningen af værestedet og bokollektivet Gaderummet.

Opholdsstedet for socialt dårligt stillede unge, der har til huse på Nørrebrogade, skal flytte på grund af utilstrækkelig brandsikkerhed. En anden nok så vigtig detalje er, at værestedet er blevet opsagt af udlejer i foråret 2002.

Dispensationen betyder, at Københavns kommune undgår at isolere et større millionbeløb i forbindelse med et nyt lejemål til

Gaderummet. Under normale omstændigheder skal kommuner deponere penge, når der på institutioners vegne indgås lejeaftaler. Altsammen for at sikre en såkaldt »rationel økonomistyring«.

Kommuner skal altså ikke bare gå ud og forpligte sig i lange og økonomisk opslidende lejeaftaler uden at have de økonomiske midler til det.

Ingen tovtrækkerier

Alt dette er normalt en sag på forvaltnings-niveau, men grundet sagens socialpolitiske karakter har Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen bedt om en politisk beslutning. Den kom med Borgerrepræsentationens indstilling

om dispensation den 19. september. Det betyder praktisk talt intet for Gaderummets fremtid i forhold til fremtidige flyttemuligheder.

Københavns økonomiforvaltning siger til *PåGaden*:

– Der er intet mærkeligt i sagen. Det er en intern kommunal aftale, som ingen konsekvenser får for Gaderummet. Tværtimod betyder dispensationen, at eventuelle økonomiske tovtrækkerier ved genhusning af Gaderummet nu kan undgås, fordi vi ikke skal gå ud og finde en bunke penge, når de skal flytte.

Gaderummet har i skrivende stund endnu ikke fundet de lokaler, der skal afløse de nuværende på Nørrebrogade.

ja@paagaden.dk

Nørrebro Avis

72. ARGANG - UGE 35 - ONSDAG DEN 28. AUGUST 2002

Udstødte unge i løb

Sundhed: Gaderummet har to hold unge med i løb i Fælledparken

AF LARS SCHMIDT

Gaderummet er ikke bange for at tage alternative løsninger i brug for at gøre livet bedre for de udstødte unge på Nørrebro.

Således har den tilknyttede gadesygeplejerske, Gitte Wandschneider, taget initiativ til, at otte af de unge i Gaderummet deltager i et motionsløb i Fælledparken den 5. september.

"Det er et 5x5 km stafetløb, og jeg syntes, at det kunne være spændende, hvis vi havde nogle af de unge med," siger hun:

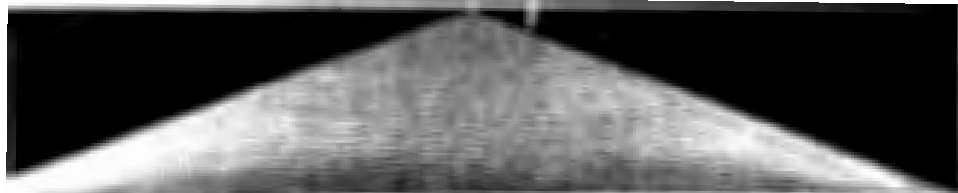
"Det er unge, der har det dårligt, er fattige og udstødte. Jeg havde regnet med, at de ville afvise på stedet, men tværtimod har de sagt ja. Og det er fantastisk flot."

Gitte Wandschneider har så hjulpet flere af de unge med at blive klædt ordentligt på - via sponsorater på løbesko og løbetøj fra SportMaster.

Efter løbet i Fælledparken er der også sørget for de unge fra Gaderummet.

Der arrangeres nemlig picnic i parken - med madkurve, som folkene i Blågårds Kirke har pakket.

Gitte Wandschneider vil ikke afvise, at løbet 5. september er sidste gang, unge fra Gaderummet deltager.

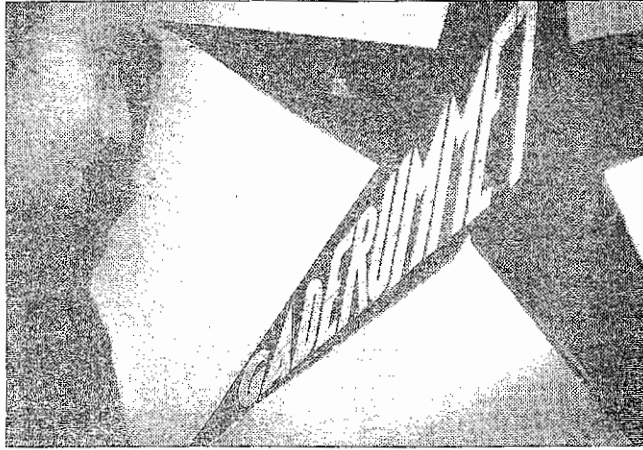

Rent a Tent

Tavlen skal viskes ren

Nørrebro Avis

Familie- og arbejdsmarkedsborgmester Bo Asmus Kjeldgaard mener, at forholdet til Gaderummet er udmærket og at man har revurderet sin opfattelse af stedet.

FOTO: LINDA JOHANSEN

Konflikt: Borgmester svarer på Gaderummets klage. Han mener ikke, at der er noget dårligt forhold

AF ULRICH WOLF

I sidste uge var Gaderummets leder Kalle Birch-Madsen ude i Nørrebro Avis med en kritik af Københavns Kommune. Han mener, at de kommunale topembedsmænd er på nakken af Gaderummet og derfor beordrede gadesygeplejerske Gitte Wandschneider til at blive væk fra et foretræde i Folketingets socialudvalg.

På baggrund af sagen har Familie- og Arbejdsmarkedsborgmester Bo Asmus Kjeldgaard modtaget en skriftlig klage fra Gaderummets leder hvor han dels klager over episoden, dels opfordrer borgmesteren til at genoprette det gode forhold mellem forvaltning og Gaderummet.

"Der er ingen tvivl om, at den gamle forvaltning havde et noget anstrengt forhold til Gaderummet. Men vi har revurderet sagen og det var jo vores forvaltning, der sørgede for, at Gaderummet kunne overleve," siger Bo Asmus Kjeldgaard. Han har sendt et svar, hvor han afviser at foretage sig yderligere i den konkrete klage over topembedsmændene, dels opfor-

drer gaderummet til at søge den påståede manglende aktindsigt og samtidig bakker sin forvaltningsdirektør Grethe Munk op, i sagen om ordren til gadesygeplejersken.

"Det virker helt vanvittigt på mig, at hun ikke har fået lov til at deltage i foretæret. Men jeg vil gerne understrege, at det ikke er vores forvaltning, der har forbudt hende det," siger borgmesteren, der dermed bakker Grethe Munks udtalelser i Nørrebro Avis op.

Et godt forhold

Borgmesteren er blevet fordret til at genoprette gode forhold mellem forvaltningen og Gaderummet og det mener han er blevet gjort.

"For netop at viske tavlen ren, har vi nedsat en politisk følgegruppe samt fået udarbejdet en uvildig rapport, der vurderer Gaderummet. Konklusionen er jo klar nok. Der bliver gjort et stort stykke arbejde i Gaderummet og rapporten anbefaler da også, at Gaderummet ikke lukkes," siger Bo Asmus Kjeldgaard.

Der er altså ikke nogen udsigt til at borgmesteren direkte griber ind i den lidt diffuse konflikt men samtidigt er der tegn på, at forholdet mellem de to parter er på vej til at forbedres.

Klager over kommunen

Strid: Gaderummet føler sig forfulgt af kommunen og har nu klaget til borgmesteren.

AF ULRICH WOLF

Da Gaderummet den 28. april skulle have foretræde for Folketingets Socialudvalg, havde brugerne yttret ønske om at få en gadesygeplejerske med for at fortælle om deres situation. Gadesygeplejerske Gitte Wandschneider havde accepteret, men fik ordre til ikke at møde op, hvilket hun så undlod. Selv arbejder hun på Kirkens Korshærs herberg i Hillerødgade og har en del kontakt til de udstødte mennesker, der kommer i bl.a. Gaderummet.

"Det irriterer mig som fagperson, at jeg ikke kan komme til at fortælle om mit arbejde og bliver viklet ind i noget politisk fridder. Jeg arbejder bl.a. i Gaderummet og vil gerne fortælle om, hvad der foregår. Men jeg fik via min chef at vide, at jeg ikke skulle møde op til foretrædet," siger Gitte Wandschneider, der mener at ordren kom højere oppe fra, nemlig fra familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningens administrerende direktør, Grethe Munk.

Episoden irriterer også lederen af Gaderummet Kalle Birch Madsen og er ifølge ham, endnu et eksempel på den systematiske forfølgelse, som toppen i Københavns Kommune udsætter det alternative sociale tilholdssted for unge for. Det har i følge Kalle Birch Madsen stået på i flere år og nu har han sendt en officiel klage over nævnte episode til Familie- og Arbejdsmarkedsborgmester Bo Asmus Kjeldgård.

Afviser ordre

I klagen beskriver Gaderummets leder episoden som en kommunal "mundkurv" til gadesygeplejersken

Gaderummet har en noget anderledes behandlingsfilosofi. Det har ofte bragt dem på kollisionskurs med de etablerede myndigheder. Man nu klager Gaderummet til borgmesteren over, at de kommunale embedsmænd modarbejder dem.

FOTO: LINDA JOHANSEN

og opfordrer borgmesteren til at etablere et bedre samarbejde mellem de kommunale topembedsmænd og Gaderummet.

Men ifølge lederen af Kirkens Korshærs herberg, Bjørn Bendorf, er der intet konspiratorisk i hans ordre.

"Ordren om, at Gitte Wandschneider ikke måtte deltage i foretrædet, var min alene. det var en faglig vurdering. Man kan så diskutere min faglighed, men jeg var ikke underlagt noget pres oppefra og jeg vil gerne sige, at Grethe Munk ikke har noget med den sag at gøre," siger Bjørn Bendorf.

Han forstår ikke kritikken og afviser, at der er en speciel modstand imod Gaderummet.

"Vi har intet imod Gaderummet eller de ting der foregår der. Vi er kommet dernede og kender meget til det, så det vil jeg gerne af-

viser. Det var en vurdering, at et foretræde i Folketingets Socialudvalg for Gaderummet, ikke var inde på en gadesygeplejerskes område," forklarer Bjørn Bendorf.

Han forklaring bakkes op af Grethe Munk.

"Jeg har intet sagt i den forbindelse. Jeg kan ikke forstille mig, at vi kan forbyde nogen at gøre noget, men jeg finder hans beslutning om, at hun ikke kan deltage for Gaderummet i orden. Men jeg har ikke haft kontakt med ham i den sag," siger Grethe Munk.

Desorienteret

I klagen omtaler Kalle Birch-Madsen også den generelle forfølgelse, som Gaderummet har været udsat for igennem de senere år.

Men den klage kan Grethe Munk heller ikke

forstå.

"Jeg er temmelig desorienteret over den klage. Vi har netop nedsat den politiske følgegruppe for at få vasket tavlen ren og få fjernet den gamle mistillid der har været mellem Gaderummet og forvaltningen. Så jeg kan ikke forstå det. Vi har ikke noget ønske om at modarbejde Gaderummet, tværtimod," siger Grethe Munk, der vil formulere et "ordentligt svar" på klagen.

"Hvis Gaderummet vil have aktindsigt kan de få det, det er klart. Vi har offentlighed i forvaltningen og det overholder vi," siger Grethe Munk.

Nu vil Familie- og Arbejdsmarkedsborgmester Bo Asmus Kjeldgård se på klagen og forsøge at skabe det gode klima mellem de to parter.

Hjemme på samfundets bund

Skytsengel for gadens folk

Gadeliv: Sygeplejerske blandt samfundets udstødte. Det er hårdt, men det kan ikke være anderledes

AF ULRICH WOLF

Gitte Wandschneider har i 14 år arbejdet som sygeplejerske for de svageste i samfundet. Nu er hun gadesygeplejerske på Nørrebro. Det er et liv med masser af barske oplevelser. Men sådan skal det bare være.

Side 6

Gadesygeplejerske Gitte Wandschneider har i 14 år arbejdet blandt de udstødte i København. Det er et hårdt job med mange barske oplevelser. Men hun ville ikke have noget andet.

FOTO: LINDA JOHANSEN

Gadeliv: Gitte Wandschneider har i 14 år været sygeplejerske blandt hjemløse, misbrugere og sindssyge. Nu er hun gadesygeplejerske på Nørrebro

AF ULRICH WOLF

Da Gitte Wandschneider blev uddannet sygeplejerske for 14 år siden vidste hun, at hun ikke ville virke som almindelig sygeplejerske. Hun ville leve sit professionelle liv blandt de grupper i samfundet, der er mest udstødte. For tiden arbejder hun i et tre-årigt projekt under Sundhedsministeriet, der skal beskrive sundhedstilstanden blandt hjemløse på Nørrebro og da hun i forvejen arbejdede som sygeplejerske i de forskellige steder for hjemløse på Nørrebro som Kirkens Korshærs varmestue i Stengade, Kirkens Korshærs herberg i Hillerødsgade og krypten i Blågårds Kirke, var det oplagt at vælge hende til jobbet.

Gitte Wandschneider er en flot, ikke særlig stor 41-årig kvinde, der ikke umiddelbart forbindes med en karriere blandt de barskeste på gaden. Men det skal man ikke tage fejl af. Hun har oplevet mere på de 14 år, end de fleste nogensinde kommer til at opleve. Man ser da også tydeligt, at

hun kender folkene på gaden. Da Nørrebro Avis tropper op på Blågårds Plads er det kun med nød og næppe, at Gitte får lov at slippe fra den flok drankere, hun har sat sig på bænken sammen med. De holder af hende, kan man tydeligt se.

Fængsel og psykiatri

Inde på en cafe bag en kop Cafe au Lait fortæller Gitte Wandschneider om et liv blandt samfundets udstødte.

"Lige siden jeg blev uddannet vidste jeg, at jeg ville leve blandt de skæve. Jeg begyndte i psykiatrien på Bispebjerg og andre hospitaler og endte i Vestre Fængsel som sygeplejerske på sygeafdelingen. Der troede jeg faktisk, jeg ville blive" fortæller hun.

Her fungerede hun i seks år som troster, sygepasser og sjælesorger for de indsatte. Her kom både rockere, fanger, der var ødelagt af isolation eller narko og andre med deres problemer.

"Det var ikke kun deres sår de kom med. Jeg måtte trøste dem, når de savnede deres kæreste eller andre helt banale ting. Til gengæld vidste de, hvor de havde mig. Og jeg kan stadig møde folk, der kan huske, at jeg var i Vestre Fængsel i 1994, så det betød noget for dem," siger

hun.

Men i længden måtte hun videre. Hun risikerede med egne ord at blive for hård.

"Man skal regne med, at jeg har hørt deres livshistorier og det er barsk. De mennesker er så ødelagte. De har aldrig haft en chance og deres liv er usselt," fortæller Gitte Wandschneider med en indignation i stemmen, der afslører hvorfor hun har valgt netop det job.

Hun havnede i børnepsykiatrien, hvor hun mødte de 8-16 årige. Dem der få år senere havner i fængslet.

"Jeg måtte finde ud af, hvad der gik for sig i fængslet. Her måtte jeg høre på historier om børn, der blev sultet, bundet til radiatorer eller det der er værre. Det er de utroligste ting, folk udsætter deres børn og hinanden for," siger hun.

Hun kom så til Nørrebro, efter et smut til Mændenes Hjem, hvor hun arbejdede med sindssyge stofmisbrugere, en af de sværeste grupper at håndtere. Nu er hun så blevet gadesygeplejerske med sin gang blandt de udstødte på Nørrebro. Dem er der kommet flere af.

Aldrig glade

"Der har altid været og vil altid være gale, udstødte og

fordrukne mennesker.

Men der er kommet flere af dem. Jeg møder 150 på en måned her på Nørrebro, både nye og gamle. Det er absolut ikke kun på Vesterbro, der er udstødte, som mange tror. Problemet bliver værre, hvis man ikke sætter maksimalt ind og sørger for, at de mest utilpassede grupper får steder at være," siger Gitte Wandschneider og fremhæver de alt for få varmestuer og det store arbejde de gør for de dårligst stillede.

"De har et liv med misbrug. De dulmer deres usle liv med druk og narko. Især de unge og de gamle drikker umådeholdent. Men de er aldrig glade," siger hun mørkt.

Selvom hun hver dag lever blandt ulykke, fornedrelse og fattigdom er Gitte Wandschneider helt afklaret med sit sind.

"Jeg er meget engageret i mit arbejde og jeg føler meget for de mennesker. Men jeg forestiller mig ikke, at jeg kan redde nogen. Giorde jeg det, ville det være for hårdt. Jeg ved, jeg gør noget for de mennesker og det gør jeg så godt jeg kan. Det er godt for mig. Men når jeg går hjem, er det ude af min verden. Sådan er det nødt til at være," forklarer Gitte, der heller ikke er bange selvom mange af de men-

nesker hun færdes blandt, kunne krølle hende sammen og smide hende i risten.

"Jeg er ikke bange. De ville jo ikke drømme om at gøre mig noget, jeg er jo ofte den eneste der gør noget godt for dem. Men jeg har selvfølgelig lært at se folk an og jeg har nogle små tricks. Jeg rører f.eks. aldrig ved skizofrene og jeg står altid med ryggen til døren, hvis jeg går ind i f.eks. en celle. Desuden skal man ikke tage fejl. Jeg kender dem og jeg kan godt tackle dem, selvom jeg måske ikke er så stor," fortæller hun.

Tid til familien

Når man er gadesygeplejerske på samfundets bund er der ikke meget tid. Det kræver meget, både psykisk og fysisk. Men der skal være tid til privatliv.

"Mit engagement skal ikke gå ud over min mand og mine to børn. Men de kender meget til hjemløse, narkomaner og udstødte," griner Gitte Wandschneider.

Men hendes børn er ikke bestemt til et liv i moderens sociale fodspor.

"Jeg mener, at folk skal have ret til at være dem der har lyst til. Jeg vil på ingen måde 'lære' dem at være på en anden måde end de er. Men jeg håber de har lært, at vi alle skal være

her, siger Gitte Wandschneider.

Netop det menneskesyn, at der er plads til alle, præger hendes syn på det sociale arbejde.

"Det er skidt, at man fjerner boformerne for de skæve eksistenser for det er der behov for. Det etablerede system er gode til at hjælpe misbrugere eller de psykisk syge. Men hvad skal man gøre med dem, der er begge dele. Det er de komplekse, der er svære. Der skal være plads i samfundet til de skæve, de syge og de skøre. De skal ikke nødvendigvis tvangsindlægges. Hvis de ikke vil slå nogen ihjel eller lænse sig, skal de have lov at leve som de vil. Det kan godt røde lidt, men det er langt bedre," siger Gitte Wandschneider, der håber at blive på gadeplan i mange år fremover.

"Jeg ønsker mig nogle kolleger, som jeg kan arbejde sammen med, for det er hårdt alene. Men jeg synes det er spændende så jeg fortsætter hvis jeg kan. Men ikke til jeg bliver 60 år. Jeg kender min begrænsning," lyder afslutningsreplikken fra en kvinde, der ellers synes uden begrænsninger.

Så også i de kommende år kan Nørrebros udstødte se frem til en hjælpende hånd fra en kvinde der gør den store forskel.

Det er ikke let at være Gaderummet. Godt nok har man fået nogle kommunale penge, men der bliver stillet meget store krav til stedet. For store, mener lederen Kalle Birch-Madsen.

FOTO: LINDA JOHANSEN

Gaderum i modvind

Problemer: Politisk følgegruppe stiller urimelige krav til de udstødte unges tilholdssted

AF ULRICH WOLF

Kampen for Gaderummets overlevelse fortsætter med uformindsket styrke.

I den forgangne uge var Gaderummets leder Kalle Birch-Madsen til møde med den politiske følgegruppe, der skal følge Gaderummets aktiviteter. Men mødet blev ikke nogen entydig positiv oplevelse.

"Vi skal til at tage penge for at de unge kan overnatte her. Samtidig vil de skære i den rådgivning vi har på stedet. Vi skal til at fungere som et almindeligt herberg. Det kan vi ikke acceptere," siger Kalle Birch-Madsen. Han er overbevist om, at det vil være en indirekte dødsdom over mange af de unge, der kommer i Gaderummet nu.

"De har jo en oplevelse

af, at det etablerede system ikke kan give dem noget. Men skal vi køre som et almindeligt herberg, kommer vi til at køre som det etablerede system," siger Kalle Birch-Madsen, der heller ikke kan se sig selv i rollen som den autoritære leder af et herberg.

"Det kræver en helt anden autoritet, hvis man skal styre de rødder der kommer her, på herbergslignende vilkår. Og der kan jeg ikke se mig selv," siger Kalle Birch-Madsen, der mest kører tingene med at snakke sig til tingene med de unge.

Væk med det vigtige

Ifølge den politiske følgegruppes udspil skal rådgivningen, der er knyttet til Gaderummet lukkes.

"Det kan vi ikke acceptere. Det er noget det vigtigste vi laver her og en af forudsætningerne for, at det fungerer. Det har vi fortalt gruppen og det kunne de godt se. Men jeg er bange for, at kommunen trækker i

trådene her," siger Gaderummets leder.

Der er sat et beløb af til Gaderummet, men efter mødet stod det klart, at der kun kunne komme det halve til udbetaling og det faktum får Kalle Birch-Madsen til at blive mere overbevist om, at kommunen modarbejder Gaderummet.

En anden ting, der indikerer det, viste sig da Gaderummet skulle have foretræde for Folketingets Socialudvalg. Her skulle man have en sygeplejerske, der til daglig arbejder på herberget i Hillerødgade, der kunne fortælle om forholdene. Men Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen gav ikke sygeplejersken lov til at møde op i udvalget. Derfor havde Gaderummets folk svært ved at forklare sig, rent teknisk, for udvalget.

Møderne med den politiske følgegruppe fortsætter i denne uge og Kalle Birch-Madsen håber, at der er mere velvilje og mere rimelige krav næste gang.

2. MAJ 2002

Kærlighed i Gaderummet

Gaderummet, det åbne være-, bo- og aktivitetsted for gadebørn og unge, modtog årets Kærlighedspris.

Prisen er uddelt af Kærlighedspartiet siden 1992 til alternative projekter, fristeder og enkeltpersoner – og i år tilfalder prisen altså en af Nørrebros mange sociale aktiviteter.

OPRETTET I 1987 - TIRSDAG DEN 8. MAJ 2002

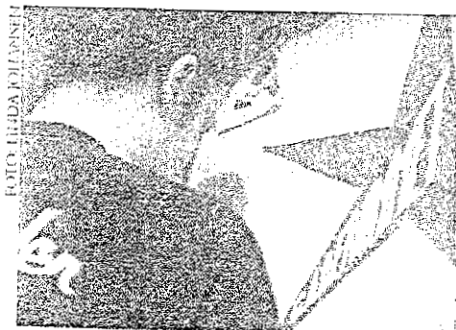

FOTO: IRIDA KJELPNER

Modgang for Gaderummet

Problemer: Fristedet for udstødte unge møder urimelige kommunale krav

Af ULRICH WOLF

Den politiske følgegruppe stiller krav om betaling for sove-

pladser og nedlæggelse af rådgivning. Det er urimelige krav, der vil ødelægge Gaderummet med tiden, mener lederen Kalle Birch-Madsen.

Side 2 + 3

De svære vilkår

Ugens kommentar: Det er ikke nemt at være et socialt fristed med en alternativtænkemåde. Gaderummet er kommet i modvind for deres tilsyneladende skæve metoder og pædagogiske principper, der slet ikke harmonerer med den måde, en kommune tænker på. Et kommunalvalg gjorde, at de usle lokaler under loftet fik nogle tiltrængte kommunale kroner på målstregen. Men siden har det alligevel været en kamp op ad bakke for Gaderummet.

Den politiske følgegruppe, der blev nedsat og som havde til opgave at følge Gaderummets dispositioner og pædagogik har siden haft en del møder med folkene fra det pædagogiske eksperiment. Her stiller man en del krav til de ting som Gaderummet skal foretage sig. Det er for så vidt godt nok, idet det er en del af betingelserne for den kommunale støtte. Men det er ikke godt nok, når man stiller krav, der på lidt længere sigt river tæppet væk under Gaderummets eksistens.

At spare en rådgivning væk og opkræve penge for en madras på et beskidt loft, bag et gammelt lagen er for meget. Endda kan man ikke være sikker på at få den udsete madras. Ting sker ikke altid efter det forudsigelige, når det drejer sig om udstødte mennesker.

I Gaderummet kommer de unge, der ikke har nogen tiltro til systemet eller systemets repræsentanter. Når man nu sparer endnu mere væk og gør det endnu mere besværligt for dem at komme ind i deres simple refugium, vil mange sikkert stå af. Nogen vil vende tilbage til livet på gaden, finde andre steder at overnatte eller gå helt til i narkomisbrug.

Det virker som om Københavns Kommune bag facaden af velvilje til at hjælpe de udstødte, ikke vil hjælpe. At de i virkeligheden er ude på at gøre det så besværligt for Gaderummet og lederen Kalle Birch-Madsen, at man til sidst vælger at nedlægge stedet. Dermed opnår man hvad man vil, uden at nedlægge det direkte og påkalde sig den negative omtale, det uvægerligt vil give.

Det er forståeligt, at myndighederne vil have en vis form for kontrol med et så alternativt sted som Gaderummet. Der har været rygter fremme om, at der var en del samfundsomstyrtende elementer under tag i Gaderummet. Det kan man naturligvis ikke acceptere som myndighed. Men derfor behøver man jo ikke at skabe endnu større kløft mellem de to parter i "konflikten". Der skal stadig være plads til alternative måder at løse problemerne på endda når det ser ud til, at det virker.

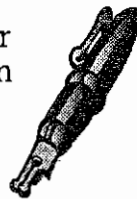
Ulrich Wolf, Nørrebro Avis

Man undres

Nørrebro Avis

ONSDAG DEN 17. APRIL 2002

Ugens kommentar: Det er indimellem underligt som man prioriterer tingene.

I sidste uge skrev Nørrebro Avis om Gaderummet, hvor unge mennesker borde på et trangt loft, bag et gammelt gardin. Og længere inde i avisen fremgik det, at man nu vil ombygge et gammelt plejehjem til moderne boliger. Det er for så vidt godt nok, at man vil omdanne det gamle plejehjem til moderne boliger. Men de bliver med garanti meget dyre og svære at betale for almindelige mennesker - ganske som det plejer.

Det kan undre, at man ikke tænker en smule anderledes og ikke bruger de eksisterende værelser, der godt nok er utidsvarende, til de unge mennesker, der ikke har noget sted at bo.

Det ville sikkert vække glæde blandt de unge, at få tilbudt et værelse, hvor man kan lukke sin dør og have sit eget privatliv. Så kan det godt være, der er toilet på gangen, men der er da et toilet, man kan lukke døren ind til.

På den måde kan man afhjælpe de store problemer, der er med boligmangel blandt de unge og især de mere utilpassede og fattige, kunne pludselig få opfyldt nogle basale krav om deres eget sted at bo. Man kunne forestille sig, at det ville give nogle sociale gevinster.

Nu kan man så indvende, at boliger til velfungerende familier er en mangelvare i København. Og at man dermed giver plads til f.eks børnefamilier på Nørrebro ved at lave det gamle plejehjem om til lejligheder. Det er helt korrekt, men mon almindelige børnefamilier vil vælge de boliger på Nørrebro til den pris. Det er meget tænkeligt, at man vil finde sig et andet sted at bo, hvis huslejeprisen sniger sig op på 6-7 eller 8000 kroner om måneden.

Det almene byggeri er efter de seneste forlydender gået helt i stå, nu hvor kommunerne skal spare. Når der skal spares, er det boligbyggeriet man først skærer ned på. Det betyder, at det byggeri, der skal laves, udføres af private til skyhøje priser.

Så er vi tilbage til den kendte problemstilling med få boliger til vilde priser og ingen lyst eller evne for de meget omtalte almindelige mennesker til at bosætte sig i København.

Det kan man godt undre sig over.

Ulrich Wolf, Nørrebro Avis

Kærlighedsprisen på rette plads

Pris: Gaderummets ukronede leder Kalle Birck-Madsen blev ved en fest i Gaderummet lørdag d. 6.april tildelt kærlighedsprisen. Gaderummet har tidligere fået Anker Jørgensen-prisen og Københavns socialrådgiverforenings pris.

AF LARS SCHOU

Kærlighedsprisen er uddelt 10 år i træk af anarkisten Allan Anarchos, stifter af kærlighedspartiet. Første gang til provopræsten Harald Søbye. Den tildeles, ifølge Anarchos i sin indledende tale til det feststemte publikum i Gaderummets slidte sofaer og kontorstole, personer/steder der har ydet en særlig solidarisk (kærlig) indsats for en udsat gruppe, og er tidligere bl.a. gået til Thy-lejren, Christiania, Gay-pride, ludernes talskvinde

og Børnehuset. Lige inden sin død overrakte Harald Søbye prisen til Folkets Hus i Stengade og til næste år er det Ungdomshusets tur.

Kalle fik ifølge Lars Schou prisen for det kæmpe opofrende arbejde han har udført for Gaderummets overlevelse og de enkelte brugere, på et tidspunkt hvor Gaderummet efter en meget hård kamp har opnået et pusterum, ovenpå truslen om udsmidning som beskrevet i Nørrebro Avis.

Højdepunktet i overrækkelsen var pastor Erik Bocks tale til gaderummet. Han var udvalgt til at motivere tildelingen ud fra at han selv har været suspenderet fra præsteembedet 3 gange bl.a. på gr.af hans forhold til Børnemagt Han indledte med at give udtryk for at han sporede en både mental og fysisk fremgang i Gaderummet i forhold til hans besøg her for 2 år siden. Dog mente han at gulvet skulle afhøves. Han

udtrykte stor forståelse for brugernes generelle apatiske reaktion overfor opdragelse, samfund osv. Men udfordrede brugerne til større selvdisciplin. Dette skulle angiveligt ytre sig ved at droppe den morgenfede hashrygning (som kun nogen praktiserer) til fordel for litterære studier. Han gav da også Gaderummet hele 5 bøger og en plade, herunder Biblen og Carl Nielsens selvbiografi "Min fynske barndom", som dog formodentlig falder på klippegrund i gaderummet. Psykologibogen "Fjerne fædre- fortalte sønner" er dog yderst interessant for de teoretiske studier der foregår i Gaderummets psykologirådgivning Regnbuen . Selvdisciplinen skulle endvidere omfatte en tagen de arbejdspligter der er forbundet med at bo i Gaderummet alvorligt, så Kalle kunne blive fritaget for sin moderrolle i Gaderummet. I forvejen udfylder han en stor faderrolle i kraft af det

kæmpe benarbejde han laver i forhold til myndighederne. Også forholdet til baglandet , Ungdomshuset, skulle forbedres ifølge Bock. Her skal lyde en stor tak til Erik for at han støttede gaderummet ved denne lejlighed både gennem ord og rigelige gaver.

Derefter fik først Jesper fra kærnebrugergruppen på brugernes vegne en bog om BZ-bevægelsen og så Kalle en træstatuette af Pi-onchio.

Kalle selv pointerede i sin takketalen endnu engang at Københavns kommune endnu mangler at opfylde sine forpligtelser overfor den boligløse ungdom, og lagde vægt på at hans arbejde egentlig ikke er opofrende idet det opvejes af fornøjelsen ved at have at gøre med mennesker han holder af. Det var rørende kærligt sagt.

Tornen i systemets øje

Den 48-årige psykolog Kalle Birch-Madsen har siden 1996 fungeret som leder af Gaderummet på Nørrebrogade. Det er et hårdt og til tider utaknemmeligt arbejde at have med de udstøede unge at gøre. Men det er det hele værd, for han kan levere succeshistorier.

Kaos - måske: Oppe under loftet i en baggård har en gruppe udstøede unge fundet sig en form for orden i kaos med den overvintrede hippie Kalle Birch-Madsen som manden der dæmper gemytterne på sidelinien. Det har han haft succes med siden 1996

AF ULRICH WOLF

Der flyder med askébægre, gamle flasker og ting. Ting og uorden. En gammel sofa, et slidt bord, gamle plakater på væggen og graffiti på opgangen. Lugten i det store lokale er en blanding af snavs, indelukket rum og mange mennesker samlet. Oppe på loftet sover konstant 20-25 mennesker bag gamle lagener. Her kan man kante sig igennem de små rum som lagenerne danner og skaber dermed en smule privat rum, til en gruppe mennesker, der ikke har de store fordringer. Her lever, sover og spiser de.

Stedet er Nørrebrogade inde i en baggård oppe under taget på en gammel ejendom. Det hedder Gaderummet og siden 1996 har det sociale eksperiment haft til huse her. Et andet socialt projekt, Sjakket, holdt til her før, men da de flyttede, rykkede Gaderummet ind. Det har givet anledning til meget kritik, at Gaderummet kører tingene på den måde de gør. Lederen af tilholdsstedet, den 48-årige psykolog Kalle Birch-Madsen har gjort det til en stor del af sit liv, at hjælpe de unge, der kommer her, på ret køl.

Højt til loftet

Selvom der er trangt i lokalene er der højt til loftet, rent menneskeligt i Gaderummet.

"Vi har ingen kontrol her på stedet. Det kan virke kaotisk i begyndelsen, men de unge får det til at fungere. De har en selvtillid. Men det er højt til loftet, det er

der nødt til at være," siger Kalle Birch-Madsen.

Det er nemlig nogle af de unge, der fungerer dårligst i "systemet" der kommer her. De vil ikke indordne sig, de har masser af nederlag i bagagen, de er ofte provokerende i deres attitude og de nærer absolut ingen varme følelser for behandlere og "systemet".

"Det fungerer på sin egen skæve måde herinde og det har altid været en torn i øjet på systemet. Her er plads til de besværlige og de, der er opgivne af behandler-systemet. Vi smider af princip ikke folk ud herfra," siger Kalle Birch-Madsen og tilføjer en enkelt undtagelse. En person var så alkoholiseret og ville trække hele stedet ned, at han måtte henvises til Folkets Park.

De fleste der kommer i Gaderummet har misbrugsproblemer af en eller anden slags og man tolererer alle slags stoffer. Eneste undtagelse er heroin på sprøjte.

"Men de skal være velkommen til at komme og tage en kold tyrker her," siger Kalle Birch-Madsen.

Men selvom de fleste er stofmisbrugere, er der stort set ingen stoffer her. Endnu et eksempel på de unges selvtillid.

Ikke bange

Kalle Birch-Madsen færdes altså dagligt mellem nogle af de rigtig hårde drenge, men han har aldrig været bange.

"Jeg er aldrig bange og jeg har kun fået en på hovedet én gang og det var min egen skyld. Ham der slog kom da også heroppe senere og ville betale for mine briller. Men ellers er der ingen problemer. Jeg kan altid snakke mig ud af tingene, det er min funktion her. Når aggressionerne kører højt er jeg den "gamle hippie" som de kan tale med og jeg observerer fra sidelinien," siger Kalle og pointerer, at han lærer de unge en form for fodboldetik.

"Jeg lærer dem, at de skal slås ordentligt.

hvis de skal slås - ikke noget med at slå på nogen der ligger ned eller bruge kniv og den slags. Det er gademaneer," siger han.

Han erkender, at det er hårdt indimellem, men han tænker aldrig på at holde op.

"Jeg har altid været udenfor systemet og gået mine egne veje. Allerede da jeg var dreng var jeg fortaget over den måde man behandlede psykiatriske patienter på og da jeg var færdig som psykolog måtte jeg vælge, hvilken vej jeg ville gå. Jeg valgte vejen udenom det etablerede system," siger Kalle Birch-Madsen.

Bor der ikke

Med det brændende engagement han lægger for dagen, skulle man tro han selv bor på loftet bag et gammelt gardin eller har en madras på det lille rodede kontor. Men sådan er det ikke.

"Jeg bor her ikke selv. Jeg har boet her et par måneder, men har boet på Nørrebro i mange år. Nu bor jeg på Bispebjerg, sammen med min kæreste og min søn på fem år. Det er jeg nødt til for at kunne fungere næste dag," fortæller han. Der kan nemlig være ret larmende i Gaderummets lokaler om natten.

"Men det er et slid og det gik ikke uden en kæreste, der er så forstående overfor mit engagement," siger han. Han mener desuden det er sliddet værd, fordi der er så mange succeshistorier.

"Vi har faktisk kun succeshistorier her. Næsten alle der kommer her kommer på føde og ender i deres egen lejlighed. Nogen får jobs og etablerer et liv. Det liv kunne de ikke få hvis de bare var henvist til gaden, som de ellers er," siger han.

Det skal selvfølgelig ses på den baggrund, at mange af de unge ellers var henvist til et liv som fortdispensionister og tvangsmedicinering, druk, narko og for tidlig død.

Man kan levere succeser fra Gaderum-

met, men alligevel har stedet været lukningsstrøket siden de flyttede ind i 1996.

Støtte fra hattedamer

"Vi har jo levet af støtte fra private fonde i flere år. Faktisk har vi fået støtte i flere år af "Inner Wheel" der er den kvindelige gren af Rotary. Men de har nu valgt at adoptere "Reden" på Vesterbro. Så nu håber vi på den politiske følgegruppe, der er nedsat," siger Gaderummets leder.

Da Gaderummet blev reddet af Københavns Kommune ved årsskiftet blev der nedsat en politisk følgegruppe, der skal fordele de tildelte kommunale penge. Indtil videre har responsen været positiv.

"Vi er blevet skåret ned fra tre stillinger til en, hvilket betyder, at jeg er den eneste ansatte. Det kan jeg ikke klare i længden, når jeg også har en rådgivning her på stedet, jeg gerne vil prioritere. Så jeg håber på flere midler fremover," siger Kalle Birch-Madsen, der samtidig håber på nye lokaler, så de gamle trange og utidssvarende lokaler kan skiftes ud.

"Vi bor her jo indtil videre, men vi skal jo ud. Så håber vi, at vi kan få lokaler, der kan give bedre forhold for de unge til at sove her, læse lektier og den slags," siger han.

Gaderummet skal finde nogle kommunale bygninger, idet privat udleingsbyggeri ikke er kommunens kop tea, hvis de skal betale for det. Men det er ikke nemt, så det behøver ikke være på Nørrebro. Bare det bliver på broerne.

Den kommende tid vil vise, hvad der skal ske med den skæve socialpædagogiske succes, men når man igen bevæger sig ud af de trange loftsrum, ned ad den slidte og graffitiherjede trappe og ud i forårssolen kan man få fornemmelsen af, at deroppe under loftet i baggården kan de unge, som andre ikke vil lege med, få det lys ind i tilværelsen, som "systemet" ikke kan give dem. Det ville være synd at slukke det lys.

Det skæve hjem

Ugens kommentar: Nogen gange bliver man stadig overrasket over tingenes tilstand. Da Nørrebro Avis i den forgangne uge var på besøg i Gaderummet var det et mindre chok for de udsendte, at man kunne leve på den måde. At unge mennesker i deres bedste alder kan henslæbe deres tilværelse på et trangt loft, hvor deres hjem er to kvadratmeter bag et gammelt lagen. Ejendele kan være i en plasticpose og privatlivet ligger på en gammel madras på gulvet. Sådan er det ikke bare i Gaderummet, hvor 20-25 unge konstant har deres liv, men også andre steder rundt om i byen.

Det chokerende er, at man i et velfærdssamfund tilbyder unge mennesker sådan en tilværelse. Det burde være anderledes. Mange af de unge der kommer i gaderummet er opgivet af beholdersystemet. de unge har generelt en negativ og ofte fjendtlig indstilling overfor systemet. Det er selvfølgelig svært at tackle den attitude, men det er især et spørgsmål om, at systemet ikke er gearret til at tackle de skæve eksistenser.

Man skal opføre sig på en speciel måde og sige de rigtige ting for at få den hjælp der er påkrævet. Kan man ikke det, ryger man ud. mange af de unge lider desuden af psykiske problemer og også her har systemet svigtet i mange tilfælde. Så er den eneste udvej at leve på gaden, medmindre man kan komme ind i Gaderummets trange lokaler.

Her e der højt til loftet og her accepterer man, at de unge ikke lige opfører sig som man bør. Her accepterer man, at de skæve eksistenser har en skæv opførsel og udtrykker sig på en måde, der virker på stødende. Inde bag facaden er der oftest et menneske, der blot aldrig er blevet opdaget i det stive system.

Det er beundringsværdigt, at en mand vil og orker stå i spidsen for det skæve hjem, trods mange nedskæringer og opsigelse af lejemaal.

Rum på tværs af systemet

Unge: På Nørrebrogade har en mand skabt et tilholdssted med højt til loftet for udstødte unge

gade har skabt succes blandt unge, der ikke har haft meget succes i deres liv. Men det skæve tilholdssted lever livet på randen af lukning.

Af ULRICH WOLF

Gaderummet på Nørrebro-

Side 4

Nu har kommunen som tidligere nævnt reddet Gaderummet på stregen, men stillinger er nedlagt og det er et spørgsmål om tid før lederen af Gaderummet ikke kan klare den store byrde der er, at køre sådan et sted alene. For ikke at tale om den uafklarede lokalesituation.

Nu må kommunen på banen og vise, at den gerne vil bakke op om de unge, der måske ikke lige passer ind i det etablerede system. Man må jo huske, at så længe de er hos Gaderummet er de ikke på gaden og det ser ud til, at opholdet i Gaderummet kan sætte dem ind på et andet og bedre spor. Det må da være i alles interesse - ikke mindst kommunens - der kan spare en hel masse penge ved at satse på Gaderummet istedet for at sabotere dem.

Ulrich Wolf, Nørrebro Avis

Gaderummet fester

Pris: Masser af aktiviteter efter påske. Gaderummet får kærlighedsprisen

AF ULRICH WOLF

Projektet for unge, Gaderummet, der ved nytår blev reddet på målstregen har sat gang i en række aktiviteter for at markere, at der

stadig er liv i stedet.

Det hele begynder torsdag den 4. april, hvor der er videoforedrag i lokalerne på Nørrebrogade 56 klokken 19 om "hampen, nytteplante og rusmiddel før og nu".

Det er Klaus Trier Tuxen fra Hampepartiet, der taler cannabissens psykiske virkninger, men også om de mange ting man kan lave af

hamp samt om den aktuelle politiske situation omkring legaliseringen af euforiserende stoffer.

Foredraget fortsætter til klokken 21.30 hvor kroen åbner.

Fredag den 5. april klokken 14 afholder Kærlighedspartiet pressemøde i Gaderummet. Årsagen er overrækkelsen af kærlighedsprisen til Gaderum-

mets leder Kalle Birck-Madsen og Gaderummet.

Endelig sluttes det hele af lørdag med en fattigrøvsfest for at markere, at Gaderummet stadig lever.

Festen begynder klokken 20 og klokken 21 overrækkes kærlighedsprisen. Herefter festes der til den lyse morgen.

Pris til Gaderummet

Socialpris: Opholdssted for udsatte unge hædret

AF ULRICH WOLF

Det truede opholdssted for udsatte unge, Gaderummet, har fået en socialpolitisk pris.

Da Københavns Kommunale Socialrådgiverforening afholdt generalforsamling den 16. marts blev Gaderummet tildelt en pris.

Det var lederen af Gaderummet, Kalle Birch Madsen, der modtog prisen.

Gaderummet er et døgnåbent opholdssted på Nørrebro, der flere gange har været truet af lukning og er i øjeblikket også truet af lukning.

Lejekontrakten er sagt op fordi der ikke må være overnattende gæster i lokalerne grundet brandsikkerheden.

Kalle Birch Madsen vil ikke smide de unge ud og leder nu efter nye lokaler.

Gaderummet har eksisteret siden 1996 er knyttet til den psykologiske rådgivning Regnbuen og arbejdet i de to institutioner har indtil sidste år været frivilligt og gratis.

Hver dag kommer der i gennemsnit 60 unge på besøg i Gaderummet og 20 på døgn-

basis. Det er unge på kanten af samfundet der kommer i Gaderummet med forskellige sociale problemer som hjemløshed og misbrug. De er ofte kommet i klemme eller opgivet af det etablerede behandlingssystem.

Stedet har en udpræget grad af selvbestemmelse og brugerstyring og fungerer ofte som en udvidet familie og et refugium.

Prisen gik til Gaderummet for at fremme den kvalitetsfyldte, socialpolitiske indsats i København, til gavn for brugerne. De fik også prisen for at udtrykke visioner og perspektiver for den socialpolitiske udvikling af byen.

Nu er spørgsmålet om det økonomiske skulderklap også giver bonus i form af nye lokaler, der kan danne rammen for de socialpolitiske initiativer. Gaderummet står for.

Tale til Inner Wheel Landsmøde, den 07.10.2001, Nyborg Strand Hotel.

("Dyb indånding")

Jeg skal udtrykke en meget stor tak for støtten til vores arbejde med udstødte unge. Og jeg skal benytte lejligheden til også at takke jer enkelt-personer og distrikter, som har taget sig det besvær at samle og komme forbi med alt muligt til vores dagligdag, eller hvor vi har været ude og hente hos Jer. Det har betydet utroligt meget, at I har været der, også rent moralsk og omsorgsmæssigt.

Det arbejde, I har valgt at støtte, er et arbejde i nogle lokaler i en baggård på Nørrebro. Det er lokaler for udstødte unge. Det er unge, der ikke har nogen steder at gå hen med deres liv, det er hjemløse unge, og det er unge på kanten af samfundet, og som af den grund kan være på vej ud i kriminalitet og stoffer. Eller det er unge, der kommer fra ingenting, eller unge der er i klemme i deres sociale liv, og som er ved at udvikle psykiske problemer, eventuelt helt ud i det psykotiske, og hvor de enten ikke får den behandling, de skal ha', eller de fejlbehandles af mangel på andre muligheder.

Vi prøver som sted at være til for enhver ung, der søger os. Vi prøver at gi' husly, en bid brød, at man kan flytte ind eller bare være der på egne præmisser; eller få hjælp hele vejen rundt, hvis der er behov; eller man kan gå med i aktiviteter, der måske kan gi' mening til ens liv. Vi prøver at være en hel livssammenhæng, dvs. et hjem, et aktivitetssted og en arbejdsplads, som den enkelte unge kan bruge til at få grund under fødderne igen.

Samlet kalder vi det et "socialpsykologisk fristed for udstødte unge".

Arbejdet og stedet er specielt og kontroversielt.

Der er døgnåbent, men der er ingen anden opsyn end den, der foretages og udøves af de tilstedeværende i fællesskab. Der er ingen låste døre og skuffer, og man kan gå lige ind fra gaden, også om natten.

Det specielle er, at det – med de unge rødder og rødder som det angår – burde gå op i kaos, i hærværk, i det der er værre eller i ingenting. Det er det med, at når katten er ude, så spiller musen på bordet – noget alle forældre med børn i puberteten og op kender til med bævende hjerte. Og sådan havde jeg det også selv de første par år, hver dag og hver nat, hvor jeg ikke var der. Nu har jeg vænnet mig til, at stedet stadig er der, hver morgen jeg kommer, men nogle gange dog i en tilstand, som end ikke min fantasi havde kunnet foregribe.

(Men) i sammenligning med andre steder, hvor lignende unge mere eller mindre tvangsmæssigt er anbragt, så er episoderne få og milde. Det forbliver drengestreger. Og jeg er sikker på, at det omhandler, at de unge har fuld medbestemmelse, og at hver enkelt ung har betydning for stedet.

Innen Side 2
xheel 7.10.2001

Stedet er også et kontroversielt sted. Vi søger at være et lille alternativ for de unge, der ikke trives inden for psykiatrien og andre etablerede sociale og psykologiske tilbud. Man ved i dag, at op til 30% af de problemramte unge ikke trives, hvor de er. Og her prøver vi at være en forskel, og at være det uden brug af tvang og af nervemedicin, og uden brug af diagnoser.

De sidste par år, har der været megen fokus på utilpassede unge og unge på vej ud i bander. Jeg tror desværre, det er et forkert fokus, og jeg tror det vil gøre problemet værre. Jeg synes mere det omhandler, at institutionerne for unge – og specielt for sårbare unge – ikke er fulgt med, og at de i stigende omfang støder de unge fra sig. Det viser sig også, at de fleste af vores unge har været igennem mange andre steder, men uden at det er lykkedes for den unge at komme i nærheden af et fornuftigt liv. Og så er det også, at man får en gruppe af unge, der bare bliver sværere og sværere at nå og at få kontakt med. Deres forhold til autoriteter bliver yderst anstrengt. Man kan om disse unge sige, at de ikke har nogen at takke for noget eller nogen at gå hen til, ”hælde af på”, blive hørt eller få omsorg af.

Her har I som kvindegruppe vundet betydning. Jeres eksistens er blevet et ”hjerte over døren”, at der er nogen, der tænker på én, og at man gør det uden fordomme og med respekt.

Det er en betydning, som jeg ikke ville ha' klaret mig foruden. Og stedet er slet ikke det samme sted henne, som da I fik øje på det for over 2 år siden. Vi er dog stadig lige meget smidt ud af vores lokaler, som tidligere, fordi vi ikke vil smide alle vores beboere ud, og lukke om natten og i weekenderne. Men så ville vi blive som alle andre steder, hvor det ikke duer kun at ha' dagåbent på hverdage. Så vi har holdt fast, fordi der er et stort behov, men er så selv kommet i akut bolignød. Det ser dog ud til, at Københavns Kommune er ved at ta' os på budgettet for næste år. Det er ikke en løsning af vores akutte boligproblem, men det kan være starten på det.

Jeg skal slutte med at sige tak for den periode, I har fulgt os. Og jeg håber, at vi snart kan mere selv på det boligmæssige område. Jeg vil også sige held og lykke til jeres fortsatte arbejde. Og et tak fra mig og fra alle rødderne og rødderne derinde.

I er altid velkomne til bare at kigge forbi, ”hænge ud” som andre, eller hvis vi kan hjælpe med noget, så må I sige til.

Tak for ordet.

Kalle Birck-Madsen, Gaderummet-Regnbuen.

Kærlighedspris til "Gaderummet"

GADERUMMET, et socialpsykologisk fristed i København, og dets stifter og ildsjæl, psykologen Kalle Birch-Madsen modtager KÆRLIGHEDSPRISEN.

Pris-overrækkelsen sker under en "Fattigrøvsfest" i Gaderummet, Nørrebrogade 56, baghuset, 4. sal om aftenen *lørdag d. 6. april*. Dagen før kl. 14-16 afholdes der i Gaderummet et pressemøde!

Gaderummet

Gaderummet er et brugerstyret åbent rum på 300 kvadratmeter på Nørrebro, baseret på frivillig arbejdskraft og solidaritet imellem brugerne. Gaderummet fungerer som et døgnåbent være-, bo- og aktivitetssted for gadeunge og marginaliserede, sindslidende og udstødte unge.

Gaderummets historie starter i 1985 med "*Regnbuen*", en alternativ rådgivning på kritisk psykologisk grundlag. Gennem 15 år har rådgivningen ydet frivillig og gratis hjælp til personer i nød. I 1996 blev rådgivningen udvidet med *Gaderummet* – et fristed for "de tabte unge", unge som føler en social afmagt og som er blevet fejlbehandlet andre steder.

Gaderummet bruges massivt hele døgnet rundt af unge hovedsageligt i alderen 18-25 år. I snit er omkring 20 unge henvist til permanent overnatning på madrasser og sofaer på stedet, mens mere end 75 går igennem stedet på en dag, og flere hundrede i løbet af en uge. I snit er 20 personer i et intensivt psykologisk forløb i rådgivningen "*Regnbuen*", forløb der varer fra få måneder til flere år. De såkaldte "gadeunge" hutler sig igennem tilværelsen på kontanthjælp eller uden indtægt overhovedet, og med ingen eller dårlige boligforhold. Mange har en barsk livshistorie med adskillige nederlag bag sig, og en negativ indstilling til sociale instanser og psykiatri. Nogle er helt opgivet af de sociale myndigheder.

Ud fra den daglige brug af stedet fungerer Gaderummet som et terapeutisk kollektiv, en kammeratskabsgruppe, et refugium, et udvidet hjem, et informationssted, et anerkendelses-/identitetsskabende sted og et aktivitets-/lærested. Én gruppe, som er henvist til at være her på døgnbasis, tager sig af den daglige rutine med indkøb, oprydning, modtagelse og problemafklaring.

En finanslovsbevilling har gjort det muligt at lønne tre ansatte i 2000 og 2001. For 2002 og frem er Københavns Kommune gået ind i arbejdet, og alle brugere håber, at stedets ånd vil kunne videreføres under bedre vilkår.

Gaderummet kan kontaktes på tlf.: 35374735 – fax.: 35374736 – email:
post: Nørrebrogade 56, Baghuset, 4.sal, 2200 N.

Kærlighedsprisen

Kærlighedsprisen er blevet givet af Kærlighedspartiet til alternative projekter, fristeder og enkeltpersoner siden 1992. Første modtager var "provopræsten" Harald Søbye, som herefter overrakte prisen indtil sin død i 2000, 91 år gammel. Kærlighedsprisen er tidligere givet til Jackie Siewens, talskvinde for prostituerede; bøssers & lesbiskes Europride; Christiania og Thylejren; Folkets Hus og Folkets Park; Børnehuset og Master Fatman.

Kærlighedspartiet kan kontaktes på tlf.: 30110045 – Allan Anarchos.

Gaderummet reddet

Med en bevilling på to mio. kr. og etablering af en politisk følgegruppe ser Gaderummet nu ud til at være sikret

Af Arne Lennartz

– Det er glædeligt. Vi har selv svært ved at forstå det ...

Kalle Birch-Madsen, leder af Gaderummet, er lettet. Efter års kommunal laden-stå-til besluttede Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, minus Dansk Folkeparti og Konservative, den 30. januar at give en hånd til en flok unge boligløse tilflugtssted. Det skete, da der ikke længere var penge til mad og telefonen stod til lukning.

To mio. kr. er bevilget til bl.a. at finde nye lokaler som erstatning for de brandfarlige og udslidte kvistrum på Nørrebrogade. Desuden nedsættes en politisk følgegruppe på fem personer, der skal følge udviklingen og bistå værestedet.

– Der har nærmest været åben

krig mellem 7. kontor og Gaderummet, og ingen af parterne har haft positive forventninger. Derfor går vi, uden at lege fagpersoner, nu selv ind for at styrke de gode ting.

– Det har jo vist sig, at Gaderummet har opsamlet unge, som ikke har kunnet finde noget tilbud indenfor psykiatrien, og som systemet ikke har kunnet opsamle, siger udvalgsmedlem Bente Møller (Ø).

Varig løsning

Dermed lysner fremtiden for de 25-30 unge, der overnatter i Gaderummet, og et tilsvarende antal som får rådgivning i Regnbuen. I over et år har værestedets lejemaal været opsagt.

Derfor har bevillinger fra Socialministeriet m.fl. på 500.000 kr. ikke kunnet udbetales. 100.000 kr. er allerede gået tabt.

Nu kan der lattes på låget her og andre steder.

For eksempel kan Familie- og Arbejdsmarkedsborgmester Bo Asmus Kjeldgaard, som i januar

besøgte Gaderummet, søge på en statslig hjemløsepulje på 200 mio. kr.

– Vi vil bruge alle de penge, staten kan yde. Men der skal findes en fagligt velfunderet løsning. Og det skal ikke være et lille beløb, som skæres væk året efter. Pengene skal strække over en længere årrække. En hovsa-løs-

ning vil skabe stor frustration, siger Bo Asmus Kjeldgaard (SF).

Samtidig arbejdes på at oprette en uafhængig bestyrelse, der kan aflaste Gaderummets leder, så han ikke hænger på alting. Der bør også foretages en ekstern evaluering med det formål at udvikle stedet og dets tilbud, fortæller Bente Møller.

Kalle Birch-Madsen er nu gået i gang med at finde nye lokaler. Han har haft 1.300 m². i Magstræde på hånden, men det er lovligt dyrt.

– Nu har kommunen åbnet sagen helt, og vil samarbejde med os – også om nye lokaler. Og alle her ser gerne, at det sker så hurtigt som muligt.

(Foto: Arne Lennartz) Unge og voksne søgende deres tilflugtssted. Der er ingen penge til mad og telefoner.

Redning på vej for Gaderummet

JP-Kolvenken

30.1.02

AF LOUISE WITH

De 20-25 unge hjemløse, der hver nat overnatter på Gaderummets loft i et baghus på Nørrebrogade, ser nu ud til at kunne beholde deres værested. Det samme kan de ca. 75 daglige brugere af værestedet og de 20-25 unge klienter i Gaderummets psykologiske rådgivning.

Efter måneders tovtækkeri med kommunen - og kun få dage før Gaderummets pengekasse er tom - ser der ud til at være kommunal støtte på vej til det omdiskuterede værested.

Gaderummet blev i efteråret kritiseret for at tolerere hashrygning og voldsepisoder blandt de unge brugere. Daværende familie- og arbejdsmarkedsborgmester Winnie Larsen-Jensen (S) ønskede ikke at bevare stedet, men ville arbejde for at sluse de unge over i andre tilbud.

Hendes efterfølger, Bo Asmus Kjeldgaard (SF), erklærede sig efter et besøg i Gaderummet for nylig parat til at arbejde for at bevare stedet.

I sin indstilling til familie- og arbejdsmarkedsudvalget, der mødes i dag, foreslår forvaltningen nu, at kommunen støtter Gaderummet med op til to mio. kr. om året i 2002-3 fra en pulje på fem mio., der i år er afsat til kriminalitetstruede unge. Gaderummet skal desuden søge flere støttekroner fra den sociale sikringsstyrelses hjemløsepulje. Samtidig skal der nedsættes en politisk følgegruppe, og Gaderummets arbejde skal løbende evalueres af et uafhængigt privat firma.

Både fra højre- og venstrefløj i udvalget blev forslaget i går modtaget overvejende positivt.

louise.with@jp.dk

BOKKUS

Gaderummet: Fristed på lånt tid

AF Kalle Birck-Madsen
cand. i psyk.

I EN BAGGÅRD på Nørrebro ligger et dogrøbet socialpsykologisk fristed for udstødte unge. Fra den 1. januar har det levet på lånt tid. Det er sagt op i dets lokaler, og dets driftsmidler er stoppet af mangel på et sted at flytte hen.

Nu havde vi faktisk fundet en egnet bygning, hvor vi kunne fortsætte. En investor havde meldt sig, og på rådhuset indgik overborgmester Jens Kramer Mikkelsen (S) en budgetaftale, der sammen med Gaderummet's ansøgning til Hjemløsepuljen i Socialministeriet ville sikre et fortsat økonomisk grundlag. Men daværende familie- og arbejdsmarkedsborgmester Winnie Larsen-Jensen (WLJ) kunne ikke besinde sig til at give Gaderummet's ansøgning et tilslag.

Derfor står brugere og beboere og rådgivningen og arbejdsmidlerne i Gaderummet nu selv med det ene ben på gaden. WLJ har dog sat sin forvaltning til at sørge for overnatningspladser på herberger til de stærke af Gaderummet's unge, mens de svage skal ind under psykiatrisk behandling. Gaderummet som værested og den psykologiske rådgivning vil ophøre.

DE UDSTØDTE/utilpassede unge er vokset frem på trods af indsatsen fra det kommunale og psykiatriske system. Gaderummet's unge kommer derfra, og de har ikke kunnet klare sig med det. Mange har fået det dårligere. De er effekten af det generelle forhold, at op til 30 pct. af unge i en eller anden form for etableret social og/eller psykiatrisk foranstaltning trives så dårligt, at det forværrer deres situation på lang sigt.

Nørrebro har da også op igennem 1990'erne været slagmark for en gruppe af forhulede unge, der har søgt af forbedre deres gadeliv ved at slumstørme sneringsejendomme. Først da Gaderummet åbnede sine døre for disse unge i oktober 1997, kom der skred i en forbedring af de unges levevis og roligere vilkår på gader og stræder.

"Det er på tide, at forvaltningen hører på, hvad de unge selv vil, så kommunen også kan blive kommune for de sårbare unge. Deres drømme repræsenterer nærmest dét stof, som samfundet har mistet."

udlægning af etnologernes rapport, men den skal åbenbart udlægges negativt. Et for-

Foto: NICKI BONNE

Ifølge tidligere indenrigsminister Karen Jespersen (S) viser erfaringer her og i udlandet, at denne gruppe af unge er nogle af de mest sårbare og i risikozonen for at blive egentlige hjemløse og meget socialt belastede. Der er således behov for at på andre veje for at nå de unge og hjælpe dem videre.

Faktisk har vi meget fine resultater, når vi kigger på, hvilken tilstand unge er i, når de opsøger os, og hvordan det senere går dem, om de så har været del af Gaderummet's arbejde i 1-3 måneder eller 1-3 år. Det er ikke os, der udstøder, hvilket alle med kendskab til stedet over tid kan fortælle om. En gaderumsløsning er endda meget billigere end at lade stå til og fortæller om bedre livskvalitet for de mere skæve ekstsensers, hvor alternativet er livslang psykiatrisk opbevaring.

DEN TIDLIGERE borgmester begrundede sin holdning med, at en ekstern evaluering af to etnologer ikke er faldet godt ud. Det er dog ikke sandt. WLJ var

totalt afvisende allerede før rapporten, såvel gennem sin forvaltning i foråret 2001 som tilbage til den første kontakt i 1998. Der er heller ikke belæg for WLJ's negative

valtningsresumé fra den 7. september 2001, der blandt andet tilføjer frit opfundne beskyldninger om hæleri og inaktivitet, er af så tvivlsom værdi, at det bevæger sig på området af embedsmisbrug. Evalueringsrapporten, der også kan læses på underhistorierapporter, sammen med andre rapporter, er positiv overfor vores arbejde. Gaderummet og rådgivningen Regnbuen beskrives som et relevant og nødvendigt tilbud.

Det fremgår også, at der er problemer med manglende arbejdskraft og elendige lokaleforhold til at tage sig af mængden af de unge, samt at problemet er meget større, end hvad der samles op af Gaderummet. Etnolograpporten er kritisk overfor Gaderummet's ledelse, hvad angår en "manglende afretning" af de unge over for det omgivende samfund, der har stødt dem ud.

Problemet beskrives som stedets akilleshæl. Styrken er en meget stor rummelighed, som ikke rigtig findes andre steder, og som de unge har behov for for at danne fællesskab, men den er samtidig en alvorlig konfliktkæde i forhold til omgivelserne, der har svært ved at rumme de unges afvigende adfærd. Men etnologerne kommer ikke bag om denne "akilleshæl". Den diskuteres ikke fagligt. Den gøres privat som kritik af min person, der sættes identisk med projektet.

JEG KRITISERES for at være imod tvangsaktivering af hjemløse og psykisk syge, at være mod tvangsmedicinering af unge (førstegangs) psykotiske, samt at jeg er for psykologisk/gruppe-

mæssig behandling af unge slagsbrødre. Kritikken koges ned til, at jeg ikke er god til at samarbejde med kommunen, og at jeg ikke smider unge ud pga. druk, hash, stoffer eller vold. Derfor udvikler de unge i Gaderummet en negativ modkultur, frem for at få løst deres sociale og psykiske problemer.

Det er rigtigt, at jeg ikke er fortaler for at løse sociale og psykiske problemer med magt, men det er ikke rigtigt at fraværet af magtanvendelse betyder en negativ modkultur. Tværtimod resulterer det i de unges stadige forsøg på etablering af fællesskabsløsninger, tilegnelse af færdigheder og på at få alle med. De unge er som generation er utroligt produktive, solidariske, kompetente og fremsynede, hvis ellers de får mulighed for at handle som gruppe, og hvor de har individuelt hjælp at hente ved behov, og det er essensen i Gaderummet.

ETNOLOGERNES RAPPORT er desværre åben for manipulation. De tilbageholder systemviden og undlader at offentliggøre en fatal problemstilling, nemlig at de kort tid inde i analysearbejdet havde fået lagt sig ud med de unge, som stort set forlod lokalene, når etnologerne entrerede. Alle centrale udtalelser om ungegrupper af etnologerne er

således gjort under ungegruppens aktive fravær. De får karakter af rene projektioner og

fordomme, uden belæg for relevans, status og gyldighedsområde. Men de bekræfter kommunens holdning til de unge, som en gruppe man ikke kan nå. De unge afvises på deres levemåde og indstilling til livet, fordi de er forskellige fra etnologerne og fra kommunens tilbud. Etnologerne løb da også fra en frembrørgelse af deres rapport for den ungegruppe, som de havde studeret!

MENS BORGMESTEREN ville skulle ad i socialt og psykiatrisk, vil de unge holde fast i samling, i fællesskabsløsninger. Det er dét, de mener bedst hjælper dem, som tingene nu engang er. I midten af 1990'erne steg anvendelsen af magt indenfor psykiatrien med over 300 pct. på tre år. Intet siger, at den siden er faldet. Men som man ikke kan få en sund hund ud af at tæve den som hvalp, så får man heller ikke sanseligt virksomme mennesker ved gentagen tvangsmedicinering og anden rigid pædagogik fra oven. Der må andet til. Alt nyt starter jo også som et afvig, som noget forskelligt fra det normale.

"Som man ikke kan få en sund hund ud af at tæve den som hvalp, får man heller ikke sanseligt virksomme mennesker ved gentagen tvangsmedicinering og anden rigid pædagogik fra oven."

stof, som samfundet har mistet, og dets medlemmer lider under: det naturlige fællesskab.

Sort nytår i sigte for Gaderummet

Lukningstruet:

Værestedet er sagt op fra nytår. Politikerne er i tvivl om, hvad de skal gøre med brugerne

AF ULRICH WOLF

Værestedet Gaderummet, der har eksisteret siden 1996 og har adresse på Nørrebrogade er i krise. Lejemålet er sagt op fra årsskiftet og selvom stedet selv har fundet nye lokaler i Indre By har Københavns Kommune ikke meldt tilbage. Lokalerne er nemlig så dyre, at der næsten ikke vil være flere penge tilbage i puljen til andre projekter.

Det gør ikke sagen bedre, at der tidligere på året kom

en kritisk rapport, der gik i kødet på de pædagogiske metoder på Gaderummet.

Rapporten fortalte, at der forekom daglige slagsmål og at der blev dyrket en afstandtagen til samfundet. Det mente fagfolkene bag rapporten, var usundt for de unge.

Men de unge selv kan ikke genkende kritikken og mener desuden, at Gaderummet er deres eneste sted at være.

Selvom lokalerne i Gaderummet er rodede og udbombede har de gjort meget for de unge hjemløse, sindslidende og udstødte der kommer på stedet. Også den tilknyttede psykologiske rådgivning Regnbuen er

truet af lukning fra nytår.

Uvis skæbne

Det er endnu uvist hvad der skal ske med Gaderummet og de unge der bruger stedet. de fleste politikere hælder til, at man skal fastholde lukningen. Men fungerende Familie- og Arbejdsmarkedsborgmester Winnie Larsen-Jensen har lovet at forvaltningen ruller et sikkerhedsnet ud under de unge, hvis Gaderummet lukker. Det består af en beredskabsplan, der skal sikre de unge tag over hovedet og at de der har brug for psykiatrisk hjælp, får den. Borgmesteren mener også, at det vil være usselt ikke at hjælpe de af Gaderummets

beboere, der hører til udenfor Københavns Kommune. Men lederen af Gaderummet Kalle Birch-Madsen mener ikke, at der kommer meget ud af det. Det er nemlig i forvejen de unge, der ikke benytter sig af kommunens tilbud, der ender på Gaderummet.

Det er i øvrigt den nye Familie- og Arbejdsmarkedsborgmester Bo Asmus Kjeldgaard der får sagen på sit bord fra nytår.

Sagen er nu også havnet i Folketinget, hvor tidligere social- og indenrigsminister og nuværende socialordfører Karen Jespersen har opfordret den nye socialminister Henriette Kjær til at se på sagen.

Massiv kritik af værested

Husly: Et boligtilbud for udstødte og hjemløse på Nørrebro fastholder de unge i en elendig situation, lyder kritikken fra forskere og politikere. Borgmester vil lukke stedet.

Unge hjemløse, heraf flere med alvorlige psykiske problemer, lever under kummerlige forhold i et brandfarligt værested på Nørrebro, som modtager økonomisk støtte fra Socialministeriet.

Tonen på værestedet Gaderummet er i perioder hård og aggressiv, der ryges anseelige mængder hash, køkkenet er beskidt og flere af de unge udlever deres psykoser på stedet uden at få medicin.

Det fremgår af en rapport udført af to etnologer, som retter en hård kritik mod stedet og dets leder Kalle Birck-Madsen. Københavns Kommune stiller på den baggrund spørgsmålstegn ved, om det overhovedet er forsvarligt at støtte Gaderummet.

Familie- og arbejdsmarkedsborgmester Winnie Larsen-Jensen (S) ønsker direkte, at det lukkes.

»Evalueringen viser lige præcis, hvor ustyrlig stedet er. Gaderummet fastholder de unge i en elendig situation. De mennesker får ikke den omsorg, de skal have. Hvis man er sindslidende og ikke kommer i behandling, kan det blive alvorligt,« siger Winnie Larsen-Jensen.

Gaderummet opsøges hver dag af mellem 50 og 75 unge i alderen 18-25 år.

Heraf overnatter omkring de 25 fast på værestedets loftsetage på madrasser, sofaer eller på gulvet kun adskilt af forhæng. Nogle af dem bor der i flere år, og stedet beskrives som en brandfælde.

De to etnologer bag rapporten, Kirsten Marie Bovbjerg og Mette Kirk, mener, at lederen Kalle Birck-Madsen har et konfliktskabende syn på psykiatri, aktivering og politi, og det er med til at isolere værestedets brugere politisk og socialt.

Kalle Birck-Madsen afviser kritikken. Han mener, at de to etnologer giver et fortegnat indtryk af forholdene.

»De satte sig hen i et hjørne og observerede de unge, sådan som de har oplevet det hele deres liv. Meningen var, at etnologerne skulle inddrages i dagligdagen, men i stedet skubbede de de unge fra sig,« siger Kalle Birck-Madsen.

Tag over hovedet

Han får støtte fra flere medlemmer af familie- og arbejdsmarkedsudvalget, heriblandt Hellen Hedemann (SF), som gerne ser stedet bevaret.

»Der bliver røget for meget hash. Men de må have et sted og bo, ellers hænger de på gaden og laver ulykker eller kommer selv i ulykke. Stedet giver dem trods alt tag over hovedet og nogen, der tager hånd om dem,« siger Hellen Hedemann, der bakkes op af Venstres Martin Geertsen.

Socialministeriet tildelte i 1999 Gaderummet tre millioner kroner over tre år. Trods den hårde kritik af stedet afviser socialminister Henrik Dam Kristensen (S) at tage stilling til, om støtten skal fjernes:

»Det er vigtigt for mig, at der findes tilbud også til de grupper, der bruger Gaderummet. Men de må ikke fastholdes i en ulykkelig situation.

Derfor skal der være nogle tilbud, der kan bringe dem videre. Jeg har tiltro til, at Københavns Kommune løser den opgave,« siger han.

Sidste station før gaden

Kummerligt: Værestedet Gaderummet på Nørrebro er sidste tilbud for op mod 25 unge hjemløse. »Hvis vi må lukke, kommer kommunen selv til at samle de unge op fra gaden,« siger lederen.

Det er ikke længe siden, at en hel rottekoloni havde til huse oppe på loftsetagen på femte sal i baghuset til Nørrebrogade 56. Rotterne boede i et bur ved siden af de 25 unge hjemløse, som sover fast på madrasser eller på gulvet, når pladsen er for trang. En dag fik en af rotterne en virus, og i dag står burret tomt.

Nu udgøres dyrelivet i værestedet Gaderummet af beboernes op mod ti hunde, som løber logrende rundt mellem afpillede sofaer og fyre, der læser avis i snørestøvler. De fniser, da radioen spiller »Du er min øjsten«. En øver sig på sin el-guitar, en anden leder efter Ajax til toilettet, og andre har helt opgivet at gå ombord i opvasken.

Køkkenet sejler, men sådan er det, når op mod 75 hjemløse og udstødte unge kigger forbi om dagen, forklarer stedets leder, psykolog Kalle Birck-Madsen.

Han er kommet i søgelyset efter, at to etnologer har leveret en hård kritik af Gaderummet på Nørrebro. Etnologerne har studeret stedet og dets beboere i månedsvis og mener, at Kalle Birck-Madsens ledelsesstil skader mere, end den gavner de unge. Det skyldes særlig hans stærkt negative syn på aktivering, politi, fængselsvæsen og psykiatrisk behandling.

Selv mener lederen, at rapporten videnskabeligt set er utroværdig, ligesom han siger, at etnologerne har misforstået deres opgave ved at observere de unge frem for at deltage i dagligdagen på stedet.

Kalle Birck-Madsen rejser sig, så hestehalen svirper og går hen til tavlen i hjørnet af sit kontor. Han tager et stykke kridt og begynder at tegne sit billede af samfundets tilbud om psykiatrisk behandling, fængselsvæsen og tvangsaktivering. Øverst på tavlen er magten indrammet i en cirkel, og i bunden af lagkagen ser man patienten.

»Det er ikke et ligeværdigt system. Alle steder oplever de unge, at andre forsøger at rette dem til,« siger Kalle Birck-Madsen.

I Gaderummet er alle ligeværdige. Der er ingen låste døre, og alle er afhængige af hinanden i værestedets arbejdsfællesskab.

»Det er unge mennesker, som hele deres liv har været uden omsorg. Deres forældre har været fraværende, og de har haft svært ved at klare sig i skolen. Systemet kan ikke rumme dem, og de har ikke noget sted at bo. Vi er deres sidste bastion,« siger Kalle Birck-Madsen, som mener, at tvangsmedicinering er voldtægt. Derfor har han tit psykotiske unge, der udlever deres psykoser på stedet. To-tre ad gangen kan gå an, men fem er for meget. »De er meget livlige,« forklarer han.

Kalle Birck-Madsen afviser ikke, at brugerne ryger hash og ind imellem kommer op og slås. Inden for de seneste fem år har han smidt to-tre beboere ud. En anden har han sendt til afkøling under en presenning i Folkets Park få minutter derfra.

Han fortæller, at han ofte møder tidligere beboere, der har fået kørekort og et sted at bo efter et midlertidigt ophold i Gaderummet. Andre har fået mod på at blive kok eller chauffør.

»De fleste kommer ud på den anden side og får fod på livet,« siger Kalle Birck-Madsen. Gaderummets lejemål er sagt op til 1. januar 2002. Værestedets leder slår ud med armene:

»Hvis ikke vi finder et andet sted, kommer kommunen selv til at foretage det bedskidte arbejde og smide de unge på gaden og siden samle dem op bagefter,« siger han.

Minister skal hjælpe hjemløse 19.12.01

Af Per Borregaard

Socialdemokratiets socialordfører Karen Jespersen har bedt socialminister Henriette Kjær (K) gå ind i sagen om den lukningstruede institution for unge hjemløse, Gaderummet, som Politiken omtalte i går.

»Socialministeren har jo sagt, at hele indsatsen over for de dårligst stillede ligger hende meget på sinde, og er parat til at gøre en særlig indsats for at undgå hjemløshed«, siger Karen Jespersen.

Hun har derfor stillet spørgsmål til ministeren og bedt om svar på, hvad Henriette Kjær vil gøre for de unge, hvis Gaderummet lukker.

»Det er en oplagt sag for ministeren at vise, at hun vil sikre at det ikke sker, at unge sårbare mennesker pludselig står på gaden. Erfaringerne herhjemme og fra den øvrige vestlige verden viser, at denne gruppe af unge er nogle af de allermost sårbare og er i risikozonen for at blive egentlige hjemløse og meget socialt belastede«, siger tidligere indenrigsminister Karen Jespersen.

»De 25 unge fra Gaderummet illustrerer et meget alvorligt og desværre generelt problem, hvor der er behov for akut indsats.

Det var i går desværre ikke muligt at få en kommentar fra socialminister Henriette Kjær.

per.borregaard@pol.dk

SF-borgmester vil slå for 25 unge hjemløse POL. 2.01.02

Stikket trækkes endnu ikke ud af Gaderummet, der huser 25 unge hjemløse i København. Den nye familie- og arbejdsmarkedsborgmester Bo Asmus Kjeldgaard (SF) er parat til at bruge penge og tage ny debatrunde på rådhuset.

Af Per Borregaard

Selv siger de, at de ikke passer ind andre steder. At Gaderummet er deres fristed og helle, og at der ikke findes andre tilbud til dem i København.

I Københavns Kommune siger Familie- og Arbejdsforvaltningen, at de unge hjem-

løse bliver opdraget til at være autonome – til at synes, at samfundet og især politiet er noget skidt. Og hvor slårkampe er dagens orden.

Sådan ser to forskellige sæt øjne på Gaderummet, hvor 25 unge hjemløse har en seng at sove i.

I går var det officielt forbi. Pengeposen er brugt op.

Men inden stikket trækkes ud, tager den nye familie- og arbejdsmarkedsborgmester Bo Asmus Kjeldgaard (SF) en ny debatrunde i udvalget.

»Det er ingen tvivl om, at Gaderummet skaber rammer for nogle unge, der ikke føler, at de passer ind andre steder. Og det er i sig selv et plus«, siger Bo Asmus Kjeldgaard:

»Der er på budgettet sat penge af til blandt andet hjemløse, og jeg regner med at bruge nogen af dem på de unge fra Gaderummet.«

Familie- og arbejdsmarkedsborgmesteren har dog ikke taget stilling til, om Gaderummet skal fortsætte i den form, det har nu.

Bo Asmus Kjeldgaard ser på Gaderummet med venligere øjne end sin forgænger Winnie Larsen-Jensen.

Hun har kaldt en kontroversiel evalueringsrapport om stedet for »rigtig grim«.

Samme rapport kalder den nye borgmester for »en rapport med både gode og dårlige ting«.

Lederen er fortøret

Gaderummets leder cand. psych. Kalle Birch-Madsen er meget fortøret over Københavns Kommunes behandling af Gaderummet.

»Winnie Larsen-Jensen har hvirvlet så meget mudder op, at det er svært at se, hvad sagen drejer sig om«, siger Kalle Birch-Madsen og fortsætter:

»Winnie Larsen-Jensen går ikke frem med sandheden om hjemløseproblemet i København, og det gør hendes forvaltning heller ikke. De såkaldt 25 hjemløse, som Københavns Kommune, med en bestilt konsulentrapport i hånden, hævder skulle udgø-

re hele hjemløseproblemet i kommunen, fortæller om en forvaltning totalt ude af trit med livet på gaden«, siger han.

Den konservative socialminister Henriette Kjær har proklameret, at de hjemløse skal på dagsordenen i 2002.

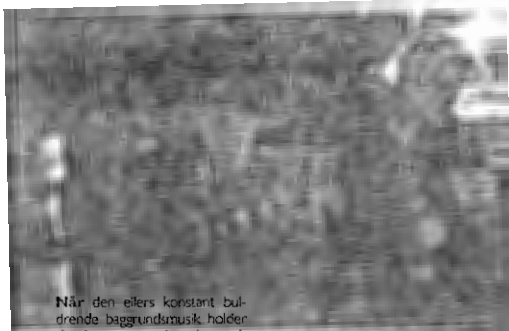
Derfor vil hun holde øje med, hvad der sker med de 25 unge hjemløse fra Gaderummet.

»Jeg har bedt Københavns Kommune om en orientering om, hvad der sker med de unge«, siger Henriette Kjær.

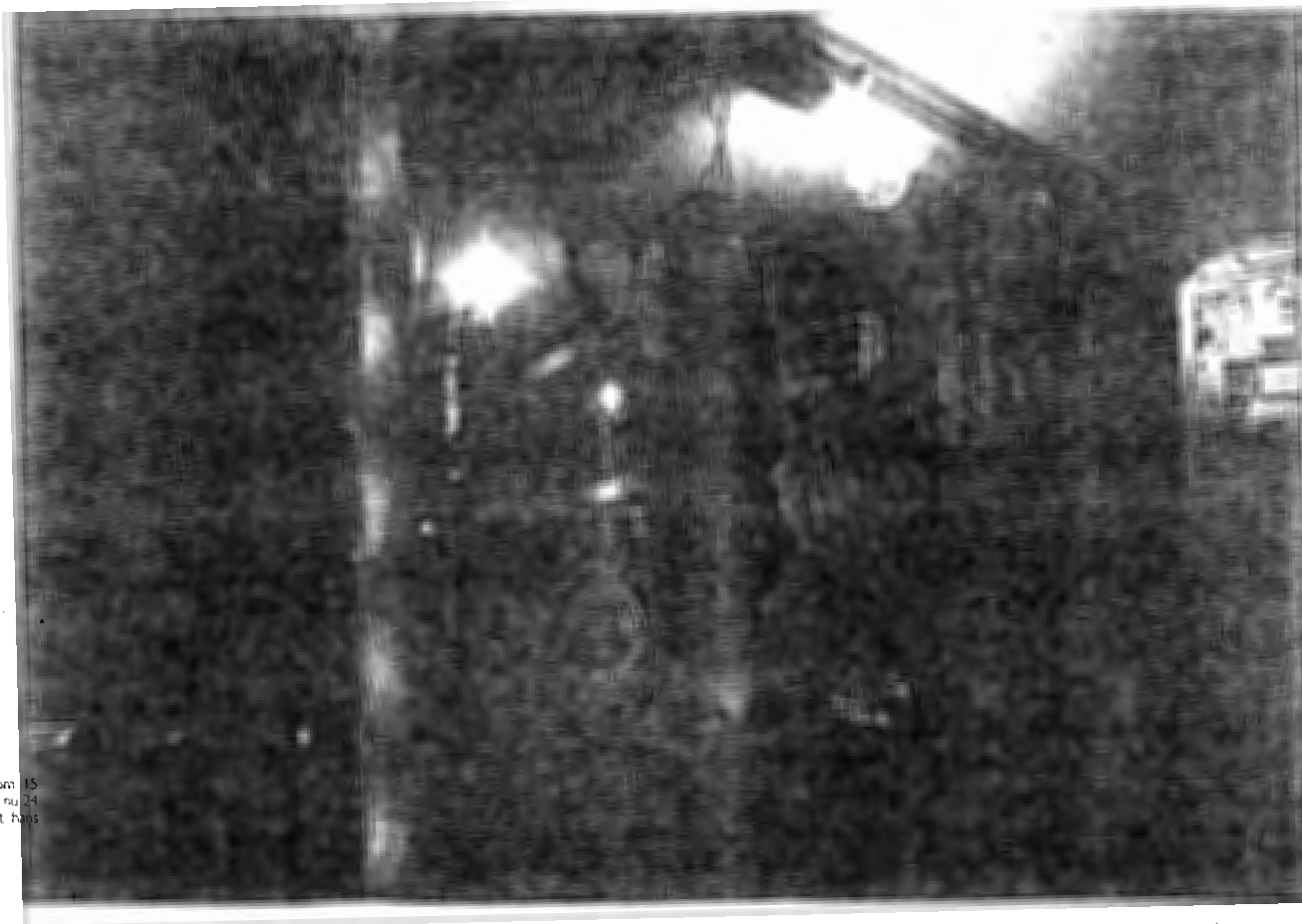
»Kommunen skal sikre, at de får et ordentligt tilbud«, siger socialministeren, der ikke vil blande sig i, om Gaderummet skal overleve eller ej.

Bo Asmus Kjeldgaard vil besøge Gaderummet og mødes med Kalle Birch-Madsen i midten af januar, inden han i samråd med sit udvalg vil afgøre værestedets skæbne.

per.borregaard@pol.dk

Når den ellers konstant buldrende baggrundsmusik holder sine korte pauser, kan den nedtrykte stemning ikke længere skjule sig bag de mange flasker af øl og støret af sjovtobaksrøg.

Flygtet fra vold og omsorgssvigt som 15-årig. I dag endnu et slag i ansigtet. Den nu 24-årige Jøppe har lige fundet ud af, at hans gode ven er røget på "junken" igen.

krav, men møder dem på deres egne betingelser, og forsøger ikke at gøre deres skæbne til en form for privat sygdom, som 19-årige Lotte udtrykker det. Dem finder de her i Gaderummet.

Selvstyrende fristet

Her på det rå vinterkolde sørgulv bor og sover de omkring 20-25 unge hjemløse, kun afskærmet fra

dengang 45-årige cand. psych. Kalle Birch-Madsen. I de første 3 år kunne stedet kun nødtafligt klare skærene på Kalles bistand alene. Men siden 1999 er Gaderummet blevet hjulpet på vej af offentlige midler og Kalle er siden blevet fastansat som leder af stedet. Men stedet bliver ikke kørt som andre institutioner. Her blandt fritløbende hunde og sorte rotter, der bliver holdt som kæledyr, er hierarkiet

er et velkvalificeret skænderi- siger den langhårede Kalle lakonisk, der i sit sjuskede tøj ligner en ældre udgave af de unge beboere.

Smides på gaden

Men den alternative afslappede pædagogiske holdning og stedets udbredte brug af rusmidler behager ikke nogle af de kommunale politikere. Derudover opfylder loftets lokaliteter ikke

»Hvis det er det de vil, så kan de da sagtens standardisere stedet som andre sterile institutioner- lyder det i en hæst og forkelet stemme fra Martin.

»Problemet er bare, at det er lige disse steder som vi flygter fra og som har bragt os her til. Vi vil ikke have deres normalitets normer presset ned over vores hoveder. Vi har brug for det her sted. For Gaderummets fællesskab. Fordi for mange af

krav, men møder dem på deres egne betingelser, og forsøger ikke at gøre deres skæbne til en form for privat sygdom, som 19-årige Lotte udtrykker det. Dem finder de her i Gaderummet.

Selvstyrende fristed

Her på det rå vinterkolde loft gulv bor og sover de omkring 20-25 unge hjemløse, kun afskærmet fra omverdenen ved hjælp af stumper af opslidte lagner og udljente plettede tæpper. Samlet mod tape og lignende er lagenstumperne lige store nok til, at give et skær af privatliv på et område, kun lige stort nok til deres nedslidte nøgne springmadras. Dette er deres hjem og eneste fristed. Et selvstyrende fristed, der i sin tid blev startet af den

dengang 45-årige cand. psych. Kalle Birck-Madsen. I de første 3 år kunne stedet kun nødtorvligt klare skærene på Kalles bistand alene. Men siden 1999 er Gaderummet blevet hjulpet på vej af offentlige midler og Kalle er siden blevet fastansat som leder af stedet. Men stedet bliver ikke kørt som andre institutioner. Her blandt friløbende munde og sorte rotter, der bliver holdt som kæledyr, er hierarkiet lagt ned. Gaderummet er et sted, som køres på de unges præmisser og initiativer, og hvor de fastansatte er ligeværdige, når det handler om den daglige drift.

»Det er en besværlig styreform, men den er gunstig for de unge, som er trætte af velmenende voksne pædagoger og psykologer der hele tiden vil noget med dem. Det eneste magtmiddel jeg har

er et velkvalificeret skænderi« siger den langhårede Kalle lakonisk, der i sit sjuskede tøj ligner en ældre udgave af de unge beboere.

Smides på gaden

Men den alternative afslappede pædagogiske holdning og stedets udbredte brug af rusmidler behøver ikke nogle af de kommunale politikere. Derudover opfylder loftets lokaliteter ikke Brandmyndighedernes krav, der nu kræver stedet lukket pr. 1.1.2002.

De kritiske politikere er ikke villige til at hjælpe med at finde nye lokaler til de unge hjemløse. Og da hele Gaderummets økonomiske støtte er gjort afhængigt af en fast adresse, risikerer hele det hårdt oparbejdede projekt at ramle sammen.

»Hvis det er det de vil, så kan de da sagtens standardisere stedet som andre seriøse institutioner« lyder det i en hæst og forkelet stemme fra Martin.

»Problemet er bare, at det er lige disse steder som vi flygter fra og som har bragt os her til. Vi vil ikke have deres normalitetsnormer presset ned over vores hoveder. Vi har brug for det her sted. For Gaderummets fællesskab. Fordi for mange af os er det her vores sidste og eneste fristed«, siger den 20-årige kronragede Martin, der har haft loftet som sit hjem i de sidste 3 år.

»Lukker de stedet, tvinger de os ud i rendestenen«.

Effen et længerevarende vredesudbrud. Alder Jeppe i rødt mener på en af de trøstende ven.

»Jeg er sgu' træt af alt det her, jeg gider ikke det her pis mere«, siger 19-årige Lotte og beslutter sig for at blæse sæbebobler.

Gaderummet

- *Startede i sommeren 1996 som døgnåbent, brugerstyret være- og bosted for hjemløse, sindslidende og udstødte.
- *Hovedparten af brugerne er 18-25 år.
- *Omkring 20 personer får hjælp af stedets psykologiske rådgiver og leder.
- *Først fra slutningen af 1999 har Gaderummet fået offentlig støtte med bidrag fra bl.a. Socialministeriet.
- *Gaderummet tvinges nu til at lukke pr. 1.1.2002, fordi stedet ikke opfylder Brandmyndighedernes krav. Efter længere tids søgen er der endnu ikke fundet nye lokaler til projektet.

Læs mere på www.gaderummet.dk

Hjemløse

- *I landets omkring 80 institutioner med døgnpladser, er der årligt omkring 11.000 brugere.
- *Heraf skønnes det at ca. halvdelen, dvs. 5-6000, kan antages at være hjemløse.
- *Ifølge Kommunernes Landsforening, udgør de unge under 29 år omkring 30 pct. af de hjemløse.
- *Der findes omkring 2200 døgnpladser i Danmark i dag.

Kilde: Formidlingscentret for socialt Arbejde, der er en selvejende in-

Utilpassede unge mister deres værested

De lovede kommunale kroner lader vente på sig. Det betyder, at de utilpassede unge, som holder til på værestedet Gaderummet på Nørrebro, snart bliver sendt på gaden.

SIDE 4

4 • URBAN • fredag 071201

KØBENHAVN

Hjemløse bliver sendt på gaden

UTILPASSEDE UNGE

De svagestes værested, Gaderummet, bliver smidt ud fra Nørrebro-adressen.

AF RIE HOLDUM

Virtuelt går det rigtig godt. Gaderummet.dk fungerer upåklageligt og fortæller både om værestedets adresse, formål og dagligdag. Men i baghuset på Nørrebrogade 56 er stemningen temmelig sløj i øjeblikket.

De utilpassede unge, som bor i Gaderummet, er blevet sagt op og skal være ude i januar. Et nyt hus er fundet, en investor har meldt sig, og politisk tilsagn er givet.

Men de kommunale kroner lader vente på sig. Og kommer der ikke en løsning inden for få dage, ender Gaderummet efter alt at dømmes – på gaden.

»Det er et pjaltproletariat, der kommer her. Forhultede unge uden et bagland, uden

en bolig, uden en uddannelse. Alternativet for dem er fængsler og lukkede psykiatriske afdelinger,« siger den daglige leder af Gaderummet, Kalle Birck-Madsen.

Brandfare i lokalerne

Gaderummet bliver smidt ud fra Nørrebro-adressen, fordi en del af de unge ikke bare opholder sig, men også bor i de trange baggårdslokaler. Der er ingen bagtrappe, og risikoen for brand er derfor for stor til, at brandmyndighederne vil se gennem fingre med den.

»Desuden er her så massivt af mennesker, at man dårligt kan trække vejret,« siger Kalle Birck-Madsen.

Kalle Birck-Madsen har fundet en passende erstatning, en ejendom i Indre By, og en forretningsmand med sympati for ideen i Gaderummet er klar til at skyde penge i projektet – forudsat Gaderummet får de lovede kommunale støttekroner.

FORSTANDER KALLE BIRCK-MADSEN håber stadig på at kunne føre Gaderummet videre.

FOTO: SCANPIX

Allerede i budgetforliget for et par måneder siden blev der sat 1,6 millioner kroner af til at drive værestedet.

Socialdemokratiet blokerer Både venstre og højre side af Borgerrepræsentationen var for. Men siden har Gaderum-

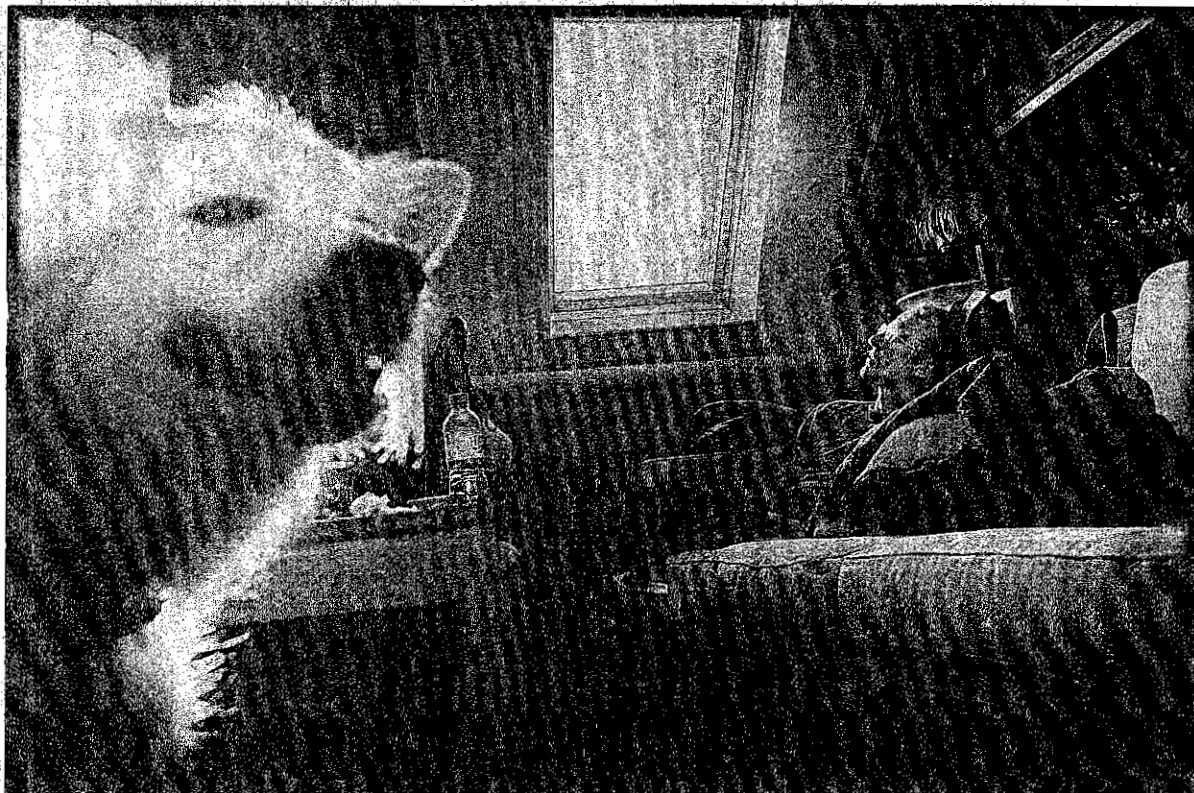
met ikke hørt fra den socialdemokratiske socialborgmester Winnie Larsen-Jensen – som til gengæld i forskellige medier har sagt, at hun gerne vil have Gaderummet lukket, fordi det ikke er forbudt at drikke alkohol og ryge bash.

»Det er som sædvanlig Socialdemokratiet, der blokerer for en løsning,« siger Kalle Birck-Madsen og mindes salig Egon Weidekamp, bykongen, der blev symbol på en hårdhændet sanering af Nørrebro – og en lige så hårdhændet kamp mod den

københavnske bz-bevægelse i 80'erne.

Ved årsskiftet bliver socialborgmesterposten i København overtaget af SF'eren Bo Asmus Kjeldgaard. Men da kan det være for sent for Gaderummet.

rih@urbanavis.dk

LUKNINGSTRUET - Kalle Birck-Madsen i værestedet Gaderummet, som nu trues af lukning

Foto: Magnus Møller/Nordfoto

JUF 4.12.01

Hjemløse unge tilbage på gaden

Trods løfter om statslig støtte nøler Københavns Kommune med støtte til værested for hjemløse unge.

AF JENS NIELSEN

»Helt absurd.« Sådan siger han flere gange, psykolog Kalle Birck-Madsen, daglig leder af værestedet Gaderummet på Nørrebro i København. Han taler om den situation, som efter flere års nølen fra Københavns Kommune nu kan sende de 75 daglige brugere og 20-25 overnattende hjemløse unge tilbage på gaden.

Værestedet er sammen med den psykologiske rådgivning Regnbuen, blevet sagt op. Brandmyndighederne har vendt tommelfingeren

nedad for overnatninger. Men trods løfter udstedt tilbage i januar 1999 om at ville »stå på hovedet for Gaderummet«, er det ikke lykkedes kommunen at finde nye lokaler.

Og selv om Gaderummet selv har fundet nye, egnede lokaler i indre by, har hverken overborgmester Jens Kramer Mikkelsen eller den direkte ansvarlige borgmester Winnie Larsen-Jensen (S) ikke villet give nogen tilbagemelding.

Socialborgmesteren har ikke lagt skjul på, at hun vil have stedet nedlagt, mens Kramer tilbage i januar 1999 lovede at stå på hovedet for Gaderummet.

Fire års søgen

Det er her, det bliver absurd, synes Kalle Birck-Madsen: »Kommunen har ledt efter et sted til os siden 1997, og vi har selv ledt i tre år, og nu har vi så stedet. Vi har en in-

vestor, der gerne vil hjælpe os, hvis kommunen siger ja. Og derudover ligger der ubrugte penge i statslige fonde, så vi taler kun om en kommunal delfinansiering,« siger han til *Information*.

Fakta

Gaderummet

- Startede i sommeren 1996 som døgnåbent, brugerstyret værested og bosted for hjemløse, sindslidende og udstødte.
- Hovedparten af brugerne er 18-25 år.
- Omkring 20 personer får hjælp i den psykologiske rådgivning Regnbuen.
- Først fra slutningen af 1999 har Gaderummet fået offentlig støtte med bidrag fra bl.a. Socialministeriet.

Kommunen skal sige ja til en støtte på 1,6 mio. kr om året - 25 procent af budgettet. Der er allerede givet tilsagn om støtte på en halv million fra bl.a. Tipsmidlerne, men de er betinget af en lovliggørelse af boligforholdene.

På samme måde vil de statslige penge også først blive udløst ved et kommunalt ja, og den investort, der vil overtage bygningen og leje ud til Gaderummet i fem år med forkøbsret, vil også have en husleje garanti - dvs. et kommunalt ja til støtte.

»Men vi har kun et par dage at løbe på - ellers bliver det sted, vi har fundet, solgt til anden side,« siger Kalle Birck-Madsen.

Krav om lukning

Gaderummet blev tidligere i år i en evaluering kritiseret for sin måde at håndtere de unge på.

To etnologer kritiserede den grundtone, der er på ste-

det, ligesom de var skeptiske over for hash- og alkoholforbruget.

Det fik socialborgmester Winnie Larsen-Jensen til at kræve stedet lukket. »Stedet bør opløses, fordi det fastholder en gruppe unge i en ulykkelig situation,« sagde hun til *Jyllands-Posten*.

Men Kalle Birck-Madsen er nervøs for, hvad der skal ske med de unge, hvis de ryger tilbage på gaden:

»En velfungerende - og for mange den eneste - socialt fungerende livssammenhæng for unge i en svær social eller personlig situation vil forsvinde, hvis vi lukker. Det vil få enorme personlige omkostninger. Vi taler jo om folk, der aldrig har været i nærheden af arbejdsmarkedet, en uddannelse - eller for den sags skyld en familie,« siger Kalle Birck-Madsen.

■ *Læs mere om værestedet på www.gaderummet.dk*

Massiv kritik af værested

Husly: Et boligtilbud for udstødte og hjemløse på Nørrebro fastholder de unge i en elendig situation, lyder kritikken fra forskere og politikere. Borgmester vil lukke stedet.

Af JONAS LANGVAD NILSSON

Unge hjemløse, heraf flere med alvorlige psykiske problemer, lever under kummerlige forhold i et brandfarligt værested på Nørrebro i København, som rådtager økonomisk støtte fra Socialministeriet.

Tonen på værestedet Gaderummet er i perioder hård og aggressiv, der ryges anseelige mængder hash, køkkenet er beskidt, og flere af de unge udlever deres psykoser på stedet uden medicinering.

Det fremgår af en rapport udført af to etnologer, som retter en hård kritik mod stedet og dets leder Kalle Birck-Madsen. Københavns Kommune stiller på den baggrund spørgsmålstegn ved, om det overhovedet er forsvarligt at støtte Gaderummet.

Familie- og arbejdsmarkedsborgmester Winnie Larsen-Jensen (S) ønsker direkte, at det lukkes.

»Evalueringen viser lige præcis, hvor ustrykt stedet er. Gaderummet fastholder de unge i en elendig situation. De mennesker får ikke den omsorg, de skal have. Hvis man er sindslidende og ikke kommer i behandling, kan det blive alvorligt,« siger Winnie Larsen-Jensen.

Gaderummet opses hver dag af mellem 50 og 75 unge i alderen 18-25 år. Heraf overmætter omkring de 25 fast på værestedets loftsetage på madrasser, sofaer eller på gulvet kun adskilt af forhæng.

Nogle af dem bor der i flere år, og stedet beskrives som en brandfælde.

De to etnologer bag rapporten, Kirsten Marie Bovbjerg og Mette Kirk, mener, at lederen Kalle Birck-Madsen har et konfliktskabende syn på psykiatri, aktivering og politi, og det er med til at isolere værestedets brugere politisk og socialt.

Kalle Birck-Madsen afviser kritikken. Han mener, at de to etnologer giver et forregnet indtryk af forholdene.

»De satte sig hen i et hjørne og observerede de unge, sådan som de har oplevet det hele deres liv. Meningen var, at etnologerne skulle inddrages i dagligdagen, men i stedet skubbede de de unge fra sig,« siger Kalle Birck-Madsen.

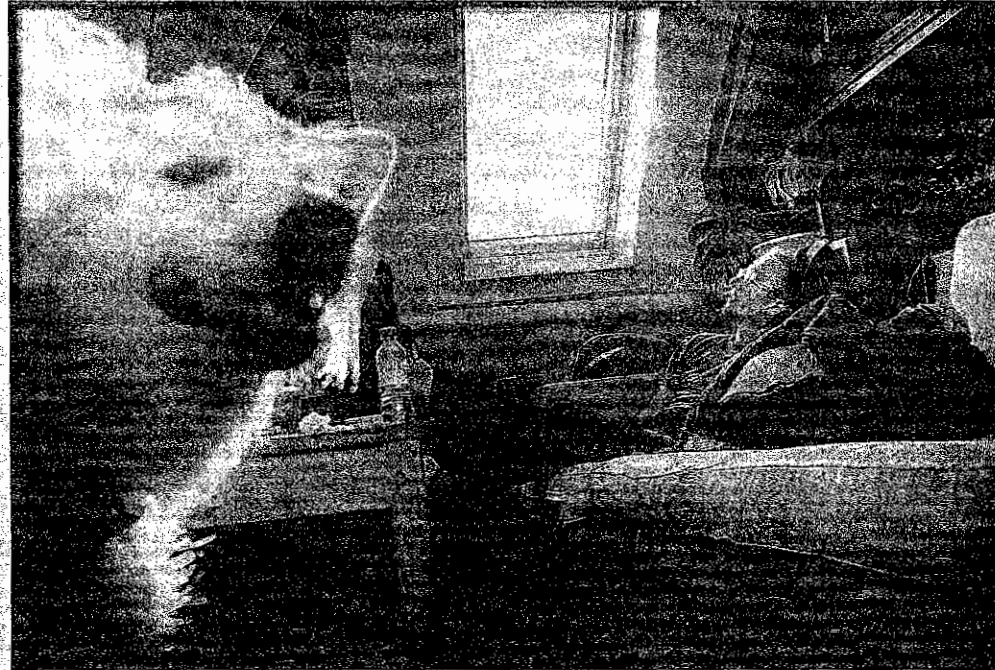
Tag over hovedet

Han får støtte fra flere medlemmer af familie- og arbejdsmarkedsudvalget, heriblandt Hellen Hedemann (SF), som gerne ser stedet bevaret.

»Der bliver røget for meget hash. Men de må have et sted og bo, ellers hænger de på gaden og laver ulykker eller kommer selv i ulykke. Stedet giver dem trods alt tag over hovedet og nogen, der tager hånd om dem,« siger Hellen Hedemann, der bakkes op af Venstres Martin Geertsen.

Socialministeriet tildelte i 1999 Gaderummet tre millioner kroner over tre år. Trods den hårde kritik af stedet afviser socialminister Henrik Dam Kristensen (S) at tage stilling til, om støtten skal fjernes.

»Det er vigtigt for mig, at der findes tilbud også til de grupper, der bruger Gaderummet. Men de må ikke fastholdes i en uheldig situation. Derfor skal der være nogle tilbud, der kan bringe dem videre. Jeg har tillit til, at Københavns Kommune løser den opgave,« siger han.

Sidste station før gaden

Kummerligt: Værestedet Gaderummet på Nørrebro er sidste tilbud for op mod 25 unge hjemløse. »Hvis vi må lukke, kommer kommunen selv til at samle de unge op fra gaden,« siger lederen.

Af JONAS LANGVAD NILSSON

Det er ikke længe siden, at en hel rottekoloni havde til huse oppe på loftsetagen på femte sal i bag-

huset til Nørrebrogade 56. Rottene boede i et bur ved siden af de 25 unge hjemløse, som sover fast på madrasser eller på gulvet, når pladsen er for trang. En dag fik en af rottene en virus, og i dag står buret tomt.

Nu udgøres dyrelivet i værestedet Gaderummet af beboernes op mod ti hunde, som løber ogrende rundt mellem afpillede sofaer og fyre, der læser avis i snørøstøveler.

De miser, da radioen spiller. »Du er min øjsten. En øver sig på sin el-guitar, en anden leder efter Ajax til toiletet, og andre

har helt opgivet at gå om bord i opvasken.

Køkkenet sejler, men sådan er det, når op mod 75 hjemløse og udstødte unge kigger forbi om dagen, forklarer stedets leder, psykolog Kalle Birck-Madsen. Han er kommet i søgelyset efter, at to etnologer har leveret en hård kritik af Gaderummet på Nørrebro.

Etnologerne har studeret stedet og dets beboere i månedsvis og mener, at Kalle Birck-Madsens ledelsesstil skader mere, end den gavner de unge. Det skyldes særlig hans stærkt negati-

»Tvangsmedicinering er voldtægt,« siger værestedets leder Kalle Birck-Madsen i sofaen. Foto: Magnus Møller

avlen er magten indrammet i en cirkel, og i bunden af lagkagen ser man patienten.

»Det er ikke et ligeværdigt system. Alle steder oplever de unge, at andre forsøger at rette dem til,« siger Kalle Birck-Madsen.

I Gaderummet er alle ligeværdige. Der er ingen låste døre, og alle er afhængige af hinanden i værestedets arbejdsfællesskab.

»Det er unge mennesker, som hele deres liv har været uden omsorg. Deres forældre har været fraværende, og de har haft svært ved at klare sig i skolen. Systemet kan ikke rumme dem, og de har ikke noget sted at bo. Vi er deres sidste bastion,« siger Kalle Birck-Madsen, som mener, at tvangsmedicinering er voldtægt. Derfor har han tit psykotiske unge, der udlever deres psykoser på stedet. To-tre ad gangen kan gå an, men fem er for meget. »De er meget livlige,« forklarer han.

Kalle Birck-Madsen afviser ikke, at brugerne ryger hash og indimellem kommer op og slås. Inden for de seneste fem år har han smidt to-tre beboere ud. En anden har han sendt til afkøling under en presenning i Folkets Park få minutter derfra.

Han fortæller, at han ofte møder tidligere-beboere, der har fået kørekort og et sted at bo efter et midlertidigt ophold i Gaderummet. Andre har fået mod på at blive kok eller chauffør.

»De fleste kommer ud på den anden side og får fod på livet,« siger Kalle Birck-Madsen. Gaderummet lejemål er sagt op til 1. januar 2002. Værestedets leder slår ud med armene:

»Hvis ikke vi finder et andet sted, kommer kommunen selv til at foretage det bedskidte arbejde og smide de unge på gaden og siden samle dem op bagefter,« siger han.

Køngens Nytorv 8,

1050 København K

Telefon: 33 30 30 30

Fax: 33 30 80 01

E-mail: jpk@jp.dk

Debat: debat.jpk@jp.dk

Udgiver og tryk: Jyllands-Postens

Fond - Jyllands-Posten A/S

Ansv. chefredaktør: Jørgen Ejlbo

Redaktør: Claus Johansen

Nyhedsredaktører:

Peter Rosendal

Julie Moestrup

Peter Willätzen

Menings- og debatredaktør

Frøde Rasmussen - dir. 33308143

På gaden

DE ER UNGE, utilpassede og hjemløse. En lille hård gruppe af unge københavnere mellem 18 og 25 år, der af den ene eller anden grund ikke kan finde sig til rette i samfundet, ofte har psykiske problemer og ikke har noget sted at bo. Som et tilbud til dem blev værestedet Gaderummet etableret for et par år siden med støtte fra puljer under Socialministeriet. Men nu trues stedet af lukning. Kommunale embedsmænd og politikere i Københavns Borgerrepræsentation med familie- og arbejdsmarkedsborgmester Winnie Larsen-Jensen (S) i spidsen finder nemlig forholdene og aktiviteterne på stedet uacceptable, og samtidig har Gaderummet problemer med at finde et nyt sted at være. De nuværende lokaler på Nørrebrogade er ikke godkendt af brandmyndighederne til beboelse, og et af Gaderummets tilbud er muligheden for overnatning, hvilket 20-25 unge hjemløse hver nat benytter sig af. Har man ikke fundet et nyt sted inden årsskiftet, risikerer projektet at lukke, fordi bevillingen fra Socialministeriet er gjort afhængig af en fast adresse.

Kritikpunkterne fra politikerne og embedsmændene går på, at Gaderummet har udviklet sig i en uheldig retning med vold, alkohol og hashrygning, samtidig med at man frygter for, at stedet er med til at fastholde de unge i deres ulykkelige situation. Det sidste spørgsmål kendes fra lignende projekter for udsatte grupper. For eksempel kunne man spørge, om ikke også Reden på Vesterbro er med til at fastholde de prostituerede i deres prostitution. Omvendt kunne man forhåbentlig ikke forestille sig, at nogen politikere ville foreslå at lukke Reden af den grund. Alligevel er det en overvejelse, de ansvarlige løbende må gøre sig i den slags projekter, om deres tilbud reelt er i stand til at give de unge en bedre tilværelse eller ej. Derfor lyder det heller ikke umiddelbart betryggende, at enkelte af de unge har boet på stedet i flere år. Her må enten Københavns Kommune eller stedets ansvarlige have svigtet opgaven med at sluse de unge videre i systemet.

Når der alligevel må advares mod at nedlægge projektet, sådan som blandt andet Winnie Larsen-Jensen ønsker det, er det, fordi der ikke umiddelbart synes at være brugbare alternativer til Gaderummet. Til denne vanskelige gruppe er pæne og forkromede kommunale tilbud formentlig ikke brugbare, her skal tonen og stilen nok være i rendestenshøjde, som lederen af Gaderummet udtrykte det i tirsdagens avis. Ved at nedlægge stedet lukker man derfor øjnene for problemet uden at afhjælpe det.

GADERUM Hjemløses forhold splitter politikere

Vold og hash kan lukke værested

J.P.
KBH
16.10.
2001

Hård kritik af værested for unge hjemløse på Indre Nørrebro: "Gaderummet fastholder de unge i en ulykkelig situation". Stedets leder afviser.

AI LOUISE WITH og NIELS DITLEV

Huset emmer af vrede, der ryges hash, drikkes alkohol, og der er indbyrdes slåskampe mellem brugerne. Det er nogle af konklusionerne i en evaluering af Gaderummet, et værested for unge hjemløse på Nørrebro.

Rapporten er lavet af to etnologer, og dens konklusioner støttes af familie- og arbejdsmarkedsborgmester Winnie Larsen-Jensen (S), som anbefaler en lukning af stedet. Andre politikere er imidlertid mere positive.

Mellem 50 og 75 unge i aldersgruppen 18-25 år kommer hver dag i Gaderummet, der ofte er sidste udvej før livet på gaden - det kan for eksempel være eneste alternativ, når hjemløse smides ud af et herberg.

Madraser på gulvet

20-25 hjemløse unge overnatter fast på Gaderummet's loftetage på madraser på gulvet kun adskilt af ophængte lagner. Enkelte unge har boet der i flere år.

»Stedet bør opløses, fordi det fastholder en gruppe unge i en ulykkelig situation. Det kan godt accepteres, at der i en overgangsperiode ryges hash i Gaderummet, men der skal ske en udvikling, og den er ikke sket,« siger Winnie Larsen-Jensen.

Embedsmændene i kommunen støtter den vur-

dering. Vicedirektør Torben Brøgger mener heller ikke, at det, der foregår i Gaderummet, er acceptabelt.

Ned i rendestenshøjde

Men Gaderummet's mangeårige leder, psykologen Kalle Birch-Madsen, afviser kritikken. Han erkender, at der ryges hash, og at der er slåskampe i Gaderummet. Men sådan er virkeligheden, når man arbejder med socialt udstødte unge, mener han.

»Man kan sagtens lave pæne, rene institutioner, hvor der er ro og orden og ingen hashrygning. Men der vil denne gruppe af unge ikke være. Man er nødt til at leve med institutioner i rendestenshøjde, hvis de udstødte unge skal nås,« siger Kalle Birch-Madsen.

Selv om Gaderummet undsiges af ledende politikere og embedsmænd i kommunen, har Socialministeriet og Folketingets socialudvalg støttet projektet med mere end tre mio. kr. over tre år.

Arbejdet i Gaderummet støttes desuden af flere politikere i Borgerrepræsentationen og byrådsrådet. Støtten er mest udbredt på venstrefløjen, men heller ikke Venstres Martin Geertsen vil være med til en lukning.

»Selvfølgelig er det forkert, at der ryges hash og er slåskampe. Men efter at have besøgt stedet synes jeg også, at det er for let bare at lukke det,« siger Martin Geertsen.

louisewith@jp.dk
niels.ditlev@jp.dk

HJEMLØSE »Jeg vil hellere have, at de ryger hash her, end at de går på gaden«

Delte meninger om værested for unge

S.3 J.P.-KØBEN HAVN 16.10.2001

Både blandt politikere og forskere er meningerne delte om Gaderummet - et værested for hjemløse og udstødte unge på Indre Nørrebro. Hvis man vil nå de unge, må man acceptere deres præmisser, siger stedets leder.

BAGGRUND

AI LOUISE WITH og NIELS DITLEV

Fremtiden er uvis for værestedet Gaderummet for unge hjemløse og socialt udstødte på Nørrebro.

Stedets leder, psykolog Kalle Birch-Madsen, og hans kontroversielle måde at håndtere de unge og deres problemer på, deler vandens blandt både politikere og forskere.

I en evaluering kritiserer etnologerne Kirsten Marie Bovbjerg og Mette Kirk værestedet. De unge kedet

sig, der ryges hash og drikkes alkohol, og tonen kan være hård og aggressiv i Gaderummet, skriver de.

Både et hold antropologistuderende og et hold studerende fra Den Sociale Højskole i Århus, der tidligere har besøgt projektet, nåede imidlertid anderledes positive konklusioner.

»Gaderummet stiller ikke et lykkeligt liv til rådighed for de unge, men er et forsøg på at give et rum, hvor de unge får lov at gro og være i fred fra samfundets krav,« skriver de studerende.

Politikere uenige

Også blandt de københavnske politikere er der delte meninger om stedet. Mens familie- og arbejdsmarkedsborgmester Winnie Larsen-Jensen (S) ønsker det lukket til fordel for andre tilbud, bakker flere politikere i både Borgerrepræsentation og byrådsråd

op om Gaderummet.

Kathrine Hammerich (EL), formand for bydelens social- og beskæftigelsesudvalg, er blandt dem, der kæmper for Gaderummet.

»Det skal naturligvis ikke være en permanent løsning, men for at vinde de unges tillid, synes jeg, det er i orden, at de ikke presses til at være normale. Hvis man løfter pegfingeren fra starten, tror jeg, de går deres vej, og så kan de måske aldrig nås igen,« siger hun og fortsætter:

Alternativer

»Det er meget nødvendigt, at der rent faktisk er konkrete alternativer, hvis stedet lukkes.«

Det er Gaderummet's leder, psykolog Kalle Birch-Madsen, enig i.

»Vi kan hurtigt enses om, at vi ikke ønsker hash og slåskampe. Men hvad er så alternativet? Hvis vi laver en masse regler, forsvinder de unge. Jeg vil hellere

have, at de ryger hash her, end at de går på gaden og bliver narkomaner,« siger han.

Den kritiske evaluering er imidlertid ikke den eneste trussel mod Gaderummet fremtid.

Lejekontrakt opsagt

De unge hjemløse risikerer samtidig at blive sat på gaden i løbet af kort tid. Lokalerne i det gule baghus på Nørrebrogade er nemlig ikke godkendt til beboelse, og brandmyndighederne bad derfor i foråret de unge forlade ejendommen, ligesom udlejer har opsagt lejekontrakten.

Projektets leder Kalle Birch-Madsen henvendte sig derfor til kommunen for at bede om hjælp til at finde nye lokaler.

Psykiske problemer

Udover at være hjemløse har mange af de unge i Gaderummet psykiske problemer. De er ofte

blevet smidt ud eller har selv forladt psykiatrien eller socialsystemet, og de vil ifølge Kalle Birch-Madsen være henvist til gaden, hvis stedet må lukke.

I maj i år foreslog Marie Jeppesen og Mikkel Warming fra Enhedslisten samt SF'erne Hellen Hedemann og Martin Günter, at kommunen skulle finde genhusning til Gaderummet.

Men i juni indstillede familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen alligevel, at man ikke påtog sig opgaven, og det politiske udvalg vedtog indstillingen med den tilføjelse, at man under alle omstændigheder har ansvaret i personsager.

Nye lokaler

Gaderummet lever derfor på lånt tid og har endnu ikke fundet nye lokaler.

Projektet fik i 1999 tildelt støtte fra puljer under Socialministeriet på mere end 3 mio. kr. over tre år.

I dag er Kalle Birch-Madsen ansat i Gaderummet, og der er desuden blevet råd til et antal studentermedhjælpere. Men hvis Gaderummet ikke finder en legitim adresse inden 1. januar 2002, kan resten af støttekrønerne fra ministeriet ikke udbetales.

louisewith@jp.dk
niels.ditlev@jp.dk

PÅ GADEN 6. SEP 2001

Unge lever i uvished

Endnu er projekt Gaderummet på Nørrebrogade 56 ikke blevet lukket ved fogedens hjælp. Husejeren, som ellers havde truet med dette, har endnu ikke taget denne mulighed i brug.

På Familie-og arbejdsmarkedsforvaltningens afdeling 10 er de travlt beskæftiget med at sammenstille en rapport, som dog skal tilbage til deres eget udvalg, før resultatet offentliggøres. Rapporten indeholder svar på, hvorvidt Gaderummet kan genhuses under en anden forvaltnings regi, da de ikke selv havde plads. *Læs reportagen s. 23*

Alle billeder er taget i Gaderummet, januar 2001. Foto: Stetten & Jørgensen

GADERUMMET

Af Camilla Møller, Christina Frandsen, Mikkel Lomborg, Nikolaj Grandjean & Jesper Krogh, pædagogstuderende ved Frøbelseminariet

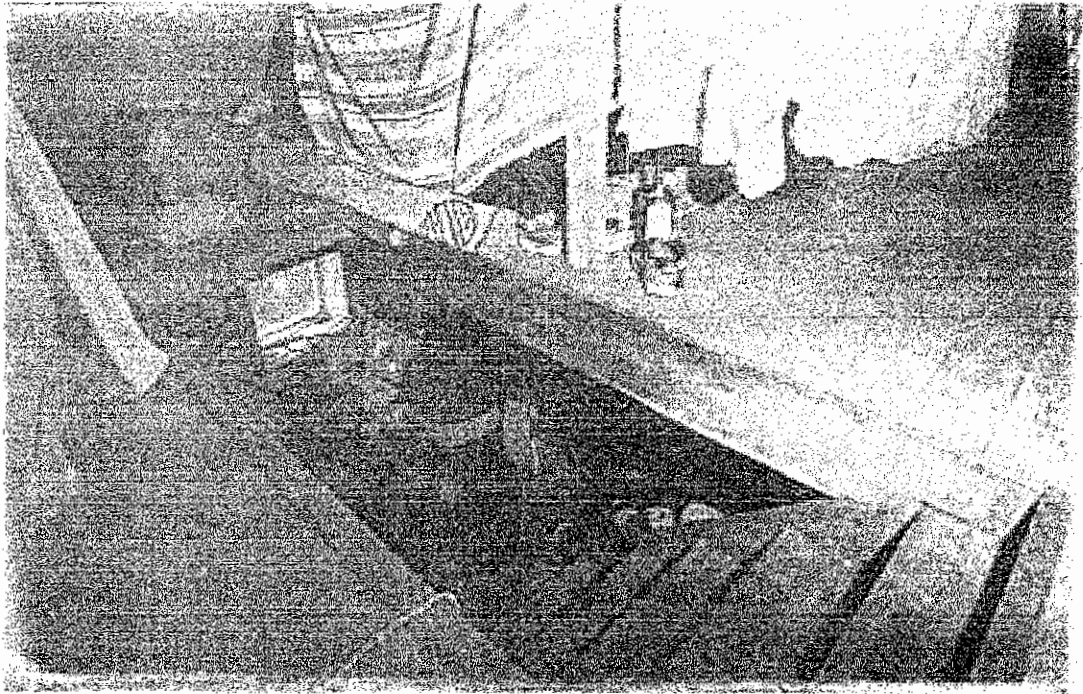
Gaderummet er på trods af sine åbenlyse værdier truet af lukning. En gruppe studerende fra Frøbelseminariet på Frederiksberg beskriver projektet; og hvorfor de mener det bør bevares.

» I forbindelse med vores studium har vi igennem de sidste 6 måneder beskæftiget os med de sociokulturelle vilkår og de eksisterende tilbud vedrørende de "utilpassede unge". Særligt har vi koncentreret os om metodiske tilgange til arbejdet med disse. Bl.a. har vi stiftet indgående bekendtskab med det meget omtalte og roste projekt "Ny Start". Dette er i overvejende grad baseret på strukturerede adfærdskorrigerende lektioner, hvor unge med massive sociale problemer udstyres med mestningsredskaber, der rustet dem til mødet med de normer og regler, der eksisterer i samfundet i dag. Man kan påstå at man dér, i en grad "manipulerer" de unges adfærd, fra at være impulsstyret og ofte voldelig, til at være mere behersket og velfunderet.

Ny Start – et struktureret projekt

Ny Start er et adopteret koncept inspireret af amerikanske og canadiske programmer. Dér har man i en længere periode arbejdet med et lignende adfærdskorrigerende program i fængslerne.

Ny start er tilpasset danske forhold og er bearbejdet således, at programmet skal virke forebyggende/præventivt for disse unge, der på uhensigtsmæssig vis er styret af deres impulser. Disse unge er mellem 12 og 18 år. Gitte Høck, medudvikler af den danske udgave af Ny Start, siger: "...det kan ikke være rigtigt, at man i dette land, for at få noget af det man trænger til, skal kvalificere sig til et ophold i lukket fængsel."

Gaderummet fungerer som et døgnåbent værested på Nørrebro for udsatte og udstødte unge med sociale og psykiske problemer; et socialpsykologisk fristed, et ungekollektiv, et refugium.

Denne holdning kan ingen i velfærds-Danmark vel være uenige i. Vi har i Danmark tradition for at tillægge det forebyggende arbejde stor værdi, at forsøge at fange de afvigende tidligt, før dysfunktionen bliver en realitet. Ser man på de praktiske tiltag i forhold til denne gruppe, er ideen om forebyggelse klart dominerende.

Ny Start-programmet har en varighed på 2 år. Der arbejdes efter nøje strukturerede arbejdsprocesser, hvor stoppe-, tænke-, handlemekanismerne inkorporeres i de unges impulsive reaktionsmønstre. Programmet er i medierne på det seneste blevet fremhævet for dets positive målbare resultater, hvilket højst sandsynligt skyldes at de synes håndgribelige, dette bl.a. grundet gentagne psy-

kologiske tests. Netop p.g.a. dette har Ny Start modtaget massiv økonomisk støtte fra Socialministeriet.

For at dæmme op for den stigende kriminalitet, vold, hærværk m.v., bliver adfærdskorrigering i et stigende antal tilfælde benyttet af det danske behandlersamfund. Det er vores påstand, at man skal være opmærksom på at denne tendens ikke tager overhånd.

Gaderummet – et alternativt projekt

Det har været vores interesse, at etablere en bred viden omkring, hvad der eksisterer af tilbud til den unge i personlig krise. Efter vores fokusering på Ny Start, der viste sig meget styret af en fastlagt metode, valgte vi som modpol, at tage kontakt til initiativgrup-

pen "Gaderummet". Et projekt startet af en ildsjæl, der på eget initiativ og på overvejende frivillig basis gennem mange år, med evig usikkerhed om projektets fremtidige eksistens, har floreret i undergrunden – og til stadighed praktiseret sin ideologi. En alternativ ideologi, erfarede vi, sat i gang af et tidligt vidne om synlige magtforhold i et klasesamfund, der ikke har formået at tage ordentligt vare om de svagestes behov. Det til trods for at have påkaldt sig ekspertise og kompetence til det.

Ildsjælen, initiativtageren, altmuligmanden og psykologen Kalle Birck-Madsen, har, drevet af denne ideologi, arbejdet ulønnet i henved 15 år. Han kan ikke gøre sin arbejdsuge op i timeantal, han adskiller ikke arbejde og fri-

Foto: Steffen B Jørgensen

I Gaderummet er det væsentligt for tilgangen til de unge og deres problematikker, at klienten skal kunne "tænke med" – at der ikke sker en distancering mellem klient og behandler. Mange af de unge har ifølge Kalle Birck-Madsen oplevet at skulle tilpasse deres problematik til den gren af faget, den enkelte behandler har troet på.

tidsliv og alle de unge har hans private telefonnummer.

Klienten tænker med

Når man møder op i Gaderummet, minder det mere om miljøet i et besat hus eller på Christiania, end om forholdene indenfor det typiske institutionsregi. Unge ligger og sover på sofaer med jakker over sig, da der ikke er plads til dem på førstesalen, hvor andre unge bor på madrasser langs væggene – interimistisk adskilt af ophængte lagener. Under Gaderummet, der er betegnelsen for selve værestedet, hører rådgivningen "Regnbuen", hvor den unge kan gennemgå et psykoterapeutisk forløb, hvis der er behov for det. Kalle Birck-Madsen står selv for dette. Dog er det ikke tilfældigt, at det i Regnbuen ikke betegnes som terapi. Det er væsentligt for tilgangen til de unge og deres problematikker, at klienten skal kunne "tænke med" – at der ikke sker en distancering mellem klient og behandler. Mange af de unge der kommer fra andre psykologer,

har ifølge Kalle Birck-Madsen oplevet at skulle tilpasse deres problematik til den gren af faget, den enkelte behandler har troet på. Beslutningerne er blevet taget henover hovedet på klienten med den begrundelse, at brugeren ingen sygdomsindsigt har

Gaderummets tilgang til de unges problematikker er grundlæggende baseret på tre enkelte principper: Brugerpræmisses, total åbenhed og invitation til samarbejde. Det er meget sjældent at der arbejdes med direkte metoder, da man i Gaderummet mener, at man skal passe på ikke at komme til at manipulere i én retning. I stedet bør man forsøge at holde fokus på problemet og problemets udvikling, da ophæves problemets løsningsmetode og -teknikker. Et af de væsentlige principper i Gaderummet er troen på en rummelighed, også overfor de vaner og mekanismer der problematiserer de unges forhold til det etablerede behandlingssystem. Eksempelvis nævner Kalle Birck-

Madsen hashrygning, der i forhold til ungeproblematikken i dag er et bredt anerkendt og diskuteret problem, som blot værende en mild selvmedicinering i.f.h.t. den "tunge" psykofarmaka der ellers benyttes i psykiatrien.

Garvede brugere

Ca. halvdelen af Gaderummets brugere har tidligere været i kontakt med den etablerede psykiatri og ville, hvis ikke det var for Gaderummet, være havnet på de lukkede psykiatriske afdelinger, i fængsler eller på afværningsinstitutioner. De unge er fattige og marginaliserede; de har ofte været udsat for misbrug. De har, med andre ord, været udsat for så voldsomme svigt i løbet af deres opvækst, at det er umuligt for dem at honorere de krav omverdenen stiller. De har søgt deres primære relationer uden for familien og det etablerede system.

I Gaderummet kan de unge komme og gå som de vil, de møder ligesindede og etab-

lerer relationer, der rækker dybere end det at have en fælles fjende, det være sig fx magten i institutionen, hvilket ofte er tilfældet i de regelstramme og strukturerede institutioner, der ellers ville udgøre alternativet. I Gaderummet er der ingen autoriteter, ingen sanktioner, love og regler, d.v.s. flad struktur. Ser man bort fra et kontor, der bl.a. indeholder journaler, er der ingen låse på dørene. Som sådan, er det brugerne der kører stedet. Det eneste magtmiddel er, som Kalle Birck-Madsen nævner det, det kvalificerede skænderi. Man kan argumentere for sine synspunkter, men den uskrevene euk går i retning af, at man ikke skader nogle der er forsvarsløse. Man sparket ikke "nedad".

Gruppen er centrum

Gruppen er magtmidlet der sætter grænsen for den enkelte. Den unge, der har mistet modet og troen på livet, oplever at få venskaber og forpligtigelser overfor gruppen. Denne proces vil optimalt set resultere i, at

den unge kommer til at tænke indad. I stedet for, at behandleren klinisk skal gøre den unge opmærksom på behovet for dette, vækkes denne mekanisme naturligt i relationen, i gruppen. Igennem denne præsenteres man for alternativterne, spejlingsmuligheden og solidariteten.

Grundlæggende handler det om at hjælpe den unge til at komme ind i livet på en ordentlig måde. At vedkommende formår at handle og reagere på egne behov og ikke dukker nakken, men ser verden som den er, på godt og ondt. Kalle Birck-Madsen har set sociale konflikter blive behandlet med tvang og piller og hævder, at der er sket en vægning fra at skulle klare sig, til at skulle kunne klare sig selv. Tidens "trend" handler om tvang og straf. Den unge har valget imellem tvangsarbejde eller psykiatrien. Enten følger man det almindelige liv, ellers skal man have stillet en diagnose. Problemet er, at der i dag ikke er åbenhed for de skæve eksistenser. Alle risikerer på et tidspunkt i deres liv at

komme på afveje, og har brug for en pause, et helle!

Det er Kalle Birck-Madsens overbevisning, at der efter denne periode opstår en naturlig motivation for at komme videre i sit liv. Som det ser ud i dag, synes det altafgørende for et målbart resultat, at det lykkes behandlingssystemet at isolere den utilpassede unge fra netværket og erstatte dette med en tilpas repræsentativ kontrollantgruppe, der kan agere vejledere/opsynsmænd for dem. Den bedste måde at styre folk på, er at isolere dem fra hinanden, det kommer der bare ikke gode mennesker ud af. Kalle Birck-Madsen vurderer, at man i højere grad burde vægte at give disse unge et sted der er deres eget, hvor de i fællesskab kan udnytte deres ressourcer konstruktivt og positivt.

Stopper på trods af mange brugere

Dagligt bruger op til 60 unge Gaderummet, 15 til 25 unge sover der, og ugentligt er ca. 20 i terapi i Regnbuen. Gaderummets aktu-

Ildsjælen, initiativtageren, altmuligmanden og psykologen Kalle Birck-Madsen, der er idemanden bag "Gaderummet"

Foto: Steffen B. Jørgensen

Vi må som samfund søge at nærme os en forståelse for, at man som ansvarsfuld deltagende social borger må besidde en fundamental fornemmelse for egen identitet, der ikke netop lader sig måle eller definere. Visse unge har så dybe sår i sjælen, at de knækker halsen på adfærdskorrigerings. Hvilke behandlingstilbud giver vi dem? Er det ikke et usundt samfund, der har lukkede psykiatriske afdelinger som eneste alternativ?

elle situation er, at det pr. 1. januar er sagt op fra sine lokaler på Nørrebro. Der er ingen udsigt til at lejekontrakten bliver forlænget – og kommunen har ikke tilbudt et alternativ. De unge, der bruger Gaderummet, har intet andet sted at gå hen. De risikerer at ende i tilbud, som de tidligere har været i og som ikke kunne hjælpe dem. På rigtig mange måder er Gaderummet et kontroversielt projekt, der behandles som et undergravende alternativ til det etablerede behandlingssystem og kører på et konstant yderligt mandat.

Kendetegnende for de forgangne 15 år har været, at tidshorizonten sjældent har nået længere end til enden af kvartalet. Det er hårde betingelser at arbejde under. Dog er det ikke noget, der gør Kalle Birck-Madsen

svag i troen. Hans resultater er, sammenlignet med det den unge tilbydes i psykiatrien, rene solstrålehistorier. Ikke desto mindre, synes det altafgørende for Gaderummets fremtid, at der bliver rettet opmærksomhed på det store stykke arbejde der her præsteres – at der bliver bevilliget midler til flere ansatte, lokaler man kan regne med på sigt samt mere plads.

Behandlersamfundet er bagud

I arbejdet med Gaderummet har vi oplevet en idealist og ildsjæl, der savner opmærksomhed og officiel anerkendelse, sat i kontrast til Ny Start, som er et metodisk baseret projekt med bred opbakning. Begge med positive målbare resultater. Vi finder det meget problematisk, i diskussionen vedrørende tilbudene til utilpassede unge, at døm-

me mellem rigtigt og forkert. I stedet vil vi påpege, at det burde være gået op for samfundet, at der er behov for en generel alsidighed i tilbudene.

Disse unges problematikker er mangefacetterede og under stadig forandring. Det er kendetegnende, at behandlersamfundet hele tiden vil være på bagkant med udviklingen, at man altid vil synes at være skridt bagefter. Ifølge formand for Social- og Beskæftigelsesudvalget i indre Nørrebro bydelråd, Katrine Hammerich, er ambitionen om at skabe en bred vifte af tilbud til stede, men den rækker ikke til at nå ud i de hjørner, hvor fx Gaderummets unge befinder sig. Vi ser, i Gaderummets tilfælde, at der ikke er plads til de alternative behandlingstilbud. Vi finder det paradoksalt, at et projekt, der igennem

en lang årrække har præsteret gode resultater med en brugergruppe, der ikke har kunnet finde plads andre steder i behandlingssystemet, i mange år har måttet leve i uvished og i dag ikke møder accept og eksistensberettigelse fra de, der fordeler midlerne.

Ikke målbare resultater

Katrine Hammerich nævner, at det i høj grad hænger sammen med, at Gaderummet med systemets øjne kan opleves grænse- og systemoverskridende, i sin stræben efter at opbygge den enkelte unges basale selvfølelse, fremfor at aktivere og medicinere sig ud af problemerne. Gaderummets ideologiske udgangspunkt virker stødende, da "rummeligheden" har en iboende accept af afvigelser normalsamfundet ikke tillader. Denne systemkritik resulterer i et problematisk forhold til de instanser, der principielt udgør dets eksistensgrundlag.

Denne samfundskritik er imidlertid ikke den officielle begrundelse for at forbigå projektet. I stedet hedder det sig bl.a., at Gade-

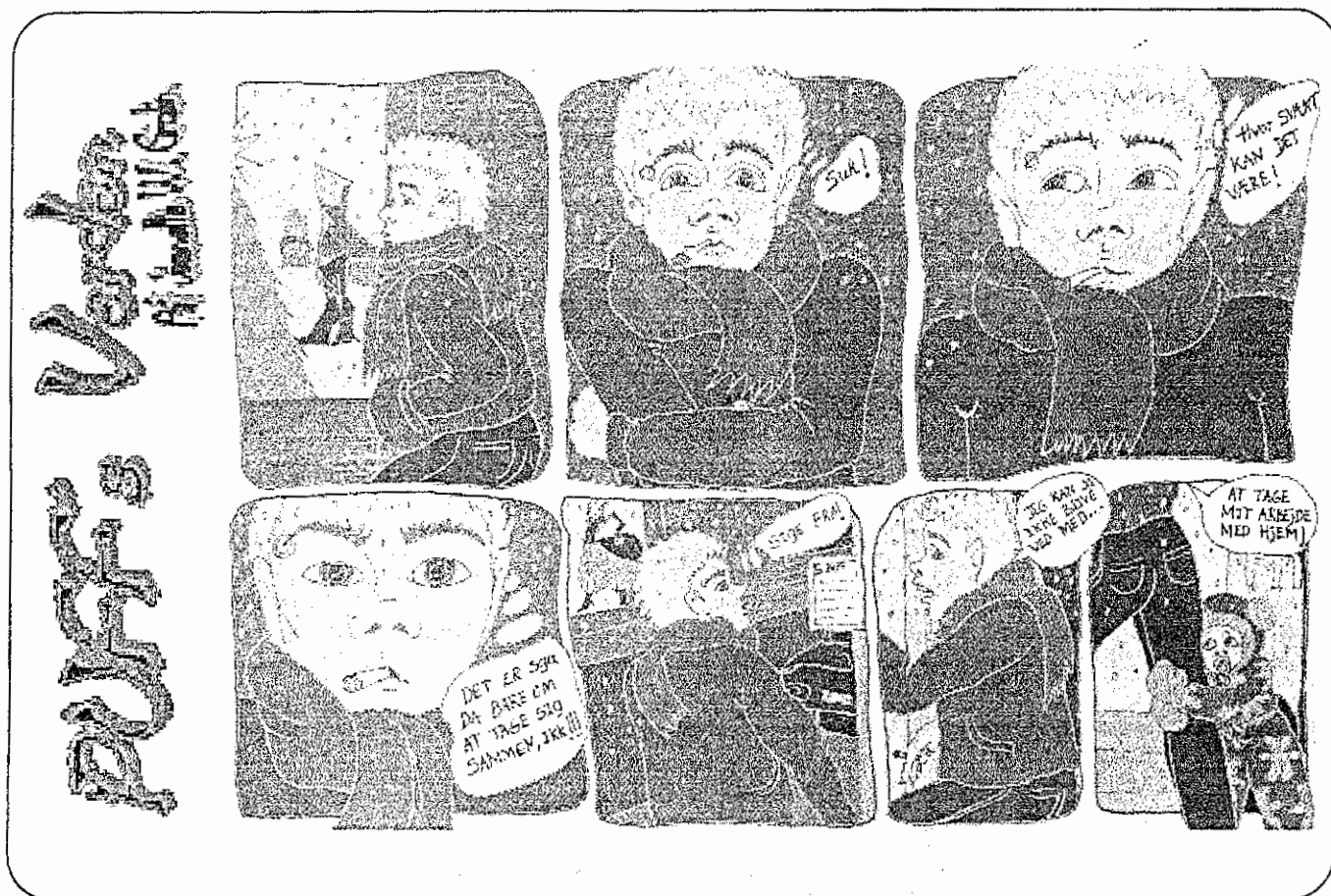
rummets resultater ikke er direkte målbare – fx at den unge ikke er tilknyttet en uddannelse eller fast arbejde, at man ikke "ser" nogen effekt efter en given periode i Gaderummet. Katrine Hammerich anfører, at der er en tendens til at børste disse unge af sig. Altså at den uofficielle tanke er, at hvis Gaderummet forsvinder, forsvinder problemet også. Eller også forsvinder koncentrationen af problematiske unge fra kommunen, og på længere sigt en gruppe latente bistandsklienter.

Det systembevarende system

I bund og grund synes det at være diskussionen om tilpassethed der er det essentielle dilemma i denne problemstilling. At Kalle Birck-Madsen tillader utilpassetheden, gør at han opleves som en sabotør. Er det paradoksalt, at systemet skal kunne rumme kritikere? Er systemet i sig selv systembevarende? Der er langt fra det overordnede systematiserede regis forsøg på at nedsætte retningslinier for almen velfærd – til det individuelle menneskes behov og definition på noget så abstrakt som lykke, positiv selvfølelse. Vi må

som samfund søge at nærme os en forståelse for, at man som ansvarfuld deltagende social borger må besidde en fundamental fornemmelse for egen identitet, der ikke netop lader sig måle eller definere. Visse unge har så dybe sår i sjælen, at de knækker halsen på adfærdskorrigerende. Hvilke behandlingstilbud giver vi dem? Er det ikke et usundt samfund, der har lukkede psykiatriske afdelinger som eneste alternativ?

Skal man forvente sig resultater og stille krav til et individ, kræver det at personen er i besiddelse af en basal selvbevidsthed. En følelsesmæssig helningsproces tager tid, kan ikke fremprovokeres og må først og fremmest omgives af respekt for det personlige udtryk, der kendetegner mennesket som individ. Jo mere infantil og pigeformærmet holdningen til kritik bliver, jo større bliver faren for, at vi forstener i misantropisk selvgothed og jo større bliver gruppen af mennesker vi svigter. Lad os vise de alternative "trosreninger", at vi magter at forholde os til dem og give dem plads til at bevise deres pointe.

SF-borgmester vil slås for 25 unge hjemløse

Af Per Borregaard

Politikens netavis tirsdag 1. jan 2002

Selv siger de, at de ikke passer ind andre steder. At Gaderummet er deres fristed og helle, og at der ikke findes andre tilbud til dem i København. I Københavns Kommune siger Familie- og Arbejdsforvaltningen, at de unge hjemløse bliver opdraget til at være autonome - til at synes, at samfundet og især politiet er noget skidt.

Og hvor slåskampe er dagens orden.

Sådan ser to forskellige sæt øjne på Gaderummet, hvor 25 unge hjemløse har en seng at sove i.

I går var det officielt forbi. Pengeposen er brugt op.

Men inden stikket trækkes ud, tager den nye familie- og arbejdsborgmester Bo Asmus Kjeldgaard (SF) en ny debatrunde i udvalget.

»Det er ingen tvivl om, at Gaderummet skaber rammer for nogle unge, der ikke føler, at de passer ind andre steder. Og det er i sig selv et plus«, siger Bo Asmus Kjeldgaard:

»Der er på budgettet sat penge af til blandt andet hjemløse, og jeg regner med at bruge nogen af dem på de unge fra Gaderummet«.

Familie- og arbejdsborgmesteren har dog ikke taget stilling til, om Gaderummet skal fortsætte i den form, det har nu.

Bo Asmus Kjeldgaard ser på Gaderummet med venligere øjne end sin forgænger Winnie Larsen-Jensen.

Hun har kaldt en kontroversiel evalueringsrapport om stedet for »rigtig grim«.

Samme rapport kalder den nye borgmester for »en rapport med både gode og dårlige ting«.

Lederen er fortørnet

Gaderummets leder cand.-psych. Kalle Birch-Madsen er meget fortørnet over Københavns Kommunes behandling af Gaderummet.

»Winnie Larsen-Jensen har hvirvlet så meget mudder op, at det er svært at se, hvad sagen drejer sig om«, siger Kalle Birch-Madsen og fortsætter:

»Winnie Larsen-Jensen går ikke frem med sandheden om hjemløseproblemet i København, og det gør hendes forvaltning heller ikke. De såkaldt 25 hjemløse, som Københavns Kommune, med en bestilt konsulentrapport i hånden, hævder skulle udgøre hele hjemløseproblemet i kommunen, fortæller om en forvaltning totalt ude af trit med livet på gaden«, siger han.

Den konservative socialminister Henriette Kjær har proklameret, at de hjemløse skal på dagsordenen i 2002.

Derfor vil hun holde øje med, hvad der sker med de 25 unge hjemløse fra Gaderummet.

Jeg har bedt Københavns Kommune om en orientering om, hvad der sker med de unge«, siger enriette Kjær.

»Kommunen skal sikre, at de får et ordentligt tilbud«, siger socialministeren, der ikke vil blande sig i, om Gaderummet skal overleve eller ej.

Bo Asmus Kjeldgaard vil besøge Gaderummet og mødes med Kalle Birck-Madsen i midten af januar, inden han i samråd med sit udvalg vil afgøre værestedets skæbne.

Printet fra www.politiken.dk Mandag 7. apr 2003

Ophavsretten tilhører Politiken. Informationerne må alene anvendes til egen, ikke-kommerciel brug.

Artiklen kan findes på adressen: www.politiken.dk/VisArtikel.aspx?PageID=193615

Hjemløsepenge samler støv

1. juni sidste år vedtog Folketinget en national handleplan på hjemløseområdet og afsatte i alt 200 millioner kroner frem til år 2003 til projekter for hjemløse og andre udstødte. Til pengene var knyttet en medfinansiering fra kommuner og amter på 50 procent. Den andel har socialminister Henrik Dam Christensen siden måtte sætte ned, da det kneb for kommuner og amter at få søgt penge til hjemløseprojekterne.

Foreløbig har ti projekter fået støtte fra puljen, bl.a. et alternativt plejehjem i Holstebro, varm mad til udsatte grupper i Gladsaxe Kommune, efterforsorg i Viborg og støtte til bomiljøer i flere kommuner.

Udover de 200 millioner kroner fra handleplanen er der afsat yderligere i alt 60 millioner kroner til forsøgsordningen med „skæve boliger til skæve ek-

stenser“.

Der er foreløbig givet tilskud til 22 projekter med i alt 183 boliger – blandt andet husbåde og kolonihave-bebyggelse. 48 boliger i syv projekter er allerede taget i brug og flere er undervejs.

I København, hvor behovet for boliger til de hjemløse er størst, har det været svært for kommunen at finde egnede grunde til de to projekter, der er søgt tilskud til. By- og boligministeren har også måttet skubbe på kommunerne for at få dem til at ansøge om penge til skæve boliger.

max

Foto: POLFOTO

Det kniber stadig for kommunerne at få søgt penge til „Skæve Boliger“.

- I dag skal man kvalificere sig til at være elsket. Det er ikke nok i vores samfund, at man er et menneske. Men livet er apriori, og alle har en værdi, siger Kalle Birck-Madsen. (Foto: Nordfoto)

KALDET: Han bekæmper magten inden for psykiatrien og behandlersystemet. Psykologen Kalle Birck-Madsen er manden bag en psykologisk rådgivning og et værested for danske gadebørn

Hjerterum for gadebørn

AF TINE BJERRE LARSEN

Gaderummet på indre Nørrebro er et fristed for unge, der ingen steder har at gå hen. Unge, som er faldet igennem det sociale og psykiatriske system. Unge, som er uden arbejde, uden bolig og et bagland, der kan hjælpe dem op igen.

Gaderummet forsøger at være dette bagland, hvor de unge på egne præmisser kan sove, spise, læse avis, få hjælp med ansøgninger - og ikke mindst få støtte, omsorg og anerkendelse.

Og Gaderummet er Kalle Birck-Madsen. Selvom han ikke bryder sig om at være kranskekagefigur og har brugt hele sit liv på at bekæmpe hierarkier bl.a. inden for psykiatrien, ved han godt, at stedet ikke var der, hvis han tog sit tøj og gik. Derfor går han ingen steder. Ikke før han sammen med de unge bliver smidt ud af kommunen om et par uger fra deres lokaler på femte sal i en baggård på Nørrebro. Derfor har han i årevis som frivillig arbejdet i det døgn-åbne værested, som har eksisteret siden 1996, og den tilknyttede psykologiske rådgivning, Regnbuen, som er fra 1985.

Begge har til huse i et stort lokale, der ligner en ungdomsklub af den sejere slags med boksebold i midten, gamle ramponerede møbler, et staffeli og en slags bar i det ene hjørne, hvor musikken kommer fra. Her er stille lige nu. En fyr står inde i køkkenet blandt bunke af opvask og brødkrummer, og en anden skimtes under en jakke, sovende på en af sofaerne. Oppe ved computerne står Kalle Birck-Madsen, 47, og taler med en af de to psykologistuderende, der er de eneste ansatte.

- Det kræver gode nerver, men du må hellere komme med på en rundvisning ovenpå, hvis du skal forstå, hvem jeg er, siger han og viser vej op ad trappen til loftsetagen.

Rodet er som på et genbrugscenter for sorteringen, ikke mindst i det eneste værelse med dør i, hvor der lige er flyttet to nye ind. Nogle af de andre ca. 25 personer, der sover i Gaderummet for tiden, ligger skjult i soveposer på madrasser og senge, som står frit i rummet eller dukker op iode bag et forhæng.

De kommer fra ingenting og har typisk ikke engang bistandshjælp at leve af, fortæller han.

- Jo mere fattig, jo mere presset er du. Der er kun en vej, og det er fremad, indtil det hele ramler. Dem, der er her, er gadebørn. Det er unge, som ikke har nogen forældre. Måske har deres forældre slået hinanden ihjel, mens de så på. Måske er de blevet voldtaget og lånt ud til naboen, for at skaffe penge. Men hovedparten er unge, som har været fejlbehandlet i det psykiatriske system.

- Der er mange, der er stukket af fra psykiatriske afdelinger, fordi de ikke har fået hjælp til de problemer, de stod med. De har måske fået medicin, men der er ikke nogen, der for alvor har set på deres livssituation og hjulpet dem med at korrigere kursen. For den slags platforme eksisterer ikke i samfundet. Hvis du ryger ud af aktiveringstilbud, ud af en bolig og lever mere og mere isoleret med stadig mere angst, bliver du placeret inden for det psykiatriske system, og når man først har skilt tingen ad, er det svært at sætte dem sammen igen, siger Kalle Birck-Madsen.

Han forestiller sig et alternativt sundhedshus, hvor man samler de sociale og psykologiske områder og anskuer problemerne under et og i dialog med den enkelte. Ligesom de forsøger i Gaderummet og Regnbuen, forklarer han og giver sig til at tegne på den store tavle, der står i et hjørne af kontoret.

- Som regel har vi brugerne hernede i bunden, og magten, lægerne heroppe i toppen. Men hvis man lægger pyramiden ned og opererer med en bruger og en stabsgruppe, som to ligeværdige enheder, skaber man nogle helt andre relationer. Så har brugerne indflydelse og ansvar for deres eget liv. Det gør det besværligt for mig, fordi jeg ikke har andre magtmidler end det kvalificerede skænderi, siger Kalle Birck-Madsen og ligner en, det er svært at komme op at skændes med.

Magter i landsbyen

Allerede som barn havde han blik for livets uretfærdigheder. I den lille landsby på Sjælland, hvor han voksede op, var det præsten, skolelæreren og de store bønder, der regerede. De unge, som ikke kunne indordne sig, blev henteraf den blå vogn og kørt til Sct. Hans, husker han. Størst indtryk gjorde det på den 11-12-årige dreng, da hans nabo kom hjem igen og begyndte at få skæg-vækst og blive pæreformet.

- Rytet fortalte, at han havde råbt efter en pige i Boserup skov. Først langt senere gik det op for mig, at han var blevet kastreret. Der slog det klik i mit hovedet. Jeg var chokeret over det misforhold mellem ekspertisen og lægerne og det, jeg kunne se, var hans problem.

Da jeg senere blev sendt i realskolen i Roskilde, fordi jeg hørte til de privilegerede børn, som havde en familie, der kunne give mig muligheder for selv at vælge, lagde jeg mærke til »de sindsyge«, som folk kaldte dem. Dem, som gik rundt med helt blanke øjne og underlige katatoniske bevægelser på stationen. Det gjorde de, fordi de var på medicin, fandt jeg ud af, og langsomt var der flere og flere brikker, der faldt på plads, siger Kalle Birck-Madsen.

Hvorfor folk ikke gjorde oprør mod det, der for ham var en indlysende magtmissbrug over for mennesker, der var i knibe, begreb han til gengæld ikke. Og efter en tid som politisk aktiv begyndte han som 25-årig at læse psykologi. Men kun for at opdage, at her gjorde den nøjagtig samme diskriminerende holdning og det samme menneskesyn sig gældende. Her var det bare pakket ind i videnskabelige termer.

Når folk er syge, har de ingen sygdomsindsigt. Det er den måde, man inden for psykiatrien beskriver sygdomme på, og derfor ved man som læge og ekspert, hvordan man bedst tager vare på patientens problemer, og derfor kan man tillade sig alt. Patienten er farlig for sig selv og sine omgivelser, og den holdning over for alle, der har et lille problem, er virkelig syg, siger Kalle Birck-Madsen.

Morale fra fodboldholdet

Derfor kunne han ikke efter studiet blive en del af det psykiatriske system, og hvis han blev privatpraktiserende psykolog, ville han kun hjælpe dem, der i forvejen havde råd og muligheder. I stedet for var han i 1985 med til at starte Studenterrådgivningen i Købmagergade. Senere flyttede rådgivningen ud på Nørrebro, hvor han startede forfra med at sætte endnu en lejlighed i stand for endnu en gang at blive smidt ud og flytte videre.

Hvorfra han får energien og modet til at fortsætte, ved han ikke. Og på spørgsmålet om han føler sit arbejde som et kald, begynder han undvigende at tale om fodbold.

Fodboldspilleren forfiner sit hørbøen og forsøger at undgå at spille med det venstre, som er hans svage punkt. Der har jeg det lige modsat. Jeg synes ikke tingene er sjove, når man behersker dem. Men når der er noget, jeg ikke kan, og som ser umuligt ud, så går jeg ind i det. Men jeg har ikke ønsket at træde frem, og befinder mig egentlig bedst med at sidde stille i et hjørne, siger Kalle Birck-Madsen.

I dag skal man kvalificere sig til at være elsket. Det er ikke nok i vores samfund, at man er et menneske. Men livet er apriori, og alle har en værdi, uanset om de er kloge eller dumme, grimme eller smukke.

Og at mennesker i perioder får brug for at tage en pause, når tingene vokser dem over hovedet, er helt normalt. Problemet er bare, at der for nogen mennesker ikke eksisterer det helle, hvor man sammen med likesindede kan fordøje sig i, hvad det er for en situation, man står i og hvad, man kan gøre ved den. Det er sådant et helle eller frirum, vi prøver at være. Så længe det varer, siger Kalle Birck-Madsen.

NYT SORTIMENT I BR (Østerbro Avis, 31.10.2001)

Af Mikkel Johannsen

Medlem af hovedbestyrelsen i Minoritetspartiet

Det er tid til at de gamle, udslidte og uddaterede varer udskiftes af et nyt parti. Det skal være slut med at sælge ud af værdierne og systematisk dumpe priserne for at opnå endnu en sæsonudstillingsvinduetts forreste række. Slut med at gå på kompromis med kvaliteten. Slut med genbrugstøj på antikverede mannequiner. Det er tid til at vælge og ikke sælge. Det er tid til kommunalvalg. Minoritetspartiet stiller bl.a. op til BR for at stoppe den sociale udstødelse og kulturelle ensretning, som har accelereret katastrofalt under Kramer og co.'s styre - i en by der bliver stadig rigere, men hvor tolerancen og vilkårene over for marginaliserede grupper under samme velfærdsstigning, kun er blevet mindre. Vi har gennem lang tid været vidne til, at eksistensgrundlaget for såvel sociale som kulturelle minoriteter er blevet systematisk undermineret - ikke gennem åbenlyse dispositioner, men derimod ved at opprioritere hensyn til privilegerede grupper. Lejlighedssammenlægninger, nedprioritering af almennyttigt boligbyggeri, nedlæggelse af herbergspladser har således tvunget marginaliserede grupper længere og længere ud af byen og banet vejen for dollargrin og fisefornem fernisering af nye lejlighedskomplekser. Og mens Kramer klipper snoren til endnu en glasfacade, sørger fejmaskinerne for at holde rendestenen fri for dens nye beboere. Tilsvarende forsøger man ved forhalinger og svigt omkring Ungdomshuset og Gaderummet at slippe for sine kommunale forpligtigelser ved ikke permanent at sikre eksistensgrundlaget for en kulturel avantgarde og en socialt udsat gruppe unge. Og hvad man ikke selv vil lægge navn, forsøges fordrevet med kor den ene hånd og politistaven i den anden. Denne gang tror jeg dog ikke, at fejmaskinerne all kan klare oprydningen - for man stikker ikke en Pind ind i et hvepsebo, uden af hvepsene bliver arige. Og gør man det alligevel har man ikke fattet en Pind. Skal der ryddes op i København, start med rådhuset. Det er på tide. Og nu er det tid.

TILBAGE TIL OVERSIGTEN • TILBAGE TIL HOVEDSIDEN

Minister skal 19.12.01 hjælpe hjemløse

Af Per Borregaard

Socialdemokratiets socialordfører Karen Jespersen har bedt socialminister Henriette Kjær (K) gå ind i sagen om den lukningstruede institution for unge hjemløse, Gaderummet, som Politiken omtalte i går.

»Socialministeren har jo sagt, at hele indsatsen over for de dårligst stillede ligger hende meget på sinde, og er parat til at gøre en særlig indsats for at undgå hjemløshed«, siger Karen Jespersen.

Hun har derfor stillet spørgsmål til ministeren og bedt om svar på, hvad Henriette Kjær vil gøre for de unge, hvis Gaderummet luk-

»Det er en oplagt sag for ministeren at vise, at hun vil sikre at det ikke sker, at unge sårbare mennesker pludselig står på gaden. Erfaringerne herhjemme og fra den øvrige vestlige verden viser, at denne gruppe af unge er nogle af de allermest sårbare og er i risikozonen for at blive egentlige hjemløse og meget socialt belastede«, siger tidligere indenrigsminister Karen Jespersen.

»De 25 unge fra Gaderummet illustrerer et meget alvorligt og desværre generelt problem, hvor der er behov for akut indsats.

Det var i går desværre ikke muligt at få en kommentar fra socialminister Henriette Kjær.

per.borregaard@pol.dk

SF-borgmester vil slå for 25 unge hjemløse

POL.
2.01.02

Stikket trækkes endnu ikke ud af Gaderummet, der huser 25 unge hjemløse i København. Den nye familie- og arbejdsmarkedsborgmester Bo Asmus Kjeldgaard (SF) er parat til at bruge penge og tage ny debatrunde på rådhuset.

Af Per Borregaard

Selv siger de, at de ikke passer ind andre steder. At Gaderummet er deres fristed og helle, og at der ikke findes andre tilbud til dem i København.

I Københavns Kommune siger Familie- og Arbejdsforvaltningen, at de unge hjem-

løse bliver opdraget til at være autonome - til at synes, at samfundet og især politiet er noget skidt. Og hvor slåskampe er dagens orden.

Sådan ser to forskellige sæt øjne på Gaderummet, hvor 25 unge hjemløse har en seng at sove i.

I går var det officielt forbudt. Pengeposen er brugt op.

Men inden stikket trækkes ud, tager den nye familie- og arbejdsmarkedsborgmester Bo Asmus Kjeldgaard (SF) en ny debatrunde i udvalget.

»Det er ingen tvivl om, at Gaderummet skaber rammer for nogle unge, der ikke føler, at de passer ind andre steder. Og det er i sig selv et plus«, siger Bo Asmus Kjeldgaard:

»Der er på budgettet sat penge af til blandt andet hjemløse, og jeg regner med at bruge nogen af dem på de unge fra Gaderummet.«

Familie- og arbejdsmarkedsborgmesteren har dog ikke taget stilling til, om Gaderummet skal fortsætte i den form, det har nu.

Bo Asmus Kjeldgaard ser på Gaderummet med venligere øjne end sin forgænger Winnie Larsen-Jensen.

Hun har kaldt en kontrolrapport om stedet for »rigtig grim«.

Samme rapport kalder den nye borgmester for »en rapport med både gode og dårlige ting«.

Lederen er fortørnet

Gaderummets leder cand. psych. Kalle Birch-Madsen er meget fortørnet over Københavns Kommunes behandling af Gaderummet.

»Winnie Larsen-Jensen har hvirvlet så meget mudder op, at det er svært at se, hvad sagen drejer sig om«, siger Kalle Birch-Madsen og fortsætter:

»Winnie Larsen-Jensen går ikke frem med sandheden om hjemløseproblemet i København, og det gør hendes forvaltning heller ikke. De såkaldt 25 hjemløse, som Københavns Kommune, med en bestilt konsulentrapport i hånden, hævder skulle udgø-

re hele hjemløseproblemet i kommunen, fortæller om en forvaltning totalt ude af trit med livet på gaden«, siger han.

Den konservative socialminister Henriette Kjær har proklameret, at de hjemløse skal på dagsordenen i 2002.

Derfor vil hun holde øje med, hvad der sker med de 25 unge hjemløse fra Gaderummet.

»Jeg har bedt Københavns Kommune om en orientering om, hvad der sker med de unge«, siger Henriette Kjær.

»Kommunen skal sikre, at de får et ordentligt tilbud«, siger socialministeren, der ikke vil blande sig i, om Gaderummet skal overleve eller ej.

Bo Asmus Kjeldgaard vil besøge Gaderummet og mødes med Kalle Birch-Madsen i midten af januar, inden han i samråd med sit udvalg vil afgøre værestedets skæbne.

per.borregaard@pol.dk

Pris til Gaderummet

Socialpris: Opholdssted for udsatte unge hædret

AF ULRICH WOLF

Det truede opholdssted for udsatte unge, Gaderummet, har fået en socialpolitisk pris.

Da Københavns Kommunale Socialrådgiverforening afholdt generalforsamling den 16. marts blev Gaderummet tildelt en pris.

Det var lederen af Gaderummet, Kalle Birch Madsen, der modtog prisen.

Gaderummet er et døgnbent opholdssted på Nørrebro, der flere gange har været truet af lukning og er i øjeblikket også truet af lukning.

Lejekontrakten er sagt op fordi der ikke må være overnattende gæster i lokalerne grundet brandsikkerheden.

Kalle Birch Madsen vil ikke smide de unge ud og leder nu efter nye lokaler.

Gaderummet har eksisteret siden 1996 er knyttet til den psykologiske rådgivning Regnbuen og arbejdet i de to institutioner har indtil sidste år været frivilligt og gratis.

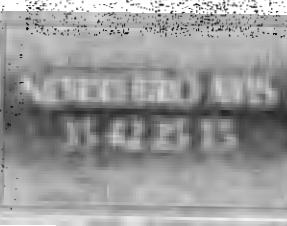
Hver dag kommer der i gennemsnit 60 unge på besøg i Gaderummet og 20 på døg-

basis. Det er unge på kanten af samfundet der kommer i Gaderummet med forskellige sociale problemer som hjemløshed og misbrug. De er ofte kommet i klemme eller oprevet af det etablerede behandlingssystem.

Stedet har en udpræget grad af selvbestemmelse og brugerstyring og fungerer ofte som en udvidet familie og et refugium.

Prisen gik til Gaderummet for at fremme den kvalitetsfyldte, socialpolitiske indsats i København, til gavn for brugerne. De fik også prisen for at udtrykke visioner og perspektiver for den socialpolitiske udvikling af byen.

Nu er spørgsmålet om det økonomiske skulderklap også giver bonus i form af nye lokaler, der kan danne rammen for de socialpolitiske initiativer. Gaderummet står for

Tekst og fotos:
Simon Bug Schrøder

60-100 unge mennesker står over for at blive smidt ud, fordi kommunen ikke har genhuset et projekt for hjemløse. Var de ikke ude den 23. august, ville ejeren sætte fageden til at rydde lejemålet ...

Lukkes Gaderummet?

På fjerde sal på Nørrebrogade nr. 56 holder nogle unge mennesker til. Stedet hedder Gaderummet, og årsagen til, at de er der, er, at det er det eneste sted, de kan gå hen og få husly, lave mad og hvile ud. Det er det eneste sted de har.

På www.gaderummet.dk kan man få et indblik i, hvad Gaderummet er: Et sted for "gaderbørn", en slags elstern familie, hvor de der har det svært i samfundet, kan få hjælp af hinanden og af de mennesker, som leder stedet.

Til Gaderummet er knyttet én psykolog, Kalle Birck-Madsen, og nogle frivillige psykologi-studerende, som sammen med brugerne holder dagligdagen kørende, går ind i konfliktløsningssessioner, afholder møder, og varetæ-

ger kontakten til samfundet omkring. Det hele sker på en måde, som gør, at skellet mellem dem, der bruger stedet og dem, der arbejder der, er så lille som muligt. Det er det essentielle ved Gaderummet at der ikke er afstand mellem "os" og "dem."

På højkant

Hvis Gaderummet ikke eksisterede, ville der ikke være et fysisk samlingspunkt, og så ville der ikke være et sted at tænke ressourcer, og en psykisk deroute ville i manges tilfælde være sandsynlig.

Uden Gaderummet ville de gå i hundene, ryge på lukket afdeling, begynde på kriminalitet eller stofmisbrug, siger Kalle. - Vi får nu ud af ti på højkant her. Der er

ingen, der er gået herfra, som senere er roget på hårde stoffer.

Det drejer sig om mange mennesker, hvis fremtid hænger i en tynd tråd. Gaderummet er det sidste sikkerhedsnet for disse mennesker.

I april i år fik Projekt Gaderummet en pris af Københavns kommunes Socialrådgiverforening, KKS, "for omsorg og nytænkning".

Sagt op

Men stedet, hvor Gaderummet holder til, er sagt op! Lejekontrakten er ikke længere gyldig, og det hele foregår på meget lånt tid. Husejerens advokat har skrevet følgende ultimatum:

"Er De således ikke fraflyttet lejemålet senest torsdag den 23. august, må De forvente, at jeg uden yderligere varsel vil begære Dem udsat af lejemålet ved fogedens bistand."

Processen

Den 17. maj blev et flertal i Borgerrepræsentationen enige om, at støtte en genhusning af Gaderummet. Med et forslag om at sagen skulle hastebehandles i Familie og arbejdsmarkedsudvalget, blev sagen sendt videre. Forslaget, fremlagt af bl.a. Mikkel Warming (Enh.), faldt i god jord med tilslutning fra Winnie Larsen-Jensen, socialborgmester (S): "Vi har flere gange haft kontakt med Gaderummet. De er gode til at samle op ..." Hellen Hedemann (SF): "... Sagen hæster, da bygningsmyndighederne for længe siden har erklæret overnatning ulovlig på grund af brandfare, og projektet derfor lever på lånt tid." Ole Heutzen (Kons): "Projektet har vor støtte. Vi skal ikke være rigide. Projektet skal ikke ligne et kommunalt ditto ... Kommunen bør også støtte stedet økonomisk ..."

CD: "Gaderummet er et godt projekt, hvis problemer vi må finde den bedste løsning på, da det løser problemer for os ..."

Karen Storgård (DF): "Vi støtter denne gruppe unge."

Den 13 juni konkluderede Familie- og arbejdsmarkedsudvalget, at det "ikke råder over gen-

husningsmuligheder der kan tildeles projektet".

"Det har desværre ikke været muligt p.g.a den nuværende kaotiske situation" (på boligmarkedet ved.), siger Hellen Hedemann (SF). En forespørgsel om boligplads blev så sendt videre til de andre forvaltninger i Københavns kommune, og et færdigt svar skulle være på trapperne i skrivende stund.

Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningens afdeling 10 er netop ved at sammenstille konklusionen som ventes færdig fredag den 24. august.

I håndjern

Tirsdag den 21. august vågnede brugerne af Gaderummet op ved, at politiet brød ind og ruskede i de sovende mennesker. En blev taget med, efter at en politimand havde påstået, at han øvede vold mod ham. Han prøvede ifølge eget udsagn at passere døren, som han

havde fået besked på, hvorefter han blev smidt i håndjern og udsat for politigreb, trykket sammen og skubbet om på gulvet.

Det kunne være en grim forsmag på en eventuel udsmidning. Dagene efter var hans håndled stadig hævet på grund af det alt for stramme håndjern.

Fremtiden

- Politiet bruger stresseteknik. De prøver at gøre beboerne nervøse for at være her.

- Enten skal vi lukke, eller også skal kommunen åbne sine døre for os. Men vi kan ikke bare lukke! Hvordan lukker man? siger Kalle Birck-Madsen.

Projekt Gaderummet skæbne afhænger nu af hvad der sker efter d. 23. august. Finder Københavns kommune alligevel en løsning i 11 time? Bliver Gaderummet lukket ved fogedens eller politiets hjælp? Og kan projektet genopstå et andet sted? Det vil tiden vise.

Dialog fremfor politi-oprustning

Opdrætning af politiindsatsen med udefrakommende politistyrker er ikke løsningen. Det er den almindelige opfattelse blandt bydelens socialarbejdere efter stenkast episoderne

Man kunne gå så langt som til at sige, at det er udtryk for ringeagt, at politiet ikke har konsulteret os, der arbejder med de unge. Og det plejer de også at gøre.

Bydelsrådsformand Jesper Langebæk er ikke tilfreds med politiets reaktion på stenkastene mod Mermaid Pride-paraden og senere en patruljevogn den 17. august. En kvindelig betjent fik tranciebrud, men Langebæk finder ikke, at problemerne løses ved at indsætte mandskabsvogne og stor mælestok til at overvåge og oppasse unge i bydelen.

Politiet siger, at der er sket en optrampning af volden på Indre Nørrebro, og nu vil de vise, hvem der har magten, ved at stresser de unge. Men det kan vi ikke genkende. Jeg ser det som enkeltstående episoder efter lang tid med ro. Nu bliver det for de unge en diskussion om kropsvisitering og den slags. Det er forkerte præmisser, og det er en optrampning. Jeg kan forstå, at man er ophidsset og frustreret over, at en kollega er blevet ramt, men det er politiets

og myndighedernes opgave at være de voksne.

Forebyggende arbejde

Langebæk er tilfreds med det dialogmøde, som afholdtes fredag den 24. august med deltagelse af bl.a. nærpoltiet, Ungeteamet, gadeplansarbejdere, institutionsledere. På mødet tog man afstand fra de unges opførsel, men der lod også kritik af Københavns Politis enordige beslutning. Jens Ahm fra Ungeteamet siger:

– Det gik ud på at få tingene til at lande igen. Politiet havde brug for et signal om, at der blev taget afstand fra stenkastene. Vi har brug for arbejdet i normale områder igen.

– Vi har bare sagt, at der blev sat massivt ind fra politiet, og at det risikerer at blive misforstået. Alle så gerne, at nærpoltiet styrkes.

Ungeteamet skal nu genoplyses, og der skal holdes månedlige dialogmøder for at være på højde med situationen. Khalid Alsbeih, socialarbejder og formand for Foreldreforeningen, siger:

– Der har været fred og ro i lang tid takket være det sociale arbejde. Det kan ikke være rigtigt, at sådanne episoder skal ødelægge alt arbejdet. I dag er det jo ikke sådan mere, at de unge klapper og griner af det, der sket. Langt de fleste tager dybt afstand fra det. Nu virker det, som om alle bliver domt over én kam.

– Politikerne reagerer også dumt, når de siger, at alle de penge, de har brugt til integration, er spildt. For det passer ikke, tilføjer han.

Glad for mødet

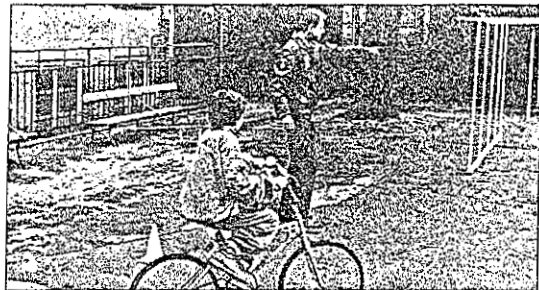
Nærpoltiets stationsleder, Poul Mikkelsen, er også glad for dialogmødet:

– Det var meget, meget positivt. Alle, der deltog, fordamte det skete. Nu patruljerer vi som altid. De første dage var situationen lidt trykkende. Kollegaerne drejede hovedet en ekstra gang, hvor de gik og stod.

Det er hans indtryk, at kollegaerne i Københavns Politis har af-dæmpet deres tilstedeværelse, men han vil ikke udtale sig om Københavns Politis strategi. Til spørgsmålet, om indsatsen af kolleger "udefra" ikke kan komme på tværs af nærpoltiets arbejde, siger han:

– Det kan de godt. På den anden side skal alle ansatte i Københavns Politis kunne arbejde overalt i byen. Men det er klart, at vi har det lokale kendskab. Til gengæld kan vi ikke komme rundt i biler. Vi bevæger os kun til fods eller på cykel.

På Gaden nåede på falderebet ikke at fange Københavns Politis pressensvarlige Flemming Steen Munch eller politikommissær Kai Vittrup.

Slikposer til trafikanterne

Børns sikkerhed i trafikken tages alvorligt på Indre Nørrebro

Opfører man sig pænt og hensynsfuldt i trafikken, så har man chance for at få en lille slikpose eller små takkesedler af nærpoltiet.

De vil hver dag i miljøtrafikugen den 17.-23. september være at finde to steder i bydelen for at se om der tages ordentlig hensyn til børns sikkerhed i trafikken. Det er nemlig det lokale tema for miljøtrafikugen i hele København – og særligt vil der blive holdt øje med folioerne trafiksteder nær skoler, f.eks. krydset ved Jagrvejens skole, på Nørrebrogade nær Sjællandsgade skole og Runddelen, fortæller Hanne Pedersen fra Sund By Indre Nørrebro.

De voksnes opførsel

Syv offentlige og private skoler har tilsluttet sig kampagnen, hvor

eleverne bl.a. – sammen med deres forældre – skal udarbejde et kort over barnets skolevej med udpegning af utrygge steder. Eleverne i de første klasser vil få en kasket i samme neongule farve som skolepatruljens, og de ældste opfordres til at være med til at vejlede trafikanterne. Eleverne får desuden til opgave at formulere ti råd til voksne om, hvordan de skal opføre sig i trafikken.

”Den dag ulykken (næsten) skete” er titlen på en skrive/tegnekampagne. Hovedpræmien er fire biografbilletter til Empire Bio. Alle deltagende elever vil få en single-CD med Rollo & Kings nye miljøtrafikant-sang. Den 26. september vil bidragene og vinderne blive præsenteret på en udstilling i Biblioteket Blågården.

Info: Hanne Pedersen, Sund By Indre Nørrebro, tlf. 35 28 98 28, e-mail: shy_JN.suf@ipost.kk.dk
Læs om den bilfri by s. 21

Salut for skoleboder

Klokken var 8.25 sharp, da skoleinspektør Jens Lund hævdede start-pistolen og udløste skuddet, der var signalet til at 400 balloner steg til himmels over Jagtvejens Skole.

Ballonferden markerede åbningen af den nye skolebod, hvor eleverne for en flad tier kan købe sund skolemad som erstatning for flade eller fraværende madpakker og usund grillmad. Forinden blev elever fra 2u og 4x præmieret for at have leveret det bedste forslag til navn til skoleboderne: *Gulerøden*. Indskolingseleverne havde sunget en sundheds-sang, og alle i skolegården havde råbt hurra. Og bagefter blev der budt på smagsprøver fra boden.

Skoleboderne er nu etableret på alle skoler på Ydre Nørrebro – med inspiration fra Indre Nørrebro.

Læs mere s. 21

Åbne eller lukkede gårde?

Bydelsrådet indbyder til debat om helhedsorienteret byfornyelse i kvarteret omkring Blågårds Plads

At styrke den positive sociale spiral.

At styrke mødet mellem folk, der bor og stundes i kvarteret, og læres gensidige respekt og accept.

At styrke mødet i det offentlige rum.

Det er de tre forslag til sammenlignende vision for Helhedsorienteret Byfornyelse i Blågårds Kvarter, som en nedsat styregruppe er kommet frem til.

Under denne titel afholdes torsdag den 6. september en borgerhøring i Kulturhus Blågården, hvor visionerne udgør den overordnede ramme for debatten.

Partnerskab

Partnerskab mellem borgere, brugere, forvaltning, offentlige insti-

tutioner, foreninger og projekter er et af nøgleordene i debatoplægget, der skal forbedre det fysiske såvel som sociale rum i det, der engang kaldtes Den Sorte Firkant – kvarteret mellem Kapelvej, Åboulevard, Pøblinge Dosserring og Nørrebrogade.

Blandt de fysiske forbedringer kunne tænkes skabelse af et attraktivt byrum foran den kommende sportshal, beplantning af Todeskade samt bedre belysning og nyt gadeinventar i kvarteret.

Af sociale-kulturelle tiltag er bl.a. foreslået indretning af en social café i gadeplan, indretning af værkstedsfaciliteter til gor-det-selv arbejde omkring bolig, sy-stue m.v. samt et byudviklingslaboratorium, hvor interesserede

kan arbejde med byfornyelsesmodeller digitalt eller gennem modelbygning, plancher m.v.

Åbninger

En åbning af Blågårds Plads for lege-aktiviteter er en mulighed. Der peges på at oprette en bank for rekvisitter til brug for lokale arrangementer – lidt å la containeren på Guldbergs Plads. Og en pulje til at (med)finansiere kultur-, musik- og idrætsarrangementer ville heller ikke være af vejen.

IT-nerværk kunne binde beboerne bedre sammen, og de forskellige projekter kunne ledsages af kvalificerende kurser.

Åbning af de lukkede gårde er en naturlig mulighed, der nok skal vække diskussion. Om det lykkes kan meget vel blive en provest for, om det skal lykkes at bringe de sociale aktiviteter i samspil med de fysiske forandringer, sådan som debatoplægget pointerer det.

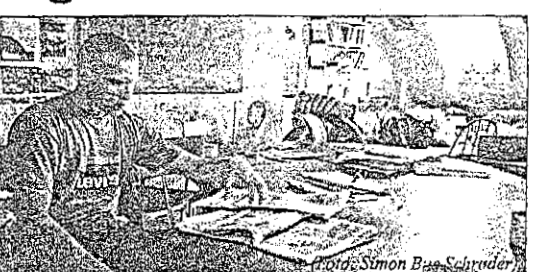
Det sociale møde, mangfoldighed, ikke-låste rammer, borger- og brugerdemokrati samt skabelse af fællesskaber mellem danske etniske og andre etniske familier anføres som centrale elementer i målsætningen.

Blågårds Plads som tingsted? Borgerne og foreningerne skal inddrages i byfornyelsen i kvarteret, bl.a. gennem Blågårdens Forum og halv-dagsseminarer (Foto: Larsen Greveisen).

Borgermøde om Helhedsorienteret Byfornyelse i Blågårds Kvarter, torsdag den 6. september kl. 19-21 i Kultur Blågården, Café Kult: Ur, Blågårds Plads 5, 2. sal.

Unge lever i uvished

Endnu er projekt Gaderummet på Nørrebrogade 56 ikke blevet lukket ved fogedens hjælp. Husejeren, som ellers havde truet med dette, har endnu ikke taget denne mulighed i brug.

På Familie- og arbejdsmarkedsforvaltningens afdeling 10 er de travlt beskæftiget med at sammenstille en rapport, som dog skal tilbage til deres eget udvalg, før resultatet offentliggøres. Rapporten indeholder svar på, hvorvidt Gaderummet kan genhuses under en anden forvaltnings regi, da de ikke selv havde plads.

Læs reportagen s. 23

PÅ GADEN, INDRE NØRRE BRO, 3. MAJ 2001

Gaderummet slås for overlevelse

Kommunen har ikke kunnet – eller villet – finde nye lokaler til de unges fristed. Men de har ikke opgivet håbet. Der arbejdes fortsat bag kulisserne

Gaderummet på Nørrebrogade nr. 56 er et fristed for unge mennesker, som af forskellige årsager har dårlige erfaringer med institutioner i det almindelige system. Folk, som kommer her, har ofte ingen bolig, ofte et begyndende stofmisbrug eller psykiske problemer, er oftest på bistandshjælp, men sommetider også uden. Fattigrøve midt i det rige, moderne Danmark.

Da Byfornyelsesselskabet solgte huset til private ejere, begyndte grunden under Gaderummet at blive usikker.

Opsagt

Nu står Gaderummet med en meget tidsknap opsigelse, men leder stadig desperat efter en bolig. Lokaler er nøglen til fortsat økonomisk støtte fra Socialministeriet og Folkeoplysningsforbundet, siger Kalle Birck-Madsen, daglig leder i Gaderummet. Han ser ikke lyst på fremtiden.

To lokale politikere, Mikkel Warming fra Enhedslisten og Hellen Hedemann fra SF, kontaktede i november overborgmester Jens Kramer Mikkelsen, som i sin tur satte Københavns Kommunes

Økonomiafdeling på sagen.

Den 8. marts fik Gaderummet et kedeligt brev fra kontorchef Per Justesen fra afdelingen. Han skriver, at han har spurgt samtlige forvaltninger i kommunen om de har ledige lokaler til udlejning: "På denne baggrund må vi derfor med beklagelse meddele Dem, at kommunen ikke har mulighed for at være Dem behjælpelig med at finde egnede lokaler ...".

Et spørgsmål om prioritet

Dette var, om ikke dødsstødet, så en lige venstre i maven på Gaderummet.

Kalle Birck-Madsen føler ikke, at kommunen har gjort en helhjertet indsats. Han mener at kommunen negligerer Gaderummet's problemer.

– Det er let nok bare at sende en forespørgsel rundt. Der er ingen forvaltninger, som tilfældigvis står med tomme lokaler.

Det er et spørgsmål om priori-

(Foto: Simon Bue Schrøder).

tet. Mikkel Warming mener, at tingene er sket ifølge gængs praksis. Sagen er hverken syltet eller topprioriteret og resultatet er da også derefter. Warming siger, at der arbejdes videre med sagen. Bag kulisserne. Tiden er knap og hurtig handling er påkrævet.

Handling savnes

Det er nemlig ikke første gang Københavns Kommune ser på, mens unge ryger på gaden og overlades til regn og kulde, det umulige boligmarked eller venners barmhjertighed.

Et bevis på dette er kommunens håndtering af ejendommen på Gammel Kalkbrænderivej 5, på Østerbro. Her blev elleve unge mennesker opsagt af kommunens Kultur- og Fritidsforvaltning med begrundelsen at huset var for dyrt at vedligeholde, og at det desuden skulle bruges til børneinstitution. Men huset står tomt. Det har det gjort lige siden 1. juli sidste år.

På borgerrepræsentationens næste møde den 17. maj vil Enhedslisten i samarbejde med SF fremsætte forslag om, at kommunen forpligtiger sig til at genhuse Gaderummet. Måske vil denne indsats bane vejen for en løsning.

- Bue

PÅ GADEN, INDRE NØRRE BRO, 3. MAJ 2001

Gaderummet slås for overlevelse

Kommunen har ikke kunnet – eller villet – finde nye lokaler til de unges fristed. Men de har ikke opgivet håbet. Der arbejdes fortsat bag kulisserne

Gaderummet på Nøtребrogade nr. 56 er et fristed for unge mennesker, som af forskellige årsager har dårlige erfaringer med institutioner i det almindelige system. Folk, som kommer her, har ofte ingen bolig, ofte et begyndende stofmisbrug eller psykiske problemer, er oftest på bistandslignende hjælp, men sommetider også uden. Fattigrøve midt i det rige, moderne Danmark.

Da Byfornyelsesselskabet solgte huset til private ejere, begyndte grunden under Gaderummet at blive usikker.

Opsagt

Nu står Gaderummet med en meget tidsknap opsigelse, men leder stadig desperat efter en bolig. Lokaler er nøglen til fortsat økonomisk støtte fra Socialministeriet og Folkeoplysningsforbundet, siger Kalle Birck-Madsen, daglig leder i Gaderummet. Han ser ikke lyst på fremtiden.

To lokale politikere, Mikkel Warming fra Enhedslisten og Hellen Hedemann fra SF, kontaktede i november overborgmester Jens Kramer Mikkelsen, som i sin tur satte Københavns Kommunes

Økonomiafdeling på sagen.

Den 8. marts fik Gaderummet et kedeligt brev fra kontorchef Per Justesen fra afdelingen. Han skriver, at han har spurgt samtlige forvaltninger i kommunen om de har ledige lokaler til udlejning: "På denne baggrund må vi derfor med beklagelse meddele Dem, at kommunen ikke har mulighed for at være Dem behjælpelig med at finde egnede lokaler ...".

Et spørgsmål om prioritet

Dette var, om ikke dødsstødet, så en lige venstre i maven på Gaderummet.

Kalle Birck-Madsen føler ikke, at kommunen har gjort en helhjertet indsats. Han mener at kommunen negligerer Gaderummet's problemer.

– Det er let nok bare at sende en forespørgsel rundt. Der er ingen forvaltninger, som tilfældigvis står med tomme lokaler.

Det er et spørgsmål om priori-

(Foto: Simon Bue Schrøder).

tet. Mikkel Warming mener, at tingene er sket ifølge gængs praksis. Sagen er hverken syltet eller topprioriteret og resultatet er da også derefter. Warming siger, at der arbejdes videre med sagen. Bag kulisserne. Tiden er knap og hurtig handling er påkrævet.

Handling savnes

Det er nemlig ikke første gang Københavns Kommune ser på, mens unge ryger på gaden og overlades til regn og kulde, det umulige boligmarked eller venners barmhjertighed.

Et bevis på dette er kommunens håndtering af ejendommen på Gammel Kalkbrænderivej 5, på Østerbro. Her blev elleve unge mennesker opsagt af kommunens Kultur- og Fritidsforvaltning med begrundelsen at huset var for dyrt at vedligeholde, og at det desuden skulle bruges til børneinstitution. Men huset står tomt. Det har det gjort lige siden 1. juli sidste år.

På borgerrepræsentationens næste møde den 17. maj vil Enhedslisten i samarbejde med SF fremsætte forslag om, at kommunen forpligtiger sig til at genhuse Gaderummet. Måske vil denne indsats bane vejen for en løsning.

- Bue

5. april 2001

Avis for Indre Nørrebro 8. årg. nr. 3

Tlf: 3539 7331

Fax: 3536 7231

Email: paa.gaden@get2net.dk

Gaderummet slås for livet

Gaderummet er hjemsted for en gruppe af unge, der intet andet sted har at være. De er truet af udsmidning. Ingen har villet eller kunnet give dem et nyt sted at være.

Side 3

Unge truet af udsmidning

Hjemløse unge slås for et bosted. Ved en demonstration fremviste de deres eget forslag til løsning

Gaderummet på Nørrebrogade, hjem for samfundsudstødt og hjemløse unge i København, er fortsat i en usikker situation.

Lejemålet er forlængst blevet opsagt, med bl.a. den begrundelse, at det er et erhvervslejemål, og kommunen har ikke fremlagt noget alternativ til bevarelse af projektet.

Det kun er et spørgsmål om tid, før politiet rydder stedet, og derefter er der intet andet tilbage for Gaderummets beboere end at vende tilbage til en tilværelse som hjemløs på samfundets rand.

Stedet modtog fornylig en so-

cialpolitisk pris fra Københavns Kommunes Socialrådgiverforening for nytænkning og omsorg.

– Det er en fin anerkendelse, udtaler stedets leder Kalle Birch Madsen, – men det hjælper os bare ikke så meget, når de ikke vil anerkende, at vi samtidig har et seriøst problem.

Ingen af kommunens forvaltninger ønsker at hjælpe os i vores søgen efter nye lokaler. Vi har kun fået afslag på vores forespørgsel.

Skæve boliger

De unge har i samarbejde med Kalle Birch Madsen og projektleder Dorte la Cour i den seneste tid selv arbejdet på et forslag til en konstruktiv løsning af boligproblemet.

Forslaget går ud på at bygge en økologisk by for hjemløse. Det

blev torsdag den 29 marts vist ved en demonstration, hvor Gaderummets beboere på vej mod Boligministeriet trak afsted med vogne, hvorpå der var selvbyggede modeller af de økologiske huse.

Alexandra, der er tilknyttet Regnbuen, Gaderummets frivillige psykologiske rådgivning, siger:

– Boligministeriet har en pulje til udvikling af "skæve boliger til skæve eksistenser". Vi er her i dag for at konfrontere ministeriet med dette problem i håb om at få del i den pulje.

– Desuden vil vi gerne fortælle med dette projekt, at stedets beboere rent faktisk godt selv kan, at de er selvstændige mennesker og ikke bare "samfundstabere".

-silke

Se også side 2

Sådan vil vi bo!

– Vi vil gerne fortælle, at stedets beboere rent faktisk godt selv kan, at de er selvstændige mennesker og ikke bare "samfundstabere". Som sagt, så gjort. Hjemløse og udstødt unge gik – sammen med medarbejdere fra Gaderummet – 29. marts i demonstration ad Nørrebrogade. Med sig trak de vogne, hvorpå de udstillede modeller af øko-huse, som de kunne forestille sig at bo i. Gaderummet er akut truet af lukning. Overborgmester Jens Kramer-Mikkelsen er blevet involveret i sagen. De unge slås for deres sted – og håber ...

Læs også s. 3.

Gaderummet på Nørrebro er et fristed for gadebørn og andre udstødte og udsatte unge.

Bevar Gaderummet

Debatten har kørt svimlende højt i medierne omkring de utilpassede unge. Først ville politikerne oprette flere lukkede ungdomsfængsler, siden blev der postet en god pose penge i at udvikle et projekt, hvor de utilpassede unge får en chance for at rette op på deres uhensigtsmæssige adfærd. Projektet hedder „Ny Start“ og har optaget masser af spalteplads i flere landsdækkende aviser. Projektet er støttet økonomisk af Socialministeriet og høster store roser fra politikerne, som endelig ser et alternativ til de økonomisk ressourcerkævende ungdomsfængsler. Nu kan man „tvangstilbyde“ unge sværvægttere et toårigt program, som gør dem mere samfundstilpassede.

Alt dette er jo meget fint for de unge, der kan leve op til de krav, der stilles om behandlingsmotivering. Men der er andre og vigtige tilbud, der høster knap så mange roser af det etablerede system. På Nørrebro i København findes et værested for unge, Gaderummet. Her har én mand lagt sit liv og sin sjæl i at hjælpe unge mennesker, der ingen andre steder har at gå hen. I 12 år har psykolog Kalle Birck-Madsen arbejdet frivilligt og kun

modtaget bistandshjælp. De unge, der kommer her, er også utilpassede! Mange af dem kunne, hvis det ikke var for Gaderummet, se frem til et liv på gaden, psykiatrisk afdeling eller i ensomhed.

Det paradoksale er, at Gaderummet eksisterer på et minimum af økonomi og konstant må kæmpe for accept og hjælp fra både kommune og stat, på trods af at, de unge også ville koste samfundet penge, hvis de ikke var i Gaderummet! Kalle Birck-Madsen og Gaderummet fortjener både ros og stående applaus og ikke mindst økonomisk støtte. Politikerne må til at indse, at ikke alle har brug for den samme hjælp. Så i stedet for at lukke Gaderummet burde de sikre, at de unge få et permanent sted at være og sikre Gaderummets fremtid med en bedre økonomi. Gaderummet er et vigtigt alternativ i arbejdet med de utilpassede unge. En stor hånd til Kalle!

*Camilla Møller, pædagogstuderende
København*

NR. 16, MARTS - 2001 - 2001
Foto: MAGNUS CEDERLUND

HUS FORBI

Stort behov for fattigdomshuse

LIGENS AKTUELLE. Cand. psych. Kalle Birck-Madsen har fået en socialpolitisk pris for sit arbejde i Gaderummet, nogle baggårdslokaler på Nørrebro i København. Her kommer unge med psykiske og sociale problemer, som de ikke har kunnet få hjælp til andre steder

AKTUELT
www.aktuelt.dk

LØRDAG 17. MARTS 2001

Kalle Birck-Madsen, cand. psych.- og bistandsrådgiver, fordi det var betingelsen for at drive alternativt psykosocialt arbejde. Foto: Jørgen Schlotz

Af Sidsel Boye

Allerede under opvæksten i en sjællandsk landsby bed Kalle Birck-Madsen mærke i, at der var noget galt med den behandling, det etablerede system giver unge med psykiske problemer:

»Jeg kunne se, at de unge, der fik hjælp i det psykiatriske system, kom tilbage efter endt behandling og havde det endnu dårligere. Fordi man ikke tog hånd om deres samlede livssituation. I stedet for at se på deres livsbetingelser, gjorde man problemet til en privat sygdom.«

Kontant skulderklap

Kalle Birck-Madsen er 47 år og cand. psych. De seneste 15 år har han arbejdet med socialt og psykisk svage unge, der enten er flygtet fra eller opgivet af det normale behandlersystem.

Og for den indsats fik han i går et skulderklap i form af en socialpolitisk pris fra de mere etablerede kolleger i Københavns Kommunale Socialrådgiverforening.

»I dag er det stadig sådan, at en stor del af de unge ikke får noget ud af den hjælp, de bliver tilbudt i de psykiatriske system. Behandlingen er faktisk med til at støde dem endnu mere ud,« siger Kalle Birck-Madsen.

Fattigdomsproblem

Størsteparten af de unge, han møder i Gaderummet, har været udsat for seksuelle krænkelse. Andre har fået tærsk, og nogen har været udsat for almindelig onansorgssvigt, og de vilkår, det er, at tilbringe en stor del de første år i barnevogn uden for et værtshus.

»Der er pvervejende tale om unge med fattigdomsproblemer. Unge, der kommer fra velstående hjem, er dem, der pludselig har mistet fast grund under fødderne, fordi familien kom ud for en katastrofe,

for eksempel økonomisk ruin. Problemet var, at familien ikke fik den fornødne støtte til at komme over krisen,« siger Kalle Birck-Madsen.

Uden lokaler

Siden 1996 har rammen om Kalle Birck-Madsens sociale arbejde været nogle baggårdslokaler på Nørrebro i København, med væreste-

det Gaderummet og Regnbuen, en psykologisk rådgivning.

På grund af brandfaren har lokalerna imidlertid ikke kunnet godkendes til beboelse, og projektet har derfor igennem længere tid og uden held været på jagt efter en ny adresse.

Anerkendelsen af det sociale arbejde får de frivillige bag Gaderummet og Kalle Birck-Madsen, netop, som

fremtidsudsigterne ser allerede sortest ud.

»Vi mener ikke kun, det er vores problem, at så mange unge ikke har et sted at gå hen med problemerne. Så for to måneder siden skrev vi til Københavns Kommune for at få hjælp til andre lokaler. For tre dage siden kom så svaret, at der ikke er ledige lokaler. At de ikke kan være behjælpelig med at finde

nogen, men håber, at vore bestræbelser på det vil lykkes,« siger Kalle Birck-Madsen lakonisk.

Stadig yngre hjemløse

Hidtil har projektet skaffet penge til huslejen ved at søge forskellige fonde og Folketingets Socialudvalg, men uden lokaler vil det heller ikke være muligt at søge penge.

»Alle kan se, at hjemløsheden i de seneste år ti år er rykket aldersmæssigt ti år ned ad, så det er i dag er mange i gruppen fra 18 til 25 år.«

Som det er i dag, udfylder hovedstadens 60 hashklubber efter Kalle Birck-Madsens vurdering i vid udstrækning funktionen som væresteder for denne gruppe unge.

»Her møder de andre i

samme situation, og det er måske et skridt frem i forhold til deres forældre, som gik på bodega og drak,« siger han.

Selv om hashklubberne repræsenterer et fremskridt, så er samværet i klubberne trods alt centralt om hashen, og det er naturligvis ikke nok.

»Der er brug for et sted, som også kan tage sig af unges problemer med livet,« tilføjer han.

Velmenende voksne

Gaderummet fungerer i dag som et »hjem« med mad, aviser og information for de unge, som selv er med til at drive stedet.

»Hierarkiet er lagt ned, og brugerne, de frivillige og de ansatte er ligeværdige, når det handler om den daglige drift. Den form er besværlig, men den er gunstig for unge, som er så trætte af velmenende voksne, pædagoger og psykologer, der hele tiden vil noget med dem. Det eneste magtmiddel, jeg som leder har, er et kvalificeret skænderi,« forklarer Kalle Birck-Madsen.

Fattigdomshuse

Gaderummet besøges hver dag af op til 60 unge, hvoraf cirka 20 bor der fast.

Kalle Birck-Madsen mener på baggrund af sine erfaringer med de unge, at der er brug for en række mindre »fattigdomshuse«, som har åbent hele tiden, og som unge kan »henvise« sig selv til. Det skal være huse, der kan hjælpe dem både med det praktiske, det psykologiske og deres krop, mener Kalle Birck-Madsen.

»Vi ser mange unge, der siger, at de ikke kan mærke kroppen. Mange af disse unge er eksperter i at overleve, fordi de har gjort sig kolde. Og når man har det, er det ikke så let at finde ind i livet igen og føle noget og for eksempel kunne tage en konflikt.«

sidsel.boy@aktuelt.dk

INDLAND

AKTUELT

FREDAG 23. MARTS 2001

Modellerne af de unges skæve boligdrømme er nøjsommeligt bygget op i cob, et byggemateriale blandet af ler, sand og halm, og en byggemetode, som har været kendt fra gammel tid. De unge håber, at projektet vil skaffe dem penge fra By- og Boligministeriets pulje til skæve boliger til skæve mennesker. Foto: Jørgen Schletz

• By- og Boligministeriets forskningscenter med tilskud til skæve boliger for skæve eksisterende har eksisteret siden 1999, og 17 mindre projekter har indtil videre fået støtte. Ordningen løber til 2003, og af den resterende pulje på 40 millioner gives et tilskud på op til 150.000 kroner pr. bolig.

• For at komme i betragtning til pengene skal man være særlig udsat eller udstødt. Forudsætningen er også, at man ikke passer ind i det almindelige boligsystem og har behov for særlig støtte.

• Ansøgningen om tilskud skal vedlægges en udtalelse fra hjem-kommunen.

• By- og Boligministeriet ansår, at der er 3200 hjemløse på landsplan. Tallet dækker over forskellige grader af sociale problemer, men det er almindelig anerkendt, at hjemløshed optræder blandt stadig yngre mennesker.

• Ftalge Københavns Kommune har gruppen fra fra 18 til 34 år haft 511 overnatninger på herberg for hjemløse i januar i år.

de, når der skal besluttes noget.
 Kun argumenterne tæller. Den seneste husbeslutning er sat op på muren på en håndskreven seddel. Der står, at Gaderummet ikke er noget værtshus, og at der ikke må drikkes fra søndag aften til fredag.
 Den sidste del af rundvisningen går forbi Gaderummets badeværelse og en fritstående bruseniche ude på bagtrappen. Kalle Birck-Madsen samler mere op og rydder lidt undervejs, som han går. I køkkenet står et køleskab fyldt med dag-gammelt brød fra Bagøren på Nørrebrogade 12.
 »Det betyder meget for beboerne her, især dem der drikker, at der hele tiden er mulighed for noget fast føde,« forklarer Kalle Birck-Madsen.
 Gaderummets baggårdslokaler kan ikke godkendes af brandmyndighederne. Derfor er fremtiden for de hjemløse unge umiddelbart temmelig usikker.
 Projektet har bedt om hjælp hos Københavns Kommune, men henvendelsen har ikke givet resultat.

få spulet noget bræk ud af en stålvask.
 »Folk fjerner ikke deres bræk selv, jeg ved ikke hvorfor,« funderer han og samler lidt tøj op, mens han går videre.
 Inde hos de nyankomne piger ligger madrasser, pauvert sengetøj og sparsomme ejendele spredt, som var beboerne flygtet over hals og hovedet. Men der ser ofte ekstra kaotisk ud hos nyindflyttede på loftet.

unge mennesker, hvis de for eksempel skulle opholde sig i nogle splinternye Ikea-møbler.
Venter på loftsplads
 Mange af de hjemløse unge må i begyndelsen tilbringe nætterne på de udrangerede sofaer i Gaderummets store fælles opholdsruin. Først når der bliver en ledig plads, rykker de ovenpå til de mere eftertragtede pladser bag forhængene.
 Her midt i den åbne loftetage ligger den fælles tv-stue, hvor apparatet denne eftermiddag kører non-stop, men uden lyd og uden publikum.
 Gårsdagens tallerkener med madrester og cigaret-skodder står tilfældigt på det beskudte loftgulv og på møblerne. De udjente og hullede lænestole står i passende rundkreds om apparatet. Her er proppet med unge om aftenen. Det er hårdt for dem, der bor i den konstante larm. Også for hårdt for nogle af de psykisk svage, som er meget støjsfølsomme.
 Under den fortsatte rundvisning på loftet forsøger Kalle Birch-Madsen at

hjælper modelbyggerne med at få drømmene materialiseret og vendt mod det rigtige verdenshjørne.
 »Lad vær' og piv,« lyder hendes beroligende stemme som en slags omkvæd, når pindene i byggematerialet ikke sidder, som de skal, eller der er gået for meget mudder i et projekt.
 Byggematerialet cob har man tidligere bygget af blandt andet i England, Irland og Skotland, og her står mange af husene endnu efter 700 år.
 Gaderummets projekt er baseret på, at de unge skal være med til at bygge selv, og Dorte La Cour vurderer, at boligerne vil komme til at koste 100.000 kroner pr. styk med en husleje omkring 1000 kroner.
 Tanken er, at boligerne skal forsynes med solvarme og vindenergi, komposttoiletter og cob-bænkeovn.
 Gaderummet ligner mest af alt en marskandiserbutik efter en længere periode med dårlig omsætning. Men Kalle Birck-Madsen går bevidst efter genbrugsmøbler. Efter hans mening ville det også være lidt af en provokation for mange af de hårdt prøvede

med problemer.
 Hjemløsheden har de også til fælles, og netop det problem er de i øjeblikket ved at gøre noget ved.
 I opholdsrummet er 10 til 12 af de unge i øjeblikket ved at bygge små modeller af en-mands-huse som forslag til, hvordan man kan komme ud af hjemløshed på en enkel og billig måde.
 De færdige modeller skal afleveres i By- og Boligministeriet inden 1. april, og så håber de unge, at de kan være heldige og få del i nogle af de millioner, som er sat af til forsøg med »skæve boliger til skæve eksistenser«.
 De unges boligprojekt skal efter planen opføres som en lille landsby af små individuelt designede boliger på en gammel lossepladsgrund i Københavns Havn.

PROJEKT. En gruppe unge arbejder i øjeblikket på nogle modeller til, hvordan de synes, hjemløsheden i København kan løses. Selv bor de unge bag nødtørftigt ophængte forhæng på et af hovedstadens koldeste baggårdslofter

Af Sidsel Boye

Et uopvarmet loftrum i en baggård på Nørrebro i København. Det har i flere år været det primitive natlogi for en skiftende gruppe unge, som ikke har andre steder, de kan være.

De senest ankomne er et par unge piger i 18- til 19-års alderen. Deres del af de rå loftgulv er som resten af det store vinterkolde rum afskærmet fra omverden ved hjælp af lagner og ukurranter tæpper. Nogle lagenafklukker er lige præcis så store, at de giver lidt privatliv på et område, der svarer til en sengeplads.

Inde bag en af lagenvæggene står en seng med en nedslidt nøgen springmadrass og en nusset dyne uden betræk. Det er loftets suite, som det giver status at have rådighed over. Den har oven i købet en lille kommode og lidt mere genlplads.

Psykolog Kalle Birch-Madsen, som har arbejdet med udsatte unge i København de seneste 15 år, viser rundt på det træpakkede loftrum, der mest af alt ligner et midlertidigt tilholdssted for fattige, illegale flygtninge.

På etagen nedenunder ligger værestedet Gaderummet, som 47-årige Kalle Birch-Madsen er leder af, og som i fem år har været base for cirka 20 overnattende og omkring 60 daglige brugere.

Bolig-ideer

Fælles for de unge, som bruger Gaderummet, er, at de har været udsat for misbrug, omsorgssvigt, fysisk overlast, psykiske eller sociale problemer. Fælles for mange af dem er også, at de selv er sikredet fra eller er blevet tabt i et af det offentliges tilbud til unge

Runde vinduer

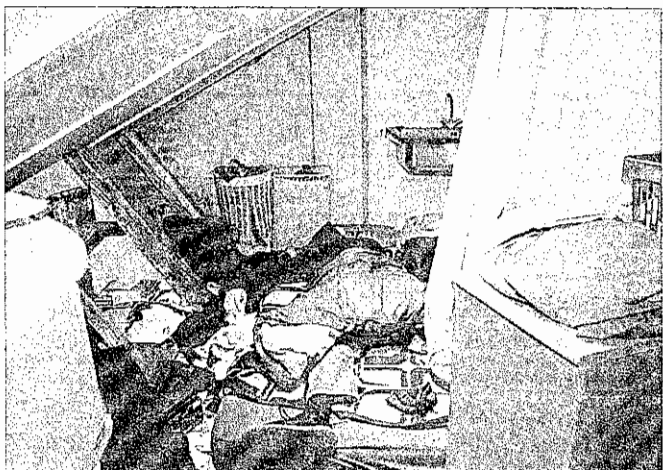
En 23-årig fyr arbejder målbevidst med byggematerialet, cob, som er ler, sand og halm. Hans husmodel har to vinkelrette sider og en tredje, som er buet. Han bygger med høje vinduer, der giver meget lys, en hems og et lille aflukke til toilet og bad.

»Det skal ikke være firkantet og normalt, og jeg vil også gerne have runde vinduer. Men det kan ikke lade sig gøre på modellen,« forklarer den 23-årige modelbygger, der har haft Gaderummet som mere eller mindre fast bopæl i tre år og to måneder.

I alt kan han se tilbage på næsten otte års hjemløshed, hvor han på skift har boet hos venner, bekendte og i Gaderummet.

Ingen piveri

Dorte La Cour, bestyrelsesmedlem i Landsforeningen for Økologiske Samfund,

Loftetagens fjernsynsstue har mange skiftende brugere, og den bærer præg af kaos og personligt underskud. De få faste regler, der gælder i huset, er nogen man diskuterer sig frem til på fællesmøder, og de unge lader sig ikke diktere noget. De har for længe fået nok af velmenende voksne, pædagoger og lærere, der siger, hvad de skal og ikke skal. Foto: Jørgen Schiøtz

De heldigste af Gaderummets beboere får en seng afskærmet af et ophængt lagen. Nogle bor i arevis på denne måde. Gaderummets baggårdslokaler kan ikke blive godkendt til beboelse på grund af brandfaren, men projektet har ikke noget sted at flytte hen, og en henvendelse til Københavns Kommune om hjælp til at finde en ny adresse har ikke givet resultat. Gaderummets tre medarbejdere er lønnet af en pulje fra Folketingets Socialudvalg. Foto: Jørgen Schiøtz

AKTUELT, FREDAG
 23. MARTS 2001

BOLIG I LER, SAND OG HALM
Hjemløse unge med fod i egen drøm

Unge hjemløse over 18 år i København er svære at hjælpe, fordi der ikke findes målrettede kommunale tilbud, som kan forbedre deres situation. Værestedet Gaderummet på Nørrebro er hovedstadens eneste døgnåbne tilbud til unge i akut bolignød

1. marts 2001
150
5. årgang
Udsalg 13,00 kr.

Onsdag

FOTO: NORDFOTO

Hjemløse

Antallet af unge hjemløse mellem 18 og 25 år er stigende i København. Psykolog Kalle Birch-Madsen har været med til at skabe »Gaderummet« i en baggård på Nørrebro. Her er der døgnåbent for de unge, der ikke har andre tilbud.

Baggrund side

▲
Fra forsiden

Gennem de sidste ti år er der blevet flere unge hjemløse i København. Især gruppen mellem 18 og 25 år udgør et problem, fordi der mangler nogle passende tilbud til dem.

- Lovgivningen tager ikke højde for, at mange af de unge ikke har en modenhed, som svarer til deres alder. Så snart de unge fylder 18 år, er de ifølge loven voksne, uanset hvad deres behov måtte være, siger Laila Walther, formand for Københavns Kommunale Socialrådgiverforening.

Ved foreningens generalforsamling for nylig, gav socialrådgiverne deres socialpolitiske pris til Gaderummet, der er et døgnåbent tilbud til socialt belastede unge mellem 18 og 25 år på Nørrebro i København.

Psykolog Kalle Birch-Madsen, der er tilknyttet Gaderummet, fik prisen, fordi han har formået at skabe et brugbart tilbud til en overset gruppe.

- Kalle Birch-Madsen har skabt et frirum for unge, der mere eller mindre er droppet ud af samfundet. Nogle af dem har han fået på fode igen, og dermed løser Gaderummet nogle sociale problemer, som forvaltningen i København ikke dækker, siger Laila Walther.

Kalle Birch-Madsen er meget kritisk over for det etablerede systems tilbud til de unge. Han mener, at de unge over 18 år kun har meget få muligheder at vælge imellem.

- Hvis ikke de unge tager imod et tilbud om aktivering, havner de ofte i psykiatrien. Der bliver de behandlet medicinsk for problemer, der ofte er socialt betinget, siger Kalle Birch-Madsen.

Med Gaderummet har han skabt et sted, hvor de unge selv kan være med til at bestemme. De har, som han siger, pligt til at bruge stedet på en god måde, og den opfordring tager de unge imod.

Svært at hjælpe

På Vesterbro ligger Tjekpunkt, der er et værested for unge mellem 15 og 20 år. Jeannie Hegstrup, der leder Tjekpunkt, støder ofte ind i problematikken med de unge over 18 år.

- Der er mange målrettede tilbud til unge under 18, fordi kommunerne ifølge lovgivningen har en særlig forpligtelse over for den gruppe. Så snart de unge fylder 18 år, er det meget vanskeligt at hjælpe dem, siger Jeannie Hegstrup.

Når de unge er over 18 år, bliver de ikke længere dækket af de såkaldte børneparagraffer. I stedet bliver dem, der er akut hjemløse, indskrevet på herberg sammen med nogle af samfundets dårligst stillede. På herbergerne er det muligt at få social støtte, men decideret målrettede tilbud er det ikke muligt at få.

- Det eneste, vi reelt kan tilbyde de unge over 18 år, der akut står og mangler en bolig, er en seng på et herberg. Det er et meget hårdt miljø, og det er bestemt ikke sigtsmæssigt. De unge er sjældent ligeså socialt belastede som de ældre hjemløse, som ofte også har misbrugsproblemer, siger Laila Walther.

Fra januar i år er det blevet muligt at forlænge de sociale tilbud til unge, til de fylder 23 år, men Laila Walther vurderer, at den mulighed sjældent tages i brug i Københavns Kommune.

- Der er ikke mange eksempler på, at tilbudene til de unge bliver forlænget ud over det 18. år. Det er en økonomisk betragtning, hvor de unge kommer i klemme mellem forskellige penge-kasser i kommunen, siger Laila Walther.

Vil bestemme selv

I Gaderummet oplever Kalle Birch-Madsen, at mange af de unge har svært ved at honorere samfundets krav om, at de meget tidligt skal beslutte sig for, hvad de vil med deres liv. Samtidig har de unge en alder, hvor de føler, at de bør have indflydelse på deres eget liv.

Det mener Kalle Birch-Madsen, at mange i det sociale system glemmer. Derfor opstår der kontroverser, når de oplever, at sagsbehandlerne tager beslutninger hen over hovedet på de unge.

- Det er paradoksalt, at jo mere de unge er i klemme, des mindre indflydelse har de på deres egen situation. Der er meget lidt plads i det sociale system til dem, der har svært ved at indordne sig, si-

ger Kalle Birch-Madsen.

Konsekvensen kan blive, at de unge skubbes helt ud af systemet. Flere af dem, der arbejder med de unge, er enige om, at der er meget lidt nytænkning i det sociale system, og det bærer tilbudene til de unge præg af.

- Jeg har arbejdet på en døgninstitution. Der oplevede jeg, at det, der er begrundelsen for, at de unge bliver indskrevet på en institution også meget tit bliver årsagen til, at de bliver udskrevet igen. Det er meget utilfredsstillende, fordi det fortæller os, at vi ikke har været i stand til at gøre en forskel for den unge, siger Jeannie Hegstrup.

Mange af de unge bliver sendt

til aktivering, og det har mange af dem svært ved at finde sig med. Kalle Birch-Madsen mener, at problemet er, at de unge har så lidt struktur på deres hverdag, at det er svært for dem at passe et job 37 timer om ugen.

- Mange af de unge har økonomiske problemer, fordi de har pådraget sig en gæld. Den gæld kan give dem sociale problemer, fordi de ikke er i stand til at komme ud af den onde cirkel, de er havnet i, siger Kalle Birch-Madsen.

Han foreslår, at de unge i stedet for aktivering tilbydes projekter, der tidsmæssigt er mere overskuelige. Det kan være lønnet arbejde, der ud over erfarin-

Mellem to stole

Unge hjemløse

Hjemløse er mennesker med store sociale problemer.

Nogle har ingen bolig, mens andre har en bolig, men de føler sig så isoleret, at de søger ud på gaden.

■ De unge hjemløse er i drift. Det vil sige, at de ikke har et fast opholdssted, men holder til hos venner og bekendte, på herberger eller i togvogne.

■ De har en meget ringe kontakt til deres familier.

■ De har svært ved at finde sig til rette i samfundet og har et ringe socialt netværk.

■ Mange af dem har et begyndende misbrug.

gen giver de unge mulighed for at betale af på den gæld, de har.

Socialrådgiverne i Københavns Kommune oplever også, at aktivering ikke altid er det mest hensigtsmæssige tilbud til socialt belastede unge.

- Tilbudet om aktivering opfylder ikke altid den unges behov. Nogle af dem har i virkeligheden mere brug for omsorg, for at der er nogen, der sørger for, at de kommer op om morgenen, siger Laila Walther. Inden længe skal Gaderummet være ude af deres lokaler. SF'eren Helle Hedemann har på vegne af Gaderummet henvendt sig til overborgmester i København, Jens Kramer-Mikkelsen (S), for at fin-

de et andet sted til de unge hjemløse. Det har ikke været muligt at finde lokaler i kommunen, men Hellen Hedemann vurderer, at det er et generelt problem.

- Der er ikke mange mennesker, der er interesseret i at være nabo til en institution eller et værested. Det gælder, hvadenten det

er en børnehave eller et værested for unge hjemløse. På det punkt er folk ikke særligt tolerante, siger Helle Hedemann.

Kalle Birch-Madsen håber, at han en dag kan få mulighed for at realisere sit ønske om et hus til de unge socialt belastede hjemløse.

- Jeg forestiller mig et fattigdomshus, hvor der både er små værelser, så de unge kan få lidt privatliv, og store rum til de aktiviteter, som de unge sætter i gang. I øjeblikket er udsigterne ikke alt for gode. Vi kan ikke en gang finde et sted, hvor Gaderummet kan være, når vi inden længe bliver sat på gaden, siger Kalle Birch-Madsen.

Kristeligt Dagblad
onsdag 28 Marts 2001

Kunstligt Dagblad
Auselag, 28 Marts 2001

Hjem uden privatliv

De unge i Gaderummet drømmer ikke om herskabslejligheder. De vil bare gerne have et sted at bo

AF SUZETTE FROVIN

I en baggård på Nørrebrogade i København ligger Gaderummet. Det er det eneste døgnåbne tilbud i København til socialt belastede unge over 18 år. På fjerde sal i den slidte bygning ligger initiativets nerve, det store fællesrum, hvor der både skal være plads til rådgivningstilbudet Regnbuen og de unges egne aktiviteter.

Selv om klokken er langt op ad dagen, ligger der stadig nogen og sover på de hullede sofaer. Et par drenge fordriver tiden med et spil skak. På det store spisebord midt i rummet ligger dagens aviser spredt rundt om en vase med friske tulipaner.

Ved siden af fællesrummet ligger køkkenet, hvor der bliver lavet mad et par gange om ugen, eller så tit der er råd. Gaderummet har en aftale med en af de lo-

kale bagere, så der i hvert fald altid er brød i huset. Nogle af drengene er gået i gang med at rydde op i køkkenet, så de, der skal lave mad, kan komme til senere. Dagens ret er lammegryde.

Ulrik Steger og Dan Erik Fjeldtvedt har travlt med opvasken. De vil gerne fortælle, hvorfor de bor i Gaderummet, hvis ikke det tager for lang tid. De har jo lovet at tage hånd om de snavede tallerkener og kaffekrus. Afslutningen lyder på et kvarter.

Det er lidt ligesom en spejderlejr. Der er mennesker overalt, siger Ulrik Steger.

Han er 26 år. Han flyttede ind i Gaderummet for to måneder siden, fordi hans husleje steg så meget, at han ikke havde råd til at blive boende i sin lejlighed. Inden han flyttede fra lejligheden, var han godt i gang med den Fri Ungdomsuddannelse. Nu er han stoppet, fordi han ikke kan finde ro til at forberede sig til undervisningen.

Dan Erik Fjeldtvedt har boet i Gaderummet siden november. Han er 20 år og i gang med den Fri Ungdomsuddannelse i Kolding, men for tiden er han i prak-

tik i København. Han kunne ikke finde noget sted at bo, og han keodte ikke nogen, som kunne hjælpe ham, da han flyttede til byen. Gaderummet havde han hørt om gennem nogle venner.

Jeg ved ikke, hvad jeg skulle have gjort uden Gaderummet. Det kan godt være hårdt, fordi her er så mange mennesker og så lidt plads, men det værner man sig til, siger Dan Erik Fjeldtvedt.

Soveplads på loftet

Dan Erik Fjeldtvedt og Ulrik Steger sover på loftsrummet sammen med de 20-25 unge, der hele tiden bor midlertidigt i Gaderummet. Loftsrummet består af mange små alkov, der er adskilt med gamle lagner og dynebe-træk. Alkovene er præcis så store, at der kan ligge en madras på gulvet. I en af alkovene står en seng. Det er luksussuiten. Bortset fra en nedslidt sofa og et fjernsyn er der ingen møbler på loftet. Dagslyset kommer aldrig rigtigt ind gennem de små ruder i taget. Her er halvmørkt selv ved højlys dag. De tynde dyner og soveposser, der ligger sammenkrøllede

på madrasserne giver ikke meget beskyttelse mod vinterens kulde. Temperaturen på loftet er stort set den samme som nedefor.

Man værner sig til at sove på en madras på gulvet og have alle sin ting i en sportstaske, siger Ulrik Steger.

Alternativet ville være at blive indskrevet på et herberg. Det ville være det værste. Der er så mange skumle typer. Jeg tror godt, man kan blive påvirket af at bo sammen med alkoholikere og stofmisbrugere, fortsætter Dan Erik Fjeldtvedt.

Ud over den gruppe, der bor midlertidigt i Gaderummet, bliver stedet hver dag brugt af mellem 50 og 70 unge, der på en eller anden måde føler, at de er i klemme i det etablerede system, og som ikke har et fast sted at bo.

Mange af dem, der kommer her, har haft svært ved at indordne sig. Det sociale system er meget snævert, og nogle gange føles det som at slå i en pude, siger Dan Erik Fjeldtvedt.

De unge, der kommer i Gaderummet, har meget forskellig baggrund. Nogle kommer i en periode, indtil de finder en vej

tilbage til samfundet, men for andre er Gaderummet bare et nyt skridt på vejen mod en social de-ronce.

I forhold til de andre har jeg haft en ret almindelig barndom. Det var kun min far, der var alkoholiker, siger Ulrik Steger.

Ingen billige lejligheder

Ulrik Steger håber på, at han kun skal bo i Gaderummet i en kort periode.

Jeg vil gerne gøre den Fri Ungdomsuddannelse færdig, og bagefter vil jeg måske gerne læse historie på universitetet. Det er i hvert fald et spændende fag, siger han.

Der er ikke mange billige lejligheder tilbage i København, og Ulrik Steger kan ikke regne med meget hjælp fra Københavns Kommune.

Man har tit en oplevelse af, at sagsbehandleren fokuserer mere på reglerne end på at hjælpe, siger Dan Erik Fjeldtvedt.

Jeg har skiftet sagsbehandler mange gange, og det er virkelig hårdt. Jeg bruger en masse tid på at fortælle min historie, og det er

få den grund på Amager. Jeg tror ikke, det bliver til noget, siger Ulrik Steger.

De femten minutter er ved at være gået, og Dan Erik Fjeldtvedt begynder at sidde uroligt i stolen. Han har også andre ting at tage sig til. Men hvor ville de egentlig helst bo, hvis de selv kunne vælge?

Jeg vil allerhelst flytte ind i et bofællesskab. Jeg har brug for, at der er andre mennesker omkring mig. Da jeg boede i min lejlighed, sad jeg tit og så fjernsyn hele dagen. Jeg følte mig ensom og isoleret, fortæller Ulrik Steger.

Dan Erik Fjeldtvedt håber, at han kan finde en lejlighed i København, som han har råd til at bo i, når han er færdig med sin uddannelse - og så måske lidt hjælp til et indskud.

De rejser sig og går tilbage til rengøringen. Det emne bliver diskuteret hver søndag på fællesmødet. For som Ulrik Steger siger, så er rengøring ikke det, man går mest op i, hvis man ikke har et sted at bo. Ellers hvis det sted, hvor man holder til, er så nedslidt, at det kan være svært at se forskellen.

jeg så træt af, fortsætter Ulrik Steger.

For tiden er nogle af de unge i Gaderummet ved at lægge sidste hånd på modellerne af deres forestillinger om de perfekte halm-ballehuse. Der er højt til loftet og store panoramavinduer i de fleste af dem. Modellerne skal udstilles i By- og Boligministeret, og sammen med Lotte LaCour, der er idekvinden bag projektet, har de ansøgt om en grund på Amager.

Det er meningen, at de unge selv skal være med til at bygge husene, og Lotte LaCour kender flere, der gerne vil hjælpe med projektet. De unge selv er ikke alt for optimistiske.

Halmballehus-projektet er en virkelig god ide. Jeg tror bare ikke, at Københavns Kommune er interesseret i at hjælpe os med at

RED GADERUMMET!

PAGADEN

1. MARTS 2001

DET VIL VÆRE SYND at sige, at der er tjekket og ligefrem indbydende. Men lokalerne på Nørrebrogade 56 er alt, hvad de har at være i. 50-60 unge kommer dagligt i Gaderummet, og 20-25 har intet andet sted at sove. De er forhutlede, fattige, rodløse, har svært ved at finde et stædt og en plads i tilværelsen. De kommer fra opløste hjem, institutioner, psykiatriske behandlingssteder, gaden. De falder uden for systemet.

Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen i kommunen vil tilsyneladende ikke vide af dem. Enten er de mentalt forstyrrede, der falder ind under psykiatrien, eller også er de bistanmodtagere, der ikke vil arbejde – og derfor heller ikke kan gøre sig fortjent til ydeiser eller hjælp.

ERFARINGERNE FRA GADERUMMET og den tilknyttede rådgivning Regnbuen siger noget andet. At de fleste kommer på højkant i kraft af, at de har hinanden at støtte sig til, i kraft af det sociale ansvar og personlige overskud, der langsomt vokser ud af at være i et fællesskab – og i kraft af den rådgivning, som hårdtarbejdende og behjærte mennesker yder dem.

Og det trods svære odds og de kummerlige vilkår, Gaderummet – og menneskene omkring det – må arbejde under.

DE UNGE KAN IKKE INDGÅ i en 37-timers aktiveringsordning fra den ene dag til den anden. De er simpelthen "for flade", som stedets leder, psykolog Kalle Birck-Madsen, udtrykker det. For flade til at spekulere i det "sociale nasser", som systemet og overfladiske politikere tillægger dem. For flade til hver morgen at stå op kl. syv. For flade til at betale den gæld, de ofte har – og som aktiveringsydelseerne ikke afhjælper.

Og hvordan kan man fastholde et job, når man ikke engang har et sted at bo? Københavns Kommune har ikke bygget ungdomsboliger i årevis – det er tilmed officiel politik, at man ikke vil bygge lejligheder under 70 kvm. Alligvel kniber det med anerkendelsen af, at bolignød skulle have noget på sig.

I KRAFT AF MIDLER fra Socialministeriet har Gaderummet kunne betale husleje, mad – og løn til tre ansatte – de sidste par år.

Det kniber mere med den kommunale velvilje. Gaderummet skal lukke, hvis ikke de 20-25 unge, der overnatter der, smides ud. Det vil Kalle Birck-Madsen ikke lade ske. Han er absolut ikke tilfreds med de forhold, de unge har på Nørrebrogade, men det er bedre end en trappeopgang. Han og hans medarbejdere har gjort alt for at finde et andet og bedre sted – uden at få megen hjælp fra den kommunale socialforvaltning. Kalle Birck-Madsen kan fortælle om forsvundne og ubesvarede breve til forvaltningen – og om slutsedlen: "Vi har ikke brug for jer!"

De unge er blevet en politisag. Fra den 1. januar skulle de have været ude.

DET VÆRSTE SCENARIO er, at midlerne fra Socialministeriet ikke fornyes den 1. januar år 2002, fordi ansøgerne ikke har noget tag over hovedet.

Nu har to kommunalpolitikere endelig taget sagen op og for halvanden måned siden skrevet til overborgmester Jens Kramer Mikelsen. Økonomiudvalget er sat til at efterforske, om der skulle findes ledige lejemaal.

Det ser ud til, at overborgmesteren tager sagen alvorligt.

Ellers ender det med "en eksplosion", siger Kalle Birck-Madsen. Og man skal være hårdhudet for at tolke hans ordvalg som en trussel, for det er et råb...

Gaderummet ikke får nye lokaler, der er egnede til beboelse. - Foto: Jens Dressling

En flygtningelejr på Nørrebro

Gaderummet er et fristed på Nørrebro i København for udsatte unge. I øjeblikket bor 20 af dem på stedet. Men det må de ikke, siger ejendommens ejere, der nu har sagt lejemålet op.

Af Heidi Vesterberg og
Lise Bondesen

Militærstøvterne står for enden af den nøgne madrass. Dynen buler om en lang sovende krop, og et slidt, blomstret lagon udgør væggen ind til naboerne og madrasserne ved siden af. Pladsen er

trang i loftlokalet på Nørrebrogade 56 i Københavns hjem for cirka 20 unge.

Det ligner en flygtningelejr, og det er det også. Lejren hedder Gaderummet og er et 'socialpsykologisk fristed' for udsatte unge. De er på flugt fra hjemløshed, fra døgninstitutioner eller fra psykiatriske afdelinger. Fælles for dem er, at de har hullet sig gennem ungdomslivet på bistandshjælp eller uden penge overhovedet. De har barske historier bag sig og en negativ indstilling til pædagoger og behandlere. For dem er Gaderummet et hjem, ikke en institution.

Men ejendommen på Nørrebrogade er et erhvervslejemål og både brandfarlig og uegnet som menneskebolig. Derfor er lejekontrakten nu blevet sagt op, og de unge er på vej tilbage til gaden.

»Det er kummerlige forhold, de bor under her. Men det er bedre end en trappesten. Vi har fået at vide, at vi ikke kan blive her uden at smide de 20 unge ud. Det vil vi ikke, for de har ikke andre steder at tage hen. Vi har gjort, alt for at finde nye lokaler, men nu kan vi ikke mere«, siger Kalle Birck-Madsen.

Han er cand. psyk. og leder af Gaderummet og den psykologiske rådgivning, Regnbuen, der hører til projektet. I 15 år har han tilbudt gratis terapi og rådgivning - uden anden løn end sin bistandshjælp, men drevet af engagement og social indignation.

Begrænset kommunal hjælp

Af Heidi Vesterberg og
Lise Bondesen

Selv om to politikere fra Borgerrepræsentationen er gået ind i sagen, skal Gaderummet på Nørrebro i København ikke tage det for givet, at kommunen kan løse de problemer, der truer projektets eksistens. Tvært imod. Det er tvivlsomt, om der er hjælp at hente.

Gaderummet, et projekt for hjemløse og socialt udsatte unge, er blevet sagt op fra sin nuværende adresse, fordi en del af de unge overnatter på stedet. Det må de ikke, siger brandmyndighederne. Stedets leder Kalle Birck-Madsen vil ikke smide de unge ud. Han har i lang tid forgyvet ledt efter nye lokaler.

Enhedslistens Mikkel Warming og SF'eren Helen Hedemann vil gerne hjælpe. Derfor skrev de for en måned siden til overborgmester Jens Kramer Mikkelsen (S).

»Gaderummet har kontakt til mange unge. De vil stå i en kummerlig si-

tuation uden projektet«, siger Helen Hedemann, der er næstformand i familie- og arbejdsmarkedsudvalget.

Det er hendes indtryk, at overborgmesteren tager sagen alvorligt. Han har sat Økonomiforvaltningen til at granske, om kommunen skulle råde over ledige lejemål. I forvaltningen oplyser kontorchef Per Justesen, at man har sendt en forespørgsel videre ud i det kommunale system.

»Men der er ikke grund til at være for optimistisk. Der findes ingen kommunale bygninger, der permanent står tomme. Men af og til flytter nogle ud, og det kunne måske komme projektet til gode«, siger han.

»Stod det til formanden for socialudvalget i Andre Nørrebro Bydelsråd, Kathrine Hammerich (Enh), fik Gaderummet hjælp fra Bydelsrådet. Hun har kun ros tilovers for projektet, som faktisk tidligere har fået penge.

»Men så blev bydelsrådets økonomi så dårlig, at der ikke længere var råd«, siger hun.

For ham er stedets styrke, at de unge har selvbestemmelse, og at der ikke er nogle behandlere, der kigger dem over skuldrene. Siden 1996 har Gaderummet Regnbuen haft den nuværende adresse, og fra december 1999 er driften blevet finansieret med bidrag fra Socialministeriet og Folkeoplysningsforbundet.

Ud over de 20 unge, der bor der, besøges Gaderummet hver dag af op til 60 unge med problemer eller med tidligere tilknytning. En af dem er Katrine, der har boet på institution, siden hun flyttede hjemmefra som 13-årig. Mødet med virkeligheden efter institutionen fik hende ud på et sidespor, og i lange perioder har hun opholdt sig i Gaderummet.

»Andre steder får du regler og krav hele tiden, men her får folk et pusterum. Før eller siden springer folk op af sofaen for at deltage i livet omkring dem. Du lærer, at du må tage ansvar«, siger Katrine, der nu som 25-årig er flyttet i lejlighed og skal starte på kokkeskole.

Alligevel må Gaderummet snart smække dørene for de unge, og for nogle er det en katastrofe. For eksempel for 19-årige Lotte, der har boet i Gaderummet i halvanden måned. For boede hun i en lejlighed hos nogle venner.

»Hvis stedet lukker ved jeg sgu ikke, hvor jeg skal gå hen. Vi håber at få et andet sted - hvis ikke, er vi mange, der vil stå på gaden«, siger Lotte.

Et fristed, som ikke anerkendes

Hvor skal de unge finde et fristed, hvis Gaderummet lukker?
(Foto: Simon)

Landsdækkende aviser har i det sidste halvår været domineret af forskellige tiltag fra det offentlige side, der foretages for at hjælpe de utilpassede unge. Et bredt overblik af forskellige pædagogiske metoder er i den forbindelse blevet præsenteret. Nogle er blevet heglet ned, hvor andre er blevet fremsat som den rigtige løsning på de unges problemer.

Jeg har, sammen med fire medstudenter, det sidste år arbejdet med denne målgruppe, og har blandt andet besøgt Gaderummet.

Gaderummet er et socialpædagogisk og psykologisk fristed, hvor brugerne kan opholde sig uden at pædagoger, psykologer eller andre af branchens fagfolk overfalder dem og omgående kræver, at de tilpasser sig systemets normalitetsbestemmelse, for at få den hjælp de behøver. Gaderummet tilbyder den unge

terapeutisk hjælp, når den unge selv henvender sig med behovet, fremfor at påtvinge hjælp til mennesker, der måske endnu ikke er klar over, at de har brug for hjælp.

Gaderummet har mange succeshistorier, men da succeshistorier ikke er målbare (ingen af brugerne af dette tilbud bliver registreret), har de svært ved at overbevise det offentlige system om deres effektivitet. Samfundet vil se målbare resultater, og pengene har en tendens til at følge projekter, der statistisk m.m. kan argumentere for egen effektivitet. Dette faktum besværliggør Gaderumnets overlevelseskriterier, for hvordan overbeviser man et system, som kun er interesseret i at se statistiske kvalitetskriterier, når man arbejder mod et så diffust ikke måleligt mål som den enkeltes velvære og lykke?

De sidste 12 år har Gaderum-

met kæmpet for de utilpassede unges mulighed for at have dette fristed. De har, trods svære odds, hjulpet mange unge med at få et frikvarter i livets skole. Et frikvarter, som kan hjælpe den unge til at distancere sig fra denne ustoppelige maskines evigt pulserende frembrusen. Et frikvarter som kan give den unge tid, og overblik til selv at vurdere, hvilken brik han vil være i det store puslespil.

Gaderummet har hjulpet de unge, som ikke kunne finde hjælp i det ellers så brede spektrum af tilbud, behandlerstyret i det danske samfund tilbyder.

De udfører et fantastisk stykke arbejde, men nyder ikke den anerkendelse, de fortjener.

Pr. 1.1.2001 er de opsagt fra deres lokaler. De har fået dødsstødet af behandlerens manglende overblik, men kæmper videre for at finde lokaler og økonomiske midler til at hjælpe de unge, som ikke har andre steder, de har lyst til at gå hen. Vågn op Danmark! Vågn op, og se ud over statistikens begrænsning, og ha' en føling med, hvornår den unge kan rumme en lillefinger fra det velmenende samfund, fremfor at forvente at han straks skal tage imod hele hånden. Vi er ikke alle ens, og vi har bestemt ikke de samme behov...

Jesper Krøgh, pædagogstuderende
Rådmandsgade 12, 3. tv, 2200 N

NØRREBRO AVIS 7. FEB 2001

Vi har brug for Gaderummet

Værestedet Gaderummet er et vigtigt alternativ.

når det drejer sig om terapi og rådgivning. En lukning vil være ensbetydende med, at flere unge vil være henvist til at leve på gaden, mener Kathrine Hammerich. I de seneste uger er debatten i medierne om det helt unikke værested Gaderummet på Indre Nørrebro heldigvis blusset op igen. Dette skyldes ikke mindst en gruppe pædagogstuderendes inærd-

ge indsats for at få sat fokus på det lukningsstruede projekt, blandt andet i form af læserbreve i Nørrebro Avis.

Når projektet efter min opfattelse er unikt, så skyldes det ikke mindst, at det har formålet at være fristed for en gruppe af meget vanskeligt stillede unge. Brugere af Gaderummet har for stor dels vedkommende komplekse misbrugs- og psykiske problemer, og ofte har de levet helt eller delvist som hjemløse i det københavnske "gademiljø," inden de er begyndt at komme i Gaderummet.

Man kan selvfølgelig spørge sig selv, hvorfor de unge ikke bare benytter sig af det traditionelle behandler-system, når de nu har så mas-

sive problemer. Svaret på dette spørgsmål er enkelt: Det har mange af dem også forsøgt, og det er typisk efter en række nederlag i det traditionelle behandler-system eller efter endt døgninstitutionsophold, at de ender på gaden. Og med den erfaring i bagagen er det indlysende, at de for enhver pris ønsker at undgå et system, som de oplever består af "fremmedbestemt" behandling og endeløs registrering.

Her er det, at Gaderummet udgør et værdifuldt og bevaringsværdigt alternativ. Dels fordi det er op til den enkelte unge, hvornår og om han/hun overhovedet vil tage imod tilbuddet om terapi og rådgivning, dels fordi den

bevidste undladelse af registrering af brugerne i sig selv skaber basis for en tillid mellem de unge og rådgiverne - en tillid der efterhånden skaber basis for udvikling og forandring.

Men desværre er den manglende registrering af brugerne og af den udvikling, de gennemgår, som er projektets helt store force, også dets akilleshæl i økonomisk forstand. Det forholder sig nemlig sådan, at langt den overvejende del af de sociale projekter får tildelt offentlige midler ud fra de resultater, de udviser. Det kan f.eks. være i form af, at brugerne påbegynder uddannelse eller arbejde, hvilket er to former for "produktivi-

tetskrav," hvor udvikling i form af øget selvværd og livsduelighed i en meget bredere forstand slet ikke tæller med, fordi det ikke er direkte målbart.

Det siger sig selv, at det er på høje tid at stoppe denne "produktivitetstankgang" i forhold til de sociale projekter, og derved også den omfattende registrering af brugerne, fordi det er krav, som det er allersværest at leve op til for den gruppe af mennesker, der i forvejen er allermost sårbare.

Der er derfor et akut behov for at Københavns kommune og/eller Socialministeriet hjælper med nye og bedre lokaler, men også med penge til permanent drift og

til egentlig aflønning af de frivillige, så de kan bruge deres ressourcer på de unge i stedet for en evig, ørkesløs jagt på projektmidler.

Hvis ingen af parterne træder til meget hurtigt, vil et helt enestående socialpsykologisk fristed forsvinde. Og en lang række unge vil netop som de er ved at komme på fode igen - atter være henvist til at leve på gaden, og dermed vil en ny ond cirkel af misbrug og tiltagende sociale og psykiske problemer være i gang igen.

Kathrine Hammerich (Ø)
Fmd. for social- og beskæftigelsesudvalget
Indre Nørrebro bydelsråd

NY START FOR KRIMI- NELLE UNGE

De utilpassede unge har gennem den seneste tid optaget kilometervis af spalteplads, og se hvilken effekt. Penge bliver pludselig pumpet ind i nye ungdomsfængsler og projekter, som 'Ny Start'. Alt sammen med det formål at rette op på de unge sociale sværvægtede.

Men se, der var også en tid før debatten så dagens lys i medierne, og de økonomiske midler begyndte at vælte ud af justitsministeriets lommer. Også dengang var der overraskende nok utilpassede unge.

I 12 år har psykolog Kalle Birk Madsen lagt liv og sjæl i projekt 'Gaderummet' ude på Nørrebro. Et projekt som har hevet fat i de unge rødder.

Hvis det ikke havde været for Kalle Birk Madsen, der har arbejdet frivilligt og ellers levet på bistandshjælp, ville mange unge derude fra i dag være indlagt på psykiatriske afdelinger, leve på gaden eller i stor ensomhed.

Hele tiden har Gaderummet arbejdet på et økonomisk minimum, og må konstant gå tiggengang hos kommunen og staten og må stadig gøre det. Måske var det en idé, inden eller i hvert fald samtidig med man starter alle mulige nye projekter at give de allerede velfungerende foretagender en bedre økonomi, nu hvor man har trukket den store pengepung op af lommen.

Camilla Møller
Laurids Skaus Gade 11
København N

Jo, der findes helte i Danmark!

**Camilla Møller,
Laurids Skaus Gade 11, 3 th,
2200 kbh N.
Pædagogstuderende,
Frøbelseminariet
(Modtaget d. 12.1.2001)**

Debatten har kørt svimlende højt i medierne omkring de utilpassede unge. Først ville politikkerne oprette flere lukkede ungdomsfængsler, siden blev der postet en god pose penge i at udvikle et projekt, hvor de utilpassede unge får en chance for at rette op på deres uhenigtsmæssige adfærd.

Dette projekt kaldes „Ny Start“ og har optaget masser af spalteplass i flere landsdækkende aviser. Projektet er støttet økonomisk af Socialministeriet og høster store roser fra politikkerne, som endelig ser et alternativ til de økonomisk ressourcekrævende ungdomsfængsler. Nu kan man „tvangstilbyde“ unge sværvægttere et 2-årigt program, hvor de er blevet mere samfundstilpassede, når dette afsluttes. Alt dette er jo meget fint, for de unge der kan leve op til de krav der stilles om behandlingsmotivering. Men der er andre og vigtige tilbud, der høster knap så mange roser af det etablerede system.

På Nørrebro i København findes et

værested for unge, kaldet „Gaderummet“. Her har én mand lagt sit liv og sin sjæl i at hjælpe unge mennesker der ingen andre steder har at gå hen. I 12 år har psykolog Kalle Birk Madsen arbejdet frivilligt og kun modtaget bistandshjælp. De unge der kommer her er også utilpassede! Mange af dem kunne, hvis det ikke var for Gaderummet, se frem til et liv på gaden, psykiatrisk afdeling eller i ensomhed. Det paradoksale er, at Gaderummet eksisterer på et minimum af økonomi og konstant må kæmpe, for accept og hjælp fra både kommune og stat, på trods af at, var de unge ikke i Gaderummet ville de alligevel koste samfundet penge!

Kalle Birk Madsen og Gaderummet fortjener både ros og stående applaus og ikke mindst økonomisk støtte. Politikkerne må til at indse, at ikke alle har brug for den samme hjælp. Så i stedet for at lukke Gaderummet, burde de love Kalle Birk Madsen og Gaderummet, at de unge kan få et permanent sted at være og sikre deres fremtid med en bedre økonomi, da Gaderummet er et vigtigt alternativ i arbejdet med de utilpassede unge. En stor hånd til Kalle!

Læserbrev:

Vi er ikke alle ens

Fra Jesper Krogh, Rådmandsgade 12 3.tv. København N, har vi modtaget følgende indlæg:

Landsdækkende aviser har i det sidste halvår været domineret af forskellige tiltag fra det offentlige side der foretages for at hjælpe de utilpassede unge. Et bredt overblik af forskellige pædagogiske metoder er i den forbindelse blevet præsenteret. Nogle er blevet haget ned, hvor andre er blevet fremsat som den rigtige løsning på de unges problemer.

Jeg har, sammen med 4 med-studerende, det sidste år arbejdet med denne målgruppe, og har blandt andet besøgt gaderummet.

Gaderummet er et socialpædagogisk og psykologisk fristed, hvor brugerne kan opholde sig uden pædagoger, psykologer, eller andre af branchens fagfolk, overfaldet dem og omgående kræver at de tilpasser sig systemets normalitetsbestemmelse, for at få den hjælp de behøver. Gaderummet tilbyder den unge terapeutisk hjælp, når den unge selv henvender sig med behovet, frem for at påtvinge hjælp, til mennesker der måske endnu ikke er klar over at de har brug for hjælp. Gaderummet har mange succeshistorier, men da succeshistorier ikke er målbare (ingen af brugerne af dette tilbud bliver registreret) har det svært ved at overbevise det offentlige system om de

res effektivitet. Samfundet vil se målbare resultater, og pengene har en tendens til at følge projekter der statistisk m.m. kan argumentere for egen effektivitet. Dette faktum besværliggør Gaderummets overlevelses kriterier, for hvordan overbeviser man et system som kun er interesseret i at se statistiske kvalitets kriterier, når man arbejder mod et så diffust ikke måleligt mål som den enkeltes velvære og lykke?

De sidste 14 år har Gaderummet kæmpet for de utilpassede unges mulighed for at have dette fristed. De har, trods svære odds, hjulpet mange unge med at få et frikvarter i livets skole. Et frikvarter som kan hjælpe den unge til at distancere sig fra denne ustoppelige maskines evigt pulserende frembrusen. Et frikvarter som kan give den unge tid, og overblik til selv at vurdere hvilken brik han vil være i det store puslespil.

Gaderummet har hjulpet de unge som ikke kunne finde hjælp i det ellers så brede spektrum af tilbud behandlersystemet i det danske samfund tilbyder.

De udfører et fantastisk stykke arbejde, men nyder ikke den anerkendelse de fortjener.

Pr. 1/1-2001 er de opsagt fra deres lokaler. De har fået dødsstødet af Københavns kommunes manglende overblik, men kæmper videre for

at finde lokaler og økonomiske midler til at hjælpe de unge som ikke har andre steder de har lyst til at gå hen. Vågn op Danmark! Vågn op, og se ud over statistikken begrænsning, og hav en føling med hvornår den unge kan rumme en lillefinger fra det velmenende samfund, frem for at forvente at han straks skal tage imod hele hånden. I behandlersamfundet skal vi have plads til at kunne rumme alle. Vi skal kunne gennemskue hvilken slags hjælpe den enkelte har brug for og ønsker at modtage, og vi skal give plads for at han kan blive tilbudt denne hjælp. Vi er ikke alle ens, og vi har bestemt ikke de samme behov, og derfor er

der brug for et sted som Gaderummet. Et fristed for de der ikke passer ind under de andre socialpædagogiske tiltag, et fristed som de selv er en del af.

At lukke gaderummet vil være en katastrofe, for hvor skal brugerne så gå hen? De vil blive henvist til et liv på gaden, uden kontakt til det øvrige samfund. De vil miste deres fællesskab.

Deres problemer (som i Gaderummets regi ville blive afhjulpet) vil accelerere til et niveau ingen kan afhjælpe. Ved at lukke Gaderummet skaber vi nye ødelagte og opgivne skæbner. Vi fjerner det sidste sikkerhedsnet, og lader dem falde direkte ned i afgrunden.

Læserbrev:

Der findes helte i Danmark

Fra Camilla Møller, Laurids Skaus Gade, har vi modtaget følgende indlæg:

Debatten har kørt svimlende højt i medierne omkring de utilpassede unge. Først ville politikerne oprette flere lukkede ungdomsfængsler, siden blev der postet en god pose penge i at udvikle, hvor de utilpassede unge får en chance for at rette op på deres uhensigtsmæssige adfærd. Dette projekt kaldes "Ny Start" og har optaget masser af spalteplasser i flere landsdækkende aviser. Projektet er støttet økonomisk af Socialministeriet og høster store roser fra politikerne, som endelig ser et alternativ til de økonomisk ressourcekrævende ungdomsfængsler. Nu kan man "tvangstilbyde" unge sværvægtede et to-årigt program, hvor de er blevet mere samfundstilpassede, når dette afsluttes.

Alt dette er jo meget fint for de unge der kan leve op til de krav der stille som behandlingsmotivering. Men der er andre og vigtige tilbud, der høster knap så mange roser af det etablerede system.

På Nørrebro findes et værested for unge kaldet "Gaderummet". Her har én mand lagt sit liv og sjæl i at hjælpe unge mennesker, der ingen andre steder har at gå hen. I

12 år har psykolog Kalle Birk Madsen arbejdet frivilligt og kun modtaget bistandshjælp. De unge der kommer her er også utilpassede. Mange af dem kunne, hvis det ikke var for gaderummet se frem til et liv på gaden, psykiatrisk afdeling, eller i ensomhed. Det paradoksale er, at Gaderummet eksisterer på et minimum af økonomi og konstant må kæmpe for accept og hjælp fra både kommune og stat på trods af, at var de unge ikke i Gaderummet ville de alligevel koste samfundet penge.

Kalle Birk Madsen og Gaderummet fortjener både ros og stående applaus og ikke mindst økonomisk støtte. Politikerne må indse, at ikke alle har brug for den samme hjælp. Så i stedet for at lukke Gaderummet, burde de love Kalle Birk Madsen og Gaderummet, at de unge kan få et permanent sted at være og sikre deres fremtid med en bedre økonomi, da Gaderummet er et vigtigt alternativ i arbejdet med de utilpassede unge.

En stor hånd til Kalle!

Der kommer 40-60 unge her i Gaderummet hver dag, men der er kun plads til, at 20 unge kan bo her fast. Derfor må en del afvises. På ugebasis kommer ca. 200 forskellige unge på stedet. Dem, der hutler, kan bruge stedet som fristed og så henad vejen få en soveplads ovenpå.

Stadig flere unge skubbes ud af det almindelige samfundsliv. Det er nemlig ikke alle unge, der kan leve op til de hårde krav om målbevidsthed og effektivitet i dagens Danmark. Psykolog Kalle Birck-Madsen møder mange udstødte unge i værestedet Gaderummet og i den tilhørende psykologiske rådgivning Regnbuen på Nørrebrogade 56.

– Vi søger også hele tiden efter et større sted på Indre Nørrebro, da mange af de unge kommer herfra bydelen, men det er svært at finde. Hvis vi havde et sted, der var tre gange så stort, ville det uden tvivl være fyldt op i løbet af et halvt år, for der er utroligt mange hjemløse unge her i København, fortæller Kalle Birck-Madsen.

Men myndighederne interesserer sig ikke for de unge hjemløse fordi man ikke kan få dem til at passe ind i systemet.

– Heller ikke på Indre Nørrebro vil man erkende, at gruppen af hjemløse unge eksisterer. Man opdager først gruppen, når den gør opmærksom på sig selv gennem ballade. Det er utroligt groft, at man skal gå ud for at lave noget kriminelt, før nogen gider at interessere sig for én.

Ingen plads til fattigrøve

Den store boligmangel i København betyder, at kommunen kun skaffer boliger til enlige med børn. De unge fra Gaderummet må søge bolig på lige fod med alle andre.

– Men her har de alle odds imod sig. De har for det første ingen velhavende forældre, der kan give dem en ejerlejlighed – og for det andet får de heller aldrig en chance for at leje en lejlighed eller et ordentligt værelse. Der er nemlig ingen, som gider leje ud til unge fattigrøve på bistandshjælp, der ovenikøbet har et aparte udsende, hvis de kan leje ud til pæne folk, der har job eller uddannelse bag sig. Selv om kommunen betaler et indskud, hjælper det ikke, når det er umuligt at finde en bolig, siger Kalle.

Kommunen har tilbudt nogle af de unge piger værelser, men det har været nogle utroligt dårlige, små lofthummere uden adgang til køkken.

– Man kan ikke være bekendt at byde en ung pige så dårlige vilkår. Hun skal have mulighed for at skabe sig et hjem. Det kan ingen under sådanne forhold, siger Kalle fortæret.

De fattige unge lever ofte en nomadetilværelse. De kan som regel ikke bo hjemme hos forældrene, for der er ikke plads. De flytter så ind til kæresten og kammerater i en periode, men det er ikke holdbart i længden, for når de altid skal leve hos andre eller på gaden, bliver det svært at passe skolen eller arbejde, og så bliver det endnu sværere at klare sig selv.

– Men man må heller ikke iso-

Fotos: Bo Bolther

Gaderummet på Nørrebrogade har i 12 år været et fristed for et større antal forhutlede og glemte unge, der ellers måtte leve på gaden. De unges chance for at få egen bolig er lig nul, siger psykolog Kalle Birck-Madsen, der søger et nyt sted, hvor de unge bedre kan hjælpe hinanden op at stå

Unge hjemløse glemmes

lere de unge et eller andet tilfældigt sted – for der er ikke nogle, der tager sig af dem, og derfor har de hårdt brug for hinanden. Sociale bofællesskaber vil derfor være den eneste rigtige løsning for de unge.

Minimum af privatliv

– Den unge får et godt kammeratskab heroppe i Gaderummet, men her er heller ikke ro til at læse en bog. Gaderummet har 300 kvm. på to etager, men der er brug for det dobbelte. De unge savner et sted, hvor de kan læse, skrive og have andre aktiviteter, samt at hver får et værelse for sig selv, siger Kalle.

Som det ser ud nu, er der ikke meget privatliv og ro at finde. Det meste af den nederste etage består af et stort opholdsrum, hvor alle aktiviteter foregår. Her er en snakken, grinen, skænderier og høj musik det meste af døgnet.

En smule privatliv findes dog på den øverste etage. Oppe under spidsloftet, sover de heldige unge, der har kunnet få soveplads. Bag de ophængte lagner og tæpper, som bruges som adskillelse, har hver fået sit eget lille private område med plads til en madras på gulvet og de få personlige ejendele.

Forbud mod overnatning

Der er fare for at Gaderummet lukker, selvom økonomien langt om længe er kommet i orden.

Naboerne vil gerne have de unge væk. De mener, at de lærer for meget og ser for aparte ud med deres sorte tøj, der tit er hægtet sammen af sikkerhedsnåle, deres mærkelige frisurer, mange piercinger og store hunde. En opsigelse er dog stillet i bero af de nye ejere af ejendommen, men nu har brandtilsynet forbudt, at spidsloftet bruges som soverum.

– Men det er næsten umuligt at lave om på forholdene deroppe, så de kommer til at leve op til brandtilsynets krav, fortæller Kal-

le, der mener, at risikoen for, at en brand kan nå at udvikle sig, ikke er stor, da der hele tiden er nogle, der er vågne i Gaderummet.

– Vi søger derfor efter et nyt sted, for Gaderummet kan ikke bare fungere som et værested om dagen, da de unge ikke har andre steder at gå hen, og derfor har brug for at kunne komme her på alle tider af døgnet.

Fortjener et palads

Kalle drømmer om at skabe et socialt fristed/bofællesskab for fattiglemmerne. Det må gerne være på et af byens bedre steder. Det fortjener de nemlig.

– F.eks. kunne man gøre Rådhuset til et sted for de fattige, siger han med et glimt i øjnene. – I hver bydel burde være steder, hvor unge, med eller uden misbrugsproblemer, kunne leve og hjælpe hinanden. Kommunen skulle stille lokaler og arbejdskraft til rådighed, men brugerne skal være arbejdsgivere.

– Polariseringen mellem rig og fattig bliver stadig større, så hvorfor ikke tage konsekvensen og løse nogle af problemerne i stedet for at sende folk væk fra de steder, hvor de ellers lever. Vi kan ikke være bekendt at handle så umoralsk. Det er på tide at vende om og give de fattige det bedste –

simpelthen lave paladser for dem, siger Kalle.

Flere af Kalles ideer praktiseres i Gaderummet, der drives som et solidaritetsprojekt, hvor alle hjælper alle. Styreformen er en hierarkisk struktur, der er lagt ned, og det gør alle til ligeværdige parter. De, der arbejder dér, er til for brugerens skyld. Derfor ved man, at man skal tage folk med på råd, når der skal bestemmes noget.

Vægt på omsorgen

Mange af de unge har misbrugsproblemer. Kalle blander sig ikke i selve misbruget, men lægger vægt på omsorg. Han har erfaret, at misbruget mindskes, når de basale behov dækkes. Det er vigtigt, at de unge får ordentlig mad, kommer op om morgenen, hvis de er i gang med uddannelse eller arbejde, får orden i deres økonomi etc.

Kalle blander sig i det, der er nødvendigt, og han prøver også at hjælpe med at genetablere forbindelsen til familien og få bygget et netværk op omkring den unge.

Unge med et tungt misbrugsproblem får lov at køre linen ud, så de kan finde et leje, som passer dem. De, der kun har et drukkehem, må gå et andet sted hen, for der er nok af steder med tilbud om

afvæjning fra alkohol. Det er noget andet, hvis man er nødstedt og drikker, fordi man har et problem.

– Folk i begyndelsen af 20'erne er endnu ikke dybt alkoholiserede, og drikker derfor ofte, fordi de har problemer eller ikke kan holde hverdagen ud. Jeg forsøger at få folk til at fungere i byen og gå uden om, eller leve i begrænset omgang med fristelser som sprit og narko, fortæller Kalle.

Han mener ikke, at det altid er en god løsning at sende folk langt ud på landet, hvor de isoleres fra fristelserne i bylivet. De bliver nok stoffrie, men har ikke lært at leve i det bymiljø, som de vender tilbage til. Risikoen for at falde i er for stor.

Den sociale arv

– De unge i Gaderummet har alle en elendig social baggrund. Nogle har forældre, som ikke har været i stand til at passe på dem. Andre har oplevet en pludselig katastrofe – f.eks. et dødsfald i familien, hvorefter den unge står helt alene i verden, fortæller Kalle.

– Folk bliver syge på grund af deres elendige livsbetingelser. Det er alvorligt galt, når hjælpen fra det sociale system er forkort. Man har kun værdi, når man passer ind i systemet, og man skal kunne vise, at man har en plan med sit liv.

– Det er traumatiserede og/eller krænkede piger og uregelmæssige unge, oftest drenge, der drejer sig om. Flere af de unge er tidligere svingdørspatienter i det psykiatriske system, der typisk har smidt pillerne. Hvis de kan bide sig fast i ungegruppen, kan de ride sig ud af psykosen, men har medicineringen været mere end 2-3 år, kan vi heller ikke gøre noget, fortæller Kalle, der mener, at et liv på psykofarmaka er et amputeret liv. Derfor tager han gerne en kamp med det psykiatriske system.

Ind imellem føler Kalle sig ligeså slidt som stedet, men de mange solstrålehistorier, bærer ham frem.

– Og så er det billigt for samfundet – selv med de økonomiske midler, vi har fået – for det sparer mange indlæggelser og megen kriminalitet, slutter han, og iler tilbage for at hjælpe en af de nødstedte unge. *uhp.*

LØN EFTER 15 ÅR

Gaderummet/Regnbuen får nu 1,1 millioner kroner i støtte fra Socialministeriets satspulje hvert år i de næste to år.

Det betyder, at der er råd til at købe ordentlig mad til de unge og gøre det lidt godt for dem. Og så kan Kalle få løn for første gang i 15 år. Der er også penge til at ansætte endnu én eller to medarbejdere.

I årevis har Gaderummet kunnet hente overskydende brød hver aften hos bagerbutikken ved siden af Nørrebrogade 56. Folk fra Blågård Kirke kommer to gange om måneden for at lave mad til de unge.

– Uden de aftaler ved jeg simpelthen ikke, hvordan vi skulle have klarert os igennem, siger Kalle.

Balladen - der var værre

Fem dage på Nørrebro (1): Beboerne i kvarteret omkring Blågårdsgade er grundigt trætte af den evige uro i bydelen. Nu er det nok, mener de.

Af Mona Samir Sørensen og
Henriette Lind

Endnu en gang - og så alligevel ikke. Denne gang var anderledes.

Værre. Mere hæmningsløst. Mere hængen. Mere tilfældigt.

Det er dagen derpå i kvarteret omkring Blågårdsgade på Nørrebro, og rundt omkring fortæller de knuste ruder samme historie. Minderne efter en dramatisk nat sidder som store spindelvæv af splintret glas overalt på butiksruderne - ikke blot McDonald's, Den Danske Bank og andre af de butikskæder, der efterhånden kan telefonnumre til politi og glarmester udenad.

Denne gang gik det ud over næsten alle. Også de små butikker. Og måske derfor virker Blågårdsgade ekstra træt af alting denne mandag eftermiddag.

I kælderboutikken Klædebo går Karen Pers rundt og hænger tøj op. Stakkevis af bluser og bukser har overnattet i en butik på den anden side af gaden, hvor de i al hast blev båret over, da to brosten først på natten smadrede ind gennem forrettningens ruder.

»Jeg hørte nogen sige, at det var en fejl, at vi reg med i alt det her. Der er da også mere tradition for - hvis man kan sige det sådan - at det fortrinsvis er 'de store', det

Pers, der har haft butik i Blågårdsgade i tre år.

»Det forfærdelige er, at det, der ellers kendetegner denne gade, er, at alle kan være her. Folk, der ikke bor i nærheden tror måske, at der efterhånden er sådan stemning af lurende fare hele tiden herinde. Men sådan er det jo ikke. Jeg har aldrig følt mig utryk«, siger hun.

Men det var hun i nat. Nu, fjorten timer efter, er utryksheden afløst af træthed og ærgrelse - blandet med en vis modfalden forståelse overfor de unges problemer - »Det bliver jo heller ikke ligefrem nemmere at være indvandrer i vores samfund«. Samt en god portion galgenhumor. I butiksudstillingen ligger - som det eneste - de to brosten, der blev kastet ind i butikken med lysørødt sløjfebånd og et prisskilt på 10.000 kroner.

I grønthandlerbutikken overfor er ejeren Mohamed langt mere skarp i tonen - på trods af at bans forretning gik helt fri:

»Jeg tror overhovedet ikke på, at balladen skyldes udvisningsdommen. Når man hænger er det for at stjæle - og ikke andet. Nede på Nørrebrogade blev en guldsmed f.eks. rippet for alting. Det har ikke noget med en demonstration at gøre. De unge er dårligt opdraget og bliver ikke straffet hårdt nok. Det nytter ikke noget, at systemet sætter den slags unge i fængsler, der minder om

Glamrestrene havde travlt i går - her er de på Nørrebrogade. Der blev smadret op med glas og sten.

ger Mohamed.

Foran ham er en midaldrende dame mere interesseret i at høre hans mening om sagen end at blive ekspederet. Og det er ikke første gang i dag. Siden i morges har Mohameds snak med kunderne i højere grad handlet om begreber som forbrudelse og straf end prisen på salathoveder.

Masser af rygter

I pizzariaet længere nede ad gaden er Haider, der kom til Danmark fra Irak for otte år siden, også mere forbitret over balladen end sine danske forretningsnaboer:

»Den tyrker, der er blevet vist ud af Danmark, fortjener det, når han laver kriminalitet. Jeg forstår ikke vreden i nat. Det går ud over alle andre indvandrere«, siger Haider.

Ingen tør rigtig give et bnd på hvem, der stod bag urolighederne og hvorfor.

Snakken går i kvarteret. Nogle har hørt, at hovedparten i gruppe, der begyndte nattens hængen fra Blågårdsgade Plads, var unge indvandrere. Andre, at der var tale om en aktion organiseret af autonome - med en kreds af andengenerationsindvandrere til at sparke yderligere gang i balladen. Også tæt på begivenhederne er usikkerheden stor.

Oppe under taget i et baggårdshus til Nørrebrogade bor 15-20 af de unge på gamle madrasser - unge fra det miljø, som nogle vælger at kalde 'det autonome'. Gaderummet hedder stedet, hvor hjemløse unge kan få lov at sove og være. I opholdsstuen hænger fem-seks af de unge omkring et bord med kaffe og aviser. Ingen af dem var med i går, siger de. Deres indtryk - som de kun meget modvilligt fortæller til pressen - er, at det var en blanding af danskere og indvan-

drere.

»Vi hørte rygter søndag aften ved otte-tiden om, at der ville ske noget«, siger en pige, som ikke vil have sit navn i avisen. »Og så kan man jo selv bestemme, om man vil være med eller ej.«

Psykolog Kalle Birch-Madsen fra Gaderummet er ikke overrasket over, at det er på Nørrebro urolighederne opstår:

»De unge, jeg ser her, er ekstremt klemte. De er fattige - og sat uden for indflydelse. På Nørrebro har man i mange år haft mere travl med at gøre området mondant, end at give disse unge nogle ordentlige tilbud«, siger han.

Et par gader længere, i Sjællandsgade, bor bydelarådet for Indre Nørrebro. Her har integrationskonsulent Lester Ansel-Henry haft en overraskende travl dag - så travl, at han på et tidspunkt er millimeter fra at gå direkte ind i husets glasdør på vej

ud til endnu et interview med et tv-hold.

»Urolighederne kom fuldstændig bag på mig. Normalt ser vi optræk til den slags ballade flere måneder i forvejen. Men denne gang anede vi ingenting«, siger Lester Ansel-Henry efter et møde med bl.a. politiet og Fædregruppen på Nørrebro.

En alvorlig og trist formand for Fædregruppen Khalid Alsobei siger på vej ud i aftemørket:

»Jeg tror, det blev så voldsomt, fordi de unge efterhånden har sparet så meget vrøde op. Der er ikke tale om meningsløse ballade, men dyb vrøde over en udvisningsdom, der føles som en dobbelt straf. Selvfølgelig bør de unge ikke vise deres utilfredshed på den måde. Men vi må også tage det som endnu et signal om, at samfundet må opbære med at behandle dem som andenrangborgere.«

Danmark atter i fokus

Af Jakob Albrecht

Gadekampe på Nørrebro har bragt Danmark i fokus i internationale medier. En række svenske og norske aviser havde i går prioriteret urolighederne blandt topstofferne på deres hjemmesider.

Den internationale nyhedskanal BBC World sendte i går et indslag med billeder fra optøjerne. Og CNN omtalte historien på den europæiske del af deres hjemmeside - dog uden at sende tv-billeder ud til seerne.

Følles for de internationale mediers dækning er, at urolighederne bliver beskrevet som meget voldsomme - de værste Danmark har oplevet siden EU-afstemningen 18. maj 1993.

Både den svenske avis Aftonbladet og norske Aftenposten skriver, at baggrunden for optøjerne menes at være udvisningen af en danskfødt indvandrer. Indvandrerne beskrives flere steder som iraner, selv om han er tyrk.

Begivenhederne på Nørrebro indtraf så sent på natten til mandag, at de udenlandske aviser ikke nåede at omtale dem i de trykte udgaver. Derfor er de indtil videre kun omtalt på dagbladernes hjemmesider.

NEDERDELS NYT
new look
85-90 cm lange
ulde materialer
m. stretch og foer.
Smukke gråtoner
str. 38-48

Stort udvalg i velsiddende
nederdele i lækre materialer.

Paris i Holle
Holle Stationsvej 16,
tlf. 45 42 10 74
Kør fra i rundkørslen til
skovparkeringen lige overfor
forretningen
Mode enhver kan bære

Tlf.-annoncer
33 11 85 11

Miljøinvestering

7,3% i skattefri forrentning

- ▶ 4250 kr/andel
- ▶ udbetaling på 530 kr/andel/år
- ▶ alle i DK kan købe andele
- ▶ kun 3 møder tilbage
- ▶ bestil materiale i dag

Middelgrundens Vindmøllelag I/S
Blegdamsvej 4B, 2200 Kbh. N - tlf 35 37 36 36, fax 35 37 36 76
lauget@middelgrunden.dk - www.middelgrunden.dk

Systemet svigter unge med problemer

Foto: Jette Juul

Kathrine på 23 år bor i Gaderummet fordi hun mangler indskud til en lejlighed.

Tre hundre løber os gode i møde, da vi træder indenfor.

– Læg jer, for helvede, råber en stemme. Men hundene virker ligeglade. Vi går videre ind i rummet for at finde ud af hvor stemmen kommer fra.

Ved et bord sidder fem mennesker og plundrer oprydning.

Vi befinder os i Gaderummet på Nørrebro i København. Et sted, hvor boligløse unge kan komme og sove eller bare være sammen med andre unge. Kalle Birck-Madsen, der er uddannet psykolog, initiativtager og daglig leder af stedet, giver os en rundvisning.

– Her sover nogle af de unge, siger Kalle og slår ud med hånden.

Vi er gået ovenpå, og rummet vi står i er egentlig bare en gang, hvor de tæpper og lagner, der hænger ned fra loftet danner små sovekabiner, a la dem der er i telte.

– Der er ikke værelser nok til alle de unge, så vi bliver nødt til at gøre det på den her måde, fortæller Kalle. Inde bag et af forhængene ligger en hund og knurrer.

Der er ingen låse i Gaderummet.

– Ikke engang mine skuffer med papirer er låst. Alligevel er det utroligt sjældent, at der bliver stjålet noget. Kalle ser stolt ud.

Stedet har nu kørt som døgnåbent i to et halvt år og det på trods af, at hverken kommunen, amtet eller staten har villet hjælpe.

Kommunen giver op

Historien bag Gaderummet fører helt tilbage til 1985, hvor en gruppe kritiske psykologstuderende og psykologer dannede rådgivningsgruppen Regnbuen for fattige unge med problemer. Den lå i Studenterhuset i Kolmagergade indtil 1994, hvorefter den flyttede til Solidaritetshuset på

Gaderummet på Nørrebro fungerer som et fristed for hjemløse unge, der er psykisk syge eller har andre problemer

Griffenfeldsgade. I 1996 blev Regnbuens ide med et døgnåbent sted for unge en realitet, idet Gaderummet åbnede.

– Da vi dannede Regnbuen var det for at hjælpe kriserammede unge og give dem en bedre behandling, end de kunne få i distriktspsykiatrien. Nu kommer der både unge med psykiske problemer og unge der mangler et sted at bo.

– Kommunerne giver alt for let op overfor unge med problemer. De får bare lov til at sejle deres egen sø og så er det, at mange ender i stoffer og på gaden. I stedet kan de nu komme herop og snakke med folk der måske er i samme situation. Vi behandler de unge på deres egne præmisser. De skal selv komme og bede om hjælp, fortæller Kalle og fortsætter:

– Jeg tror behovet for et sted som dette er enormt stort. Der er brug for et sted hvor unge kan være sammen med andre unge uden, at nogen kigger dem over skulderen eller står med en løftet pegefinger og fortæller dem hvad de må og hvad de ikke må. Det er et fristed for de unge. Her er næsten ingen regler.

Og de regler der er, bliver besluttet i fællesskab, som for eksempel alkoholforbudet fra søndag til fredag.

– Vi tog beslutningen om alkoholforbudet så de unge, der skulle op i skole kunne få ro, forklarer Kalle.

Fedt uden pædagoger

De unge er altså med til at bestemme i Gaderummet. Og det er en væsentlig fak-

tor for mange af beboerne. Kathrine på 23 år bor i Gaderummet, fordi hun ikke havde råd til at betale indskud til en lejlighed.

– Det er fedt at bo her, fordi vi selv er med til at bestemme hvad der skal ske. Og så er man ikke for ung til at være her, siger hun.

– Det er også godt, at der ikke er nogen pædagoger. Der er mange, der har pædagogiskræk, fortæller en pige, der bliver kaldt Vips.

Der bor 15 unge fast i Gaderummet, og et par hundrede smutter forbi Gaderummet i løbet af en uge.

En af de faste beboere er Thomas. Han flyttede ind for to en halv måned siden.

– Det er o.k. at være her. Engang imellem kan man godt få fnat af alle de mennesker, der hele tiden er omkring én. Men andre gange er det fedt, at der er nogen man kan snakke med, siger han.

Thomas har været indlagt på den lukkede afdeling på Kommunehospitalet i tre uger. Noget som mange andre ville være flove over at tale om. Men ikke Thomas.

– Det tager lang tid, at få selvtillid tilbage efter sådan en indlæggelse. De andre indlagte var jo meget mere syge end jeg var. Men heldigvis kan jeg snakke med dem heroppe om det.

– Der er for dårlige forhold for psykisk syge. Mange bliver proppet med alle mulige forskellige piller, så de går rundt i en anden verden hele tiden, forklarer han.

Kathrine bryder ind og fortæller om hendes onkel, der æder et bjerg af piller

hver dag, fordi han er psykisk syg.

Der kommer masser af skrækkescenier på det psykiatriske behandlings-

system, blandet med en god portion humor.

– Måden man behandler psykisk syge på er uansvarlig. Det er bestemt ikke no-

get at rabe hurra for, slutter Thomas.

Og det er de vist alle enige om. Også Kalle.

FOTO: MAGNUS CEDERLUND

Unge, som har behov for hjælp i en periode, kan bruge Gaderummet som et fristed – få en madras på gulvet, adgang til computeren og kontakt med andre unge.

Tomgang

Vores liv har for det meste været fordrejet, kaotisk og uden rigtigt indhold, ud fra at vi aldrig har haft en rig familie – misforstå os nu ikke og tro vi siger, at alle fattige familier har det skod, men sådan er vores tilfælde altså.

Der findes mange gadebørn og andre unge i svære situationer, men når man ikke fra officiel side anerkender det, er der derfor heller ikke den nødvendige hjælp til unge, der faktisk står med disse problemer. Ens liv kommer til at køre i tomgang, når man ikke kan få hjælp nogen steder. Og man bliver lynhurtigt træt af systemets labyrint og dets mange blindgyder.

Langsomt, men sikkert opbygger man i mange tilfælde afmagt, had, angst, frustration og intet selvværd over for systemet og dets vogtere. Selvfølgelig har systemet mange tilbud og kurser, som man kan skrives ind på, men er det værdige tilbud, man kan tilbyde en ung, der mere eller mindre har opgivet alt og knap nok kan finde et sted at sove om natten?

Fastfood og dåsemad, ravioli og pasta, Krishna- og kirkemad bliver indtaget så hurtigt som muligt. Så er man fri for at høre på moralske prædikener. Det er da rart at få noget at æde, og det takker vi da også for,

men vi er der ikke i harmoniens fred og storbarnehjertighed, men for basal overlevelse – og det kan vi ikke engang takke systemet for.

Heldigvis er der mange fonde og private mennesker, som ingen nytte ser i paragraffer, lov og orden og tabeller i system-Danmark.

Hverdagen, vi oplever i

Gaderummet, er typisk for mange unge, som strejfer rundt og ikke rigtig ved, hvad de skal tage sig til.

Velfærdssystem – vores bare røv. Rend os.

K 20 år og S 24 år brugere af værestedet Gaderummet i København

GADERUMMET – ET FRISTED

Gaderummet er et socialpsykologisk fristed for gadebørn og andre udsatte og udstødte unge. Gaderummets formål er

- At skabe debat om unges sociale vilkår i Danmark, for eksempel gennem foredrag og ved at deltage i den offentlige debat.
- At fungere som et værested, hvor unge med sociale og psykiske problemer kan deltage i aktiviteter og undervisning og få psykologisk rådgivning efter behov. Målet er at give en bred socialpsykologisk støtte, der når hele vejen rundt om den unges livssituation.

Alt arbejde i Gaderummet er frivilligt og ulønnet.

- Og der er desværre meget mere pres på, end vi har ressourcer til at gøre godt med, fortæller Kalle Birck-Madsen, som er initiativtager til og medarbejder i Gaderummet.

- Vi retter opmærksomheden på de, ofte lusede, vilkår og støttemuligheder, unge på kanten af samfundet har i dag, og søger at råbe offentligheden op om forbedringer. Samtidig tager vi os af de unge, indtil de er på højkant igen.

- Og vi søger at få det offentlige i tale om at etablere en positiv institution, så vi ikke hele tiden er i fare for at skulle lukke. Ved en positiv institution forstås vi en livssammenhæng, der er brugerstyret, og hvor frivillige og ansatte fungerer som stab eller servicegruppe for brugerne. Vi ønsker, at de mennesker, der står med problemerne, også er med til at stille de problemer op, som skal løses.

Aktuelt bruger 15-20 unge Gaderummet på døgnbasis, 40-50 andre unge kommer hver dag til forskellige aktiviteter, og ca. 15 unge benytter den psykologiske rådgivning Regnbuen, som er tilknyttet.

Gaderummet har til huse øverst oppe på 4. og 5. sal i et baghus på Nørrebrogade 56 i København.

Når far er i fængsel

Børnene bliver ofte ladet i stikken, når far eller mor kommer i fængsel.

AF KAREN PEDERSEN

For de fleste børn ændres dagligdagen drastisk fra den ene dag til den anden, når mor eller far kommer i fængsel. Og børnene er meget alene med deres tanker og følelser. Det viser en ny undersøgelse fra Socialforskningsinstituttet.

- Jeg synes, det er rystende, at det er så svært at tale med børn om, når en af forældrene er i fængsel. De mødre, jeg har talt med, er meget usikre på, om det er forkert at tale om det, siger psykolog Else Christensen fra Socialforskningsinstitut-

sel. Det må være ejendommeligt at se mor og far blive hentet og selv blive kørt på institution. Hvem er det så, der kommer i fængsel, spørger Else Christensen.

Mangler børneberedskab
I dag er der ikke nogen, som automatisk tager sig af børnene, når far eller mor bliver arresteret og kommer i fængsel. Det betyder, at de oplever stor angst og usikkerhed, og ofte føler, at det er deres skyld.

- Og det kan udvikle sig til et traume for børnene, hvis ikke de får lov at tale om det, får hjælp til at bearbejde oplevelsen og får testet deres

Jeg vidste ikke, hvor han var, men jeg vidste godt, at han ikke var taget på ferie. For han var aldrig før rejst uden at have sagt farvel til mig."

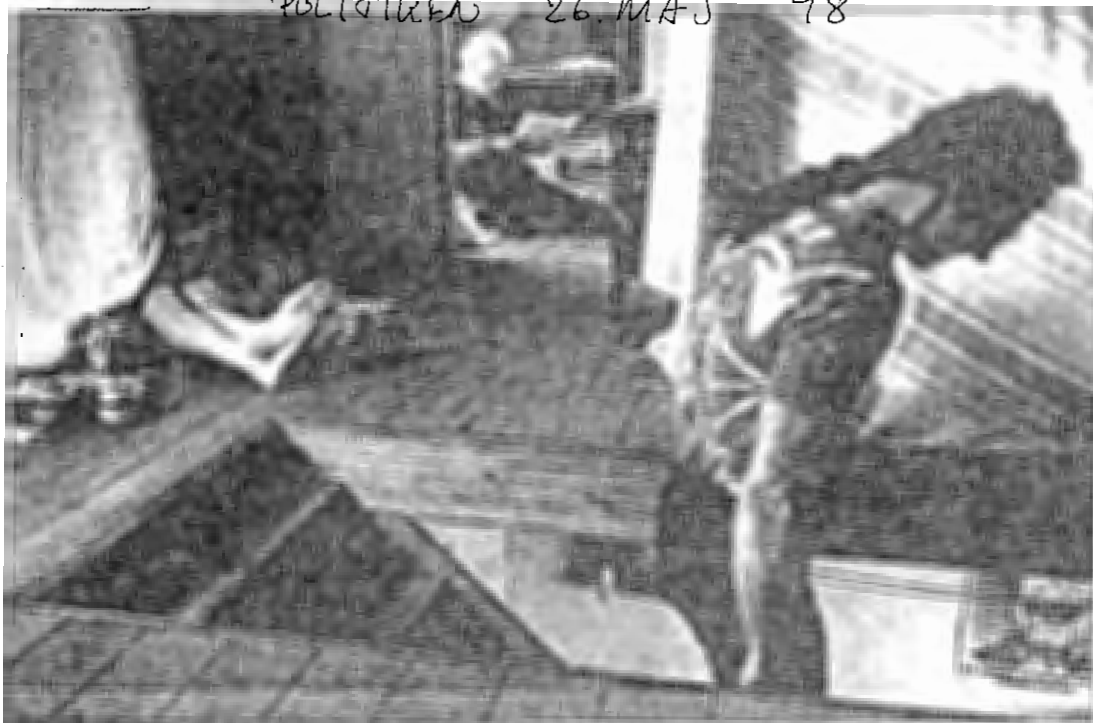
fantasier om, at forælderen er syg eller død, siger Else Christensen.

Undersøgelsen munder ud i en række forslag til initiativer. Blandt andet at det er vigtigt med et sted, hvor partneren til den indsatte kan få lov at drøfte sin usikkerhed og de mange spørgsmål, der trænger sig på. For eksempel i en anonym telefonrådgivning. Der er også behov for mere uddannelse, så medarbejderne i socialforvaltningen får øget kendskab til forholdene omkring arrestation og fængsling.

- Og så mener jeg, at det er meget vigtigt at sikre, at der ikke går for lang tid, uden at børnene har kontakt med deres forældre. Vi mangler en procedure for, hvordan der skal tages hånd om børnene, når far eller mor kommer i fængsel, siger Else Christensen.

Karen Pedersen er redaktør af HUS FORBI

Man er alt for lidt opmærksom på, hvor vigtigt det er, at børnene bevarer kontakten til forælderen i fængslet. Det gælder især de børn, der bliver anbragt på en akutinstitution, hvis begge forældre kommer i fæng-

Psykolog Kalle Birch-Madsen, leder af Gaderummet: - Folk her har brug for noget andet end at sidde i en et-værelses i Sydhavnen, hvor de ikke kender naboerne. - Foto: Henrik Frydkjær

Mellem lagner og de andre boligløse

Gaderummet på Nørrebro i København er blevet tilholdssted for en gruppe unge som føler sig dårligt behandlet

AF Rune Huvendick Jensen

- Hvis nu kommunen har en bygning, der først skal hyfnys om tre år, så kan vi tage den indtil da. Vi kræver ikke luksuslejligheder eller udsigt over Sortedamssøen. Vi vil bare have et sted, der er vores, og hvor vi kan have vores sociale netværk.

Ordene er Rikkens. Med sin supermands t-shirt, sit kar-seklippede hår og sine 17 år er hun én af de unge, der for tiden holder til i det socialpsykologiske fristed Gaderummet på Nørrebro i København. Rikke bor hos sine forældre, men en tur rundt i Gaderummets lokaler i et baghus på Nørrebrogade tyder på, at flere af de andre har svært ved at finde tag over hovedet andetsteds.

I det største af rummene er der sofa og stole. Små aflukker med en computer og et åbent køkken. Hist og her står en madrass lænet op af væggen, men der er ingen senge. Det er der heller ikke oppe på kvisten. Der har folk indrettet sig med lagner, som hænger ned fra loftet. Lagnerne afskærmer madrasserne fra hinanden og skaber et skær af privatliv.

23-årige Tommi holder fast til i Gaderummet. I modsætning til flere af de andre unge i lokalerne er han hverken

piercet eller har hanekam i sjove farver. Han har bare et lille, velplejet fipstæg og en sølvring i øret.

Tommi er på bistand og tror egentlig sagtens, at han kunne finde en et-værelses, hvis han ville. Men ligesom omkring 30 af de andre har han ikke lyst til at opgave det fællesskab, de har opbygget.

Gaderummet er egentlig ikke beregnet til overnatning, men måtte træde til, da rydningen af et besat hus i Ahornsgade - hvor både Tommi og Rikke var med - sidste år gjorde flere af de unge boligløse. Andre holdt tidligere til i de skurvogne, der i flere måneder stod på en tom grund i Sjællandsgade.

Svage og ustabile

Nogle har siden fundet et andet sted at bo, men andre tog ikke imod kommunens tilbud om klubværelser til et par af dem.

- Det store skisma er, at kommunen tilbyder individuelle løsninger frem for kollektive. Men det her er folk, som har brug for noget andet end at sidde i en et-værelses i Sydhavnen, hvor de ikke kender naboerne, siger Kalle Birch-Madsen, der er psykolog og leder af Gaderummet.

Han mener, at flere af de unge er for svage og ustabile

til at kunne bo alene og tror, at de kunne blive hevet med op af de mere velfungerende, hvis man fandt en kollektiv løsning.

Gaderummet er egentlig ikke beregnet til overnatning, men måtte træde til, da rydningen af et besat hus sidste år gjorde flere af de unge boligløse

Men det er ikke helt ligetil. De unge har selv forgæves været ude og lede efter et stort hus, og for nylig var de til møde med formanden for Indre Nørrebro Bydelsråd, Sferen Jesper Langebæk, som dog ikke kunne hjælpe. Han mente, at de unge havde et luksusproblem, når de stillede krav som gruppe, fortæller Rikke.

Københavns Kommune, der i modsætning til bydelsrådet råder over ejendomme, har endnu ikke meldt ud. De unge venter stadig på svar fra overborgmester Jens Kramer-Mikkelsen (S), som de 19. april anmodede om et møde.

De unge føler det som en

anerkendelse, at de overhovedet er kommet frem til et møde med bydelsrådet, men samtidig synes de, at det offentlige har mistet interessen for deres problemer nu, hvor de ikke længere er synlige i gadebilledet. For nylig bevilgede bydelsrådet godt nok 100.000 kroner til Gaderummet, men det får vi jo ikke en bolig af, som de siger.

Hverken Tommi, Rikke eller Kalle køber argumentet om, at de bare kunne finde sig et arbejde og så købe eller leje et sted at bo. For det første er nogle roget helt ud af bistandsystemet, fordi de ikke har en folkeregisteradresse, hvilket også forhindrer dem i at få et job. For det andet kræver en effektiv bolig-søgning en vis psykisk og social målrettedhed, som nogle ikke har, mener de.

Og selv om de godt forstår bydelsformandens argument om, at hvis de får et hus, så er der også en masse andre, der vil have ét, så holder det alligevel ikke helt, mener de.

- Rundt omkring i studiebyerne kører der mange velfungerende projekter med boliger til unge. I Århus, Odense og Aalborg har det kunnet lade sig gøre, uden at alle mulige andre begyndte at råbe op, så hvorfor ikke her, spørger Rikke.

Jonathan og Zlatko bor ulovligt

VI UNGE, Juni 1999

på et loft sammen med 13 andre unge.

Hvis de ikke kunne være der,

måtte de sove på gaden.

19-årige Jonathan vender sit hoved væk fra kameraet, så hans ansigtstræk ikke kommer med på billedet i Vi Unge. Han er så fløv over, at han er hjemløs, at den eneste i familien, der ved det, er hans mor, som smed ham ud hjemmefra, da han var 18. Zlatko er stadig 18. Hans bosniske forældre, som nu bor i Horsens, ved, at han er hjemløs. Han stoppede sidste forår midt i 1.g. på Katedralskolen i Viborg og flyttede til København sammen med en kammerat. De drømte om at finde arbejde. Kammeraten, Lars, var heldig. Det var Zlatko ikke.

Min mor kunne ikke holde ud at have mig boende længere. Jeg har skuffet hende gang på gang.

Jeg bor. Også over at jeg ikke har noget job eller er i gang med en uddannelse. Jeg har netop meldt mig til HF. Og det er det, som giver mig håb. Men spørgsmålet er, om jeg kan gennemføre en uddannelse med min livsstil? Om jeg er i stand til at lave lektioner, mens jeg bor her, sukker Zlatko.

Ingen tager mig alvorligt
Sammen med 13 andre hjemløse unge overnatter de på et loft, som hører under Gaderummet - et foreningsdrevet værested for gadebørn i København. Det egentlige formål er at være et mødested for de op mod 500 udstødte unge i København, som tilbringer nætterne sovende i opgangene eller på bænke og rustler sig igennem dagene.

Gaderummet skulle være et sted, hvor de kunne mødes med andre og få et varmt måltid mad og hjælp med papirarbejde. Men langsomt er det endt med, at flere og flere unge har fået lov til at overnatte på Gaderummers loft, selv om det er ulovligt. Jeg vil gerne have kæreste, børn og et almindeligt arbejde en dag. Men det er svært. Jeg har forgæves prøvet at finde en lærlingeplads. Men når man først vægner klokken 14, er der ingen, der tager en alvorligt, når man er ude at søge, fortæller Jonathan.

Jeg har tit tænkt på, om man synes. Gaderummet er ledt nok, fordi man ikke er så gammel. For det er ikke normalt! Der er altid larm, og selv om natten spiller folk høj musik, så man først falder i søvn klokken fire. Man kommer aldrig videre. Derfor ryger man en masse hash, fordi man har al det overskud af energi, siger Zlatko.

Ingen penge, intet værelse

Egentlig er de ganske almindelige unge fra almindelige familier. Zlatko er godt nok bosnisk flytning, som kom hertil som 12-årig, men hans mor er revisor. Ingen af de to er fra arbejdsløse familier. Derfor kan man undre sig over, at de er blevet hjemløse.

Min mor kunne ikke holde ud at have mig boende længere. Jeg har skuffet hende gang på gang. Blandt andet har jeg tre gange forsøgt at gennemføre 10. klasse og har aldrig haft et rigtig job. Så da jeg fik mulig-

heden for at få et værelse hos en kammerat, smed hun mig ud hjemmefra, fortæller Jonathan. Han flyttede til en anden del af København, og derfor skulle han skifte bistandskontor.

Jeg var oppe på mit nye bistandskontor flere gange. Og de blev ved med at sige, at jeg skulle komme igen en anden dag. Det betød, at jeg her flere måneder efter stadig ikke har fået mine penge. I den mellemgigende periode har min kammerat smidt mig på gaden, da han ikke vil vente længere på huslejen. Derfor er Jonathan flyttet ind på Gaderummet.

Hjemløs i kulden

Zlatkos historie er noget anderledes. Mine forældre blev enormt sure, da jeg gik ud af gymnasiet. Derfor pakkede jeg mine ting og tog toget fra Viborg til København sammen med en kammerat. Jeg kendte ingen herovre. Vi havde sikret os en fremlejet

lejlighed i 14 dage. Det var alt. Meningen var, at vi ville søge arbejde. Men det var fuldstændigt umuligt at finde noget. Så vi kom på bistand. Men først skal man flytte adresse, så skal man have skattekort og så videre. Der går lang tid, hvor man ingen penge har, siger Zlatko. Han og en kammerat flyttede fra den ene lejlighed til den anden, som de

Det er ikke så meget det, at jeg er hjemløs, jeg brokker mig over.

Det er mere det, at bistandskontoret har ødelagt min økonomi, så jeg er endt på gaden

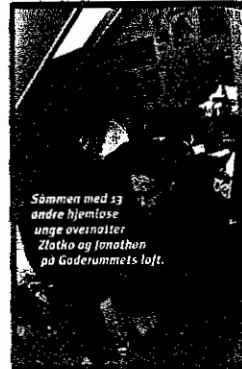
fremlejede for et par måneder ad gangen. I vinter boede han i et kollektiv, men udlejeren satte ham på gaden. I februar lå sneen i vejkanterne. Og Zlatko var hjemløs i kulden, men det ville han ikke indrømme overfor sine forældre.

Jeg flyttede ind i en træbygning på Christiania, hvor folk må sove gratis. Der er en kakkellov, man skal lægge brændeknuder i. Men ingen holder ovnen tændt om natten, så der var

altid sindssygt koldt. Efter et par dage havde Zlatko fået en alvorlig lungebetændelse, så han gik til kommunen og klagede sin nød. De sendte ham på et Blå Kors Hjem 80 kilometer væk. Her boede kun bumser på antabus. Og de var allesammen 40 år ældre end jeg. Det kedede mig sådan, at jeg efter ti dage tog tilbage til København og flyttede herind, siger Zlatko.

Vi besætter et hus

Det er nogenlunde Jonathans og Zlatkos situation i dag. I starten var jeg nemlig berørt over, at jeg ikke havde et sted at bo. Jeg var bange for mine venners reaktioner. Nu er jeg vokset op i nærheden, og fordommene omkring stedet er, at det er bumser og punkere, der bor her. Men jeg har fået nogle af de bedste venner heroppe.

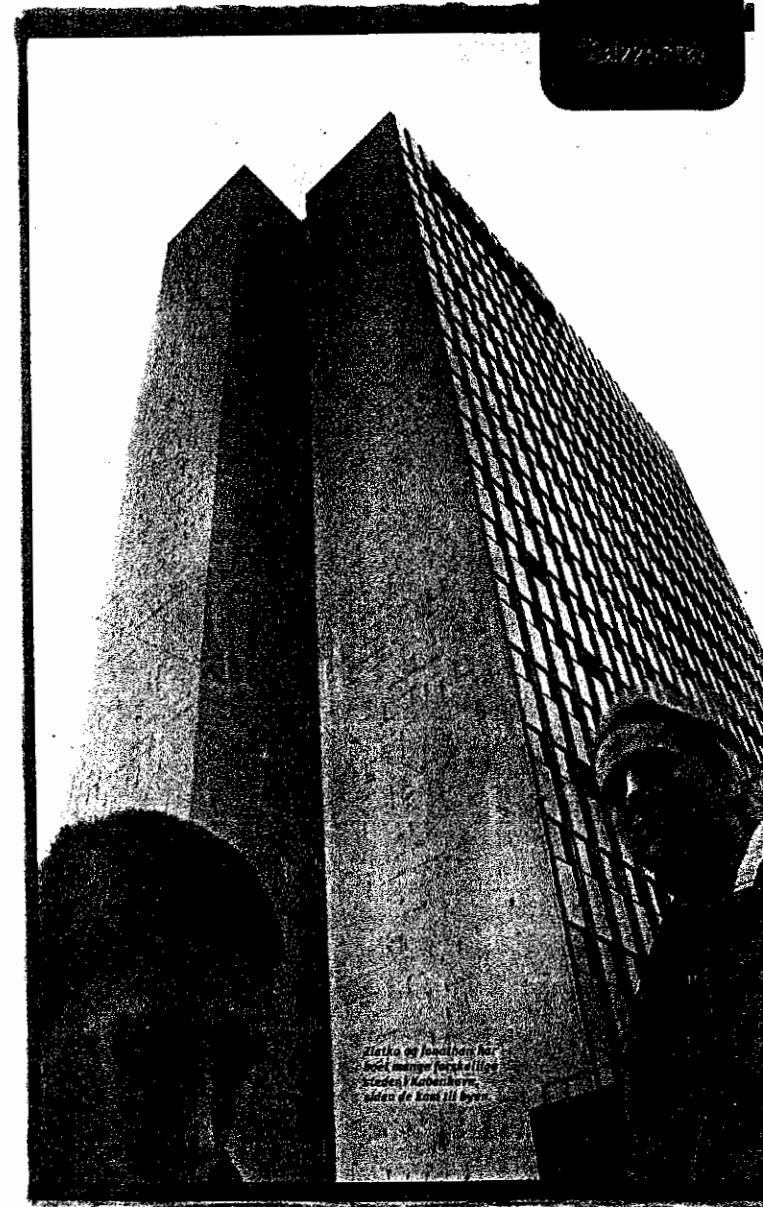
Sammen med 13 andre hjemløse unge overnatter Zlatko og Jonathan på Gaderummers loft.

Jeg er skrevet på ventelister til lejligheder, og jeg skal nok få et fast sted på et tidspunkt. Det er ikke så meget det, at jeg er hjemløs, jeg brokker mig over. Det er mere det, at bistandskontoret har ødelagt min økonomi, så jeg er endt på gaden, fortæller Jonathan. Han håber på, at han kan lægge 1000 kroner om måneden af sin bistandshjælp til side til indskud til en lejlighed.

Jonathan og Zlatko er ret glade for Gaderummers loft, der har givet ly mod kulden og blæsten. Oveni er der ofte fællesspisning, hvor man kan få varm mad. Og der kommer kirkelige organisationer forbi med sælke med brugt tøj, som man kan tage af, hvis man mangler.

Men Gaderummet, der for det meste drives af støtte fra frivillige fonde, er for tiden i økonomiske problemer. Så måske ryger Jonathan og Zlatko ud til august.

Så besætter vi fra Gaderummet et hus. For et eller andet sted skal vi sove, siger Zlatko.

Zlatko og Jonathan har søgt mange forskellige steder i København, inden de kom til her.

Facts om hjemløshed

Der findes omkring 10.000 hjemløse i Danmark. Og man gætter på, at omkring 500 af dem er under 18 år. Der kan være mange grunde til, at de er endt som gadebørn:

- 1) Nogle er blevet smidt ud hjemmefra.
- 2) Andre er vokset op i familier, hvor forældrene har haft problemer med alkohol eller stoffer. Det har børnene ikke kunnet holde ud, og derfor har de valgt at leve på gaden.
- 3) Flere unge er løbet væk hjemmefra, fordi de er blevet slået eller misbrugt. Og der er også eksempler på muslimske piger, som stod for at skulle tvangsgriftes.
- 4) Unge kan være flygtet fra et barnesjøm

eller ungdomsangselskab. 5) Unge er kommet bagud med husleje. 6) Nogle har problemer med stoffer, så de må tiene til på gaden. 7) Nogle har psykiske problemer som zofreni eller maniodepressivitet. Du kan ringe til Gaderummet på telefon 75374735.

Et liv på loftet

Gaderummet drives af frivillige midler. Man økonomiserer stram. Så måske ryger Zlatko og Jonathan ud til august.

Information

Børn af kaos

I et samfund, der ellers feterer ungdom, er der ikke plads til de unge, der nægter at lade sig indhegne af behandlingssystemet. Gadebørnene har et fristed på Nørrebro i København, hvor man nægter at standardisere. »Så ville vi jo bare blive som de steder, de unge har været på før, og som de ikke vil bruge,« siger stedets frivillige psykolog, som ikke vil rette på de unge. Side 5 og 11

WEEKEND

10.-11. OKTOBER 1998

5

ANTIKOMMUNALT - »I Gaderummet er der også plads til psykologen Kalle Birck-Madsens 1-årige søn, Tore. Fællesskabet er det der bærer stedet,« siger Kalle Birck-Madsen. Foto: Niels Hougaard i MID

har eftersøgt dem for. De unge betaler ikke noget for at overnatte på madrasserne bag lagenforhængene i Gaderummet. De fleste har gæld til det offentlige, politiet eller DSB, så i begyndelsen handlede det om at betale gælden ned.

Ingen vej væk

De fleste kommunalt ansatte ville sandsynligvis rykke panden over et selvstyrende fristed som Gaderummet, erkender Kalle Birck-Madsen. Ikke blot på grund af rodet i køkkenet, hvor den daglige hygiejne klæres mellem madlavning, opvask, og de fritløbende hunde og rotter, de unge holder som kæledyr. - Men kommer de unge egentlig videre. Fællesskabet og retten til at bestemme selv er vel ikke nok?

»Vi har unge, der lever af kriminalitet. For dem handler det om, at man selvfølgelig skal stjæle mest muligt i det her liv. Efter et halvt år viser det sig, at der ikke længere bliver lavet kriminalitet, og den unge faktisk - efter at have levet sådan siden, han eller hun blev smidt ud hjemmefra - nu siger: Jeg vil ikke i fængsel.«

Men misbruget er et evigt nærværende problem. Der er alkoholforbud fra søndag til fredag, som de unge selv har indført - men al, hash og stoffer er ind imellem en lidt for stor del af hverdagen.

»De skammer sig over ikke at kunne klare sig selv - på trods af at deres mulighed for at klare sig selv er lig nul. Det vidner om en unyndiggørelse af mennesker over lang tid

Samtidig oplever Kalle, at han ikke har mange muligheder for at sende de unge videre til et bedre tilbud: »Jeg kan ikke henvisse til herberger eller boenheder, for der er enten ikke plads eller også kan de unge ikke betale for herberget.«

Nogle unge finder selv et arbejde eller starter en uddannelse, men mangler stadig pengene til en lejlighed.

Kalle Birck-Madsen forestiller sig, at de unge på et tidspunkt selv skal til at betale for at bo i Gaderummet. Samtidig er der planer om at søge midler fra den såkaldte Pulje Til Støtte For Frivilligt Socialt Arbejde, hvor de kommunale krav til projekterne er blødere.

Side 11: Et rum over gaden

Han bringer lidt orden i gadens kaos

Det, der skal til for at få udstødte unge væk fra gaden, kriminalitet og stoffer, er helt enkelt, men kan ikke praktiseres inden for det sociale system

AF METTE-LINE THORUP

Gadebørn. På Nørrebro.

Støre sorte hunde i kæder. Sorte unge i læder, støvler og halshånd.

Unge på gaden i Danmark. Nogle af dem kommer i Gaderummet. Et baghus på adressen Nørrebrogade 56.

»De største kaosebørn, der har sat sig for at drikke eller hærge sig ihjel, de kommer her i deres brandterter og smadrer, hvad der er. Lige nu har vi ingen store pottedplanter, fordi der er en fyr, der af en eller anden grund altid 'falder' over dem. Men nu har han faktisk været her i lang tid. Så begynder han at få øje på pottedplanterne og finder ud af, at det her er et anderledes sted, og hvis han ikke passer på det, så saver han også sin egen gren af. Og sådan er det med mange af gadebørnene. Hvis han var kommet et andet sted - et behandlingsstilbud - var han enten blevet smidt på gaden eller henviset til psykiatrien.«

Kalle Birck-Madsen er frivillig psykolog, tilknyttet Gaderummet. Omkring 10-15 unge fra 17 år til midten af tyverne bruger Gaderummet, der fungerer på flere må-

der faldet igennem det sociale sikkerhedsnet og er ikke længere henvist af nogen.

Men de har ikke andre steder at være, og til sidst ender de med at overnatte i baghuset på madrasser eller i sofaen.

Intet sygdomsbillede

Det første års tid af Gaderummet levetid blev det brugt af forskellige unge, der kom og overnattede en gang imellem. Cirka halvdelen kom fra psykiatriske behandlingsteder. Men for et år siden rykkede en større gruppe unge ind, der havde boet i skurvogne og et besat hus, som var blevet ryddet.

»Hvis folk kommer fra hvert deres gadehjørne, som det var tilfældet i starten, er det svært for dem at danne en stabil gruppe. Og det er netop fællesskabet, der er bærende for et sted som dette. Når man som ung oplever samfundet som klods, man skal komme overens med, har man brug for en gruppe at diskutere sit liv med. Så kan måske blive stærk nok til at få lidt indfyldelse på sit liv. Her er det de unge redder selv, der visiterer, når der kommer nye, og skubber dem ud, som har været her for længe eller trækker fællesskabet ekvænt,« siger Kalle Birck-Madsen.

»Visiterer' er et ord, de sociale myndigheder bruger, og betyder, at man foretager en foreløbig undersøgelse af klienten for at finde ud af, hvad problemet er, og hvor klienten skal placeres.

»De unge møder med det

har en eller flere prøvet det samme selv. Her bliver enhver ytring ikke fortolket ind i et sygdomsbillede,« siger Kalle.

Farlig ensretning

Gaderummet er et åbent fristed - styret fra neden, som det hedder i de ansøgninger Kalle Birck-Madsen skriver til de bevilligende myndigheder og fonde. Renset for pædagoger, styring, papirer, regler og kommunalt møblement.

»Vi kunne godt begynde at standardisere, det vi laver, så vi kunne få en overenskomst med kommunen. Men så ville vi faktisk blive som de steder, de unge har været på før, og som de ikke kunne bruge

I et lille rum ved siden af det store opholdsrum holder den alternative psykologiske rådgivningsgruppe Regnbuen til. Det vil for øjeblikket sige Kalle. Regnbuen har stillet lokaler til rådighed for Gaderummet, og betaler huslejen m.m. Kalle er også »bruger« af Gaderummet - med sine sygekassebriller og lange bestehale, ligner han en ældre udgave af de utilpassede

gogisk funktion,« påpeger han.

»Jeg retter ikke på de unge og ingen har mere at skulle have sagt end andre. Men jeg er tit den, der kommer med idéerne til, hvad vi kan gøre for at tiltrække flere og har ressourcer til at hjælpe med alle dagligdagskonflikterne.«

Gaderummet har søgt Københavns Kommune om midler til at køre stedet videre. Men styrken i stedet, er ifølge Kalle Birck-Madsen, at det netop ikke skal leve op til de kommunale standardiseringer.

»Vi kunne godt begynde at standardisere, det vi laver, så vi kunne få en overenskomst med kommunen. Men så ville vi faktisk blive som de steder, de unge har været på før, og som de ikke kunne bruge.«

Kalle anslår, at behovet for et tilbud som Gaderummet er langt større end stedet kan dække. For det første er de psykisk belastede unge, der kommer via Regnbuen, næsten trengt væk af den nye gruppe. Dernæst er stedet også del af en bestemt subkultur eller kulturer, som måske skræmmer andre unge væk, fordi der er »for meget punk.«

Ydmyg sult

En del af Regnbuen og Gaderummet midler går til fællesskabet. Det vil sige til indkøb af en »skrabet« menu, som Kalle kalder det.

»De, der har penge, må selv eørge for mad. Men vi er nødt til at have lidt rugbrød, pålæg, kartofler o.l. for at sikre de, der ikke har noget. Det er vi nødt til, fordi vi også har

derlig ydmyghed. Man viser ikke sine behov, selvom man er skide sulten. Og vi kan se på folk, at de er sultne, når der så er mad på bordet. De skammer sig over ikke at kunne klare sig selv - på trods af at deres mulighed for at klare sig selv er lig nul. Det vidner om en unyndiggørelse af mennesker over lang tid. Ellers ville de ikke være i en situation, hvor de er sultne og ikke tør bede om mad.«

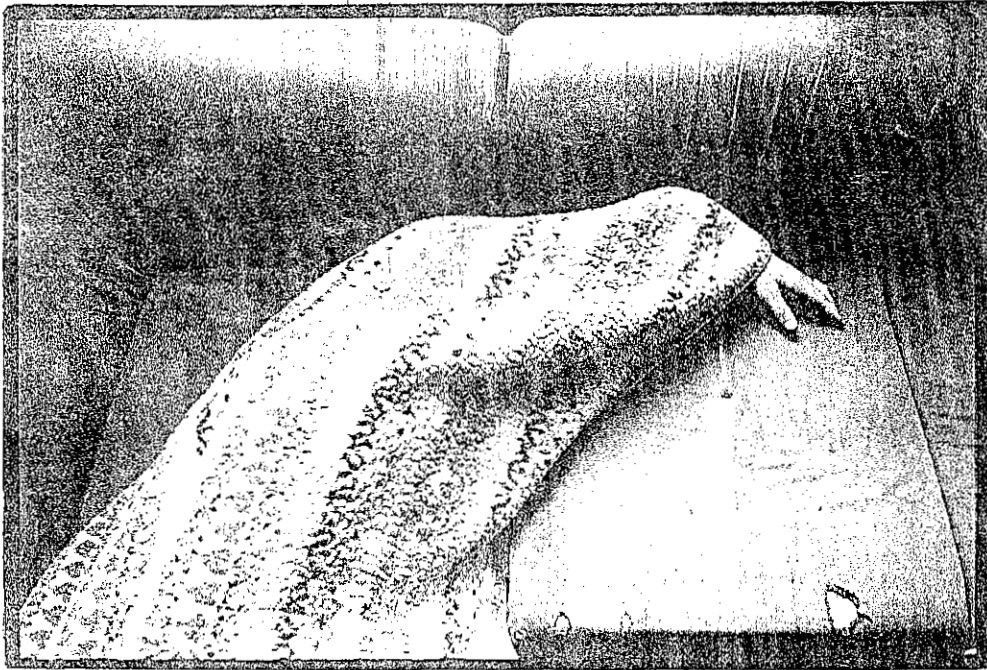
De unge, der søger op på fjerde etage i baghuset på Nørrebrogade, er ofte røget så langt ud af systemet, at de ikke længere modtager bistandshjælp.

En samtlende beskrivelse af deres livsforløb, tager udgangspunkt i socialt belastede familier. På et tidspunkt stikker de af eller ryger ud hjemmefra.

»Det sker fra den ene dag til den anden. Når du flytter hjemmefra, har du selv samlet noget sammen. Og hvis du ikke har råd til et køleskab, så hjælper dine forældre. De unge her har intet.«

Hvis man ikke har et stnd at bo eller her rundt omkring hos forskellige venner og bekendte, forsvinder posten med brevene fra kommunen. Brevet man skulle have svaret på for at få sin bistandshjælp. En del af de unge er samtidig røget ud og ind af ungdomspensioner, og andre sociale foranstaltninger.

Kalle Birck-Madsen hjælper bl.a. de unge med at få kontakt til histandskontoret igen, med at fortælle, hvilket bistandskontor den unge i det hele taget hører til eller med

Tekst: METTE-LINE THORUP
Foto: NIELS HOUGAARD/MIC

ET RUM OVER GADEN

På Nørrebrogade 56 kan man søge ly i Gaderummet, hvis man er ung og ikke har noget sted at være om dagen og sove om natten

Mange folk kommer kun om natten. Når det er koldt, og man har depressioner og lidt vrøvl på hovedet.

Kathrine 22 år

Klokken er op ad formiddagen og næsten er blevet kold her på en af de fleste efterårsdage. Den ramponerede trappe står åben.

Helt oppe under taget på den sidste af-sats hænger et stykke A4-papir, hvor der er skrevet med tusch:

»Hunde i snor. Affald i skraldespanden. Og dømp jer lidt.»

»Lort» er tilføjet med kuglepenn.

Det må være her.

På sofaen i det store rum oppe over gaden ligger en fyr og sover i hjørnesofaen med et tæppe trukket op over hovedet. Snørøstøvlerne på gulvet er det eneste, han har taget af.

Radioen kører fra disjockeypulten. De fysiske øjne stråler mig. Hans farvede, sorte hår hænger i tykker i panden, og hovedet er bøjet over den elektriske

ske guitar, som han sidder og hører i struntone med et fraverende udtryk.

»Søren Pind skal citeres, når han siger noget fornuftigt – for det sker ikke så tit,« siger snakkerstemmen.

Vi griner til hinanden.

JEG BLIVER vist rundt. Han på sofaen er der vist ingen, der ved, hvem er. I det tilsvarende lokale surfer en anden fyr ud foran en computerskærm. En trappendør gølgende fører op til næste etage. Der klinger lagnen Hed fra de skrå vægge, som danner smig allukker og dønsøvnige rummen fra midttrappen inde bag ved signalerer, at nogen er ved at vågne.

To piger ligger tæt sammen på sofaens eneste værelse.

»Skal du ikke ned i Øko, Tea,« kalder Kalle.

»Hvad er klokken, har de ringet,« siger Tea og sætter sig søvnt og på madrassen.

Kalle Birk-Madsen hjælper lidt til i Gaderummet. Han er psykolog i rådgivningsgruppen Regnbuen ved siden af, og det er Regnbuen, der har lejet lokalerna.

Dem, der bor i Gaderummet – eller overnatrer som det hedder officielt – er 10-15 unge fra gaden. Unge, der er roget ind og ud af institutioner eller stukket af fra kaotiske familieforhold.

Lige nu er der lidt tomt. De, der har et

arbejde eller går i skole, er smittet. Men sidst på eftermiddagen og omkring midnat er der godt fyldt op. I løbet af en dag har omkring 50 unge været forbi Gaderummet, der også er en slags mødested for andre ungdomsgrupper.

NÅR JEG får min første røde sportsvogn, så... ja så smadrer jeg den. Så kører jeg dig ned Kikke. Så du splatter ud over hele forruden, og så sender jeg regningen for vasken til dine forældre.

Kathrine griner under kasketten, og de sortmalede øjne er slet ikke sorte.

Vi sidder omkring det store bord i oplydtrummet, hvor der også bliver holdt fællesmøder om torsdagen.

Jeg kommer til at vælte en vandpibe, der står på bordet. Men får oplyst, at det er en drikkekolbe til rotterne, som bliver holdt som kæledyr.

»Jeg ryger sgu ikke hash,« siger Tom.

»Det gør jeg heller ikke,« kommer det fra Kathrine.

Selvfolgelig er der nogle, der gør det indimellem.

»Men det er bedre at sidde her foran computeren og ryge en fed, end at være på gaden og tage speed eller syre,« påpeger Kathrine.

»Hvis der er en pige, der har været ved at blive voldtaget, så er der andre, der har prøvet det. Eller hvis man har fået bank af sin far, så der stansikkert også nogen, der ved, hvordan det er. Og der er ikke nogen, der skodder det her sted,« siger Kathrine.

Der kommer flere til omkring bordet og eftermiddagshyggen breder sig. De stikker til hinanden, men jeg føler mig langt bedre tilpas her end hos den millionær, jeg interviewede dagen i forvejen. Og det er ikke millionærens skyld. Men som Kalle siger, er der ikke så mange muligheder for at trade forkert i Gaderummet.

»Ah, Vuggi din taber Vuggi har fået arbejde i Bilka i Høje Tastrup,« griner Tom.

»Ja, jeg har da i det mindste et arbejde, hvad med dig selv,« svarer Vuggi hen over linsesuppen, han lige har tilberedt i køkkenet. Lige nu bor Vuggi ikke i Gaderummet, men hos sin kæreste.

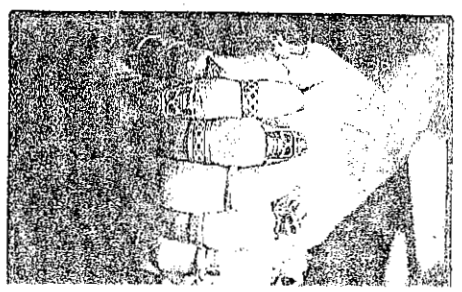
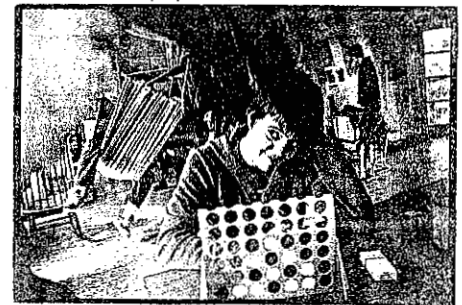
PÅ VEJEN ud kigger jeg på opslagtavlen efter flere politiske slogans a la: »Nasserovene sidder på Børsen – ikke i flygtningeløjrene.»

»For tiden skal alle rette sig ind efter erhvervslivet, den nøgne profit og vækstinteresser, og der bliver mindre plads til dem, der ikke kan følge med, eller dem som ikke passer ind,« står der på et opslag.

»Har man ikke andet, så har man måske et fællesskab, tænker jeg.

Glemte at spørge, om de er stolte af deres fællesskab.

»Det burde de måske være.»

VI TALER mere med de nye, der kom

Et dueslag

P de to øverste etager i en baggård på Nørrebro i København – som nabo til en kirkegård og en moské – ligger Gaderummet, som er base for op til 15 unge boligløse.

Måske kan man beskrive Gaderummet som et »dueslag«, hvor beboerne kan flyve til og fra i løbet af dagen, for der er ingen strømlinede tilpasningsprojekter, her er ingen voksen-pædagogik, her er ingen vejledere; her er ansvaret – deres eget?

Broget er et ord, der ligger på læberne – men uniformeret følger lige efter. Tatoveringerne er rundt regnet de samme, hancammene ligeså, storby-slang'et mestrer de allesammen, men når de skal beskrive sig selv er variationerne mange: man kan være »kæreste«, »på vej til Indien«, »bruger af Folkets Park«, »hums« eller slet og ret »for stenet til at komme videre«.

Og måske er mangfoldigheden stedets virkelige styrke. Her kan de mere ressourcetsvage helligt hente inspiration og støtte hos de stærkere blandt beboerne – uden at der i øvrigt skelnes mellem svage og stærke.

Den 23-årige S. er een af veteranerne med næsten 1 år på bagen. Hjemløs blev han, da det besatte hus i Ahornsgade blev ryddet i oktober 1997, og lige siden har han boet i Gaderummet.

Hans økonomiske vilkår ser sådan ud: Bistandshjælpen, der efter betaling af gæld udgør omkring 3.000 kr. suppleres sidst på måneden med flaske-samling.

En dag kunne godt se sådan ud: Op ved 8-tiden. En ven, der lige er

Hun er der hele tiden. Som en skygge glider hun pludselig ind i synsfeltet, smutter ud i køkkenet – og uden en lyd forsvinder hun igen. Hun siger ikke noget, deltager ikke i møder eller aktiviteter. Hun er der hele tiden, eller...

Det officielle behandlersystem ville garanteret have 20 forskelligt-farvede piller at tilbyde hende, en bedre seng at sove i og en tilværelse under opsyn i faste rammer.

I Gaderummet tilbyder de hende noget andet:

»Det går bedre med hende«, siger de, »Hun er sikkert ved at lande, om lidt så...«

Det ligner solidaritet.

kommet hjem fra udlandet kigger forbi; det går der et par timer med.

Klokken 11: Møde på Socialkontoret vedr. kursustilbud. Mødet varer 10 minutter og flytter ikke rigtig ved noget som helst.

Tilbage til Gaderummet.

Klokken 17: To præster har bedt om et indøde med Gaderummet's beboere; det varer til klokken 19.30. Resten af dagen går med privatliv, der består af TV, musik, snak med de andre beboere.

I seng klokken 03.

S. siger det er hans sidste år i Gaderummet. Ikke fordi det er uudholdeligt – stedet giver altid tilbud om socialt samvær under een eller anden form –

men fordi han også har en drøm. Ikke sådan en højtflyvende, urealiserbar een; egentlig er den overraskende almindelig: en uddannelse, hvor S. kan bruge sin know-how inden for »behandling« af marginaliserede unge. En drøm affødt af en voksende irritation over de latterlige, hjælpeløse socialarbejdere, han er stødt på gennem tiderne.

Tiden gik og S. var ved at blive rastløs; han syntes egentlig bare lige han ville sige, at der bliver drukket for meget kaffe i Gaderummet.

De drikker kaffe i Gaderummet. MEGET kaffe. Så meget, at det belaster et

budget, der i forvejen er skrøbeligt. Og derfor kom søndagens husmøde næsten hele tiden til at dreje sig om kaffe. Hvor meget kaffe; om det skulle være gratis kaffe; hvad med dem, der ikke kan lide kaffe – og hvor vigtig er kaffe?

Tilsyneladende ikke det væsentligste problem, når man lever på kanten af samfundet – det kan måske oven i købet virke lidt overflødig at bruge tid på at diskutere det. Men der er en pointe: Skal Gaderummet kunne tilbyde en kop varm kaffe til de af husets brugere, der kun kommer i nødstilfælde? Er det ikke vigtigt at kunne tilbyde eet eller andet, når huset opsøges af folk med akutte kriser? Kan man ikke sige, at det har en funktion, der rækker ud over den iøjnefaldende luksus, kaffe også repræsenterer?

Efter et par timers møde var det ikke lykkedes at nå frem til fuldstændig enighed, men det havde heller ikke været spild af tid. Man er ikke opbraget til at være demokrat – det er noget, der høres. Og rødderne i Gaderummet har fat i noget; de er ved at lære det, og de øver sig hver søndag.

★ Socialisten nr. 110,
den 6. november 1998 ★

Gaderummet

Gaderummet er en to år gammel socialpsykologisk »institution« på Nørrebro.

Gaderummet beskriver sig selv således:

»Organiseret som et samarbejds- og solidaritetsprojekt mellem ressourcestærke unge og gamle, samt unge på kanten af samfundet, inkluderende rådgivningsarbejde ved psykolog- og psykologistuderende«.

Den daglige funktion beskrives på følgende måde:

1. et terapeutisk kollektiv
2. en kammeratskabsgruppe
3. et refugium
4. et udvidet hjem
5. et informationssted
6. et anerkendelsessted/
identitetsskabende sted
7. et aktivitetssted

Gaderummet er brugerstyret; alt arbejde, der udføres er gratis og frivilligt. I den seneste tid har der været en voksende strøm af »brugere«, blandt andet fordi flere socialcentre henviser »uanbringelige« klienter til Gaderummet.

Journalist Erik Petersen og fotograf Niels Hougaard har hver for sig mødt beboerne i Gaderummet på Nørrebro i København. Dette nummer af Ratata præsenterer deres indtryk fra besøgene.

**»EN DAG KOMMER DER EN PRINS
RIDENDE OP AD NØRREBROGADE PÅ EN
HVID HEST. SÅ STÅR JEG DÉR MED ALLE
MINE INDKØBSPOSER, OG SÅ RINGER
JEG TIL JER OG SIGER: FUCK JER!
OG SÅ BLIVER JEG SINDSYG.«**

»VI TALER MED DE NYE, DER KOMMER HÉR MED DERES PROBLEMER. HVIS DER ER EN PIGE, DER HAR VÆRET VOLDTAGET, SÅ ER DER ANDRE, DER HAR PRØVET DET. ELLER, HVIS MAN HAR FÅET BANK AF SIN FAR, SÅ ER DER STENSIKKERT OGSÅ NOGEN, DER VED, HVORDAN DET ER.«

*Børn, der strejfer på stjålne cykler
igennem andre af nattens byer
og sårede i deres inderste hjerter
tramper tværs gennem smukke stuer
Høje som fugle i rodede haver
høje som hunde blomster og sten
høje som når de får julegaver
høje som den der kan tælle til en.*

*Peter Laugesen: Brudstykke af et digt fra samlingen
»Alder/ album«, afsnit 9 1995.*

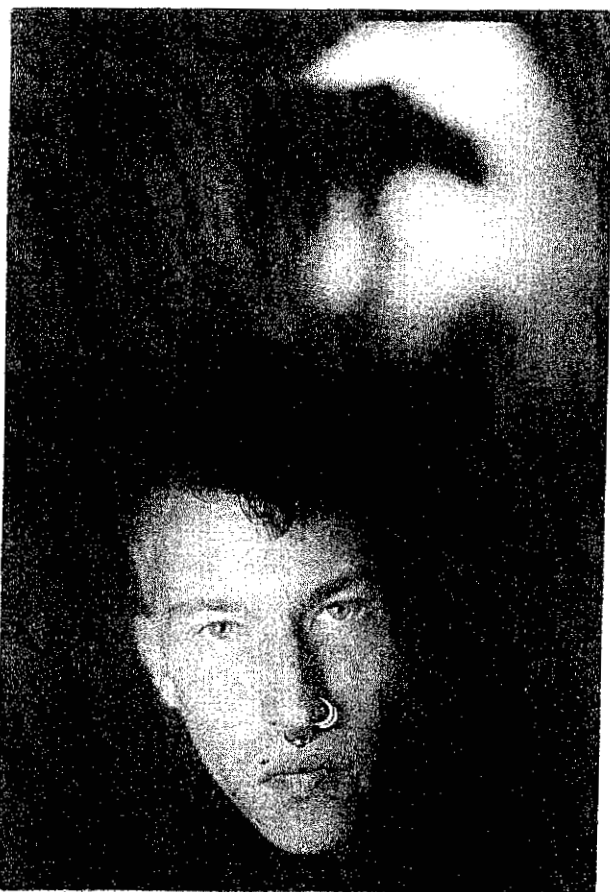

»MANGE FOLK
KOMMER KUN
OM NATTEN.
NÅR DET ER
KOLDT OG MAN
HAR DEPRES-
SIONER OG
ALT VIRKER
HÅBLØST.«

»NÅR JEG FÅR
MIN FØRSTE
RØDE SPORTS-
VOGN SÅ... JA,
SÅ SMADRER JEG
DEN. SÅ KØRER
JEG DIG NED
RIKKE. SÅ DU
SPLATTER UD
OVER HELE FOR-
RØDEN, OG SÅ
SENDER JEG
REGNINGEN FOR
VASKEN TIL DINE
FORÆLDRE.«

»AH, VUGGI DIN
TABER. VUGGI HAR
FÅET ARBEJDE I
BILKA I HØJE
TÅSTRUP.«

»JA, JEG HAR DA I
DET MINDSTE ET
ARBEJDE - HVAD
MED DIG SELV?«

DET ER BEDRE
AT SIDDE HER
FORAN COM-
PUTEREN OG
RYGE EN FED,
END AT VÆRE
PÅ GADEN OG
TAGE SPEED
ELLER SYRE.“

Måske var Jesus hjemløs

Loktober '97 blev et besat hus i Ahorns-gade ryddet: i løbet af sommeren '98 ryddede politiet en byggetomt i Sjællandsgade, hvor en del unge havde forsøgt at løse deres boligproblem ved at etablere en »skurvognsby«. De unge havde indvilget i at flytte frivilligt, alligevel fandt myndighederne det nødvendigt at slippe ordensmagten løs.

De påny-boligløse søgte foretrædere for Nørrebro Bydelsråd, repræsenteret ved formand Jesper Langebæk, SF. Hans reaktion på de unges krav var noget overraskende: Han tilbød dem et stykke papir, der anbefalede, at man tog præt imod de unge – i en anden kommune!

Hvis man gennem det meste af sin opvækst har vennet sig til at møde den type »sagsbehandling«, kan det vel dårligt undre, at man bliver noget skeptisk – for ikke at sige direkte afvisende – over for alt, der lugter en smule af offentlig autoritet.

Det var også den generelle holdning blandt beboerne i Gaderummet, da tre præster fra kirkerne på Nørrebro annoncerede de-

res ankomst. Og det blev ikke meget bedre af, at den ene meldte afbud en halv time før mødet skulle starte – og der blev trukket noget på smilebåndene, da den første bemærkning fra den nyansatte ungdomspræst ved Brorson kirke lød: »Det er da et dejligt rum – hyggeligt miljø!«

Måske har de ret præsterne: måske er der virkelig lighedspunkter mellem Den danske Folkekirke og de hjemløse. Måske har de berøringsflader, når det drejer sig om at være marginaliseret og ikke blive regnet for noget, måske var Jesus virkelig hjemløs – men hvorfor åbner de så ikke deres kirker? Hvorfor laver de ikke folkekøkkener?

Og Erik Bock fra Hellig Kors kirke har da ret, når han beskriver 90'ernes ungdomskulturer som individualistiske – det gør det bestemt ikke lettere. Men de vil selv, beboerne fra Gaderummet, og de er totalt afvisende overfor »offentlig omklæmning« fra myndighedernes side.

Måske skulle de være mere åbne, rødderne, måske, men hvis man hele livet er blevet behandlet som en LEGO-klods, der kunne anbringes efter for-

godtbefindende, kan det vel ikke undre, at man får fir-kantede meninger. Og Gud ved, om ungdomspræsten så skulle have valgt ikke at lægge et andet, for ham, vigtigt møde en time efter mødet med Gaderummet.

Da han rejste sig og sagde tak for i dag, skred de fleste

af beboerne også. Erik Bock blev siddende, men han er fra en svunden tid, hvor verden var åben og fuld af muligheder, mens rødderne i Gaderummet er født med paraderne oppe.

Ungdomspræsten fra Brorson har fået en god idé – han vil afholde en punk-

gudstjeneste og efterlyste hjælp til arrangementet. Der skal sættes scene op og laves kaffe. Erik Bock opfordrede til at engagere sig, men da havde stort set resten af beboerne forladt rummet.

Det ser ikke ud som om, Gaderummet har voldsomt

meget brug for Gud – mens Gud tilsyneladende godt kunne bruge en håndsrækning fra Gaderummet.

Læs Socialisten Weekend

Med venstre øje skriver Socialisten Weekend om lokale initiativer, forbinder dem med det landspolitiske, EU og globale perspektiv. Temamagasinet RATATA giver dig på otte sider stof til eftertanke om grønne, røde og internationale emner. I den nyliberale smøg får du frisk solidaritet til hjernen.

WANWITTIG VIGTIG

Ja tak!

Send mig Socialisten i 2 måneder for kun 50 kroner

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr: _____ By: _____

Telefon: _____

Ingen
lvaler –
Socialisten
betaler

Weekend

Stuðiestræde 24

+++ 1877 +++

1045 København K

- Hvorfor ikke give ressourcer til de steder, hvor de unge selv søger hen i stedet for at møde dem med mistro om, at de kun vil lave lort for sig selv.

Gaderummet - et fristed

I Gaderummet bor unge, som ikke har noget andet sted at være. Døren er åben, der er altid mad, rent tøj og en madras på gulvet. Psykolog Kalle Birck Madsen har startet stedet, men har givet magten fra sig og gjort det til et socialt-psykologisk fristed.

AF TINA JUUL RASMUSSEN

Jeg blander mig ikke. Ikke for krybene kommer ind til naboen. Man skal have en grund til at blande sig.

Kalle Birck-Madsen viser rundt i Gaderummet – et tidligere lager på 4. og 5. sal på Nørrebro i København. Femtesalen er mest soveplads og et lille fælles fjernsynsrum. Langs skunk og vægge har de unge hængt gamle lagner og dynebetræk op som afskærmning for en smule privatliv. Inde bag forhængene ligger madrasser og soveposer – de unge har stort set ingen ejendele, når de kommer, fortæller Kalle.

- Derinde bor også en, siger han og peger på pladsen mellem gulvet og skråvæggen, som vel er 50 cm. i højden og knap det samme i bredden. Kalle tvivler selv et øjeblik og trækker det røde forhæng til side – jo, den er god nok. Der ligger en madras på gulvet.

Andre har lidt mere plads – et rum på 10-15 m² bebos

af tre-fire stykker. Det er her, krybene måske flytter lidt rundt, som Kalle bemærker, da han viser det senderbombede rum frem. Men her er stearinlys på bordet, musik på anlægget og hjemlig hygge for alle pengene. I det store fællesrum på 4. sal ligger køkken, computerrum og opholdsstue. Her er livlig trafik af beboerne og deres mange store hunde.

Rødderne får det til at fungere

Gaderummet er et sted, hvor unge, som er skrøbelige og har brug for hjælp, kan være i en periode, indtil de kommer på højkant igen, fortæller Kalle, som er stedets ildsjæl og ideologiske bannerfører. Man kan bruge Gaderummet som fristed – med en madras på gulvet, adgang til computeren og kontakt med de andre, benytte rådgivningen Regnbuen – eller begge dele.

I Gaderummet har de unge magten, fordi stedet er brugerstyret.

- Det kan være frustrerende, at det hele er så flyden-

de. Men samtidig er det fedt at selv de største rødder kan få det til at fungere, for ellers går det ud over fællesskabet, fortæller Kalle.

De unge, som kommer i Gaderummet, er mobbet ud – af familie, skole og system.

- Der er koks i deres hoveder, og de er ramt af fattigdomsfælden. De kan aldrig forestille sig at få deres eget sted at bo, og der er ikke plads til dem, dér hvor de kommer fra, siger Kalle.

Han fortæller, at de unge ofte har oplevet en voldsom ulykke i familien – et dødsfald, vold, nogle gange mord. Andre er blevet presset af deres forældre til at tilpasse sig autoriteterne, fordi forældrene selv er pressede.

- Når de unge så kommer i kontakt med behandlersystemet, opstår der som regel flere problemer, fordi systemet ikke er sin opgave voksen. Samtidig stiller forældrene krav, som ikke passer ind i børnenes perspektiv. De bliver ikke taget med på råd og oplever ikke, at de har indflydelse på deres eget

liv. Derfor vælger nogle at forlade deres familie og op søger subkulturer, hvor alle autoriteter får fingeren.

Fra Fjällräv til dokumentmappe

Det er Kalle, som har taget initiativ til Gaderummet – og rådgivningen Regnbuen, som til at begynde med bestod af kritiske psykologistuderende. På universitetet mødte han den små-akademiske verden, som ikke sagde ham så meget. Han startede derfor Regnbuen sammen med en flok ligesindede. Men efterhånden droppede folk ud, klippede deres hår og skiftede Fjällräven ud med dokumentmappen.

- Det havde jeg svært ved at forstå – hvorfor deres identitet skiftede sammen med deres eksamensbevis. Kalle forsatte i Regnbuen.

- Jeg ved ikke hvorfor, andet end at det var i protest. Jeg følte harme, siger han.

Kalle blev færdig som psykolog i 1986. I dag er han 45 år. Han har også en bachelorgrad i datalogi og matematik – en kombination

med psykologi han hævder at kunne tjene mange penge på, hvis han ville. Men han har i stedet valgt ti år på dagpenge og nu bistandshjælp for at kunne arbejde med det, som han mener er vigtigst.

Ikke plads til gadebørnene
Efter nogle turbulente år med Regnbuen, startede Kalle også Gaderummet.

- Der var nogle gadebørn, som skabte problemer i Solidaritetshuset, hvor Regnbuen holdt til. Folk var ikke så glade for, at der lå et barn og sov der, hvor deres kontorstol skulle stå, når de kom om morgenen. Det tog vi konsekvensen af og åbnede Gaderummet, fortæller Kalle.

Han siger selv, at han er her alt for meget. Hvis han ikke er her, sidder han hjemme og skriver ansøgninger om penge. Og resten af sin tid bruger han på rådgivningen.

- Jeg er på bistandshjælp, er lige blevet skilt og har en kæmpe husleje. Derfor søger jeg nu lønmidler til Gaderummet. Endnu har han ikke haft heldet med sig. Gaderummet får ingen faste tilskud og har flere gange været faretruende tæt på at gå bankerot, men er hver gang blevet reddet på målstregen. Lige nu er der penge frem til 1. marts næste år.

- De unge har ingen penge, når de kommer her. Derfor betaler de ikke noget for at bo her og spise. De har ofte en stor gæld, som vi prøver at hjælpe dem til at komme af med, så de i det mindste kan tage herfra med rent bod.

- Der er brug for andre steder som vores. Det er hårdt at se folk sidde og have det skidt, men overhovedet ikke have tid til at sende dem et smil. Vi kunne også godt bruge mange flere penge til psykologhjælp.

- Hvorfor bliver du ved?

Jeg ved det ikke. Jeg er til frustreret over, at jeg ikke har tid. Men jeg kan se mig selv i øjnene. Det er en gammel drøm – jeg tror stadig på et godt samfund. Jeg mener, at mange ting går galt på grund af professionel inkompetence, og fordi man ikke tror, at man kan lave om på tingene. Det er måske der, min tilfredsstillelse ligger, siger Kalle.

Tina Juul Rasmussen
er journalist

En bruger er ved at færdiggøre et banner til brug på Roskildefestivalen i Gaderummet. Her kommer mange udstødte og marginaliserede unge fra Nørrebro.

(Fotos: Simon)

"PÅ GADEN"
AVIS FOR
SØVRE NØRRE-
BRO;
NR 10; 9. juli
1998

Frihed for Loke

Jeg spørger efter Kalle. En ung fyr med blå hanekam ligger på gulvet og maler den røde farve ind i et sort banner. På banneret står: "Gaderummet". Nederst er der tre dødningshoveder og øverst et hagekors, der smadres af en knytneve. Banneret er til Roskildefestivalen. Blå Hanekam peger ned bagerst i lokalet.

Kalle går rundt med støvsugeren og fjerner rotteort. En del af af Gaderummets brugere har nemlig tamme rotter kravlende rundt på kroppen.

Udover Blå Hanekam, Kalle og mig er der tre hunde og fire punkere i lokalet. En af dem sætter musik på - den slags hvor musikkerne spiller meget højt om kap for at blive først færdig.

- Her er ret stille idag, siger Kalle.

12 år som frivillig

Gaderummet er to ting: Dels en psykologisk rådgivning og dels et værested for marginaliserede og udstødte unge på Nørrebro. Kalle Birck-Madsen - som er uddannet psykolog - er initiativtager, primus motor og daglig leder af stedet.

At stedet er usædvanligt, ser man straks, når man kommer ind - der er usædvanlig rodet og det er Kalle, der går og rydder op. Ikke et arbejde man normalt ville forvente af en psykolog og daglig leder. Men Kalle er ikke nogen almindelig psykolog:

- Egentlig ville jeg egne mig som gadefejer. Jeg er enormt god til at samle ting op, siger han.

Som psykologistuderende var Kalle i 1983 med til at starte en psykologisk rådgivning - Regnbuen - i Studenterhuset. I 1986 færdiggjorde han sit studie og fortsatte som fuldtidsfrivillig i Regnbuen. I august '96 startede han Gaderummet i lokaler på Nørrebrogade, og rådgivningen flyttede med.

Ud over Kalle er der Lars, som er invalidepensionist i skånejob. Til at tage sig af et værested som er åbent hele døgnet, hvor der

Gaderummet er et værested og en psykologisk rådgivning på Nørrebro. Hvor rådgivning, rengøring og daglig ledelse er slået sammen til én stilling - som ikke er særlig godt betalt

Folk der kommer til Gaderummet bliver ikke registreret. Der er ingen formel tilmelding og ingen formelle krav, men dog visse minimumsregler.

ovematter minimum 10 unge, og hvor der er et par hundrede, der går igennem hver uge.

Hvor der er godt 25, der går til psykologisk rådgivning hver uge - og af dem er en del medicinafhængige fra distriktspsykiatrien.

Det skal siges at Kalle stadig er frivillig. Han har aldrig haft eller ønsket et lønarbejde med sin uddannelse. Han har i 12 år været frivillig i sit eget projekt - først på understøttelse, nu på bi-

Kalle Birck-Madsen: - I dag er man alene over for et stort system, når tingene går galt. Når man er en lille myr må man ha' muligheder for steder at gå hen.

andre, er det folk som én selv. De store brogede fællesskaber er væk. Den type samfund er ikke sundt. Der er hundredetusindvis af mennesker i Danmark med psykiske problemer - det er ikke noget man kan behandle sig ud af. Idag er man alene over for et stort system, når tingene går galt. Når man er en lille myr må man ha' muligheder for steder at gå hen.

Sådan et sted skal Gaderummet være.

- Jeg blander mig ikke

En stor del af de unge, der kommer, er smidt ud andre steder. De kommer med en erfaring om, at uanset hvor de er, vil det være et spørgsmål om tid, inden de ryger ud.

Folk, der ankommer, bliver ikke registreret. Der er ingen formel modtagelse. Det er den, som åbner døren, der tager imod og viser folk til rette.

- Jeg støder nogen gange på personer, der har været her i flere dage. En mand kan ikke styre det her. Det er ungegruppen, der har æren af at få tingene til at fungere, siger Kalle.

Minimumskravene til opførsel er, at stedet skal kunne fortsætte - huslejen skal betales og forholdet til naboerne skal være godt. Derudover er der ingen formelle krav.

Det betyder, at der nogen gange bliver lavet mad - andre gange ikke. Det betyder, at der er beskidt. Da jeg første gang møder Lars - det er ham i skånejob - spørger jeg ham, hvad han laver deroppe. Han svarer, at han laver, hvad der er brug for:

- Og lige nu vil jeg gøre køleskabet rent. Det er ikke blevet gjort meget længe.

Alkoholforbudet

Har folk brug for konkret hjælp, må de vise det:

- Stedet er et fristed, hvor man skal hive sig op ved hårene og arbejde sig ud. Jeg bruger ikke min tid og energi på at rette på folk heroppe, men på folk, der har brug for hjælp, understreger Kalle.

Nogle regler er der. De opstår på mødrene som reaktion på konkrete problemer. Et eksempel er alkoholforbudet, som er i kraft fra søndag til fredag. Det opstod i december. Der var altid stuvede fuldt. Masser af fede og masser af øl. Halvdelen af de, der overmattede, skulle op om morgenen for at passe skole eller arbejde. Når folk festede hele tiden, var der aldrig ro.

Kalle gjorde rent. Samlede flasker sammen. Satte plaster på. Prøvede at få folk i seng.

Og så indførte fællesmødet et alkoholforbud.

- Jeg blandede mig ikke, selv om beslutningen gik mig imod - den holder jo nogle folk væk, fortæller Kalle.

Grænseløs

En del af dem, der kommer, er folk, som det øvrige sociale system ikke kan tage sig af. Og når man vil prøve at gøre noget, som det øvrige system ikke kan, må man bruge nogle andre metoder. Det indbefatter ifølge Kalle total åbenhed, totalt engagement samt brugerstyring med invitation til samarbejde uden pligter og grænser.

Det har haft sin pris. Den mest åbenbare er, at de frivillige slides ned og forlader stedet. Før jul forsvandt de sidste. Men Kalle er kompromisløs i grænseløsheden. Så nu er der kun Kalle tilbage.

- Og det er ikke holdbart hverken for mig eller for stedet, erkender han.

Hvad er dine ønsker?

- At stedet kan reproducere sig selv andre steder. At boggruppen heroppe kan få en mere permanent status. At få nogle penge ind. At få tid til at kigge på mine 20.000 sider noter og slagte nogle af alle psykiatriens hellige køer. Hvad betyder Gaderummet for dig og for den, der kommer her? - For mig betyder det muligheden for at arbejde fagligt og etisk forsvarligt. For en del af de unge kan det være forskellen på, om deres liv lykkes eller ej - om de slipper for at råde op i fængsel eller på en lukket afdeling.

Initiativgruppen Gaderummet, Nørrebrogade 56, boghuset, 4. og 5. sal, 2200 Kbh. N. Tlf: 35 37 47 35. Fax: 35 37 47 36.

S.

Årets Anker

HK Københavns sociale engagement er i dagligdagen anonymt og loyalt overfor de medlemmer, som af den ene eller anden årsag henvender sig med faglige eller personlige problemer. Men hvert år synliggør foreningen sin solidaritet med samfundets svage grupper ved overrækkelsen af "Årets Anker".

"Årets Anker" blev stiftet af HK København i 1987 og uddeles 1 gang årligt. Prisen har i følge vedtægterne til formål „at påskønne personer eller organisationer, der gennem en særlig indsats har beskæftiget sig med arbejderbevægelsen og dens medlemmer, herunder også de menneskelige relationer“. Med påskønnelsen for det frivillige, uegennyttige humanitære stykke arbejde følger også en check på 50.000 kr. og en statuette af Anker Jørgensen.

Agent Anker 007

I tiden op til 1987, havde HK København gennem længere tid haft ønske om at indstifte en pris med et socialt og samfundsmæssigt sigte, og inspireret af DSU's meget omtalte valgplakat samme år, med Anker Jørgensen i James Bond skikkelse, blev den første

prisoverrækkelse en realitet.

- Symbolikken bag 007-plakaten med Anker Jørgensen som helten, synes vi i HK København værså original og samtidig meget rammende for, hvad Anker Jørgensen både politisk og menneskeligt står for i folks bevidsthed: Ham der tør handle og forsvare de svage mod overgreb, fortæller HK Københavns Næstformand, Eva Arnhild.

- Vi henvendte os derfor til

Anker Jørgensen for at få tilladelse til at bruge hans navn og for at spørge, om han ville stå for den årlige overrækkelse af prisen. Det ville han gerne, og han har de fleste gange selv stået for overrækkelsen. Når han har været forhindret

er Jesper Klein trådt til - og det er det ikke blevet mindre muntert af!

- Vi nedsatte en Årets Anker Komite. Det har været en utrolig positiv oplevelse at sidde i komiteen med mennesker, der på hver deres måde er dybt engageret i andre menneskers liv og vilkår. Og som trods deres egen travle hverdag, har overskud til - og brænder for - at hjælpe andre, siger Eva Arnhild.

Sørensen og Eva Arnhild, næstformand i HK København.

HK Københavns medlemmer og afdelinger giver ofte komiteen gode råd om personer og organisationer, der bør komme i betragtning til "Årets Anker". På den måde bliver det en begivenhed, som alle i organisationen på et eller andet plan deltager i.

Formålet med "Årets Anker" er også at synliggøre over-

for omverden, hvad HK København som fagforening mener er vigtigt at forholde sig til - og samtidig sættes der fokus på de mange problemer, man som faglig organisation også bør være med til at løse.

Festlig uddeling

Trods det ganske alvorlige emne denne prisuddeling er baggrund for, foregår overrækkelsen under festlige former. I de

seneste år er prisuddelingen blevet afholdt i forbindelse med HK Københavns 1. Maj arrangement.

Udover Anker Jørgensen's tale siger Jesper Klein "et par berøgende ord", fulgt af musikalsk underholdning og lidt godt til hals og mave. Alt i alt en rigtig festlig dag, hvor HK Københavns medlemmer sammen med Anker Jørgensen påskønner de personer eller organisationer, som i årets løb har udvist et særligt socialt engagement og frivilligt hjælpearbejde.

Uddelingen af "Året Anker" er altid fornøjeligt - ikke alene fordi det sker i forbindelse med 1. maj-festlighederne. Bestyrelsesmedlem i komiteen, Jesper Klein, optræder som regel også på sløj line ... og det er bestemt ikke kedeligt. Her ved uddelingen i 1997, hvor "Gaderummet" havde gjort sig fortjent til den store pris.

Årets Anker Komiteen

Årets Anker Komite er nedsat af HK Københavns repræsentantskab. Komiteen udpeger den person eller organisation, som i løbet af året har vist en særlig indsats for de socialt svage grupper.

I komiteen sidder tidligere statsminister Anker Jørgensen, skuespiller Jesper Klein, Generalsekretær Jørgen Poulsen fra Dansk Røde Kors, Pastor Lenow fra Kirkens Korshær, formand for HK København Ib

Årets Anker" - 11 års prismodtagere:

1987: Anker Jørgensen

1988: Dr. Knud Lochwood + Børnenes Kontor

1989: Svagføres Ferie + Centret for torturofre

1990: Gabriel Jensens ferieudflugter + Landsforeningen til støtte af for sent udviklede v/K. Helveg Petersen

1991: Amnesty International, fagforeningsgruppen + SR-Bistand

1992: Missionen blandt hjemløse

1993: "Sjakket" - socialt arbejde for udsatte unge

1994: Red Barnet

1995: Karen og Jens Klausen - KPUM's kollegium, Islands Brygge

1996: "Ung på Linie" - Dansk Røde Kors Ungdom - unge, der taler med unge, der har brug for social rådgivning.

1997: Gaderummet - socialpsykologisk være- og aktivitetssted for unge